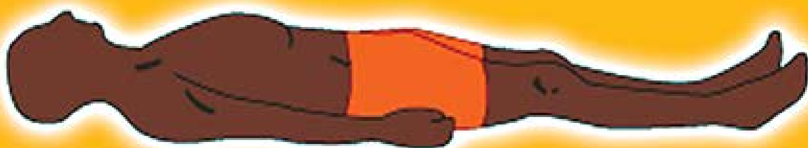
ಜನನ ಮರಣ ಸಿದ್ಧಾಂತ





ಗ್ರಂಥಕರ್ತ : ತ್ರಿಮತ ಏಕೈಕ ಗುರುವು

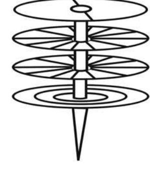
ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಚಕ್ರವರ್ತಿ, (82) ದಶ ಅಷ್ಟಾಧಿಕ ಗ್ರಂಥಕರ್ತ

ಇಂದೂ ಜ್ಞಾನ ಧರ್ಮಪ್ರದಾತ, ಸಂಚಲನಾತ್ಮಕ ರಚಯಿತ, ತ್ರೈತ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಆದಿಕರ್ತ

ಶ್ರೀಶ್ರೀಶ್ರೀ ಆಚಾರ್ಯ ಪ್ರಬೋಧಾನಂದ ಯೋಗೀಶ್ವರರು

www.thraithashakam.org





ಜನನ ಮರಣ ಸಿದ್ಧಾಂತ

ರಚಿತ

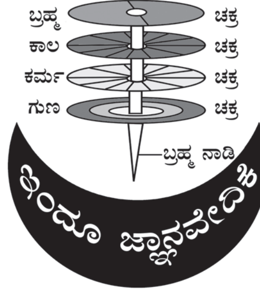
ತ್ರಿಮತ ಏಕೈಕ ಗುರುವು

ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಚಕ್ರವರ್ತಿ, (82) ದಶ ಅಷ್ಟಾಧಿಕ ಗ್ರಂಥಕರ್ತ
ಇಂದೂ ಜ್ಞಾನ ಧರ್ಮಪ್ರದಾತ, ಸಂಚಲನಾತ್ಮಕ ರಚಿತ, ತ್ರೈತ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಆದಿಕರ್ತ

ಶ್ರೀಶ್ರೀಶ್ರೀ ಆಚಾರ್ಯ ಪ್ರಬೋಧಾನಂದ ಯೋಗೀಶ್ವರರು

ತೆಲುಗುನಿಂದ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದ

ಇಂದೂಶ್ರೀ ಕವಿತ, ಇಂದೂಶ್ರೀ ಶ್ರೀದೇವಿ



ಗ್ರಂಥ ಮುದ್ರಣ

ಇಂದೂ ಜ್ಞಾನ ವೇದಿಕೆ (Regd. No : 168/2004)

(Estd. in 1978 - Regd.No.: 168/2004)

ತ್ರೈತ ಶಕ : 38 ಪ್ರಥಮ ಮುದ್ರಣ : ನವೆಂಬರ್ –2016

ಪ್ರತಿಗಳು : 1000 **ಬೆಲೆ. 70/–**

ಇಂದೂ ಜ್ಞಾನವೇದಿಕೆ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳು

01. ತ್ರೈತ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಭಗವದ್ಗೀತೆ.
02. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪ್ರಶ್ನೆ-ಉತ್ತರಗಳು.
03. ಧರ್ಮ-ಅಧರ್ಮ.
04. ಇಂದೂತ್ವವನ್ನು ಕಾಪಾಡೋಣ.
05. ಯಜ್ಞಗಳು (ಸತ್ಯವಾ-ಅಸತ್ಯವಾ?)
06. ದೆವ್ವಗಳಹಾಗೂ-ಭೂತಗಳ ಯಥಾರ್ಥಸಂಘಟನೆಗಳು.
07. ಸತ್ಯಾನ್ವೇಷಣಾ ಕಥೆ.
08. ಮಂತ್ರ-ಮಹಿಮೆ (ಸತ್ಯವಾ-ಅಸತ್ಯವಾ)
09. ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನು ದೇವರಾ, ಭಗವಂತನಾ.
10. ಗೀತಾ ಪರಿಚಯ.
11. ಕಲಿಯುಗ (ಎಂದಿಗೂ ಯುಗಾಂತವಲ್ಲ).
12. ಜನನ ಮರಣ ಸಿದ್ಧಾಂತ.
13. ಮರಣ ರಹಸ್ಯ.
14. ಪುನರ್ಜನ್ಮ ರಹಸ್ಯ.
15. ತ್ರೈತಾಕಾರ ರಹಸ್ಯ (ತ್ರೈತಾಕಾರ ಬೆರ್ಮುಡಾ).
16. ಕಥೆಗಳ ಜ್ಞಾನ.
17. ಗಾದೆಗಳ ಜ್ಞಾನ.
18. ಒಗಟುಗಳಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನ.
19. ತತ್ತ್ವಗಳ ಜ್ಞಾನ.
20. ಬೈಗುಳಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನ- ಆಶೀರ್ವಾದಗಳಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞಾನ.
21. ಗೀತಂ-ಗೀತ (ಹಾಡುಗಳ ಜ್ಞಾನ).
22. ತತ್ತ್ವಾರ್ಥ ಗೊಂಬೆಗಳ ಜ್ಞಾನ.
23. ದೇವಾಲಯ ರಹಸ್ಯಗಳು.
24. ಇಂದೂ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು.
25. ನಮ್ಮ ಹಬ್ಬಗಳು. (ಹೇಗೆ ಮಾಡಬೇಕೋ ತಿಳಿದಿದೆಯಾ?)
26. ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯಶಾಸ್ತ್ರ (ಶಾಸ್ತ್ರವಾ-ಅಶಾಸ್ತ್ರವಾ?)
27. ತಾಯಿ ತಂದೆ.
28. ಗುರುಪ್ರಾರ್ಥನಾಮಂಜರಿ.
29. ತ್ರೈತಾರಾಧನೆ.
30. ಸಮಾಧಿ.
31. ಪ್ರಬೋಧ.
32. ಸುಬೋಧ.
33. ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಬೋಧನೆ.
34. ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧಬೋಧನೆ.
35. ಸಿಲುಬೆ ದೇವರಾ?
36. ಮತಾತೀತ ದೇವರ ಮಾರ್ಗ.
37. ದೇವರ ಗುರುತು-963.
38. ಮತ-ಪಥ.
39. ಪ್ರಬೋಧಾನಂದ ನಾಟಕಗಳು.
40. ಇಂದೂ ಕ್ರೈಸ್ತವನಾ?
41. ನಿಗೂಢ ತತ್ತ್ವಾರ್ಥ ಬೋಧಿನಿ.
42. ಆತ್ಮ ಲಿಂಗಾರ್ಥ.
43. ನಾಸ್ತಿಕರು-ಆಸ್ತಿಕರು.
44. ಹೇತುವಾದ-ಪ್ರತಿವಾದ.
45. ಗುತ್ತಾ.
46. ಪ್ರಬೋಧ ತರಂಗಗಳು.
47. ತ್ರೈತ ಸಿದ್ಧಾಂತ.
48. ರೂಪ ಬದಲಾದ ಗೀತೆ.
49. ಉಪನಿಷತ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಲೋಪಗಳು.
50. ಪ್ರಥಮ ದೈವಗ್ರಂಥ ಭಗವದ್ಗೀತೆ.
51. ದ್ರಾವಿಡ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ.
52. ತೀರ್ಪು.
53. ಕರ್ಮಪತ್ರ.
54. ಪ್ರವಕ್ತರು ಯಾರು?
55. ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ ಯಾವುದು?
56. ಮತಾಂತರ ದೈವದ್ರೋಹ.

ಯೋಗೀಶ್ವರರ ಸಂಚಲನಾತ್ಮಕ ತ್ರಿಮತ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ರಚನೆಗಳು

ಇಂದೂ ಜ್ಞಾನವೇದಿಕೆ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳು

57. ತ್ರೈತಶಕ ಪಂಚಾಂಗ.
58. ತ್ರೈತ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಘಂಟು.
59. ಜೀಹಾದ್ ಎಂದರೇ ಯುದ್ಧವಾ?
60. ಮೂರು ಗ್ರಂಥಗಳು, ಇಬ್ಬರು ಗುರುಗಳು.
61. ದೇವರ ಜ್ಞಾನ ಕಬ್ಜಾ ಆಗಿದೆ.
62. ಅಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಉಗ್ರವಾದ ಬೀಜಗಳು.
63. ವಾರ್ತಕನು-ವರ್ತಕನು.
64. ದೇವರ ಚಿಹ್ನೆ.
65 ಯಾವುದು ನಿಜವಾದ ಜ್ಞಾನ?
66. ಪ್ರತಿಮೆ X ವಿಗ್ರಹ - ದೈವ X ದೆವ್ವ.
67. ಮರಣದ ನಂತರ ಜೀವನ.
68. ಯಾವ ಮತದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಮತ ದ್ವೇಷ.
69. ಸ್ವರ್ಗ ಇಂದ್ರಲೋಕವಾ! ನರಕ ಯಮರಾಜ್ಯವಾ!!
70. ಮಧ್ಯಮ ದೈವಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನವಾಕ್ಯಗಳು.
71. ಅಂತಿಮ ದೈವಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನವಾಕ್ಯಗಳು.
72. ಅಂತಿಮ ದೈವಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನವಾಕ್ಯಗಳು (ಎರಡನೇ ಭಾಗ)
73. ಹಿಂದೂ ಮತದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಾಂತಕರ್ತರು.
74. ಒಂದು ಮಾತು ಮೂರು ಗ್ರಂಥಗಳು.
75. ಲೂ ಎಂದರೇ ಏನು? (ತೆಲುಗು)
76. ಆದಿತ್ಯ.
77. ಗಿಡ ಮೊದಲಾ! ಬೀಜ ಮೊದಲಾ?
78. ಒಬ್ಬನೇ ಇಬ್ಬರು.
79. ಸಾಯಿಬಾಬಾ ದೇವರಾ! ಅಲ್ಲವಾ!
80. ಯೇಸು ಮರಣಿಸಿದ್ದಾನಾ? ಹತವಾಗಿದ್ದಾನಾ?
81. ದೇವರ ಆಗಮನಕ್ಕೆ ಇದು ಸಮಯವಲ್ಲವೇ!
82. ವಿಶ್ವ ವಿದ್ಯಾಲಯ
83. ಕೃಷ್ಣ ಮೂಸ (ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಮರಣದ ನಂತರ ಜೀವನ)
84. ಒರೆಗಲ್ಲು (ಗೀಟುರಾಯಿ)
85. ಮೂರು ದೈವ ಗ್ರಂಥಗಳು-ಮೂರು ಪ್ರಥಮ ವಾಕ್ಯಗಳು
86. ಹೇತುವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು-ಸತ್ಯವಾದ ಉತ್ತರಗಳು
87. ದೈವಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಾಸತ್ಯ ವಿಚಕ್ಷಣೆ



ಯೋಗೀಶ್ವರರ ಸಂಚಲನಾತ್ಮಕ ತ್ರಿಮತ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ತೆಲುಗು ಪ್ರಸಂಗಗಳು

DVD's

01. ಸಂತಕಮು.
02. ಸಾಂಪ್ರದಾಯಮು.
03. ತ್ರೈತಶಕಮು.
04. ಕೋಡಿಪುಂಜು–ಪಾದರಸಮು.
05. ಯುಗಮು–ಯೋಗಮು.
06. ನೈಜಂ–ಸಹಜಂ.
07. ಆತ್ಮಕು ವೆಂಟ್ರುಕ ಗುರ್ತು.
08. ಪೈತ್ಯಂ–ಸೈತ್ಯಂ.
09. ಶೈವಮು–ವೈಷ್ಣವಮು.
10. ಇಂದೂಮಹಾಸಮುದ್ರಂ.
11. ಸೃಷ್ಠಿ–ಸೃಷ್ಠಿಕರ್ತ.
12. ಕಾಯ–ಪಂಡು–ಕಾಯ.
13. ಜ್ಞಾನಮು–ವಿಜ್ಞಾನಮು.
14. ವಾರ–ಮಾಸ–ವತ್ಸರ.
15. ಸೇಕೂವಲಿ–ಕೂಲಿಸೇವಾ.
16. ಧರ್ಮಮು–ಅಧರ್ಮಮು.
17. ಏಕ್‌ನಿರಂಜನ್–ಅಲಕ್‌ನಿರಂಜನ್.
18. ಗುರುವುಲೇನಿವಿದ್ಯ–ಗ್ರುಡ್ಡಿವಿದ್ಯ.
19. ಬಟ್ಟತಲ.
20. ಭಗವಂತುಡು.
21. ದ್ರಾವಿಡುಲು – ಆರ್ಯುಲು.
22. ಪ್ರಭುವು – ಪ್ರಭುತ್ವಂ.
23. ಭೂತಂ – ಮಹಾಭೂತಂ.
24. ಪ್ರಭು – ಪ್ರಜ.
25. ಯಾದವ್.
26. ಪುಸ್ತಕಮು–ಗ್ರಂಥಮು.
27. ವೆಲುಗುಬಂಟು.
28. ಪ್ರಕೃತಿ–ವಿಕೃತಿ.
29. ಮಾಟ–ಮಂದು.
30. ಏಕತ–ಏಕಾಗ್ರತ.
31. ಹರಿಕಾಲು–ಹರಿಚೇಯಿ.
32. ಪುಟ್ಟಗೋಸಿ–ಮೊಲತ್ರಾಡು.
33. 1 2 3 ಗುರುಪೌರ್ಣಮಿ.
34. ಚಮತ್ಕಾರ–ಆತ್ಮ.
35. ಕ್ಷಮಿಂಚರಾನಿ ಪಾಪಮು.
36. ಮಾಯಕುಡು–
ಅಮಾಯಕುಡು.
37. ಮರಣಮು–ಶರೀರಮು.
38. ದ್ವಿತೀಯುಡು–ದ್ವಿತೀಯುಡು.
39. ಎದಮೀದಮುದ್ರ–
ತಲ್ಲಿ ತಂಡ್ರಿ ಗುರ್ತು.
40. ಸೇವಾಶಾತಮು.
41. ಬಯಟಿ ಸಮಾಜಂ–
ಲೋಪಲಿ ಸಮಾಜಂ.
42. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾಷ್ಟಮಿ.
43. ಪ್ರಪಂಚ ಶ್ರದ್ಧ–
ಪರಮಾತ್ಮ ಶ್ರದ್ಧ.
44. ತಲ್ಲಿ ತಂಡ್ರಿ
45. ದೇವುನಿ ಜ್ಞಾನಮು–
ಮಾಯ ಮಹತ್ಯಮು.
46. ಸಮಾಧಿ.
47. ತಲ್ಲಿ ತಂಡ್ರಿ –
ಗುರುವು ದೈವಮು.
48. ಕಲಿಯುಗಮು.
49. ಮತಮು–ಪಥಮು.
50. ದಿವ್ಯಖುರಾನ್–ಹದೀಸು.
51. ತಲ್ಲಿ.
52. ಪುಟ್ಟುಟ – ಗಿಟ್ಟುಟ.
53. ಗೋರು – ಗುರು.
54. ಆತ್ಮ.
55. ಕರ್ಮ ಮರ್ಮಮು.
56. ತಾತ.
57. ಗುರುಪೌರ್ಣಮಿ.
58. ಯೋಗೀಶ್ವರುಲ
ಜನ್ಮದಿನ ಸಂದೇಶಮು.
59. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಜನ್ಮ ಮಧುರ.
60. ಇಂದುವು – ಹಿಂದುವು.
61. ಸ್ತ್ರೀ–ಪು/ಲಿಂಗಮು.

ಯೋಗೀಶ್ವರರ ಸಂಚಲನಾತ್ಮಕ ತ್ರಿಮತ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ತೆಲುಗು ಪ್ರಸಂಗಗಳು

DVD's

62. ಆತ್ಮಪನಿ.
63. ತ್ರೈತ ಸಿದ್ಧಾಂತಮು.
64. ದೇಶಂ ಮೋಸಂ – ದೇಹಂ ಮೋಹಂ.
65. ಜೀರ್ಣ+ಆಶಯಮು.
66. ಮೇಘಂ ಒಕಭೂತಂ– ರೋಗಂ ಒಕಭೂತಂ.
67. ದೇವುನಿಕಿ ಮತಮುನ್ನದಾ?
68. ಸಹಜ ಮರಣಂ–ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಮರಣಂ
69. ಅಧರ್ಮ ಆರಾಧನಲು.
70. ಏದಿ ಧರ್ಮಮು.
71. ನಿದರ್ಶ – ನಿರೂಪ.
72. ಪುಟ್ಟಿನರೋಜು ಎವ್ವರಿಕೀ ರಾದು.
73. ನಟಿಂಚೇ ಆತ್ಮ.
74. ಮೂಡು ಪುಟ್ಟುಕಲು– ರೆಂಡು ಜಾಗಾಲು.
75. ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣುಡು ಎವರು?
76. ಸಂಚಿತ ಕರ್ಮ.
77. ಗುರುವು ಎವರು?
78. ಕರ್ಮಲೇನಿ ಕೃಷ್ಣುಡು– ಕರ್ಮಉನ್ನ ಕೃಷ್ಣುಡು.
79. ಭಯಂ.
80. ಸುಖಮು–ಆನಂದಮು.
81. ದಶ–ದಿಶಲು.
82. ಆಡಿಂಚೇ ಆತ್ಮ.
83. ಇಚ್ಛಾಧೀನ ಕಾರ್ಯಮುಲು– ಅನಿಚ್ಛಾಧೀನ ಕಾರ್ಯಮುಲು.
84. ಟಕ್ಕುಟಮಾರಾ, ಇಂದ್ರಜಾಲ ಮಹೇಂದ್ರಜಾಲ, ಗಜಕರ್ಣ ಗೋಕರ್ಣ.
85. ಸ್ವಾರ್ಥ ರಾಜಕೀಯಂ (ಸ್ವ+ಅರ್ಥ ರಾಜಕೀಯಂ).
86. ಮೂಡು ನಿರ್ಮಾಣಾಲು–ಒಕ ಪರಿಶುಭ್ರತ.
87. ಏದಿ ಶಾಸ್ತ್ರಮು?
88. ತೆಲುಗುಲೋ ಮೂಡು– ಆರು–ತೊಮ್ಮಿದಿ
89. 6–3=6
90. ಗುರ್ತಿಂಪಬಡನಿವಾಡು ಗುರುವು.
91. ಜ್ಞಾನಮು ದಗ್ಗರ ಜಾಗ್ರತ್ತ!
92. ಚಂದ್ರಾಕಾರಮು (ಬಟ್ಟತಲ).
93. ಮತಮುಲಲೋ ಪವಿತ್ರ ಯುದ್ಧಮು.
94. ಮೂಡು ಗ್ರಂಥಮುಲು.
95. ಏಡು ಆಕಾಶಮುಲು.
96. ದೈವಗ್ರಂಥಮು.
97. ಜ್ಞಾನಮು ಕಬ್ಜಾ ಅಯ್ಯಿಂದಿ.
98. ಭಕ್ತಿ–ಭಯಮು.
99. ಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿ.
100. ಕಾಲಜ್ಞಾನ ವಾಕ್ಯಮುಲು.
101. ಅರ್ಥಮು–ಅಪಾರ್ಥಮು.
102. ತೋಲೇವಾಡು.
103. ಗುರು ಚಿಹ್ನಂ.
104. ಭಕ್ತಿ–ಶ್ರದ್ಧಲು.
105. ದೇವುಡು ಇದ್ದರಾ! ಒಕ್ಕರಾ!!
106. ಪುರುಷೋತ್ತಮ.
107. ಮತದ್ವೇಷಮು.
108. ನೀ ವೆನುಕ ವಾಡು.
109. ಗ್ರಂಥಮು – ಬೋಧ.
110. ಆಟ – ದೋಬೂಚುಲಾಟ.
111. ಪ್ರಜಲು – ಮಾನವುಲು.
112. ಆಸ್ತಿ – ದೋಸ್ತಿ
113. ದಂತಮು–ಅಂತಮು.
114. ಮಾಯ ಮರ್ಮಮು–ಆತ್ಮ ಧರ್ಮಮು
115. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣುಡು ಚನಿಪೋಯಾಡಾ? ಚಂಪಬಡ್ಡಾಡಾ?
116. ಅಂತಿಮ ದೈವಗ್ರಂಥಮುಲೋ ಪ್ರಥಮವಾಕ್ಯಮುಲು
117. ಅದುರು–ಬೆದುರು
118. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪ್ರಶ್ನಲು–ಜವಾಬುಲು.

ಸೂಚನೆ : ತೆಲುಗಿನಿಂದ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದಿಸಲಾಗದ ಪದಗಳು ಹಾಗೆಯೇ ಮುದ್ರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಇಂದೂ ಜ್ಞಾನವೇದಿಕೆ ಪುಸ್ತಕಗಳು ದೊರೆಯುವ ವಿಳಾಸ

ಪ್ರಬೋಧಾಶ್ರಮ (ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಮಂದಿರ)

ಚಿನ್ನಪೊಡಮಲ (ಗ್ರಾ), ತಾಡಿಪತ್ರಿ (ಮಂ), ಅನಂತಪುರಂ (ಜಿಲ್ಲೆ). A.P

Cell : **ಲಕ್ಷ್ಮಿನಾರಾಯಣಾಚಾರಿ**–09440556968. **ವೆಂಕಟೇಶ್**–08096816963.

(ಇಂದೂ ಜ್ಞಾನ ವೇದಿಕೆ ಸದಸ್ಯರು)

ಎ. ರಾಘವೇಂದ್ರ ಶ್ರೇಷ್ಠಿ
ಹೊಸಪೇಟೆ, ಬಳ್ಳಾರಿ (ಜಿಲ್ಲೆ). K. A
Cell : 9611133635,
9731816452, 09440645005

ಜಿ. ರಾಧಾಕೃಷ್ಣಾ ರೆಡ್ಡಿ
ಪ್ರಬೋಧಾ ನಿಲಯ. ರಿಂಗ್ ರೋಡ್,
ಮರಲೂರು, ತುಮಕೂರು (ಜಿ).
ಪಿನ್–572150, Cell : 9448177812

ಶಿವರಾಜ
(ಸಾ)(ಕಿ) ಕುಕನೂರು, ಚಿಕ್ಕಸೂಗುರು (ತಾ),
ರಾಯಚೂರು (ಜಿ), Cell:98443 69516

R.S. ವೀರಾಚಾರಿ
ಕತ್ತರಗುಪ್ಪೆ, ಬೆಂಗಳೂರು–560085
Cell : 9036892829

G. ಮನೋಹರ್
ಮಲ್ಲಸಂದ್ರ, ಟಿ. ದಾಸರಹಳ್ಳಿ
ಬೆಂಗಳೂರು–560057
Cell : 7411459912, 9448452963.

B. ವಾತ್ಸಲ್ಯ
ರೈಲ್ವೇ ಸ್ಟೇಷನ್ ಹತ್ತಿರ,
ಪಿ.ಬಿ.ರೋಡ್, ದಾವಣಗೆರೆ–577002
Cell : 9901534677, 8880666529

ಯೋಗೇಶ್.B
ವಡ್ಡೇಪಾಲ್ಯಂ (ಗ್ರಾ),
ಕುಂದುರ್ಪಿ(ಮಂ),ಅನಂತಪುರ(ಜಿಲ್ಲಾ)
ಸೆಲ್: 9620193341, 9739228639

ಬಸವರಾಜ ಅಂಗಡಿ
(ಸಾ) ಪೋತ್ನಾಳ, (ತಾ) ಮಾನವಿ,
ರಾಯಚೂರು (ಜಿ)
Cell : 9632418716

ಸೂರ್ಯ ಪ್ರಕಾಶ
ಟೈಪ್ 'ಸಿ' (ಸಾ) (ಪೊ) ಶಕ್ತಿನಗರ
(ತಾ), ರಾಯಚೂರು (ಜಿ)
Cell : 9611183107, 9164886981

ಲೀಲಾವತಿ
ಜನತಾ ನಗರ, ತೊಣಚಿಕೊಪ್ಪಲ್,
ಮೈಸೂರ್–547097
Cell : 9141109799, 9986369118

T.V. ರಮಣ
NGR ಲೇಔಟ್, ರೂಪೇನಾ
ಅಗ್ರಹಾರ, ಬೆಂಗಳೂರು–560068.
Cell : 08970772028, 07411459912, 07406039453

M. ನಾರಾಯಣರೆಡ್ಡಿ
(Bsc census department retired supervisor)
ರಾಮಗುಂಡನಲ್ಲಿ ಪೋಸ್ಟ್, ವೈಟ್
ಫೀಲ್ಡ್ ರೋಡ್, ಬೆಂಗಳೂರು–066
Cell : 9482516023

ಯೋಗೇಶ್
ಸೂಲನಾಯಕನಹಳ್ಳಿ (ಗ್ರಾಮ),
ತುಮಕೂರು (ಜಿಲ್ಲೆ).
ಸೆಲ್:8762523963,9740744424

ಯೋಗೀಶ್ವರರ ಸಂಚಲನಾತ್ಮಕ ರಚನೆಗಳ ಸಾರಾಂಶ

1. ತ್ರೈತ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷರ ಸಮುದಾಯವೇ, ಆತ್ಮ ಸಮಾಚಾರವಾಗಿದೆ. ತ್ರೈತ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ಷಯ ಅಕ್ಷಯ ಸಮಾಚಾರ, ಪರಮಾತ್ಮನ ಸಮಾಚಾರ ಇದೆ.
2. ತ್ರೈತ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಸಂಬಂಧ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಭೌತಿಕವಾಗಿ ಬರೆದಿರುವುದು ಯೋಗೀಶ್ವರರು. ತ್ರೈತಸಿದ್ಧಾಂತ ಅನುಬಂಧ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಅಭೌತಿಕವಾಗಿ ಯೋಗಶಕ್ತಿ ಇದೆ.
3. ತ್ರೈತ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಇಂದೂ (ಹಿಂದೂ) ಧರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ವಿಪ್ಲವಾತ್ಮಕವಾದುದು. ತ್ರೈತ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿನ ಜ್ಞಾನ ಸಂಚಲನಾತ್ಮಕವಾದುದು, ಓದಿ ನೋಡಿರಿ.
4. ತ್ರೈತ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡದು. ತ್ರೈತ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಗ್ರಂಥಗಳು ಎಲ್ಲಾ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಮೀರಿರುವವು. ಅದರ ರಚನಗಾರ ಯೋಗಿಗಳಿಗೆ ಈಶ್ವರನಾದ ಯೋಗೀಶ್ವರನು.
5. ತ್ರೈತ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಗ್ರಂಥಗಳು ಕಾಣಿಸಿದರೆ ದುಷ್ಟಶಕ್ತಿಗಳು ಭಯದಿಂದ ನಡುಗುತ್ತವೆ. ತ್ರೈತ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿರ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ಯೋಗಶಕ್ತಿಗೆ ತಾಳಲಾರದೆ ಭಯಪಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತವೆ.
6. ತ್ರೈತ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಜ್ಞಾನ ಭಗವದ್ಗೀತೆ ನಂತರ ಹೇಳಲಾದ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಜ್ಞಾನ. ತ್ರೈತ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನು ಮೊದಲು ಹೇಳದ ಜ್ಞಾನವನ್ನೂ ಸಹ ಯೋಗೀಶ್ವರರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.
7. ತ್ರೈತ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಜ್ಞಾನ ಮಾನವ ಜೀವನಕ್ಕೆ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಕಾಶವು. ತ್ರೈತ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಬೆಳಕಿನೊಳಗೆ ಹೋದವನಿಗೆ ಅದು ದೈವಶಕ್ತಿ ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.
8. ತ್ರೈತ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಭಗವದ್ಗೀತೆಯನ್ನು ಬರೆದಿರುವುದು ಯೋಗೀಶ್ವರರು. ಆದ್ದರಿಂದ ತ್ರೈತ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಎಂದರೆ ಏನೋ, ಅದು ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದೋ ತಿಳಿದಿದೆ.
9. ತ್ರೈತ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಕುರಿತು ತಿಳಿದರೆ, ಯೋಗೀಶ್ವರರ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಓದಿದರೆ, ಯಾವ ಮತಸ್ಥನಾದರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ, ಅದನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಾನೆ.
10. ತ್ರೈತ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಭಗವಂತನು ಹೇಳಿರುವುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಮತಗಳ ಸಾರಾಂಶವು ತ್ರೈತ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಇದೆ.
11. ತ್ರೈತ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಗ್ರಂಥಗಳು ವ್ಯಕ್ತಿ ಬರೆದಿರುವವು ಅಲ್ಲ, ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಿನ ಶಕ್ತಿ ಬರೆದಿರುವವು. ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲ ರಹಸ್ಯಗಳೇ ಓದಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿ.
12. ತ್ರೈತ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಭಗವದ್ಗೀತೆ, ಬೈಬಲ್, ಖುರಾನ್ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಆದರೂ ಹಿಂದೂಗಳಿಗಾಗಲಿ, ಕ್ರೈಸ್ತವರಿಗಾಗಲಿ, ಮುಸ್ಲೀಮ್‌ರಿಗಾಗಲಿ ಆ ವಿಷಯ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ.

ರಚನಕಾರರ ಮೊದಲ ಮಾತು

ಜನನ ಮರಣಗಳು ಎರಡು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಸಂಭವಿಸುವವೆ. ಜನ್ಮದಿಂದ ಜೀವನಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ, ಮರಣದಿಂದ ಜೀವನದ ಅಂತ್ಯ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಜನನ ಮರಣಗಳೆರಡರಿಂದ ಸಂಬಂಧವಿರುವ ಮನುಷ್ಯ ಆ ಎರಡರ ಅವಗಾಹನೆ ಇಲ್ಲದೆ ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಊಹೆಗಳು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಜನ್ಮವನ್ನು ಕುರಿತಾಗಲಿ, ಮರಣವನ್ನು ಕುರಿತಾಗಲಿ, ಮನುಷ್ಯನ ಹತ್ತಿರ ಶಾಸ್ತ್ರಬದ್ಧವಾದಂತಹ ಸಮಾಚಾರವು ಇಲ್ಲ. ಸಾವು ಹುಟ್ಟುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಶಾಸ್ತ್ರೀಯ, ಪುರಾಣ ಸಂಬಂಧ ವಿಷಯಗಳಿರುವುದರಿಂದ ವಾಸ್ತವ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಹೋಗಿದೆ. **ಮನುಷ್ಯ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ತಿಳಿಯಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಜೀವನ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವುದು, ಹಾಗೆಯೇ ಅಂತ್ಯವಾಗುವುದು**. ಈ ಎರಡು ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಅಂಟಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿರುವ ಅವಾಸ್ತವವನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿ ವಾಸ್ತವವನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಬರೆಯುವುದು ನಡೆದಿದೆ. ಈ ಗ್ರಂಥದೊಳಗಿನ ವಿಷಯಗಳು ಶಾಸನಗಳಿಂದ ಕೂಡಿಕೊಂಡ ಸಿದ್ಧಾಂತವಾದ್ದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ **"ಜನನ ಮರಣ ಸಿದ್ಧಾಂತ"** ಎಂದು ಹೆಸರು ಇಡಲಾಗಿದೆ.

ಕೆಲವು ಶಾಸನಗಳಿಂದ ಕೂಡಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಸಿದ್ಧಾಂತ. ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿರುವುದು ಶಾಸನಗಳಿಂದ ಕೂಡಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಿದ್ಧಾಂತವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಭೂಮಿಮೇಲೆ ಆರುಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಇವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಐದು ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿರುವ ವಾಗಿದ್ದು ಕೊನೆಯದು ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿರುವುದು. **1) ಗಣಿತಶಾಸ್ತ್ರ 2) ಖಗೋಳ ಶಾಸ್ತ್ರ 3) ಭೌತಶಾಸ್ತ್ರ 4) ರಸಾಯನಿಕಶಾಸ್ತ್ರ 5) ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯಶಾಸ್ತ್ರ 6) ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯಾಶಾಸ್ತ್ರ.** ಇವು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಾಗಿದ್ದು ಇವುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಉಳಿದವುಗಳನ್ನು ಸಹ ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವು 1) ಶಿಕ್ಷ 2) ವ್ಯಾಕರಣ 3) ಛಂದ 4) ನಿರುಕ್ತ 5) ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯ 6) ಕಲ್ಪ. ಇವು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳೆಂದು ಕೆಲವರ ವಾದನೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಐದನೆಯದು ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಉಳಿದವು ಹೇಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಾಗಿವೆಯೋ ನಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು

ಯಾವುವೊ, ಶಾಸ್ತ್ರವಲ್ಲದಿರುವವು ಯಾವುವೊ ತಿಳಿಯದೆ ಕಾಣಿಸಿದ ಪುಸ್ತಕಗಳೆಲ್ಲವನ್ನು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳೇ ಅನ್ನುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಪುರಾಣಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ ಹುಟ್ಟುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆದ ವಿಷಯಗಳೇ ಸತ್ಯಗಳೆಂದು ಅವುಗಳೆ ಶಾಸ್ತ್ರವಚನಗಳೆಂದು ನಂಬುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಸ್ವಲ್ಪ ವಿವರಿಸಿಕೊಳ್ಳೋಣ ಕೆಲವು ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ತಾಯಿ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿಯೇ ಶಿಶುವಿಗೆ ಪ್ರಾಣಬರುತ್ತದೆಂದು, ತಾಯಿಗರ್ಭ ದಲ್ಲಿನ ಶಿಶುವಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ ಜೀವಿಯು ಹೊರಗೆ ಬರುವವರೆಗೂ ಪೂರ್ವಜನ್ಮಗಳ ಜ್ಞಾಪಕ ಹೊಂದಿರುತ್ತಾನೆಂದು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಆ ವಿಷಯ ವಾಸ್ತವವೇ ಎನ್ನುವಂತೆ ಅದಕ್ಕೆ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಸಹ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಪ್ರಹ್ಲಾದನು ತಾಯಿ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿಯೇ ನಾರದನಿಂದ ನಾರಾಯಣ ಮಂತ್ರೋಪದೇಶ ವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾ ನೆಂದು ಭಾಗವತದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಅಭಿಮನ್ಯನು ತಾಯಿಗರ್ಭ ದಲ್ಲಿಯೇ ಯುದ್ಧವ್ಯೂಹದಲ್ಲಿನ ಪದ್ಮವ್ಯೂಹ ಪ್ರವೇಶ ಕೇಳಿದ್ದಾನೆಂದು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ಪುರಾಣಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಚರಿತ್ರೆ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಬರೆಯುವು ದರಿಂದ ತಾಯಿಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಯೂ ಸೇರಿದ್ದಾನೆಂಬ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರಜೆಗಳು ಏರ್ಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನಂತರ ಬಂದಿರುವ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಅದೇ ವಿಷಯವನ್ನು ಮತ್ತೆ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಹೆರಿಗೆ ಆಗದ ಮುಂಚೆಯೇ ತಾಯಿಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಜೀವನಿರುತ್ತಾನೆಂಬ ಮಾತು ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಮುದ್ರೆ ಹಾಕಿದಂತಾಗಿದೆ. ಅಷ್ಟು ದೃಢವಾಗಿ ನಂಬಿಕೆಯಿರುವ ಆ ಮಾತನ್ನು ಅಲ್ಲವೆಂದು, ಅದು ಸತ್ಯವಲ್ಲ. ಶಾಸ್ತ್ರಬದ್ಧವು ಅಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಕೇಳುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದು ಸತ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನ ನಾವು ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದೇವೆ. ಅಂತಹ ಪ್ರಯತ್ನವೇ ಈ **"ಜನನ ಮರಣ ಸಿದ್ಧಾಂತ"** ಎನ್ನುವ ಗ್ರಂಥ. ಇದರಲ್ಲಿ ಜನನದ ವಿಷಯವೇ ಅಲ್ಲದೆ ಮರಣದ ವಿಷಯವೂ ಸಹ ವಿವಾದಾಸ್ಪದವಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆ.

ಯಾರೂ ನಂಬದ ವಿವಾದಾಸ್ಪದ ವಿಷಯವೆಂದು ತಿಳಿದು ಬರೆಯುವು ದರಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶ ಏನೆಂದು ಕೆಲವರು ಕೇಳಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ

ಏನೆಂದರೆ! ಯಾರು ವಿಶ್ವಾಸಿಸದೆಹೋದರು ಸತ್ಯ ಸತ್ಯವೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಸತ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದೆ ನಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶವಾದ್ದರಿಂದ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದೇವೆ. ಇದರಲ್ಲಿನ ಜನನ ಸಿದ್ಧಾಂತದಲ್ಲಿ ಗರ್ಭಸ್ಥ ಶಿಶುವಿಗೆ ಪ್ರಾಣ ಇಲ್ಲವೆಂದು, ಜೀವಿಯು ಆ ಶಿಶುವಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದು ನಡೆದಿದೆ. ತಾಯಿ ಪ್ರಸವಿಸಿದ ನಂತರ ಮೊದಲ ಶ್ವಾಸದಿಂದಲೇ ಜೀವಿಯು ಶಿಶುಶರೀರದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಇದರಲ್ಲಿನ ಮುಖ್ಯ ಸಿದ್ಧಾಂತ. ಆ ಮಾತು ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಇದರಲ್ಲಿನ ರಹಸ್ಯವೇನಿರುವುದೆಂದು ನೋಡದೆ, ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಓದದೇ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಇಡುವವರಿದ್ದಾರೆ. ಅಂತಹದರಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವುದರ ಮೊದಲ ವಿಷಯವು ತಿಳಿಯದೆ ರಹಸ್ಯವಾಗಿಯೇ ಉಳಿದು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹೇಳಿದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪರಿಶೋಧನಾ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ಕೊನೆಗೆ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಬರಬಹುದು. ಯಾರೊ ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದವರ ವಿಷಯಗಳೇ ನಿಜವೆಂದುಕೊಂಡು ಈಗ ಎಷ್ಟೋ ವಿವರವಾಗಿ ಹೇಳಿದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಬಿಡಬಾರದು.

ಕರ್ಣನು ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದಾನೆಂದು, ವಾಲಿ ಬಾಲದ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದಾನೆಂದು, ದ್ರೋಣನು ಬಟ್ಟಲಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದಾನೆಂದು, ಮತ್ಸ್ಯವಲ್ಲಬನು ಮೀನಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ್ದಾನೆಂದು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಮಾತುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನು ಈಗಲೂ ನಂಬುವವರು ಇದ್ದಾರೆ. ಅಸತ್ಯವನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ನಂಬುವವರಿರುವುದರಿಂದ, ಕೇಳಿದ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೌದೋ ಅಲ್ಲವೋ ಎಂದು ಆಲೋಚಿಸದಂತೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವವರಿರುವುದರಿಂದ, ಯಾರಿಗಿಷ್ಟಬಂದಂತೆ ಅವರು ಬರೆಯುವುದು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಇಷ್ಟು ಅವಾಸ್ತವ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನಂಬಿದವರು ಎಷ್ಟೋ ವಿವರವಾಗಿ ಎಷ್ಟೋ ಪ್ರಮಾಣಗಳಿಂದ ಸಿದ್ಧಾಂತಪರವಾಗಿ ಬರೆಯಲಾದ ಜನ್ಮ ವಿಷಯ ನಂಬಲಾರದೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಮಾನವರಲ್ಲದೆ ವಿಜ್ಞಾನ ತಿಳಿದವರು ಸಹ ನಂಬದೆ ಪೊರಪಾಟಾಗುವುದು ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಭಗವದ್ಗೀತಾ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಸ್ವತಃ ಭಗವಂತನೇ ತಿಳಿಸಿದ ವಿಷಯವನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟು

ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಕವಿಗಳು ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನಂಬುವುದು ಬಹಳ ವಿಚಿತ್ರ. ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು, ಪುರಾಣಗಳನ್ನು, ಇತಿಹಾಸಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳದೆ ಪ್ರತಿ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಶಾಸ್ತ್ರವೇ ಅಂದುಕೊಳ್ಳುವವರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಶಾಸ್ತ್ರ ಪುರಾಣಗಳಿಗೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ತಿಳಿಯದಿರುವಾಗ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ವಿಷಯ ಸತ್ಯವೋ ಅಸತ್ಯವೋ ತಿಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ಒಂದು ಜನನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೇ ಅಲ್ಲದೆ ಮರಣ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಮನುಷ್ಯ ಅವಾಸ್ತವ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಲೆಗೇರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಮರಣಿಸಿದವನನ್ನು ಮೊದಲು ಯಮಭಟರು ಯಮಲೋಕಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆಂದು, ಅಲ್ಲಿ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸಿ ಅವುಗಳಿಗೆ ಯಮಧರ್ಮರಾಜ ಹೇಳುವ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಆದೇಶ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು, ಎಷ್ಟೋ ನರಕಯಾತನೆಗಳು ಅನುಭವಿಸಿದ ನಂತರ ಅಲ್ಲಿಂದ ದೇವದೂತರು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡುಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಅವನ ಪುಣ್ಯವನ್ನನುಸರಿಸಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂದು, ರಂಭ, ಊರ್ವಶಿ, ಮೇನಕೆ ಮೊದಲಾದ ಸುಂದರಾಂಗಿಯರ ನಡುವೆ ಸುಖಗಳನ್ನನುಭವಿಸಿ ಪುಣ್ಯಮುಗಿದ ನಂತರ ಬ್ರಹ್ಮನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆಹೋಗಿ ಹೊಸ ಬರಹ ಬರೆಸಿಕೊಂಡು ಮತ್ತೆ ಹುಟ್ಟುತ್ತಾನೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದೆಲ್ಲವೂ ಪುರಾಣಾಂತರ್ಗತ ವಿಷಯವೆಂದು, ವಾಸ್ತವ ಅಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯದೆ, ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರರಷ್ಟು ನಂಬಿ ಆ ವಿಷಯಗಳನ್ನೇ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯಾಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಸಹ ಭಗವಂತನು ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ವಿಸ್ಮರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಮರಣಿಸಿದವನು ತಕ್ಷಣ ಮತ್ತೊಂದು ಶಿಶು ಶರೀರವನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದು, ಯಮಲೋಕಕ್ಕಾಗಲಿ, ಸ್ವರ್ಗಲೋಕಕ್ಕಾಗಲಿ ಹೋಗಲಿಲ್ಲವೆಂದು, ಅವು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಇಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯಲಾರದೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಮರಣಿಸಿದ ಕೂಡಲೆ ಜನ್ಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಜೀವಾತ್ಮ ಪಾಪಪುಣ್ಯಗಳನ್ನು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದು, ಪಾಪಗಳ ನಿಮಿತ್ತ ಯಮಲೋಕ, ಪುಣ್ಯಗಳ ನಿಮಿತ್ತ ಸ್ವರ್ಗಲೋಕವು ಇಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯಲಾರದೆಹೋಗಿದ್ದಾರೆ.

ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಎಲ್ಲರೂ ನಂಬಿದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಖಂಡಿಸುತ್ತಾ ಜನ್ಮಸಿದ್ಧಾಂತ ವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದಂತೆ, ಯಮಲೋಕವನ್ನು ಖಂಡಿಸುತ್ತಾ ಮರಣ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನೂ ಸಹ ತಿಳಿಸುವುದು ನಡೆದಿದೆ. ಜನನ ಮರಣ ವಿಷಯಗಳು ನಾವು ಹೇಳಿದಂತೆ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಯಾರೂ ಹೇಳದ ಕಾರಣ ಎಲ್ಲಾ ಹೊಸದಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಮರಣದಲ್ಲಿನ ಆರೋಪಗಳು ಹೋಗಬೇಕೆಂದರೆ, ಜನ್ಮದಲ್ಲಿನ ವಿವರವು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂದರೆ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪದ್ಧತಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿದ ಈ ಗ್ರಂಥದೊಳಗಿನ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪರಿಶೋಧನೆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಓದಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಓದಿ ಯೋಚಿಸದೆ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಬಿಡುವವರಿಗೆ ಏನು ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಜೀವನಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಕೊನೆಯಾದ ಹುಟ್ಟು ಸಾವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಯುವುದು ಎಷ್ಟೋ ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಷಯ ಹಾಗೆ ತಿಳಿಯದೆ ಹೋದರೆ ನಾವು ಯಾರೋ, ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಿದ್ದೇವೊ, ತಿಳಿಯದಂತೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ತನ್ನನ್ನುತಾನು ಮರೆತು ತಾನು ಜೀವಾತ್ಮವೆಂಬ ವಿಷಯ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಇಲ್ಲದೆಹೋಗಿ ನಾವು ಎಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟುಹೋಗುವ ದಿನ ಹತ್ತಿರವಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಮರೆತು ಹೋಗುತ್ತೇವೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಅನಾರೋಗ್ಯ ಏರ್ಪಟ್ಟು ವೈದ್ಯರು ಈ ರೋಗಕ್ಕೆ ಔಷಧಿ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದಾಗ, ಸಾವು ತಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ತನಗೆ ತಿಳಿದಾಗ ತನಗೇನೊ ಹೊಸ ಉಪದ್ರವಬಂದಂತೆ ದುಃಖಪಡುತ್ತೇವೆ. ಸಾವು ಸರ್ವಸಾಧಾರಣವೆಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಸಾವು ಅಂದರೆ ಹೇಗಿರುತ್ತದೊ ಎಂಬ ಭಯ ಮೊದಲೇ ಏರ್ಪಟ್ಟು ನಿರಾಸೆ ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆ ಆಗದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ಮರಣದ ಬಗ್ಗೆಯು, ಹುಟ್ಟುವುದರ ಬಗ್ಗೆಯು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಈ ಸಾವು ಹುಟ್ಟುಗಳು ಮನುಷ್ಯರೆಲ್ಲರಿಗೆ ಅಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲಾ ಜೀವರಾಶಿ ಗಳಿಗೂ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿಷಯಗಳು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇವು ಒಂದು ಇಂದೂಮತದಲ್ಲಿ ಇರುವವರಿಗೆ ಅಲ್ಲದೆ ಉಳಿದ ಮತದವರಿಗೂ ಸಹ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಕೆಲವು ಮತಗಳಲ್ಲಿ ಮರಣಿಸಿದವನು ಮತ್ತೆ ಹುಟ್ಟುತ್ತಾನೆಂಬ

ಮಾತು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಪುನರ್ಜನ್ಮ ವಿಷಯ ಇಂದೂಮತದಲ್ಲಿಯೂ ಕೆಲವರು ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯರು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳದೆ ಹೋದರು ದೇವರು ಮಾತ್ರ ಮರಣಿಸಿದವನು ಮತ್ತೆ ಹುಟ್ಟುತ್ತಾನೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಸತ್ತವನು ಪುನಃ ಹುಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುವುದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಆಧಾರಗಳು ಇಲ್ಲ. ಮರಣಿಸಿದವನು ಮತ್ತೆ ಹುಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೋ ಆಧಾರಗಳು ಇವೆ. ಎಷ್ಟೋ ಜನರಿಗೆ ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮ ಜ್ಞಾಪಕಗಳು ಬಂದು ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿನ ವಿಷಯಗಳು ಹೇಳುವುದು, ಅವೆಲ್ಲವೂ ನಿಜ ಆಗಿರುವುದು ನಡೆದಿದೆ. ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟಿರುವ ಧನವು ಮರುಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾಪಕಬಂದು ಬಚ್ಚಿಟ್ಟಿರುವ ಸ್ಥಳವನ್ನು ತೋರಿಸುವುದು, ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿನ ತಮ್ಮ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳುವುದು, ತನ್ನ ಮನೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ತನ್ನ ಬಂಧುಗಳೆಲ್ಲರನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದು ಎಷ್ಟೋ ನಡೆದಿವೆ. ಇದರ ಪ್ರಕಾರ ಜನ್ಮ ಇದೆ ಎಂಬುವುದಕ್ಕೆ ನಿರೂಪಣೆಗಳಿವೆ ಆದರೆ ಜನ್ಮ ಇಲ್ಲ ಎಂಬುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ನಿರೂಪಣೆ ಇಲ್ಲ.

ಜನ್ಮಗಳೇ ಇಲ್ಲ ಎಂಬುವವರು ಜನ್ಮಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸದೆ ಹೋದರು ಎಲ್ಲ ಮತಗಳ ಮನುಷ್ಯರು ಸಾವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಬೇಕಾದ್ದೆ. ಕೆಲವರಿಗೆ ಜನನ ಸಿದ್ಧಾಂತದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದಿದ್ದರು ಮರಣಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಎಷ್ಟೋ ಮತದವರು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಗತ್ಯ. ಸಾವು ಹುಟ್ಟುಗಳು ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣೆದುರಿಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ವಿಷಯಗಳನ್ನು, ನಾವು ಹೇಳಿದರು ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳೂ ಸಹ ಇಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವವೆ. ನಾವು ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನಡೆದ ಸಂಘಟನೆಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿಕೊಂಡರೆ ನಮ್ಮ ಮಾತು ಸತ್ಯವೋ ಅಸತ್ಯವೋ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ, ವಿಜ್ಞಾನ (ಸೈನ್ಸ್) ಎನ್ನುವ ಎರಡು ವಿಧಾನಗಳು ಇವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ಚರ್ಚೆ ಏನೆಂದರೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮೊದಲು ಹುಟ್ಟಿದೆಯಾ? ವಿಜ್ಞಾನ ಮೊದಲು ಹುಟ್ಟಿದೆಯಾ? ಎನ್ನುವುದು ಪ್ರಶ್ನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಏನೆಂದರೆ ಸೈನ್ಸ್ ಎನ್ನುವುದು ಮನುಷ್ಯನ ಮೆದುಳಿನಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನವಾದ ಪರಿಶೋಧನಾ ಯೋಚನೆಯಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದೆ. ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ವಿಜ್ಞಾನವಾದರು ಮನುಷ್ಯನಿಂದಲೇ

ಬರಬೇಕು. ಮನುಷ್ಯನಿಂದ ಬಂದಿರುವ ಶಾಸ್ತ್ರಬದ್ಧವಾದ ಹೊಸ ಯೋಚನೆಗಳ ಸಾರಾಂಶವೇ ವಿಜ್ಞಾನ. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವು ಮನುಷ್ಯನ ಅಂತರ್ಗತವಾದದ್ದು. ಆತ್ಮವನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವುದು ಇಲ್ಲವೆ ತಿಳಿಯುವುದು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿರುವ ಆತ್ಮವನ್ನು ಕೆಲವರು ತಿಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವರು ಅದರ ವಿಷಯವೇ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ತಿಳಿದರೂ ತಿಳಿಯದೆಹೋದರು ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿರುವುದೇ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ. ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿರುವ ಆತ್ಮದಿಂದಲೇ ವಿಜ್ಞಾನ ಹೊರಬಿದ್ದಿದೆ. ಇಂದು ಇರುವ ಸೈನ್ಸ್ (ವಿಜ್ಞಾನ) ಎಲ್ಲವೂ ಮನುಷ್ಯನಿಂದಲೇ ಬಂದಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮೊದಲನೆಯದು, ಎರಡನೆಯದು ವಿಜ್ಞಾನ. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿರುವುದೇ ವಿಜ್ಞಾನವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕದಿಂದ ವಿಜ್ಞಾನವನ್ನು ನೋಡಬಹುದಾಗಲಿ ವಿಜ್ಞಾನದಿಂದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವನ್ನು ನೋಡಲಾರೆವು. ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ ವಿಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಸ್ಥೂಲ ದೃಷ್ಟಿ ಮಾತ್ರವಿದೆ. ಸ್ಥೂಲ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಆತ್ಮವಾಗಲಿ, ಅದರ ಅಧ್ಯಯನವಾಗಲಿ ಗೋಚರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮದೃಷ್ಟಿ ಇದೆ, ಸೂಕ್ಷ್ಮದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಏನನ್ನಾದರು ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಈ ಸೂತ್ರದಿಂದಲೇ ಅಗಮ್ಯ ಗೋಚರವಾದ ಜನನ, ಮರಣದ ಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುವುದು ನಡೆದಿದೆ. ಆತ್ಮದಿಂದ ಬಹಿರ್ಗತವಾದ ಈ ವಿಷಯಗಳು ಸಹ ವಿಜ್ಞಾನ ವಿಷಯಗಳೇ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪರಿಶೋಧನಾದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡೆಂದು ಬಹಳ ಸಲ ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ನಾವು ಒಂದು ಹೊಸ ವಿಷಯವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯದೆಹೋದರೂ, ಕಂಡುಹಿಡಿದ ವಿಷಯವನ್ನಾದರೂ ಆಲೋಚಿಸಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯ ನಮಗಿದೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಆಲೋಚಿಸಿದಾಗ ಒಂದು ವಿಷಯದ ಮಹತ್ವ ಹೊರಬೀಳುತ್ತದೆ.

ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನು ಆಲೋಚಿಸಬೇಕಾ ಎಂದು ಕೆಲವರಂದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಎಲ್ಲವನ್ನು ಆಲೋಚಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾವು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ವಿಜ್ಞಾನವೆಂದು, ಶಾಸ್ತ್ರವೆಂದು, ಸಿದ್ಧಾಂತವೆಂದು ಹೇಳಿದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು

ಮಾತ್ರವೇ ಆಳವಾಗಿ ನೋಡಬೇಕು. ಶಾಸ್ತ್ರವಲ್ಲದವುಗಳನ್ನು ಬಿಡೆಂದು ನಾವು ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಜನನ ಮರಣಗಳೆನ್ನುವವು ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇವುಗಳನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ತೆಗೆದುಹಾಕದೆ ನಿಮ್ಮ ವಿಜ್ಞಾನದಿಂದ ನೋಡಬೇಕು. ಹಾಗೆ ನೋಡುವುದರಿಂದ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯ ಎಷ್ಟಿದೆಯೋ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಜನನ ಮರಣ ಬೋಧನೆಗಳು ವಿಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಮೈಲಿಗಲ್ಲಿನಂತಹ ವಿಷಯಗಳಾದ್ದರಿಂದ ವಿಜ್ಞಾನದಿಂದ ತಿಳಿಯ ಬೇಕೆಂದು ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ಇಂತಿ,

ಶ್ರೀ ಆಚಾರ್ಯ ಪ್ರಬೋಧಾನಂದ ಯೋಗೀಶ್ವರರು.

1. ತಿಳಿಯದ ಆಕಾಶ ಒಂದಾಗಿದ್ದು ತಿಳಿಯುವ ಸೂರ್ಯ, ಚಂದ್ರ, ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಮೂರು (ತ್ರೈತ) ಇವೆ.

2. ತಿಳಿಯದ ಕಾಲ ಒಂದಾಗಿದ್ದು ತಿಳಿಯುವ ದಿನ, ಮಾಸ, ಸಂವತ್ಸರ ಮೂರು (ತ್ರೈತ) ಇವೆ.

3. ತಿಳಿಯದ ಪರಮಾತ್ಮ ಒಂದಾಗಿದ್ದು ತಿಳಿಯುವ ಅಂಡಜ, ಪಿಂಡಜ, ಉದ್ಭಿಜ ಮೂರು (ತ್ರೈತ) ಇವೆ.

ಜನನ

ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುವ ಜನನ ವಿವರವು ಭಗವದ್ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಂಖ್ಯಯೋಗದಲ್ಲಿ **"ವಾಸಾಂಸಿ ಜೀರ್ಣಾನಿ ಯಥಾ ವಿಹಾಯ ನವಾನಿ ಗೃಹ್ಣಾತಿ ನರೋಪ ರಾಣಿ, ತಥಾ ಶರೀರಾಣಿ ವಿಹಾಯ ಜೀರ್ಣಾ ನ್ಯನ್ಯಾನಿ ಸಂಯಾತಿ ನವಾನಿ ದೇಹಿ"** ಎನ್ನುವ ಶ್ಲೋಕವನ್ನು ಆಧಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೇಳಿರುವುದು. ಭಗವಂತನು ಹೇಳಿರುವ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಸತ್ಯ ಇರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದವರು, ಆತನ ಮಾತನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಹೇಳಿದ ಜನನ ವಿವರವನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಅಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಕೇವಲ ವಿಮರ್ಶೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಅವಗಾಹನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ನೋಡುವವರಿಗೆ ಭಗವಂತನ ಶ್ಲೋಕದ ಪೂರ್ತಿ ವಿವರವನ್ನು ಸಹ ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ.

ವಿವರ : ಭಗವಂತನು ಈ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಭಾವವು ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರಷ್ಟು ಬಹಳ ಜನರಿಗೆ ಅರ್ಥ ಆಗಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾವು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಶ್ಲೋಕದ ಭಾವನೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ವಿವರ ತಮಗೆ ತಿಳಿಯದೆ ಅವರಲ್ಲಿ ನಿಂತುಹೋಗಿದೆ. ಭಗವಂತನು ಈ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ **ಹಳೆ ವಸ್ತ್ರ, ಹೊಸ ವಸ್ತ್ರವೆಂದು ಹೇಳಿ ಹಳೆ ದೇಹ, ಹೊಸ ದೇಹವೆಂದೂ ಸಹ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾನೆ**. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಹೊಸ ದೇಹವೆಂದರೆ ಏನೋ ತಿಳಿಯದೆ ಬಹಳ ಜನರು ಮೇಲಿನ ಶ್ಲೋಕದ ಭಾವನೆಯನ್ನೇ ಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ವಿಚಕ್ಷಣ, ವಿವರಣೆಯ ದೃಷ್ಟಿ ಇಲ್ಲದವರೆಲ್ಲರೂ ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಸ ದೇಹ ಎಂದಾಗ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಗರ್ಭದಲ್ಲೇ ಪೂರ್ತಿ ತಯಾರಾಗದ ಅಸಂಪೂರ್ಣ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಜೀವಾತ್ಮ ಆರು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿಸಿದಾಗಲೂ ಸಹ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆ ಹಳೆ ಗೃಹವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊಸ ಗೃಹದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದಾಗಲೂ ಸಹ ತಲೆ ಆಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಹೊಸ ಗೃಹಕ್ಕೆ ಮೇಲ್ಛಾವಣಿ ಹಾಕದೆ ಬಾಗಿಲು ಇಡದೆ ಅರ್ಧವೂ ಸಹ ತಯಾರಾಗದ ಅದರೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದಾಗಲೂ ಸಹ ತಲೆ ಆಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೊಸ ಮನೆ ಎಂದರೆ ಪೂರ್ತಿ ತಯಾರಾಗಿರುವುದೆಂದು,

ಹೊಸ ಶರೀರ ಎಂದರೆ ಪೂರ್ತಿ ರೂಪುರೇಖೆಗಳು ತಿದ್ದುಕೊಂಡಿರುವುದು ಎಂದು, ಯೋಚಿಸದೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಯಾರು ಹೇಗೆ ಅಂದುಕೊಂಡರು ಭಗವಂತನು ಹೇಳುವ ಮಾತು ಏನೆಂದರೆ! ಹಳೆ ಶರೀರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿರುವ ಆತ್ಮ, ಪೂರ್ತಿ ತಯಾರಾದ ಹೊಸದೆನಿಸಿಕೊಂಡ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಸೇರುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಜೀವಾತ್ಮ ಎಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾನೋ ಆತ್ಮವೂ ಸಹ ಅದರೊಂದಿಗೆ ಕೂಡಿ ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಜೀವಾತ್ಮ ಜನಿಸಿದರೆ ಅದರೊಂದಿಗೆ ಆತ್ಮವೂ ಸಹ ಮರುಜನ್ಮವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಿದೆ. ಜೀವಾತ್ಮ ಹೇಗೆ ಶರೀರಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತದೊ ತಿಳಿದರೆ, ಆತ್ಮವೂ ಸಹ ಹೊಸ ಶರೀರವನ್ನು ಹೇಗೆ ಸೇರುತ್ತಿರುವುದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಪೂರ್ತಿ ಸವಿವರವನ್ನು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ರೀತ್ಯಾ, ವಿಜ್ಞಾನದ (ಸೈನ್ಸು) ರೀತ್ಯಾ ಮತ್ತು ಸಿದ್ಧಾಂತದರೀತ್ಯಾ ಕೆಳಗೆ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ನೋಡಿರಿ.

ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷ ಸಂಯೋಗದಲ್ಲಿ ಪುರುಷನ ವೀರ್ಯ ಸ್ತ್ರೀ ಯೋನಿ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಗರ್ಭಕೋಶವನ್ನು ಸೇರಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ಶರೀರವಾಗಿ ತಯಾರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಪುರುಷನ ವೀರ್ಯವು ಸ್ತ್ರೀ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ತಿ ಶರೀರವಾಗಿ ತಯಾರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು ಒಂಭತ್ತು ತಿಂಗಳಕಾಲವು ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸ್ತ್ರೀ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾವಿ ಎಂಬ ಚೀಲದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ತಯಾರಾದ ಶಿಶುಶರೀರವು ಜೀವ ಇಲ್ಲದಿರುವುದು. ಬಹಳ ಜನರಿಗೆ ಇದು ತಿಳಿಯದ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಆರನೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಶು ಶರೀರಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಣ ಬರುತ್ತದೆಂದು ಬಹಳ ಜನರು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ತಾಯಿ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿರುವ ಶಿಶುವಿಗೆ ಪ್ರಾಣ ಬರುವುದು ಅಸತ್ಯ. ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವಜನ್ಮ ಜ್ಞಾಪಕ ಹೊಂದುವುದು ಪೂರ್ತಿ ಅಸತ್ಯ. ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲವರಿಗೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಸಂಶಯ ಏರ್ಪಡಬಹುದು. ಅದು ಏನೆಂದರೆ? ಶಿಶು ಶರೀರದೊಳಗೆ ಪ್ರಾಣ ಬರದಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಗರ್ಭದಲ್ಲಿನ ಶಿಶುವು ಕದಲುತ್ತಿರುವಂತೆ ತಿಳಿಯುತ್ತಿದೆ! ಅದು ಹೇಗೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ? ಒಂದು ವೇಳೆ ಆರು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣ ಬರದಿದ್ದರೆ,

ಗರ್ಭದಲ್ಲಿನ ಶಿಶುವು ಕದಲದಂತೆ ಇರುತ್ತದಲ್ಲವೆ! ಆರು ತಿಂಗಳಿಂದಲೇ ಕದಲಿಕೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಶಿಶು ಶರೀರಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಣ ಬಂದಂತೆ ನಾವು ನಂಬುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ಕೇಳಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಸಮಾಧಾನ ತಿಳಿಸುತ್ತೇವೆ. ದೂರದಿಂದ ನೋಡಿ ಹುಣಿಸೆಮರದಂತೆ ಇರುವ ಬನ್ನಿಮರವನ್ನು ಹುಣಿಸೆ ಮರವೆಂದುಕೊಂಡಂತೆ, ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಶಿಶುವಿನ ಕದಲಿಕೆಗೆ ಕಾರಣ ತಿಳಿಯದ ನಾವು ಗರ್ಭದಲ್ಲಿನ ಶಿಶುವಿಗೆ ಪ್ರಾಣ ಬರುತ್ತದೆಂಬುವುದರಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವೇನಿದೆ. ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದಾಗಲೇ ಹುಣಿಸೆಮರದಂತಿರುವ ಬನ್ನಿಮರ, ಹುಣಿಸೆಮರ ಅಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯುವುದು. ನಿಜವಾಗಲೂ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಾಗಲೇ ನಮಗಿರುವ ಸಂಶಯವು ತೀರುವುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಶಿಶು ಶರೀರವು ಹೊಂದುವ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳೋಣ.

ಸ್ತ್ರೀ ಗರ್ಭವು ಧರಿಸಿದ ಮೊದಲ ತಿಂಗಳಿಂದ ಸುಮಾರು ಆರುತಿಂಗಳ ವರೆಗೂ ಶಿಶು ಶರೀರವು ತಯಾರಾಗಿ ಆಕೃತಿಯನ್ನು ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆರುತಿಂಗಳವರೆಗೂ ಶಿಶು ಶರೀರವು ತಯಾರಾಗುವಂತೆ ತಾಯಿ ಶರೀರದಲ್ಲಿನ ನಾಡಿಗಳೇ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ತಾಯಿ ಶರೀರದಲ್ಲಿನ ಬ್ರಹ್ಮನಾಡಿಯಿಂದ ಹೊರಟ ಕೆಲವು ನರಗಳು ಗರ್ಭಕೋಶವನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿ, ಶಿಶು ಶರೀರದಿಂದ ಹೊಕ್ಕಳ ಮೂಖಾಂತರ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿ, ಆ ಶರೀರವನ್ನು ಬೆಳೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ತಾಯಿ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಭಾಗಗಳಾಗಿ ಜೀರ್ಣಾಶಯ, ಗುಂಡಿಗೆ, ಪಿತ್ತಕೋಶ (ಲಿವರ್) ಮೊದಲಾದ ಅವಯವಗಳು ಇದ್ದಂತೆ, ಗರ್ಭವನ್ನೂ ಸಹ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿ ಲೆಕ್ಕಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಜೀರ್ಣಾಶಯ, ಗುಂಡಿಗೆ ಮೊದಲಾದ ಅವಯವಗಳನ್ನು ನಾಡಿಗಳು ಆಕ್ರಮಿಸಿ ಯಾವ ವಿಧವಾಗಿ ಕದಲಿಸುತ್ತಿವೆಯೋ, ಆ ವಿಧವಾಗಿಯೇ ಆರು ತಿಂಗಳ ನಂತರ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿನ ಶಿಶುವನ್ನೂ ಸಹ ಆಗಾಗ ಕದಲಿಸುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಕುಂಬಾರನು ಮಡಿಕೆಯನ್ನು ಒಂದು ಆಕೃತಿ ಬರುವವರೆಗೂ ಒಂದೇ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ತಯಾರು ಮಾಡಿ, ಒಂದು ಆಕೃತಿ ಏರ್ಪಟ್ಟ ನಂತರ ಮಡಿಕೆಯನ್ನು ತಿರುವಿ ತಿರುವಿ ಪೂರ್ತಿ ಸೋರೆಯಾಗಿ ಹೇಗೆ ತಯಾರು ಮಾಡುತ್ತಾನೋ, ಹಾಗೆಯೇ ಆತ್ಮ ಬ್ರಹ್ಮನಾಡಿ ಮೂಖಾಂತರ ಆರುತಿಂಗಳವರೆಗೂ ಶಿಶು ಶರೀರವನ್ನು

ಒಂದು ಆಕೃತಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ಆ ನಂತರ ಆ ಶರೀರವನ್ನು ತಲೆಕೆಳಗಾಗಿಯೂ, ಅಡ್ಡವಾಗಿಯೂ ಮತ್ತೆ ಇತರ ಸ್ಥಿತಿಗಳಾಗಿ ಮಾವಿಯಲ್ಲಿ ಆಗಾಗ ತಿರುಗಿಸುತ್ತಾ, ಪೂರ್ತಿ ಆಕೃತಿ ಬಂದು ಜೀವಾತ್ಮ ಸೇರುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶರೀರವನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡುತ್ತದೆ. ನಾಡಿಗಳು ಕದಲಿಸುವ ಚಲನೆಯಿಂದ ಕೆಲವರು ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆರನೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಶು ಶರೀರಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಣ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ಭ್ರಮಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ತಾಯಿ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾಡಿಗಳು ಶಿಶು ಶರೀರದದೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿದ್ದು, ಒಂಭತ್ತು ತಿಂಗಳ ಪರ್ಯಂತ ಜೀವಿಗೆ ವಾಸಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಶರೀರವನ್ನು ತಯಾರಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ಪೂರ್ತಿ ಶರೀರ ತಯಾರಾದ ಕೂಡಲೇ ಒಂದು ಕ್ಷಣವೂ ಸಹ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಶಿಶುವಿನ ಶರೀರವನ್ನಿಡದೆ, ಗರ್ಭಕೋಶವನ್ನು ಮುಕಳಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ಯೋನಿಯ ಮುಖಾಂತರ ವಿಕಾಸಹೊಂದುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ಶಿಶು ಶರೀರವನ್ನು ಹೊರಗೆ ತಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಶಿಶು ಶರೀರವು ಹೊರಬೀಳುವವರೆಗೂ ತಾಯಿ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿನ ನಾಡಿಗಳು ಶಿಶು ಶರೀರ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತವೆ. ಯಾವಾಗಾದರೆ ಗರ್ಭದಿಂದ ಶಿಶು ಶರೀರವು ಹೊರಗೆ ಬರುತ್ತದೋ, ಆಗಲೇ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿನ ನಾಡಿಗಳ ಸಂಬಂಧಗಳು ನಿಂತುಹೋಗುತ್ತವೆ. ಗರ್ಭದಿಂದ ಹೊರಬೀಳುವ ಶಿಶು ಶರೀರವು ಶವದಂತೆ ಹೊರಬೀಳುತ್ತದೆ. ಶರೀರವು ಹೊರ ಬೀಳುವವರೆಗೂ ಪ್ರಾಣ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಶವವಾಗಿಯೇ ಹೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈಗ ಕೆಲವರ **'ಗರ್ಭದಲ್ಲಿನ ಶಿಶುವಿಗೆ ಪ್ರಾಣ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದು ಕೊಳೆತು ತಾಯಿ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಹಾನಿ ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ! ಆರು ತಿಂಗಳ ನಂತರ ಯಾವಾಗಾದರೆ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪಿಂಡವು ಚಲಿಸದೆ ನಿಂತುಹೋಗುತ್ತದೋ ಆಗಲೇ ತಾಯಿಗೆ ಅಪಾಯವು ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆ! ಪಿಂಡದ ಚಲನೆ ಯಾವಾಗಾದರೆ ನಿಂತುಹೋಗಿ ತಾಯಿಗೆ ನೋವುಂಟಾಗುತ್ತದೊ, ಆಗ ವೈದ್ಯಶಾಲೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರೆ ಅಲ್ಲಿ ವೈದ್ಯನು ಈಕೆಗೆ ಪಿಂಡವು ಒಳಗೆ ಸತ್ತು ಹೋಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಆಲಸ್ಯ ಮಾಡಿದರೆ ಅಪಾಯವೆಂದು ಆಪರೇಷನ್ (ಶಸ್ತ್ರಚಿಕಿತ್ಸೆ) ಮಾಡಿ ಪಿಂಡವನ್ನು ಹೊರಗೆ ತೆಗೆದುಹಾಕುವುದೂ ಸಹ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ! ಏನು ತಿಳಿಯದ ಮೊರಟರೂ ಸಹ ಪಿಂಡದ ಚಲನೆಯಿಂದ ಶಿಶುವಿಗೆ ಪ್ರಾಣ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು, ಪಿಂಡವೊಂದರ**

ಚಲನೆ ನಿಂತುಹೋದ ತಕ್ಷಣ ಶಿಶುವಿಗೆ ಪ್ರಾಣ ಹೋಗಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ! ನಿಮ್ಮ ಮಾತು ಹೇಗೆ ನಂಬುವುದು? ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಪಿಂಡದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣ ಹೋದ ತಕ್ಷಣ ತಾಯಿಗೆ ಅಪಾಯ ನಡೆಯುವುದೂ ಸಹ ತಿಳಿದ ವಿಷಯ. ಈ ವಿಧವಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ತಿಳಿಯುವುದರಿಂದ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿನ ಶಿಶುವಿಗೆ ಪ್ರಾಣಬರುತ್ತದೆಂದು ನಾವು ನಂಬುತ್ತಿದ್ದೇವೆ' ಎಂದು ಕೇಳಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಸಮಾಧಾನ ಏನೆಂದರೆ!

ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆರನೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಕದಲಿಕೆ ಬರುವುದು ನಿಜ. ಆ ಕದಲಿಕೆ ನಿಂತುಹೋದ ತಕ್ಷಣ ತಾಯಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುವ ಮಾತು ಸಹ ನಿಜ. ಆದರೆ ಅಷ್ಟು ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಶಿಶುವಿಗೆ ಪ್ರಾಣ ಬಂದಿದೆಯೆಂದು, ಹೋಗಿದೆ ಎಂದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಬಹಳ ತಪ್ಪಾಗುತ್ತದೆ. ಆರನೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣ ಬಂದಿದೆ ಎಂದರೂ, ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಪ್ರಾಣ ಇಲ್ಲವೆಂದೇ ಅಲ್ಲವೆ ಅರ್ಥ, ಪ್ರಾಣವಿಲ್ಲದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಾಯಿಗೆ ಅಪಾಯ ಸಂಭವಿಸಬಹುದಲ್ಲವೆ! ನಿಜ ತಿಳಿಯದೆ ಎಲ್ಲರೂ ಅಲ್ಲಿಯೇ ತಪ್ಪಾಗಿ ತಿಳಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ವಾಸ್ತವ ವಿಷಯ ಏನೆಂದರೆ! ನಮ್ಮ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಅವಯವಗಳು ಇದ್ದರು ನಮಗೆ ಯಾವ ಹಾನಿ ಉಂಟಾಗದಂತೆ, ಗರ್ಭಸ್ಥ ಶಿಶುವು ತಾಯಿ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿದ್ದು, ತಾಯಿಗೆ ಯಾವ ಹಾನಿ ಉಂಟುಮಾಡದಂತೆ ಇರುತ್ತದೆ. ತಾಯಿ ಶರೀರದಲ್ಲಿನ ನಾಡಿಗಳೇ ಶಿಶು ಶರೀರವನ್ನೂ ಸಹ ಆಕ್ರಮಿಸಿ ಆ ಶರೀರವನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಶಿಶು ಶರೀರವು ತಾಯಿ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಆರನೇ ತಿಂಗಳಿಂದ ನರಗಳಿಂದ ಪಿಂಡವು ಕದಲಿದರು ತಾಯಿಗೆ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ನೋವು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಧವಾಗಿದ್ದು ಒಂಭತ್ತನೆ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಶು ಶರೀರವು ಪೂರ್ತಿ ತಯಾರಾದ ತಕ್ಷಣ ನರಗಳ ಒತ್ತಡದಿಂದ ತಾಯಿ ಪ್ರಸವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಈ ವಿಧವಾಗಿ ಅಲ್ಲದೆ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಆರೋಗ್ಯಲೋಪದಿಂದ ಆರನೇ ತಿಂಗಳಿಗಿಂತ ಮೊದಲೆ ಬ್ರಹ್ಮನಾಡಿಯಿಂದ ಹೊರಟ ನರಗಳ ಸಂಬಂಧ ಗರ್ಭಕೋಶದಿಂದ ಕಿತ್ತು ಹೋದರೂ ಆ ಗರ್ಭವು ತಾಯಿ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಪದಾರ್ಥವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲದಂತೆ ಸ್ರವಿಸಿಹೋಗುತ್ತದೆ ಇದನ್ನೆ **'ಗರ್ಭಸ್ರಾವ'** ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಬಹಳ ಜನ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಆರು

ತಿಂಗಳೊಳಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಆರು ತಿಂಗಳೊಳಗೆ ಶಿಶು ಶರೀರವು ಒಂದು ಆಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ರಕ್ತವಾಗಿಯೋ, ಅಥವಾ ರಕ್ತದಮುದ್ದೆಯಾಗಿಯೋ ಹೊರಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ರಕ್ತವಾಗಿಯೂ, ಮೃದುವಾದ ರಕ್ತದಮುದ್ದೆಯಾಗಿಯೂ ಇರುವುದರಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಎರಡು ತಿಂಗಳ ಗರ್ಭಸ್ರಾವವು ಹೆಚ್ಚಿನ ಬಾಧೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ತಿಂಗಳು ಹೆಚ್ಚಾದಂತೆಲ್ಲ ಗರ್ಭಸ್ರಾವದಲ್ಲಿ ಬಾಧೆ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ.

ಆರನೇ ತಿಂಗಳ ನಂತರ ಪಿಂಡ ಒಂದು ಆಕೃತಿ ಧರಿಸಿ ಸ್ರವಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದಂತೆ ಇರುತ್ತದೆ. ತಾಯಿ ಅನಾರೋಗ್ಯದಿಂದ ಆರನೆ ತಿಂಗಳ ನಂತರ ಗರ್ಭಕೋಶದಲ್ಲಿ ನಾಡಿಗಳು ಗರ್ಭದೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದೆ ಹೋದಲ್ಲಿ, ಆ ಗರ್ಭ ಸ್ರವಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ, ಆ ಗರ್ಭಸ್ಥ ಶಿಶು ಶರೀರಕ್ಕೆ ತಾಯಿ ಶರೀರದೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಇಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಪದಾರ್ಥವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತುಹೋಗುತ್ತದೆ. ನರಗಳ ಒತ್ತಡ ಗರ್ಭಕೋಶದ ಮೇಲೆ ಇಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಶಿಶು ಶರೀರವು ಇತರೆ ಪದಾರ್ಥವಾಗಿ ಗರ್ಭಕೋಶದಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತುಹೋಗಿ ಕೊಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಶಿಶು ಶರೀರವು ಉಬ್ಬಿದಂತೆಲ್ಲ ಅದನ್ನು ಅಂಟಿಕೊಂಡಿರುವ ಅವಯವಗಳಿಗೆ ಒತ್ತಡ ಏರ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಆ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಉಬ್ಬುತ್ತಿರುವ ಶಿಶು ಶರೀರದ ಒತ್ತಡಕ್ಕೆ ಉಳಿದ ಸುನ್ನಿತವಾದ ಅವಯವಗಳು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಒತ್ತಡ ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋಗಿ ಕೊನೆಗೆ ಗುಂಡಿಗೆಗೆ ಒತ್ತಡ ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಹಾರ್ಟ್‌ಗೆ (ಗುಂಡಿಗೆಗೆ) ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿನ ಒತ್ತಡ ತಗುಲಿದರು ಕೂಡಲೇ ನಿಂತುಹೋಗುವ ಅಪಾಯ ಇದೆ. ಅದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ತಕ್ಷಣ ವೈದ್ಯರ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಕೆಟ್ಟುಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಶಿಶು ಶರೀರವನ್ನು ಹೊರಗೆ ತೆಗೆದುಹಾಕಿದಂತಾದರೆ ತಾಯಿ ಬದುಕುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಷಯ ಹೀಗಿರುವಾಗ ನಾವು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಿಧಗಳಾಗಿ ಹೋಲಿಸಿಕೊಂಡು ಗರ್ಭದಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಾಣ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ಹೋಗಿದೆಯೆಂದು ಅಂದುಕೊಳ್ಳುವುದು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ.

ತಾಯಿ ಆರೋಗ್ಯ ಸರಿಯಾಗಿದ್ದು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ತಯಾರಾದ ಶಿಶು ಶರೀರವು ಒಂಭತ್ತು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಗರ್ಭಕೋಶದಲ್ಲಿನ ನರಗಳ ಒತ್ತಡಗಳಿಂದ ಹೊರಬೀಳುತ್ತದೆ. **ಒಂದು ತಾನಿನಲ್ಲಿನ ವಸ್ತ್ರವು ದರ್ಜಿಯವನಿಂದ ಹೊಲಿಯಲ್ಪಟ್ಟು ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಧರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿದೆಯೋ, ಹಾಗೇ ಗರ್ಭಕೋಶದಿಂದ ಹೊರಬೀಳುವ ಶರೀರವೂ ಸಹ ಜೀವಿಗೆ ವಾಸಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿ ನರಗಳ ಚೈತನ್ಯದಿಂದ ತಯಾರಾಗಿ ಹೊರಗೆ ಬರುತ್ತಿದೆ.** ಆ ವಿಧವಾಗಿ ಹೊರಗೆ ಬಂದ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಜೀವಾತ್ಮ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಮರಣಿಸಿದ ಕೂಡಲೆ ಜೀವಾತ್ಮ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಆಲಸ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಹೊರಗೆ ಬಂದ ಹೊಸ ಶರೀರವನ್ನು ಧರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಇದನ್ನೇ ಗೀತಾಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ **'ಹಳೆ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊಸವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಧರಿಸಿದಂತೆ, ಜೀವಾತ್ಮ ನಾಶವಾದ ಹಳೆ ಶರೀರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊಸ ಶರೀರವನ್ನು ಧರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ'** ಎಂದು ಪರಮಾತ್ಮ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಜೀವಾತ್ಮ ಹೊಸ ಶರೀರವನ್ನು ಧರಿಸುವುದು ಅವನ ಕರ್ಮಾನುಸಾರವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಜೀವಾತ್ಮ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಪಾಪ ಪುಣ್ಯಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿಯೇ ಹೊಸ ಶರೀರವೂ ಸಹ ಲಭ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬ ತಾಯಿ ಗರ್ಭದಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದ ಶರೀರವನ್ನು ಧರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಜೀವಾತ್ಮ ಮತ್ತೊಂದು ಶರೀರದಿಂದ ಬಂದು ಪ್ರಸವಿಸಿದ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾನೆ. ತಾಯಿಗರ್ಭದಿಂದ ಹೊರಬೀಳುವ ಶರೀರವೊಂದರ ತಲೆ ಹೊರಗೆ ಬಂದನಂತರವೇ ಆ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಜೀವಾತ್ಮ ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. ಆದ ಕಾರಣ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾತ್ರಹೊರಗೆ ಬಂದ ಶರೀರವು ಸಹ ಪ್ರಾಣ ಹೊಂದಿ ಅರಚುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಕಡೆ ಒಂದು ನಿಮಿಷದಿಂದ ಗಂಟೆ ಎರಡುಗಂಟೆವರೆಗೂ ಶಿಶು ಶರೀರದೊಳಗೆ ಪ್ರಾಣ ಬಾರದಿರುವುದು ಸಂಭವಿಸುತ್ತಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಆ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುವ ಜೀವಾತ್ಮ ಹಳೆ ಶರೀರವನ್ನು ಬಿಡುವುದರಲ್ಲಿ ಆಲಸ್ಯವಾಗಿರಬಹುದು. ಅಂದರೆ ಆ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುವ ಜೀವಾತ್ಮ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಮರಣಿಸುವುದು ಆಲಸ್ಯವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಶಿಶು ಶರೀರಹೊರಗೆ ಬಂದ ನಂತರ ಆಲಸ್ಯವಾಗಿ ಜೀವಾತ್ಮ ಪ್ರವೇಶ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಕೆಲವು ಕಡೆ ಶಿಶು ಶರೀರವು ಹೊರಗೆ ಬಂದನಂತರ ಪ್ರಾಣ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲವು ನಡೆದಿರುವ ಸಂದರ್ಭಗಳೂ ಸಹ ಇವೆ. 12 ಗಂಟೆಗಳ ನಂತರ ಪ್ರಾಣಬಂದ ಸಂಘಟನೆಯನ್ನು ಮುಂಬರುವ ಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದು.

ಪ್ರಸವಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಶರೀರದೊಳಗೆ ಜೀವಾತ್ಮ ಆಲಸ್ಯವಾಗಿ ಏಕೆ ಸೇರುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದು ತಿಳಿಯದ ಗ್ರಾಮೀಣ (ದಾದಿಯರು) ಸೂಲಗಿತ್ತಿಯರು, ಮಾವಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣವಿದೆ ಎಂದು ಮಾವಿ ಮೇಲೆ ನೀರು ಹಾಕಿ ತಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದರು. ತಿಳಿಯದ ತನದಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಸೂಲಗಿತ್ತಿಯರು ಮಾವಿಯನ್ನು ನೀರಿನಿಂದ ತಟ್ಟುತ್ತಿರುವಾಗ, ಜೀವಾತ್ಮ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಬಂದು ಶರೀರದೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಜೀವಾತ್ಮ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಾಗಲೇ ಶ್ವಾಸ ಶರೀರದೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮೊದಲ ಶ್ವಾಸದಿಂದ ಜನ್ಮ ಹೊಂದುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಶಿಶು ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಜೀವಾತ್ಮ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಲೇ ಅರಚುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಆಗ ಸೂಲಗಿತ್ತಿಯರು ಮಾವಿಯಲ್ಲಿನ ಪ್ರಾಣ ಶಿಶುವಿನಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ಹೊಕ್ಕಳು ಕತ್ತರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಾಣ ಬಾರದ ಮೊದಲೆ ಹೊಕ್ಕಳು ಕತ್ತರಿಸಿದರು, ಮಾವಿಯಲ್ಲಿನ ಪ್ರಾಣ ಶರೀರದೊಳಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವರ ನಂಬಿಕೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರಾಣಬಾರದ ಮೊದಲೆ ಹೊಕ್ಕಳು ಕತ್ತರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾಣ ಬಾರದ ಮೊದಲೆ ಹೊಕ್ಕಳು ಕತ್ತರಿಸಿದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ, ಆ ಶಿಶು ಶರೀರದೊಳಗೆ ಪ್ರಾಣ ಬಾರದೆಹೋಗುವ ಮಾತು ನಿಜವೆ. ಮಾವಿಯಿಂದ ಪ್ರಾಣ ಬರುತ್ತದೆಂಬುವುದು ಮಾತ್ರ ಅಸತ್ಯ.

ಹೊಕ್ಕಳು ಕತ್ತರಿಸಿದ ನಂತರ ಪ್ರಾಣ ಬಾರದಂತೆಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಏನೆಂದರೆ, ಹೊಸದಾಗಿ ಮೊಳಕೆಬರುವ ಹುಣಿಸೆ ಮೊಳಕೆಗೆ, ಬೀಜಗಳ ಬೇಳೆಗಳು ಯಾವ ವಿಧವಾಗಿ ಆಹಾರ ಬಲವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿವೆಯೋ, ಆ ವಿಧವಾಗಿಯೇ ಹೊಸದಾಗಿ ಹೊರಬಂದ ಶರೀರಕ್ಕೆ, ಜೀವಾತ್ಮ ಪ್ರವೇಶಿಸುವವರೆಗೂ ಮಾವಿ ಆಧಾರವಾಗಿ ಶಿಶು ಶರೀರದಲ್ಲಿನ ರಕ್ತವು ಗಡ್ಡೆಕಟ್ಟದಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಆ ವಿಧವಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯ ಮಾತ್ರ ಮಾಡಬಲ್ಲದು. ಜೀವಾತ್ಮ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ತಕ್ಷಣ ಶ್ವಾಸ ರಕ್ತಪ್ರಸರಣ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಆದರೆ ಮಾವಿಯ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹೊಕ್ಕಳ ಕರುಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಮಾವಿಯನ್ನು ಬೇರೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಜೀವಾತ್ಮ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸದ ಮೊದಲೆ ಹೊಕ್ಕಳು ಕತ್ತರಿಸಿದರು, ರಕ್ತ ತಣ್ಣಗಾಗಿ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಗಡ್ಡೆಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಜೀವಾತ್ಮ ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಶ್ವಾಸ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅಯೋಗ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ ಕಾರಣ ಮೊದಲೆ ಹೊಕ್ಕಳು

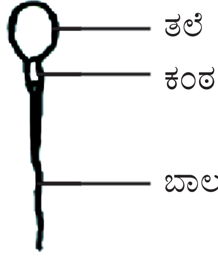
ಕತ್ತರಿಸುವ ಪದ್ಧತಿ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ತಿಳಿಯದವರು ಮೊದಲೆ ಹೊಕ್ಕಳು ಕತ್ತರಿಸಿದರು ಆ ಶರೀರದಲ್ಲಿನ ರಕ್ತ ತಣ್ಣಗಾಗದ ಮೊದಲೆ ಒಂದು ನಿಮಿಷದೊಳಗೆ ಜೀವಾತ್ಮ ಬಂದು ಸೇರಿದರು ಸೇರಬಹುದು. ಆ ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿಯೇ ಬಂದು ಸೇರದೆಹೋದರೆ ಆ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ರಕ್ತ ಗಡ್ಡೆಕಟ್ಟಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದಂತೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಿಳಿದವರಾಗಲಿ, ತಿಳಿಯದವರಾಗಲಿ, ಪ್ರಾಣಬಾರದ ಮೊದಲೆ ಹೊಕ್ಕಳು ಕತ್ತರಿಸಬಾರದು. ಹೊಕ್ಕಳು ಮೊದಲು ಕತ್ತರಿಸದ ಕಾರಣದಿಂದ ಮಾವಿಯಿಂದ ಪ್ರಾಣಬರುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಬಹಳ ಜನರಿಗೆ ನಂಬಿಕೆಯಿದೆ. ಆ ನಂಬಿಕೆಯಿರುವ ಸೂಲಗಿತ್ತಿಯರ ಮಾತುಕೇಳಿ **'ಏನಮ್ಮ ನೀವು ಆರನೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಶುವಿಗೆ ಪ್ರಾಣಬಂದಿದೆ ಎಂದು ಅನ್ನುತ್ತೀರಲ್ಲ, ಹಾಗಾದರೆ ತಾಯಿ ಪ್ರಸವಿಸಿದಾಗ ಶಿಶು ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಬಂದಿರುವುದು ಶಿಶುವಿಗಾ? ಅಥವಾ ಮಾವಿಗಾ? ಶಿಶುವಿಗೆ ಪ್ರಾಣಬಂದಿದ್ದರೆ ಅದು ಶಿಶುವಿನಲ್ಲಿ ಇರದೆ ಮಾವಿಯೊಳಗೆ ಏಕೆ ಹೋಗಿದೆ, ಮತ್ತೆ ಶರೀರದೊಳಗೆ ಏಕೆ ಬರುತ್ತಿದೆ?'** ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಅವರು ಯಾವ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಲಾರರು.

ನಮ್ಮ ಜನ್ಮವನ್ನು ಕುರಿತು ನಾವೇ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳದ ಅಜ್ಞಾನ ಅಂಧಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದು ಕತ್ತಲಲ್ಲಿರುವ ವಸ್ತುವನ್ನು ಕುರಿತು ಊಹಿಸಿ ಹೇಳಿದಂತೆ, ತಿಳಿಯದ ಹುಟ್ಟುವಿಕೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಕೆಲವರು ಆರನೆತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಜೀವಾತ್ಮ ತಾಯಿಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಪೂರ್ವ ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ಜ್ಞಾಪಕ ತಂದುಕೊಂಡು ಬಾಧೆ ಬೀಳುತ್ತಾನೆನ್ನುವುದು ಹೇಗಿರುತ್ತದೋ ನೀವೇ ಆಲೋಚಿಸಿ. ಪೂರ್ವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ನಂತರವೇ ಪ್ರಾಣಬರುತ್ತದೆಂದು ವಿಶ್ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಧರ್ಮಗಳೆಲ್ಲ ಅಧರ್ಮಗಳಾಗಿ ಬದಲಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತವೆಂದು ಪರಮಾತ್ಮ ಹೇಳಿದಂತೆ, ಈಗ ಪ್ರಾಣ ಹುಟ್ಟುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲೆ ಇದೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಶರೀರದೊಳಗೆ ಪ್ರಾಣಬಂದಾಗ ಜೀವಾತ್ಮನಿಗೆ ಜನ್ಮ ಉಂಟಾದಂತೆ ಲೆಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಡು, ಆ ಲೆಕ್ಕದ ಮೂಲಕ ಜಾತಕ ಚಕ್ರ ಬರೆದು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗಲೂ ಆ ಪದ್ಧತಿ ಇದೆ. ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯಶಾಸ್ತ್ರದ ಪ್ರಕಾರವೂ ಸಹ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಶ್ವಾಸ ಯಾವಾಗ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಿದೆಯೋ, ಆಗಲೇ ಜನ್ಮವೆಂದು ಗ್ರಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಕಾಲದ ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸವ ನಡೆದ ಸಮಯವನ್ನೇ ಜನ್ಮವಾಗಿ ಲೆಕ್ಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಿಜವಾದ ಜನ್ಮ ಶ್ವಾಸ

ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಾಗಲೇ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಆದಕಾರಣ ಲೆಕ್ಕಪ್ರಕಾರ ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯವು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ಪ್ರಸವ ಸಮಯವನ್ನೇ ಜನ್ಮವಾಗಿ ಲೆಕ್ಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಭವಿಷ್ಯತ್ತು ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಇದೆ. ಆರನೆ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಜೀವಾತ್ಮ ಹೊಸ ಶರೀರವನ್ನು ಸೇರಿದ್ದರು ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯರು ಅದನ್ನೇ ಜನ್ಮವಾಗಿ ಲೆಕ್ಕಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು! ಹಾಗಲ್ಲದೆ ಪ್ರಸವಿಸಿದ ನಂತರ ಲೆಕ್ಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದರೆ ಧರ್ಮವು ಪೂರ್ತಿ ನಾಶವಾಗದೆ ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಉಳಿದಿದೆ ಎಂದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಇಂದಿನ ಶರೀರ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರಿಗೆ ಮತ್ತು ವೈದ್ಯರಿಗೆ ಈ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಅನುಮಾನಗಳು ಇರಬಹುದು. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಓದಿದ ಓದಿನಲ್ಲಿ ಪುರುಷನ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ತಯಾರಾದ ವೀರ್ಯದಲ್ಲಿ ವೀರ್ಯಕಣಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಣವಿದ್ದಂತೆ ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಒಬ್ಬ ವೈದ್ಯನು ನಮ್ಮ ಬೋಧನೆ ಕೇಳಿದ ಒಬ್ಬವ್ಯಕ್ತಿಯ ಜೊತೆ ಮಾತನಾಡಿ "ಆತನು ಹೇಳಿರುವುದು ಪೂರ್ತಿಶಾಸ್ತ್ರ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಶರೀರ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರಾಗಿ, ವೈದ್ಯರಾಗಿರುವ ನಮಗಿಂತ ಆತನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತಿಳಿದಿರುತ್ತದೆಯಾ? ಪ್ರಸವಿಸಿದ ನಂತರ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಣ ಬರುವುದು ಪೂರ್ತಿ ಅಸತ್ಯ. ಆರನೆತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣ ಬರುತ್ತದೆಂದು ಉಳಿದ ವೇದಾಂತಿಗಳು ಹೇಳುವ ಮಾತುಗಳು ಸಹ ಅಸತ್ಯವೇ. ಪುರುಷ ವೀರ್ಯಕಣದಲ್ಲಿಯೇ ವೀರ್ಯಕಣಗಳು ಜೀವವನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ. ಜೀವವಿರುವ ವೀರ್ಯಕಣವೂ ಸ್ತ್ರೀ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ರಜೋಕಣದೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆತು ಶರೀರವಾಗಿ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಿ, ಒಂಭತ್ತು ತಿಂಗಳ ನಂತರ ಜೀವದಿಂದಲೇ ತಾಯಿ ಗರ್ಭದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಜೀವವಿಲ್ಲದಂತೆ ಬರುತ್ತದೆಂಬ ಮಾತು ಬಹಳ ತಪ್ಪು. ವೀರ್ಯದಲ್ಲಿ ವೀರ್ಯಕಣಕ್ಕೆ ಜೀವವಿದ್ದಂತೆ ನಾವು ಎಷ್ಟೋ ನಿದರ್ಶನೆಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತೇವೆ. ಪ್ರಾಣವಿರುವ ಜಂತು ಶರೀರದಿಂದ ವೀರ್ಯವನ್ನು ತೆಗೆದು, ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲ ಹೊರಗೆ ತಕ್ಕ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು, ಅಗತ್ಯವಿದ್ದಾಗ ಆ ವೀರ್ಯವನ್ನು ಸ್ತ್ರೀ ಜಂತುವೊಂದರ ಯೋನಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಅದಕ್ಕೆ ಗರ್ಭ ಏರ್ಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ." ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ವೀರ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಣವಿದೆಯೆಂದು ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ನಂಬುವುದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ತಂಪಾದ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ 0' ಡಿಗ್ರಿಯಿಂದ 4'ಡಿಗ್ರಿ ಸೆಲ್ಸಿಯಸ್ ಉಷ್ಣೋಗ್ರತೆ ಇರುವ ಒಂದು ಫ್ಲಾಸ್ಕಿನಿಂದ ಟೆಸ್ಟ್ಯೂಬ್

ತರಹ ಇರುವ ಒಂದು ಗಾಜಿನ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಭದ್ರಪಡಿಸಿರುವ ಪಶುವೀರ್ಯ ವನ್ನು ತೆಗೆದು ತಕ್ಷಣ ಗಾಜಿನ ಪಲಕದ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟು, ಮೈಕ್ರೋಸ್ಕೋಪ್ (ಸೂಕ್ಷ್ಮ ದರ್ಶನಿ) ಯಿಂದ ನೋಡಿದಾಗ, ಒಂದುಹನಿ ವೀರ್ಯದಲ್ಲಿ ತಲೆಬಾಲ ಹೊಂದಿದ ವೀರ್ಯಕಣಗಳು ಅಸಂಖ್ಯಾತವಾಗಿದ್ದು, ಅವು ಚಲನೆಹೊಂದಿ ಬಾಲವನ್ನು ಕದಲಿಸುತ್ತಾ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಈಜುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕಾಣಿಸುವುದರಿಂದ, ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿ ವೀರ್ಯದಲ್ಲಿನ ವೀರ್ಯಕಣಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಣವಿದೆ ಎಂದು ಪೂರ್ತಿ ವಿಶ್ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ವೀರ್ಯಕಣವೊಂದರ ಚಿತ್ರವನ್ನು ನಂತರ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದು.



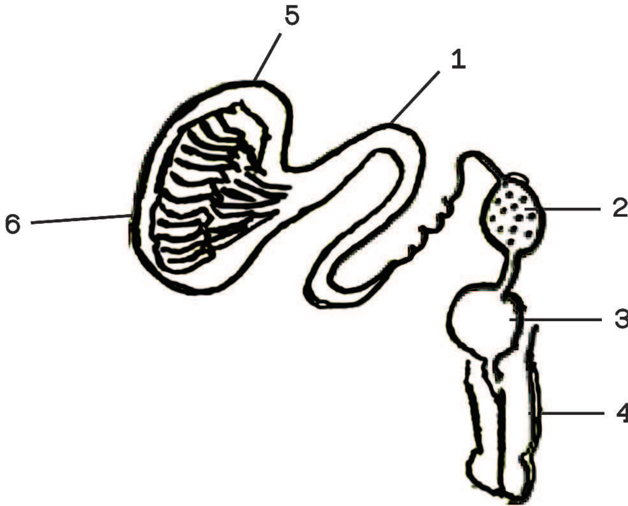
ವೀರ್ಯದಲ್ಲಿ ವೀರ್ಯಕಣಗಳು ಚಲಿಸುತ್ತಿರುವುದು ನೋಡಿದ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ವೀರ್ಯಕ್ಕೆ ಜೀವವಿರುವಾಗ, ಪ್ರಸವಿಸಿದನಂತರ ಜೀವಬರುತ್ತದೆ ಎಂಬುವುದು ಅಸತ್ಯವಾಗಿರಬಹುದೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ಆತನು ನಮ್ಮನ್ನು ಬೇಟಿಯಾಗಿ "ಸ್ವಾಮಿಯವರೆ! ಜೀವಾತ್ಮ ಜನ್ಮಹೊಂದುವ ವಿಷಯವಾಗಿ ನೀವು ಹೇಳಿದ ಬೋಧನೆ ಕೇಳಿದ ನಾನು, ಒಂದು ಪರಿಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ವೀರ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಣವಿದ್ದಂತೆ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ವೀರ್ಯದಲ್ಲಿ ವೀರ್ಯಕಣಗಳಿಗೆ ಮೊದಲೆ ಪ್ರಾಣವಿರುವಾಗ ಪ್ರಸವದ ನಂತರ ಪ್ರಾಣ ಬರುತ್ತದೆಂಬ ನಿಮ್ಮ ಮಾತು ನಮಗೆ ಸಂಶಯವಾಗಿ ಇದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಪ್ರಸವದ ನಂತರ ಪ್ರಾಣಬಂದಂತೆ ಭಾವಿಸಿದರು ವೀರ್ಯಕಣ ಚಲಿಸುವುದು ಕಣ್ಣಾರೆ ನೋಡಿದ್ದೇವೆ ಅಲ್ಲವೆ! ಎನ್ನುವ ಸಂಶಯವೊಂದು ಕಡೆ ಏರ್ಪಡುತ್ತಿದೆ. ಆದ ಕಾರಣ ನೀವು ಹೇಳಿದ ಬೋಧನೆ ನಿಜವಾ? ಅಥವಾ ವೈದ್ಯರು ಹೇಳಿತೋರಿಸಿರುವುದು ನಿಜವಾ? ಯಾವುದು ನಿಜ ಯಾವುದು ಅಸತ್ಯ ಎನ್ನುವ ಸಂದಿಗ್ಧಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದೇನೆ. ಇದರ ವಿಷಯವಾಗಿ ನೀವೇನು ಹೇಳುತ್ತೀರಾ" ಎಂದು ಆತನು ನಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಇದಕ್ಕೂ ಮೊದಲೇ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಆರುತಿಂಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಣ ಬರುತ್ತದೆಂಬ ವಿಷಯ ನಿಜ ಅಲ್ಲವೆಂದು? ಪ್ರಸವಿಸಿದನಂತರ ಜೀವಬರುತ್ತದೆಂದು ನಮ್ಮ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಈಗ ವೈದ್ಯರು ವೀರ್ಯಕ್ಕೆ ಜೀವವಿರುವಂತೆ ಅವರ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಸಂಶಯ ತೀರುವಂತೆ ಕೆಳಗೆ ವಿಜ್ಞಾನರೂಪವಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಗ್ರಹಿಸು.

ಜೀವಾತ್ಮ ಕಾಣಿಸುವವನು ಅಲ್ಲ. ಜ್ಞಾನನೇತ್ರಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಜೀವಾತ್ಮ ಕಾಣಿಸಬಲ್ಲನು. ಜ್ಞಾನನೇತ್ರ ಇಲ್ಲದ ವೈದ್ಯರು ಕದಲುತ್ತಿರುವ ವೀರ್ಯ ಕಣದಲ್ಲಿ ಜೀವವಿದ್ದಂತೆ ಭಾವಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರಾಗಲಿ ಜೀವವನ್ನು ನೋಡಲಿಲ್ಲ. ಕದಲುತ್ತಿರುವ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಜೀವವಿರುವಂತೆ ಏಕೆ ಭಾವಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು? ಕಣಕ್ಕೆ ಚಲನೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಜೀವವಿರುವಂತೆ ಊಹಿಸಿದರೆ, ಬಸ್ಸುಗಳು ರೈಲುಗಳು ಚಲಿಸುತ್ತಿವೆ ಅಲ್ಲವೆ! ಅವುಗಳಿಗೂ ಜೀವವಿದೆಯಾ? ಮನುಷ್ಯರು ಇಲ್ಲದೆಯೇ ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣಿಸುವ ರಾಕೆಟ್‌ಗಳಿಗೆ ಜೀವವಿದೆಯಾ! ಇಲ್ಲ. ಚಲಿಸುತ್ತಿರುವ ಯಂತ್ರಗಳಿಗೆ ಜೀವ ಹೇಗೆ ಇಲ್ಲವೋ, ಆ ವಿಧವಾಗಿಯೇ ಕದಲುತ್ತಿರುವ ವೀರ್ಯಕಣಕ್ಕೆ ಜೀವವಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಜೀವ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ವೀರ್ಯಕಣ ಏಕೆ ಕದಲುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಕೆಲವರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯ ಏರ್ಪಡಬಹುದು. ಆ ಸಂಶಯ ತೀರುವುದಕ್ಕೆ ವೀರ್ಯದಲ್ಲಿನ ವೀರ್ಯಕಣವು ಪುರುಷ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಯಾವ ವಿಧವಾಗಿ ತಯಾರಾಗುತ್ತಿದೆಯೋ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಂದಿನ ಶರೀರ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರಿಗು ಮತ್ತು ವೈದ್ಯರಿಗೂ ತಿಳಿಯದ ಜನನ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಈ ಕಾಲದ ಶರೀರ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿಯೇ ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ಪುರುಷ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಅಂಗಕ್ಕೆ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವ ಬೀಜಗಳಲ್ಲಿ (ವೃಷಣಗಳಲ್ಲಿ) ವೀರ್ಯವು ತಯಾರಾಗುತ್ತದೆ. ಬೀಜಗಳು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ದೊಡ್ಡದಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಮಾನವರಿಗೆ ಚಿಕ್ಕದಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೂ ಮಾನವರಿಗೂ ಎಂದರೆ ಪಿಂಡದಿಂದ ಉದ್ಭವಿಸುವ ಎಲ್ಲ ಜೀವಿಗಳಿಗೂ ವೀರ್ಯವು ತಯಾರಾಗುತ್ತದೆ.

ಮಾನವನ ಬೀಜಗಳಲ್ಲಿ 200ಕ್ಕೂ ಮೇಲೆ ಲಾಬ್ಯೂಲು ಎನ್ನುವ ಸೂಕ್ಷ್ಮಭಾಗಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಪ್ರತಿ ಲಾಬ್ಯೂಲು ಎನ್ನುವ ಸೂಕ್ಷ್ಮಭಾಗದಲ್ಲಿಯೂ ಮಡತೆಗಳಾಗಿ ಒಂದು ಕಟ್ಟೆಯಂತೆ ಇರುವ ನಾಳಗಳಿವೆ. ಇವುಗಳನ್ನೇ ವೀರ್ಯ ಉತ್ಪತ್ತಿ ನಾಳಗಳೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಮಡತೆಗಳಿರುವ ನಾಳಗಳಲ್ಲಿಯೇ ವೀರ್ಯಕಣಗಳು ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿವೆ. ವೀರ್ಯೋತ್ಪತ್ತಿ ನಾಳಗಳೆಲ್ಲವೂ ಒಂದಾಗಿ ಸೇರಿ **ಎಪಿಡೈಡಿಮಿಸ್** ಎನ್ನುವ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕೊಳವೆಯಾಗಿ ಉದರ ಭಾಗದೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚೀಲವಾಗಿ ವಿಸ್ತರಿಸಿರುತ್ತದೆ. ವೀರ್ಯವು ಈ ಚೀಲದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ವೀರ್ಯಾಶಯ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಎರಡು ಬೀಜಗಳಿಂದ ಬರುವ ನಾಳಗಳು ಎರಡು ವೀರ್ಯಾಶಯಗಳಾಗಿ ವಿಸ್ತರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದು, ವೀರ್ಯಾಶಯಗಳಿಂದ ನಾಳಗಳು ಹೊರಟು ಪ್ರೊಸ್ಟೇಟು ಎನ್ನುವ ಗ್ರಂಥಿಯೊಳಗೆ ಹೋಗಿ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಮೂತ್ರನಾಳದೊಳಗೆ ತೆರೆದುಕೊಂಡು ಇವೆ. ಮಾನವನ ಬೀಜ ನಿರ್ಮಾಣ ಕೆಳಗಿನ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದು.



1. ಎಪಿಡೈಡಿಮಿಸ್ ನಾಳ. 2. ವೀರ್ಯಾಶಯ. 3. ಪ್ರೊಸ್ಟೇಟು ಗ್ರಂಥಿ.
4. ಲಿಂಗ. 5. ಬೀಜ. 6. ಲಾಬ್ಯುಲು.

ಬೀಜಗಳಲ್ಲಿ ತಯಾರಾದ ವೀರ್ಯಕಣಗಳು ಎಪಿಡ್ಯೆಡಿಮಿಸ್ ಸೇರಿ, ಅಲ್ಲಿಂದ ವೀರ್ಯನಾಳದ ಮೂಲಕ ವೀರ್ಯಾಶಯದೊಳಗೆ ಹೋಗಿ, ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲ ನೆಲೆಸಿದ್ದು ಸ್ಖಲನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರೊಸ್ಟೇಟುಗ್ರಂಥಿ ಮೂಲಕ ಬಂದಾಗ, ಅದು ಸ್ರವಿಸಿದ ಹಾಲಿನಂತಹ ತೆಳುವಾದ ದ್ರವದೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆತು ಮೂತ್ರನಾಳದೊಳಗೆ ಬಂದು, ಅಲ್ಲಿ **ಕೌಪರ್** ಎನ್ನುವ ಚಿಕ್ಕ ಗ್ರಂಥಿಗಳು ತಯಾರುಮಾಡಿದ ದ್ರವವನ್ನು ಮತ್ತು ಮೂತ್ರನಾಳದಲ್ಲಿ **ಮ್ಯೂಕಸ್** ಎನ್ನುವ ಪೊರೆ ಸ್ಯಂಧಿಸಿದ ಮ್ಯೂಕಸ್ ಎನ್ನುವ ಜಿಗುರು ಪದಾರ್ಥವನ್ನು ಬೆರೆಸಿಕೊಂಡು ವೀರ್ಯವು ಬಿಳಿಯ ಜಿಗುರು ಪದಾರ್ಥವಾಗಿ ಹೊರಗೆ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಇದನ್ನೇ ವೀರ್ಯ ಎನ್ನುತ್ತೇವೆ. ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಸ್ಪೆರ್ಮ್ (Sperm) ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ವೀರ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ವೀರ್ಯಕಣಗಳು ತಲೆ (ಶಿರಸ್ಸು) ಕಂಠ (ಕತ್ತು) ಬಾಲ (ವಾಲ) ಎನ್ನುವ ಮೂರು ಭಾಗಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಬೀಜವೀರ್ಯನಾಳದಲ್ಲಿ ತಯಾರಾದ ವೀರ್ಯಕಣವು ಚಲನೆರಹಿತವಾದದು ಬೀಜವೀರ್ಯನಾಳದಲ್ಲಿ ತಯಾರಾದ ವೀರ್ಯಕಣವು ಪೂರ್ತಿ ಪರಿಮಾಣ ಹೊಂದುವುದಿಲ್ಲ. ಎಪಿಡ್ಯೆಡಿಮಿಸ್‌ನಲ್ಲಿಯೂ, ವೀರ್ಯನಾಳದಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತು ವೀರ್ಯಾಶಯದಲ್ಲಿಯೂ ವೀರ್ಯಕಣವೊಂದರ ಪೂರ್ತಿ ಆಕಾರವು ತಯಾರಾಗುತ್ತದೆ. ವೀರ್ಯಕಣ ಪೂರ್ತಿ ಪರಿಮಾಣ ಹೊಂದಿದ ನಂತರವೇ ಚಲನೆ ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. ಪೂರ್ತಿ ಆಕಾರ ತಯಾರಾಗದವರೆಗೂ ಚಲನೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಬೇಕು. ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ತಯಾರಾದ ವೀರ್ಯಕಣವು ದ್ರವಪದಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿಮಿಷಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು ಮಿಲ್ಲಿಮೀಟರ್‌ಗಳ ವೇಗದಿಂದ ಈಜುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ವೀರ್ಯಕಣದ ಬಾಲ ಹಾವಿನಬಾಲ ಚಲಿಸಿದಂತೆ ಚಲಿಸುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ವೀರ್ಯಕಣವು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಚಲಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ವೀರ್ಯಕಣಗಳು ಆಮ್ಲಗುಣ ದ್ರವ ಪದಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಚಲಿಸಲಾರವು. ಕ್ಷಾರಗುಣ ದ್ರವಪದಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಚಲಿಸುತ್ತವೆ. ಪುರುಷ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ವೀರ್ಯಕಣಗಳು ಕೆಲವು ವಾರಗಳವರೆಗೂ ಚಲನಶಕ್ತಿ ಹೊಂದಿರುತ್ತವೆ. ಸ್ಖಲಿತವಾದನಂತರ ಕೆಲವು ಗಂಟೆಗಳಕಾಲ ಮಾತ್ರವೆ ಸ್ತ್ರೀ ದೇಹ ಶೀತೋಷ್ಣಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಚಲಿಸುತ್ತವೆ.

ಈಗ ವೀರ್ಯಕಣ ಚಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂಬ ವಿಷಯ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ದಂತಾದರೆ ವೀರ್ಯಾಶಯದೊಳಗೆ ಗ್ಲೂಕೋಜ್ ಅಧಿಕವಾಗಿರುವ ದ್ರವವು ಸ್ಯಂಧಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಬಾಲವು ಇರುವ ವೀರ್ಯಕಣಕ್ಕೆ ಗ್ಲೂಕೋಜ್ ತಗಲಿದ ಕೂಡಲೇ ಬಾಲವು ಚಲಿಸುತ್ತದೆ. ವೀರ್ಯಾಶಯದಲ್ಲಿನ ದ್ರವದಲ್ಲಿ ಗ್ಲೂಕೋಜ್ ಸ್ಯಂಧನವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದ ಕಾರಣ ವೀರ್ಯಕಣವು ಎಷ್ಟುದಿನಗಳಾದರು ಪುರುಷ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಚಲನೆ ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. **ದ್ರವದಲ್ಲಿ ಗ್ಲೂಕೋಜ್ ಇಲ್ಲದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ವೀರ್ಯಕಣ ಚಲಿಸುವುದಿಲ್ಲ.** ಸುಣ್ಣದಕಲ್ಲಿಗೆ ನೀರು ತಗಲಿದ ಕೂಡಲೇ ಯಾವ ವಿಧವಾಗಿ ಚಲನೆ ಹುಟ್ಟುತ್ತಿದೆಯೋ, ನಿಂಬೆರಸಕ್ಕೆ ಸೋಡಾ ತಗುಲಿದ ತಕ್ಷಣ ಯಾವವಿಧವಾಗಿ ಚಲನೆ ಬರುತ್ತದೋ, ಪಾದರಸಕ್ಕೆ ಶಾಖ ತಗುಲಿದರೆ ಯಾವ ವಿಧವಾಗಿ ಚಲಿಸುತ್ತಿದೆಯೋ ಆ ವಿಧವಾಗಿಯೇ ವೀರ್ಯಕಣ ಬಾಲಕ್ಕೆ ಗ್ಲೂಕೋಜ್ ತಗುಲಿದ ತಕ್ಷಣ ಬಾಲದಲ್ಲಿ ಕದಲಿಕೆ ಏರ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಗ್ಲೂಕೋಜ್‌ಗೂ ವೀರ್ಯಕಣಬಾಲಕ್ಕೂ ಸರಿಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ವೀರ್ಯಕಣ ಬಾಲಕ್ಕೆ ಯಾವಾಗ ಗ್ಲೂಕೋಜ್ ತಗುಲುತ್ತದೊ ಆಗ ರಾಸಾಯನಿಕ ಕ್ರಿಯೆ ಏರ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಆ ಕ್ರಿಯೆಯೇ ವೀರ್ಯಕಣ ಬಾಲದ ಚಲನೆ. ವೀರ್ಯಕಣಬಾಲ ಚಲಿಸುವುದರಿಂದ ವೀರ್ಯಕಣ ಎಲ್ಲವೂ ಚಲಿಸುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟು ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ವೀರ್ಯಕಣಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಣ ಬಂದಿದೆಂಬುವುದು ಅಸತ್ಯ. ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರೆಲ್ಲರೂ ಇಲ್ಲಿಯೇ ತಪ್ಪಾಗಿ ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. **ಯಾವಾಗಾದರೆ ಗ್ಲೂಕೋಜ್ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಹೋಗುತ್ತದೋ ಆಗ ವೀರ್ಯಕಣ ಚಲನೆ ನಿಂತುಹೋಗುತ್ತದೆನ್ನುವ ವಿಷಯ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಬೇಕು.**

ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರ ಪರಿಶೋಧನೆ ಪ್ರಕಾರ ವೀರ್ಯಕಣ ಜೀವ ಇರುವುದೇ ಆದರೆ ಅದರ ಚಲನೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರವೇ ಇರದೆ ಹಿಂದಕ್ಕೂ ಪಕ್ಕಕ್ಕೂ ಸಹ ಇರಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಜೀವ ಇಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಪಕ್ಕಕ್ಕೂ ಹಿಂದಕ್ಕೂ ಚಲಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ವಿಷಯ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಗ್ಲೂಕೋಜ್‌ಗೂ ಬಾಲಕ್ಕೂ ಸರಿಹೋಗದ ಕಾರಣವಾಗಿ, ಬಾಲವು ಚಲಿಸುವುದರಿಂದ, ವೀರ್ಯಕಣವು

ಮುಂದಕ್ಕೇ ಹೋಗುತ್ತದೆಂದು ಗ್ರಹಿಸಬೇಕು. ವೀರ್ಯಕಣ ಬಾಲ ಚಲನೆ ಎಂಬ ರಾಸಾಯನಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ ಗ್ಲೂಕೋಜ್ ಖರ್ಚಾಗಿ ಹೋಗಿರುತ್ತದೆ. ಗ್ಲೂಕೋಜ್ ಖರ್ಚಾಗಿ ವೀರ್ಯದ್ರವದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಹೋದಾಗ, ವೀರ್ಯಾಶಯವು ಗ್ಲೂಕೋಜ್‌ನ್ನು ಸ್ಯಂಧಿಸುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ವೀರ್ಯಕಣ ಚಲನೆಗೆ ಒಳಗೆ ಯಾವ ಆತಂಕವು ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ಸಂಯೋಗ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ವೀರ್ಯವು ಸ್ತ್ರೀಯೊಂದರ ಯೋನಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರುತ್ತದೆ. ವೀರ್ಯದಲ್ಲಿನ ವೀರ್ಯಕಣವು ಸ್ತ್ರೀಗರ್ಭದಲ್ಲಿನ ರಜೋಕಣದ ಜೊತೆ ಸೇರಿದಾಗಲೇ ಸ್ತ್ರೀ ಗರ್ಭಧರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ವೀರ್ಯಕಣವು ಗರ್ಭಾಶಯದಲ್ಲಿರುವ ರಜೋಕಣದೊಂದಿಗೆ ಸೇರುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ದೂರ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ವೀರ್ಯಕಣ ಬಾಲದ ಚಲನೆಯು ವೀರ್ಯಕಣವನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ವೀರ್ಯಕಣವು ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಪ್ರಯಾಣಿಸಿದ ನಂತರವೇ ರಜೋಕಣದೊಂದಿಗೆ ಸೇರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ವೀರ್ಯಕಣ ಚಲನೆ ರಜೋಕಣದೊಂದಿಗೆ ಸೇರುವುದಕ್ಕೇ ನಿರ್ಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಚಲನೆಯಿಂದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಸ್ತ್ರೀ ಯೋನಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಕಲನವು ನಡೆದ ವೀರ್ಯದಲ್ಲಿ ಗ್ಲೂಕೋಜ್ ಇರುವವರೆಗೂ ವೀರ್ಯಕಣಗಳು ಚಲಿಸಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಗ್ಲೂಕೋಜ್ ಮುಗಿದುಹೋದ ತಕ್ಷಣ ನಿಂತು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ವೀರ್ಯಕಣವು ಕದಲುತ್ತಾ ಎಷ್ಟು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತದೆಂಬ ವಿಷಯ ವೀರ್ಯದ್ರವದಲ್ಲಿರುವ ಗ್ಲೂಕೋಜ್‌ನ್ನನುಸರಿಸಿ ನಿರ್ಣಯಿಸಬಹುದು. ಸ್ಕಲನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರೊಸ್ಟೇಟು ಗ್ರಂಥಿ ತನ್ನ ಸ್ಯಂಧನದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಗ್ಲೂಕೋಜ್‌ನ್ನು ಸ್ಯಂಧಿಸುತ್ತದೆ. ಆದ ಕಾರಣ ವೀರ್ಯಕಣ ಯೋನಿಯಲ್ಲಿ ಚಲನೆಹೊಂದಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ಆಮ್ಲಗುಣ ದ್ರವದಲ್ಲಿ ಗ್ಲೂಕೋಜ್ ಇದ್ದರೂ ರಾಸಾಯನಿಕ ಕ್ರಿಯೆ ನಡೆಯದೆ ವೀರ್ಯವು ಚಲನೆಯಿಲ್ಲದಾಗುತ್ತದೆ. ಕ್ಷಾರ ಗುಣದ್ರವದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವೇ ಗ್ಲೂಕೋಜ್ ಸಂಯೋಗದಿಂದ ಚಲನೆಹೊಂದಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಸ್ತ್ರೀ

ಯೋನಿಯಲ್ಲಿ ದ್ರವಗಳು ಆಮ್ಲಗುಣ ಹೊಂದಿರುವವಾಗಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಯೋನಿಯಲ್ಲಿ ವೀರ್ಯಕಣ ಚಲನೆರಹಿತವಾಗಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಲಾರದ ಸ್ಥಿತಿ ಏರ್ಪಡುತ್ತಿದೆ. ಸ್ತ್ರೀ ಯೋನಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿರುವ ವೀರ್ಯವು ಆಮ್ಲದ್ರವ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ನಿರ್ವೀರ್ಯವಾಗಿ ಹೋಗದಂತೆ ಪ್ರೊಸ್ಟೇಟು ಗ್ರಂಥಿ ಕ್ಷಾರಗುಣ ಇರುವ ಬಿಳಿಯ ದ್ರವವನ್ನು ಸ್ಕಲನಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸ್ಯಂಧಿಸುತ್ತದೆ. ಸ್ಕಲಿತವಾದ ವೀರ್ಯದಲ್ಲಿ ಕ್ಷಾರಗುಣ ದ್ರವ ಇರುವುದರಿಂದ ವೀರ್ಯವು ಸ್ತ್ರೀ ಯೋನಿಯಲ್ಲಿನ ಆಮ್ಲದ್ರವದಲ್ಲಿ ನಿಂತುಹೋಗದಂತೆ ಎರಡು ಮೂರು ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲದವರೆಗೂ ಚಲಿಸಬಲ್ಲದು. ವೀರ್ಯ ಬಿಳಿಯಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರೊಸ್ಟೇಟು ಗ್ರಂಥಿ ಕಾರಣ ಎಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ.

ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷರ ಸಂಯೋಗ ಮಾಡಿದ ಪ್ರತಿಸಲ ವೀರ್ಯಕಣ ಸ್ತ್ರೀ ರಜೋಕಣದೊಂದಿಗೆ ಸೇರುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿ ಸಂಯೋಗದಲ್ಲಿಯೂ ವೀರ್ಯಕಣ ಚಲನೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಗ್ಲೂಕೋಜ್ ಖಾಲಿಯಾಗಿರುವುದೋ ಅಥವಾ ಯೋನಿಯಲ್ಲಿ ಆಮ್ಲಗುಣ ದ್ರವಪ್ರಭಾವ ಹೆಚ್ಚಾಗುವುದೋ ಇರುತ್ತದೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ವೀರ್ಯದಲ್ಲಿ ಗ್ಲೂಕೋಜ್ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿದ್ದು ಕ್ಷಾರಗುಣ ದ್ರವವೂ ಸಹ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದರು ವೀರ್ಯಕಣವು ಪೂರ್ತಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋದರೂ ಗರ್ಭ ಕೋಶದಲ್ಲಿ ಆ ಸಮಯಕ್ಕೆ ರಜೋಕಣ ಇಲ್ಲದಂತಾದರೆ ಆ ಸಂಯೋಗ ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವಾಗಲೋ ಒಂದುಸಲ ಎಲ್ಲಾ ಅನುಕೂಲಗಳು ಏರ್ಪಟ್ಟರೆ ವೀರ್ಯಕಣವು ರಜೋಕಣದೊಂದಿಗೆ ಸೇರುತ್ತದೆ. ಯಾವ ಒಂದು ಅನುಕೂಲವು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಆ ಸಂಯೋಗ ಫಲಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಾನವರ ಎಲ್ಲ ಸಂಯೋಗಗಳು ಫಲಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಇದರ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಕೆಲವರಿಗೆ ಸಂತಾನ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಪಿಂಡಜಗಳಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಒಂದು ಪರ್ಯಾಯ ಸಂಯೋಗಿಸಿದರು ಅದು ಸಫಲವಾಗಿ ಸಂತತಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಪ್ರಾಣಿಯ ವೀರ್ಯದಲ್ಲಿ ಕ್ಷಾರಗುಣ ದ್ರವವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವುದು ಮತ್ತು ವೀರ್ಯದಲ್ಲಿ ಗ್ಲೂಕೋಜ್ ಸಹ ಅಧಿಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿ. ಸ್ತ್ರೀ ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ರಜೋಕಣ ತಯಾರಾದಾಗಲೇ ಆ

ಪ್ರಾಣಿ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಕಾಣಿಸಿ ಪುರುಷ ಪ್ರಾಣಿಯನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುತ್ತವೆ. ಆ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ನೋಡಿದಾಗಲೇ ಪುರುಷ ಪ್ರಾಣಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಮಗುಣ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ. ಸ್ತ್ರೀ ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ರಜೋಕಣ ತಯಾರಾ ದಾಗಲೇ ಕಾಮವಾಂಛ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗಲೇ ಪುರುಷ ಪ್ರಾಣಿಗೋಸ್ಕರ ಹುಡುಕಾಡುತ್ತದೆ. ಆ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನೇ ಎದೆಯಾ (ಮನಸ್ಸಾ) ಗಿದೆ ಎಂದು ನಾವು ಅನ್ನುತ್ತಿರುತ್ತೇವೆ. ರಜೋಕಣ ತಯಾರಾದಾಗ ಸಂಯೋಗ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಮತ್ತು ಆ ವೀರ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಣಗಳು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಅನುಕೂಲತೆಗಳು ಇವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಸಂಯೋಗವು ಒಂದು ಪರ್ಯಾಯ ನಡೆದ ಕೂಡಲೇ ಅದು ಸಫಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯ ಸಂಯೋಗದಲ್ಲಿ ವೀರ್ಯಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೋ ಆತಂಕಗಳು ಇವೆ. ಆದ ಕಾರಣ ಮಾನವರ ಸಂಯೋಗ ಎಷ್ಟುಬಾರಿ ನಡೆದರೂ ಅದು ಸಫಲವಾಗದೆ ಹೋಗಬಹುದು.

ವೀರ್ಯಕಣವು ಶರೀರ ಉಷ್ಣೋಗ್ರತೆಯಲ್ಲಿ ಗ್ಲೂಕೋಜ್ ಬೆರೆಯುವು ದರಿಂದ ರಸಾಯನಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ ಚಲಿಸಬಲ್ಲದು. ವೀರ್ಯಕಣ ಗ್ಲೂಕೋಜ್ ರಸಾಯನಿಕ ಕ್ರಿಯೆಗೆ ಉಷ್ಣೋಗ್ರತೆ ಅವಶ್ಯವೆಂದು ಇಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಶರೀರ ಉಷ್ಣೋಗ್ರತೆಗಿಂತ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿನ ಹೆಚ್ಚಿನ ಉಷ್ಣವಾದರು ಫರವಾಗಿಲ್ಲ. ಅತೀ ಹೆಚ್ಚಿನ ಉಷ್ಣೋಗ್ರತೆಯಲ್ಲಿ ರಸಾಯನಿಕ ಕ್ರಿಯೆ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ವೀರ್ಯಕಣ ಕೆಟ್ಟುಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅದೇ ವಿಧವಾಗಿ ಶರೀರ ಉಷ್ಣೋಗ್ರತೆಗಿಂತ ಸ್ವಲ್ಪ ಉಷ್ಣೋಗ್ರತೆ ಕಡಿಮೆ ಇರುವ ವೀರ್ಯಕಣ ಗ್ಲೂಕೋಜ್ ರಸಾಯನಿಕ ಕ್ರಿಯೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಪೂರ್ತಿಶೀತಲ ಏರ್ಪಟ್ಟರೆ ರಸಾಯನಿಕ ಕ್ರಿಯೆ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಹೆಚ್ಚಿನ ಶೀತದಲ್ಲಿ ವೀರ್ಯಕಣ ಕೆಟ್ಟುಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗಿನ ಉಷ್ಣೋಗ್ರತೆ ಅಳತೆ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ 0' ಸೆಲ್ಸಿಯಸ್ ಶೀತದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿರುವ ವೀರ್ಯವು ಕೆಟ್ಟುಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಶೀತದಲ್ಲಿ ವೀರ್ಯದಲ್ಲಿನ ರಸಾಯನಿಕ ಕ್ರಿಯೆ ನಡೆಯದೆ ನಿಂತುಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ವೀರ್ಯಕಣಗಳು ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ರಸಾಯನಿಕ ಕ್ರಿಯೆ ನಡೆಯದಿರುವುದರಿಂದ ವೀರ್ಯದಲ್ಲಿನ ಗ್ಲೂಕೋಜ್ ಖರ್ಚಾಗದೆ ಹಾಗೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವೀರ್ಯವನ್ನು ಹೊರಗಡೆ **"0 ಸೆಲ್ಸಿಯಸ್"** ಶೀತದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಶೇಕರಿಸಿ

ಇಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಶೇಕರಿಸಿ ಇಟ್ಟಿರುವ ವೀರ್ಯಕಣಕ್ಕೆ ಮತ್ತೆ ಶಾಖ ತಗುಲಿದ ತಕ್ಷಣ ರಸಾಯನಿಕ ಕ್ರಿಯೆ ನಡೆದು ಚಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದಕಾರಣ ವೀರ್ಯವನ್ನು ಅವಶ್ಯ ಬಂದಾಗ ಸಂತಾನ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕಾರ್ಯವು ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಕಾಲದ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರಿಗೆ ಜ್ಞಾನನೇತ್ರವಾಗಲಿ, ಸೂಕ್ಷ್ಮದೃಷ್ಠಿಯಾಗಲಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಭಾವಗಳೆಲ್ಲವೂ ಸ್ಥೂಲ ಪರಿಶೋಧನೆಗಳ ಮೇಲೆ ಆಧಾರಪಟ್ಟಿರುತ್ತವೆ. ವೀರ್ಯಕಣ ಚಲಿಸುತ್ತಿದೆಯೆಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಣ ಇದ್ದಂತೆ ಎಂದು ಅವರ ಲೆಕ್ಕಚಾರ ಇರುತ್ತದೆ. ಅವರಿಗೆ ಜೀವಾತ್ಮದ ವಿಷಯ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಜೀವಾತ್ಮ ಒಂದುಕಡೆ ವಾಸಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವನೊಂದಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಭಾಗಗಳು (ಶಕ್ತಿಯುತ ಭಾಗಗಳು) ಇರುತ್ತವೆಂಬ ವಿಷಯ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಜೀವಾತ್ಮ ಒಂದು ವೀರ್ಯಕಣದಲ್ಲಿಯೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಯಾವ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸಿದರು ಅಲ್ಲಿ ಪಂಚಭೂತಗಳು ಇರಬೇಕು. ಆಕಾಶ, ಗಾಳಿ, ಅಗ್ನಿ, ನೀರು, ಭೂಮಿಯಿಂದ ತಯಾರಾದ ಮನಸ್ಸು, ಬುದ್ಧಿ, ಚಿತ್ತ, ಅಹಮ್ ಎನ್ನುವ ಮೊದಲಾದ ಇಪ್ಪತ್ತುನಾಲ್ಕು ಭಾಗಗಳು ಇರುವಕಡೆಯೇ ಜೀವಾತ್ಮ ನಿವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ 24 ಭಾಗಗಳಿಲ್ಲದ ಕಡೆ ಜೀವಿಯು ಇರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಜೀವಾತ್ಮ ಮರಣದಲ್ಲಿ ಹಳೆ ಶರೀರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಶರೀರವನ್ನು ಧರಿಸುತ್ತಾನೆಂದು ಪರಮಾತ್ಮ ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಮತ್ತು ಹೊಸ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಬಾಲ್ಯ, ಯೌವ್ವನ, ಕೌಮಾರ, ವೃದ್ಧಾಪ್ಯ ಎನ್ನುವ ದಶೆಗಳು ಇರುತ್ತವೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ ವೀರ್ಯಕಣವಾಗಿ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದುವಂತೆ ತಿಳಿಸಲಿಲ್ಲ. ಜೀವಾತ್ಮ ಧರಿಸುವ ಶರೀರ ಸ್ಥೂಲವು, ಸೂಕ್ಷ್ಮವೆಂದು ಎರಡು ಭಾಗಗಳಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಎರಡು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಥೂಲಭಾಗ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ಸೂಕ್ಷ್ಮಭಾಗವಿದ್ದರೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಜೀವಾತ್ಮ ನಿವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಜೀವಾತ್ಮ ವಾಸ ಮಾಡಲಾರನು. ಜೀವಾತ್ಮ ವಾಸ ಮಾಡುವ ವಿಧಾನ ಸಾಂಖ್ಯಯೋಗ ತಿಳಿದ ಯೋಗಿಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಇಂದಿನ ಡಾಕ್ಟರ್‌ಗಳಿಗೂ, ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರಿಗೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಜೀವಾತ್ಮವನ್ನು ಜ್ಞಾನನೇತ್ರ ಇರುವ ಯೋಗಿಗಳು ಮಾತ್ರ ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಡಾಕ್ಟರ್‌ಗಳು, ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ತಮ್ಮ ಸ್ಥೂಲನೇತ್ರಗಳಿಂದ ನೋಡಲಾರರು.

ವೀರ್ಯಕಣಕ್ಕೆ ಬಾಲ, ತಲೆ ಇರುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಬಾಲವು ಚಲನೆ ಹೊಂದಿ ತಲೆಯಾಗಿರುವುದನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಬಾಲವು ವೀರ್ಯಕಣ ತಲೆಭಾಗವನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡುಹೋಗುವ ವಾಹನವಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ವೀರ್ಯಕಣದಲ್ಲಿನ ತಲೆಯೇ ಸಂತಾನಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಿದೆ. ಇದಕ್ಕೂ ಮೊದಲು ವೀರ್ಯಕಣ ಬಾಲದ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಈಗ ಅದರ ತಲೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ವೀರ್ಯಕಣದ ತಲೆ ಒಳಗಿನ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದುಂಡನೆಯ ಭಾಗವಿದೆ. ಅದು ಚಂಡಿನಂತೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಆ ದುಂಡಾಗಿರುವ ಕಣವು ಒಂದು ವಿಧವಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶ ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ.

ಪರಿಶೋಧಿಸಿ ದುಂಡನೆ ಭಾಗದಲ್ಲಿನ ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ಈ ದುಂಡನೆಯ ಭಾಗವು ಸ್ತ್ರೀ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ರಜೋಕಣದೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆತು ಶರೀರವಾಗಿ ಬದಲಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದೇ ಪುರುಷ ವೀರ್ಯದಲ್ಲಿನ ಬೀಜವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ಸ್ತ್ರೀ ಗರ್ಭಕೋಶದಲ್ಲಿ ಓವರೀ (ovary) ಎನ್ನುವ ಭಾಗದಿಂದ ರಜೋಕಣವು ತಯಾರಾಗುತ್ತದೆ. ರಜೋಕಣವು ಓವರಿಯಲ್ಲಿ ತಿಂಗಳಿಗೊಂದು ತಯಾರಾಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ರಜೋಕಣವನ್ನೆ ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ ಓವಮ್ (ovum) ಎಂದೂ ಸಹ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಈ ರಜೋಕಣವು ಪ್ರೋಟೋಪ್ಲಾಜ ಎನ್ನುವ ಪದಾರ್ಥದಿಂದ ತಯಾರಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಬಾದಾಮಿ ಬೀಜದ ಆಕೃತಿ ಇರುವ ಓವರಿಗಳು ಸ್ತ್ರೀ ಗರ್ಭಕೋಶದಲ್ಲಿ ಗರ್ಭಾಶಯಕ್ಕೆ ಎರಡುಕಡೆ ಎರಡು ಇರುತ್ತವೆ. ಓವರೀಯಲ್ಲಿ ತಯಾರಾದ ರಜೋಕಣವು ಗರ್ಭಾಶಯಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರವಾಗಿರುವ ನಾಳದೊಳಗೆ ಹೋಗಿ ನಿಂತಿರುತ್ತದೆ. ಪುರುಷ ವೀರ್ಯದಲ್ಲಿನ ವೀರ್ಯಕಣ ಸಂಯೋಗ ನಡೆದ ನಂತರ ಯೋನಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಚಲಿಸುತ್ತಾಹೋಗಿ,

ವಿಕಾಸಗೊಂಡ ಪುಷ್ಪದ ಆಕೃತಿ ಹೊಂದಿದ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಅದರಲ್ಲಿರುವ ನಾಳದ ಮೂಖಾಂತರ ಗರ್ಭಕೋಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಗರ್ಭಾಶಯ ಮೊದಲ ಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ನಾಳದಲ್ಲಿ ರಜೋಕಣದೊಂದಿಗೆ ಸೇರುತ್ತದೆ. ರಜೋಕಣ ವೀರ್ಯಕಣ ಸೇರುವುದನ್ನೇ ಗರ್ಭಧಾರಣೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ರಜೋಕಣ ದೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿದ ವೀರ್ಯಕಣ ಮತ್ತೆ ಗರ್ಭಾಶಯದೊಳಗೆ ಬಂದು, ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಜಿಗುರು ಪದಾರ್ಥದಿಂದ ತಯಾರಾದ ಪೊರೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಸ್ಥಾನ ಏರ್ಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಶಿಶುವಾಗಿ ವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಸ್ತ್ರೀ ರಜೋಕಣದಜೊತೆ ವೀರ್ಯಕಣ ಬೆರೆತಾಗ ವೀರ್ಯಕಣ ತಲೆ ಭಾಗದಲ್ಲಿನ ದುಂಡನೆ ಕಣ ಅನೇಕ ಕಣಗಳಾಗಿ ವಿಭಜನೆ ಹೊಂದಿ (Mitosis), ಆ ಕಣಗಳೆಲ್ಲವು ಬೆರೆತು ಒಂದು ಶರೀರವಾಗಿ ತಯಾರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ವೀರ್ಯಕಣವು ಅನೇಕವಾಗಿ ವಿಭಜನೆಯಾಗುವುದೂ ಸಹ ರಾಸಾಯನಿಕ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯೇ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿ. ವೀರ್ಯಕಣವು ಸ್ತ್ರೀ ಶರೀರ ಜನಿತ ಪ್ರೋಟೋಪ್ಲಾಜ ರಜೋಕಣದೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿದಾಗಲೇ ಈ ರಸಾಯನಿಕ ಕ್ರಿಯೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ವೀರ್ಯಕಣ ತಲೆಯಲ್ಲಿನ ದುಂಡನೆ ಭಾಗವು ಮತ್ತು ಸ್ತ್ರೀ ರಜೋಕಣ ರಸಾಯನಿಕ ಕ್ರಿಯೆಗೆ ಅನುಕೂಲ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಂದ ತಯಾರಾಗಿವೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿ. ಈ ಎರಡು ಪದಾರ್ಥಗಳು ಜೀವರಹಿತಗಳೇ ಎಂದು ಜ್ಞಾಪಕ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಈ ಎರಡು ಪದಾರ್ಥಗ ಳೊಂದರ ಕೂಡುವಿಕೆಯಿಂದ ಏರ್ಪಟ್ಟ ರಾಸಾಯನಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ವೀರ್ಯಕಣ ಅನೇಕ ಕಣಗಳಾಗಿ ಸೀಳಿಹೋಗುತ್ತಾ, ಆ ಕಣಗಳೆಲ್ಲವೂ ಒಂದು ಗುಂಪಾಗಿ ಸೇರುತ್ತಾ, ಶಿಶು ಶರೀರ ತಯಾರಾಗುತ್ತದೆ. ಗರ್ಭೋತ್ಪತ್ತಿ ಆದ ಮೂರನೆ ತಿಂಗಳಿಂದ ಗರ್ಭಾಶಯದಲ್ಲಿ ವೀರ್ಯಕಣ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ನಡೆಯುವ ಪೊರೆಯನ್ನು ಅಂಟಿ ರಕ್ತಪುಷ್ಕಳವಾದ ಒಂದು ಚೀಲದಂತಹ ಪೊರೆ ನಿರ್ಮಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿರುವ ರಕ್ತನಾಳಗಳಿಗು ತಾಯಿಯಲ್ಲಿರುವ ರಕ್ತನಾಳ ಶಾಖೆಗಳು ಬೆರೆತಿರುತ್ತವೆ. ಈ ರಕ್ತನಾಳಗಳಿಂದ ಹೊರಟಿರುವ ನಾಡಿಗಳು ಹೊಕ್ಕಳವರೆಗೂ ಏರ್ಪಟ್ಟು ಶಿಶು ನಾಭಿಯನ್ನು ಅಂಟಿರುತ್ತವೆ. ಶಿಶು ಶರೀರದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಆಕ್ಸಿಜನ್, ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳು,

ವಿಟಮಿನ್‌ಗಳು ಹೊಕ್ಕಳ ಮೂಲಕವೇ ಸರಬರಾಜು ಆಗುತ್ತವೆ. ಗರ್ಭಧಾರಣೆಯಾದ ನಂತರ 280 ದಿನಗಳಿಗೆ ಶಿಶು ಶರೀರವು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ತಯಾರಾಗುತ್ತದೆ.

ಗರ್ಭಧಾರಣೆ ನಡೆದ ನಂತರ ಓವರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಗರ್ಭರಕ್ಷಕ ರಸವು ತಯಾರಾಗಿ ರಕ್ತದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆ ರಸದಲ್ಲಿ 'ಪ್ರೊಜೆಸ್ಟಿರಾನ್' ಎನ್ನುವ ಹಾರ್ಮೋನ್ ಇದೆ. ಈ ಹಾರ್ಮೋನ್ ಗರ್ಭಕೋಶದ ಮೇಲೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ನಾಡಿಗಳಿಗೆ ಬಲವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ ಗರ್ಭಸ್ರಾವವು ಆಗದಂತೆ ಕಾಪಾಡುತ್ತದೆ. ಪ್ರೊಜೆಸ್ಟಿರಾನ್ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಯಾರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ತಾಯಿ ತನ್ನ ಶರೀರ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಪ್ರೊಜೆಸ್ಟಿರಾನ್ ಸಕ್ರಮವಾಗಿ ತಯಾರಾಗದ ತಾಯಿ ಶರೀರ, ಗರ್ಭದ ಬೆಳೆವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಅನಾರೋಗ್ಯವಾದುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರೊಜೆಸ್ಟಿರಾನ್ ತಯಾರಾಗದ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಗರ್ಭಸ್ರಾವ ನಡೆಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅಂತವರು ಗರ್ಭಸ್ರಾವ ನಡೆಯದಂತೆ ಪ್ರೊಜೆಸ್ಟಿರಾನ್ ಹಾರ್ಮೋನನ್ನು ಇಂಜಕ್ಷನ್ ರೂಪದಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ತಾಯಿ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮನಾಡಿಯಿಂದ ಹೊರಟ ಕೆಲವು ನರಗಳು ಗರ್ಭಕೋಶವನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿರುತ್ತವೆ. ಆ ನಾಡಿಗಳು ವೀರ್ಯಕಣ ಶರೀರವಾಗಿ ಬದಲಾವಣೆ ಹೊಂದುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಆಕೃತಿಯಾಗಿ ತಯಾರಾಗಬೇಕಾಗಿರುವುದು ನಿರ್ಣಯಿಸುತ್ತವೆ. ಆ ನಾಡಿಗಳೇ ಶರೀರವನ್ನು ಯಾವ ವಿಧವಾಗಿ ಬೆಳೆಸಬೇಕೋ ಆ ವಿಧವಾಗಿ ಬೆಳೆಸಿ ಪ್ರಸವಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಬ್ರಹ್ಮನಾಡಿಯಿಂದ ಹೊರಟ ನಾಡಿಗಳೇ ಶಿಶು ಶರೀರವನ್ನು ಗರ್ಭಾಶಯದಲ್ಲಿ ಕದಲುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಆ ನಾಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಚೈತನ್ಯ ಕಡಿಮೆ ಪ್ರಸಾರವಾಗಿ ಗರ್ಭಾಶಯ ಕಡಿಮೆ ಕದಲುತ್ತಿದ್ದರು, ಶಿಶು ಶರೀರವು ಕ್ರಮಪದ್ಧತಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ತಾಯಿ ಅನಾರೋಗ್ಯ ಕಾರಣದಿಂದ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಶಿಶು ಕದಲಿಕೆಗಳು ಕಡಿಮೆ ಇದ್ದರೂ, ಆ ಶಿಶು ಕ್ರಮಪದ್ಧತಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆಯದೆ ಸೊಂಟದಿಂದ ಮೇಲಕ್ಕೆ

ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಕಾಲುಗಳು ಕಡಿಮೆ ಬೆಳೆದಿರುತ್ತವೆ. ಕೆಲವರಿಗೆ ಸೊಂಟದಿಂದ ಕಾಲುಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಸೊಂಟದ ಮೇಲಿನ ಶರೀರ ಕಡಿಮೆ ಪರಿಮಾಣ ಬೆಳೆದಿರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವರಿಗೆ ತಲೆ ದಪ್ಪವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಸೊಂಟವು ದೊಡ್ಡದಾಗಿಯೂ, ಸಣ್ಣದಾಗಿಯೂ, ಕೈಯಿಗಳು ಗಿಡ್ಡದಾಗಿ, ಉದ್ದವಾಗಿ ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ವಿಧಗಳ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಕಾಣಿಸಿದರು ಶಿಶು ಶರೀರವು ಸಕ್ರಮವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಲಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ. ಅವಯವಗಳು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಬ್ರಹ್ಮನಾಡಿ ಚೈತನ್ಯ ಅಗತ್ಯ. ಬ್ರಹ್ಮನಾಡಿ ಚೈತನ್ಯ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಶಿಶು ಶರೀರ ಬೆಳೆಯುವುದಿಲ್ಲ, ಕದಲುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಆಕೃತಿ ಏರ್ಪಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಈಗಿನ ಶರೀರ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಪುರುಷ ವೀರ್ಯಕಣವನ್ನು, ಸ್ತ್ರಿ ರಜೋ ಕಣವನ್ನು ಪರಿಶೋಧನಾ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಶೇಕರಿಸಿ ಅವುಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ವಾತಾವರಣವನ್ನು, ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಪೋಷಕ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು, ರಕ್ತವನ್ನು ಸರಬರಾಜು ಮಾಡಿದಾಗ ವೀರ್ಯಕಣ ರಜೋಕಣದೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿ ರಾಸಾಯನಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ ವಿಭಜನೆ ನಡೆದು ಮಾಂಸಕಣಗಳು ಮುದ್ದೆ ಯಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಬೆಳೆದು ನಿಂತುಹೋಗುತ್ತವೆ. ಶರೀರವು ಪೂರ್ತಿ ಬೆಳೆಯುವುದಿಲ್ಲ, ತಯಾರಾದ ಶರೀರ ಒಂದು ಮಾಂಸದ ಮುದ್ದೆಯಾಗಿ ಉಳಿದುಹೋಗಿದೆ. ಯಾವ ಆಕೃತಿ ಏರ್ಪಡಲಿಲ್ಲ. ಆ ಪರಿಶೋಧನೆಯಿಂದ ತಾಯಿ ಶರೀರದಲ್ಲಿಯೇ ಶಿಶು ಆಕೃತಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ ಎಂದು, ಹಾಗಲ್ಲದೆ ಹೋದಲ್ಲಿ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಆಕೃತಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಬ್ರಹ್ಮನಾಡಿ ಸ್ಪರ್ಶವಿಲ್ಲದೆ ಶರೀರವು ತಯಾರಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯದ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಪರಿಶೋಧನೆ ನಡೆಸಿ ಅದರಲ್ಲಿ ವಿಫಲವಾಗಿ ನಮಗಿಂತ ಮಿಗಿಲಾದ ದೇವರು ಒಬ್ಬನಿದ್ದಾನೆಂದು ಕೊನೆಗೆ ಅಂಗೀಕರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಅವರ ಪರಿಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಶುವು ಒಂದು ಆಕೃತಿಯಾಗಿ ತಯಾರಾಗಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಜೀವವೇ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ್ದರೆ, ನಮಗಿಂತ ಬೇರೆ ದೇವರು ಇಲ್ಲವೆಂದು ಅನ್ನುತ್ತಿದ್ದರೇನೋ?

ಇಷ್ಟು ಕೇಳಿದ ನಂತರವೂ ಸಹ ಕೆಲವರಿಗೊಂದು ಸಂಶಯ ಹುಟ್ಟಿ "ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪನ ಕುಮಾರನಾದ ಪ್ರಹ್ಲಾದನು, ತಾಯಿಗರ್ಭದಲ್ಲಿಯೇ ನಾರಾಯಣ ಮಂತ್ರವನ್ನು ನಾರದನ ಮೂಲಕ ಕೇಳಿದ್ದಾನೆ! ತಾಯಿಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪ್ರಹ್ಲಾದನಿಗೆ

ಪ್ರಾಣವಿಲ್ಲದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ನಾರಾಯಣ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಹೇಗೆ ಕೇಳಿದನು" ಎಂದು ಕೇಳಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಸಮಾಧಾನ ಏನೆಂದರೆ! ಒಂದು ವೇಳೆ ಅವರ ಮಾತಿನ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರಹ್ಲಾದನಿಗೆ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಾಣವಿದೆ ಎಂದುಕೊಂಡರು ಹೊರಗಿನ ಮಾತುಗಳು ಗರ್ಭದೊಳಗೆ ಹೇಗೆ ಕೇಳಿಸುತ್ತವೆ? ಹಾಗೆ ಕೇಳಿ ಸುತ್ತವೆಂದುಕೊಂಡರು ಈಗಲೂ ಸಹ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿರುವ ಶಿಶುಗಳಿಗೆ ಹೊರಗಿನವರು ಬೋಧಿಸಿದ ಬೋಧನೆ ತಿಳಿಯಬೇಕಲ್ಲವೆ! ಹಾಗೆ ಒಳಗೆ ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ ಎನ್ನುವ ವರಾಗಲಿ, ಕೇಳಿದವರಾಗಲಿ ಯಾರು ಇಲ್ಲ! ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ನೋಡಿದರು ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಾರದ ಕವಿಗಳು ಹೇಳಿರುವ ಮಾತುಗಳೆಂದು ಪ್ರಹ್ಲಾದನ ವಿಷಯವು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯೆ ಮಾತ್ರ ಯೋಗಿಗಳೊಬ್ಬರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಭಾಷಾ ಪಂಡಿತರು, ಕವಿಗಳು ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಏನೂ ಹೇಳಲಾರರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿ ಇಲ್ಲದ ಕವಿಗಳು ಬರೆದ ಮಾತುಗಳು ಪೂರ್ತಿ ಅಸತ್ಯ.

ಪ್ರಹ್ಲಾದನ ವಿಷಯ ಪುರಾಣದೊಳಗಿನದು. ಪುರಾಣಗಳು ಕೇವಲ ಕಲ್ಪಿತ. ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಕುರಿತು ಬರೆಯಲು ಸಿದ್ಧವಾದ ಕವಿಗಳು, ಅವರ ಇಷ್ಟಾನುಸಾರ ಎಣೆದ ಕಥೆಯೇ ಪ್ರಹ್ಲಾದನ ವಿಷಯ. ಇಂತಹ ಕೆಲವು ಕಥೆಗಳು ನೋಡಿ, ಅಷ್ಟು ದೊಡ್ಡವರು ಬರೆದಿರುವ ವಿಷಯಗಳು ನಿಜವಲ್ಲದೆ ಅಸತ್ಯಗಳಿರುತ್ತವಾ ಎಂದು, ಉಳಿದ ಕವಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಆ ವಿಧವಾಗಿಯೇ ಬರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಪೂರ್ತಿ ಹಾನಿಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಹೇಳಿದರೂ ನನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳದೆ ಧರ್ಮಯಾವುದು? ಅಧರ್ಮ ಯಾವುದು? ಎಂದು ಗ್ರಹಿಸದೆ ಅಧರ್ಮವಾದನೆ ಮಾಡುವವರು ಪರಮಾತ್ಮ ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ವಿರೋಧಿಗಳು.

ನಾವು ತಿಳಿಸುವ ಬೋಧನೆ ಜೀವಾತ್ಮಕ್ಕೂ, ಆತ್ಮಕ್ಕೂ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿಷಯವು, ಆದ್ದರಿಂದ ಜೀವವಿರುವ ಸಮಸ್ತ ಜೀವರಾಶಿಗಳಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಜನ್ಮ ಎನ್ನುವುದು ಒಬ್ಬ ಮಾನವನಿಗೆ ಅಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲಾ ಜೀವರಾಶಿಗಳಿಗೂ ಇದೆ. ಆದ ಕಾರಣ ಕ್ರಿಮಿ, ಕೀಟ, ಪಶು, ಪಕ್ಷಿ, ಮೃಗಾದಿಗಳಿಗೂ ಸಹ ನಮ್ಮ

ಬೋಧನೆ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ನಮ್ಮ ಮಾತುಗಳು ಕೇಳಿದ ಕೆಲವರಿಗೆ ಒಂದು ಸಂಶಯ ಏರ್ಪಟ್ಟು" ಕೋಳಿ ಮೊಟ್ಟೆಗೆ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಜೀವಬಾರದೆ ಹೊರಗೆ ಬಂದ ನಂತರ ಬರುತ್ತದೆಂದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅದು ಚಲನೆ ರಹಿತವಾದುದಾಗಿದೆ. ಚಲನೆ ಇಲ್ಲದ ಕೋಳಿಮೊಟ್ಟೆಗೆ ಪ್ರಾಣ ಇಲ್ಲ ಎಂಬುವುದಕ್ಕೆ ಮೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಮರಿ ಪ್ರಾಣಹೊಂದಿ ಹೊರಗೆ ಬರುವುದು ನೋಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದೇವೆ. ಮೊಟ್ಟೆಯಿಂದ ಹುಟ್ಟುವ ಜೀವಿಗಳಿಗೆ ನೀವು ಹೇಳುವ ಬೋಧನೆ ಹೇಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ? ಮೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಜೀವವಿದ್ದಂತೆಯಾ ಅಥವಾ ಗರ್ಭದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದಿರುವ ಮೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಜೀವಾತ್ಮನು ಸೇರಿದಂತೆಯಾ" ಎಂದು ಕೇಳಬಹುದು. ಈ ಅನುಮಾನವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡರೆ ಅಂಡಜಗಳ ವಿಷಯವೆಲ್ಲವೂ ಅರ್ಥ ವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕೋಳಿಮೊಟ್ಟೆ ವಿಷಯ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳೋಣ.

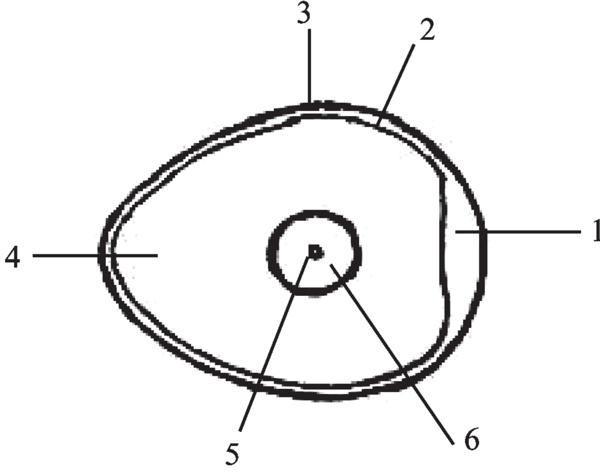
ಮೊಟ್ಟೆಯಿಂದ ಹುಟ್ಟುವ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೂ, ಪಿಂಡದಿಂದ ಹುಟ್ಟುವ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೂ ಜನ್ಮ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಬದಲಾವಣೆ ಇದೆ. ಜನ್ಮ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಂಡಜ, ಪಿಂಡಜಗಳಿಗೆ ಭೇದವಿದ್ದರೂ, ಸಿದ್ಧಾಂತ ಮಾತ್ರ ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಒಂದಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಅಂಡಜಗಳಿಗೂ, ಪಿಂಡಜಗಳಿಗೂ, ಭೂಜಗಳಿಗೂ (ಗಿಡ) ಮೊದಲಾದವುಗಳಿಗೆ ಮೊದಲ ಶ್ವಾಸದಿಂದಲೇ ಜನ್ಮ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಕೋಳಿ ಜನ್ಮವನ್ನು ವಿವರಿಸಿಕೊಂಡರು ಕೋಳಿಗೆ ಯುಕ್ತವಯಸ್ಸು ಬಂದಕೂಡಲೇ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಪದಾರ್ಥಗಳು ತಯಾರಾಗಿ ದುಂಡನೆ ಆಕೃತಿ ಧರಿಸುತ್ತಾ ದಿನ ದಿನಕ್ಕೆ ಬೆಳೆದು ಅಂಡಾಕೃತಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಕೋಳಿಶರೀರದಲ್ಲಿ ಅಂಡಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯವಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳು ತಯಾರಾಗುತ್ತಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ಕೋಳಿ ಹುಂಜದೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಏರ್ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಹುಂಜದೊಂದಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕ ನಡೆದಾಗ ಆ ಸಂಪರ್ಕ ಫಲಿತವಾಗಿ ಒಂದು ಪದಾರ್ಥ ಹೆಣ್ಣು ಕೋಳಿ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಅಂಡಕ್ಕೋಸ್ಕರ ತಯಾರಾಗುತ್ತಿರುವ ಪದಾರ್ಥಗಳೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಧವಾಗಿ ಕೋಳಿ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ತಯಾರಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಕೆಲವು ಅಂಡವಾಗಿ ಬದಲಾಗಿ ಹೊರಗೆ ಬರುತ್ತವೆ. ಕೋಳಿ ಪ್ರತಿದಿನ ಒಂದು ಅಂಡವನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಹೊರಗೆ ಬಂದ ಅಂಡವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಬಿಳಿಭಾಗ, ಹಳದಿ

ಭಾಗ ಎನ್ನುವ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ. ಈ ಪದಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಪ್ರಾಣ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮೊಟ್ಟೆಗೆ ಪ್ರಾಣವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಪಿಂಡವು ಹೊರಗೆ ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ಪ್ರಾಣಬಂದಂತೆ ಅಂಡವು ಹೊರಗೆ ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ಪ್ರಾಣ ಅದರಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇದೆ ಅಂಡಜಗಳಿಗೂ, ಪಿಂಡಜಗಳಿಗೂ ಇರುವ ಭೇದ. ಅಂಡದಲ್ಲಿನ ಪದಾರ್ಥಗಳು ನಿರ್ಜೀವವಾದವುಗಳಾಗಿ, ಆ ಪದಾರ್ಥಗಳು ತಕ್ಕ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ಆಗುವವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಕೋಳಿಮೊಟ್ಟೆ 40 ಡಿಗ್ರೀ ಸೆಂಟಿಗ್ರೇಡ್ ಉಷ್ಣೋಗ್ರತೆಯಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ಹೊಂದುವವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಉಳಿದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಜಾತಿ ಮೊಟ್ಟೆಗಳಿಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಉಷ್ಣೋಗ್ರತೆ ಅಗತ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ತಕ್ಕ ಉಷ್ಣೋಗ್ರತೆಗೆ ಪದಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ರಸಾಯನಿಕ ಬದಲಾವಣೆ ನಡೆಯುವಂತೆ ಅಂಡಗಳು ನಿರ್ಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತವೆ. ಅಂಡಜದಲ್ಲಿ ಕೋಳಿಮರಿ ಶರೀರ ತಯಾರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಪೋಷಕ ಪದಾರ್ಥಗಳು, ವಿಟಮಿನ್‌ಗಳು ಮತ್ತು ಇತರ ಪದಾರ್ಥಗಳೊಂದಿಗೆ ನಿರ್ಣ ಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ, ಕೈಬಾಂಬುಗಳಲ್ಲಿ ರಸಾಯನಿಕ ಪದಾರ್ಥಗಳು ತುಂಬಿಕೊಂಡಿ ರುವಂತೆ ಕೋಳಿಮೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ರಸಾಯನಿಕ ಪದಾರ್ಥ ಗಳು ತುಂಬಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತವೆ. ಕೈಬಾಂಬಿಗೆ ಯಾವಾಗ ಒತ್ತಡ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೊ ಆಗ ಅದು ಸಿಡಿದಂತೆ, ಮೊಟ್ಟೆಗೂ ಸಹ ಯಾವಾಗ ತಕ್ಕ ಶಾಖ ತಗುಲತ್ತದೋ ಆಗ ಮರಿಯಾಗಿ ಬದಲಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ.

ತಾಯಿ ಕೋಳಿ ಮೊಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಾಗ ಕೋಳಿ ಶರೀರದಲ್ಲಿನ ಶಾಖ ಮೊಟ್ಟೆಗೆ ತಗಲುವುದರಿಂದ ಮೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಬದಲಾವಣೆ ಯಾಗುತ್ತಾ ಮರಿಯಾಗಿ ತಯಾರಾಗುತ್ತದೆ. ಮೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಹಳದಿಸೊನೆ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದುಂಡನೆ ಪದಾರ್ಥವಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ಶಾಖ ತಗುಲಿದ ಕೂಡಲೇ ಅದು ಬದಲಾವಣೆ ಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಮಧ್ಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿನ ಪದಾರ್ಥವನ್ನೇ ನಾವು ಪುರುಷ ಬೀಜವಾಗಿ ಲೆಕ್ಕಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹಳದಿಸೊನೆ ಬಿಳಿಸೊನೆ ವಿನಿಯೋಗದಿಂದ ಈ ಪದಾರ್ಥವು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಬಿಳಿ ಹಳದಿಸೊನೆಗಳನ್ನು ಸ್ತ್ರೀ ಕಣಗಳಾಗಿ ಲೆಕ್ಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ತಕ್ಕ ಶಾಖ ತಗುಲಿದಾಗಲೇ ಮೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರುವ ಪುರುಷಕಣವು

ಸ್ತ್ರೀ ಕಣಪದಾರ್ಥಗಳು ಬೆರೆತು, ಪುರುಷಕಣ ವೃದ್ಧಿಹೊಂದುತ್ತಾಹೋಗಿ, ಕೆಲವು ದಿನಗಳಿಗೆ ಪೂರ್ತಿಮರಿಯಾಗಿ ತಯಾರಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾನವರಿಗೆ ಪುರುಷಕಣವು ಗರ್ಭಾಶಯದಲ್ಲಿಯೇ ಸ್ತ್ರೀ ಕಣದೊಂದಿಗೆ ಸೇರುತ್ತದೆ. ಕೋಳಿ ಮೊಟ್ಟೆಗೆ ಬಿಸಿ ತಗುಲಿದ ತಕ್ಷಣವೇ ಮೊಟ್ಟೆಯಿಂದ ಬೀಜಕಣವು ಬದಲಾವಣೆಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಮೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಪೂರ್ತಿ ಮರಿ ಶರೀರವು ತಯಾರಾಗುವುದಕ್ಕೆ 21 ದಿನಗಳ ಕಾಲ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮರಿಯಾಗಿ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗುವ ಕಾಲ ಎಲ್ಲಾ ಜಾತಿಯ ಮೊಟ್ಟೆಗಳಿಗೆ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದೊಂದು ಜಾತಿಗೆ ಒಂದೊಂದುಕಾಲ ಪರಿಮಿತಿ ಇರುತ್ತದೆ. 40 ಡಿಗ್ರೀ ಸೆಂಟಿಗ್ರೇಡು ಉಷ್ಣಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಶಾಖದಿಂದ ಮೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿನ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಕೆಟ್ಟುಹೋಗುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಬೇಸಿಗೆಕಾಲ ಕೋಳಿಮೊಟ್ಟೆಗಳು ಮರಿಗಳಾಗಿ ಬದಲಾಗುವುದು ಕಡಿಮೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಮೊಟ್ಟೆಗಳು ಕೋಳಿ ಕೆಳಗೆ ಅಲ್ಲದೆ ಅವುಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಮರಿಗಳಾಗಿ ಬದಲಾಗುತ್ತವೆ. ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಮರಿಗಳಾಗಿ ತಯಾರುಮಾಡುವ ಯಂತ್ರಗಳು ಇವೆ. ಆ ಯಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಮೊಟ್ಟೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಶಾಖವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮೊಟ್ಟೆ ಮರಿಯಾಗಿ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇವುಗಳನ್ನೆ Incubators ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಡಿಕೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟಿರುವ ಮೊಟ್ಟೆಯೂ ಸಹ ಮರಿಯಾಗಿ ಬದಲಾದ ಸಂಘಟನೆಗಳಿವೆ. ಹುಂಜದಕೋಳಿಯ ಹತ್ತಿರ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದ ಹೆಣ್ಣುಕೋಳಿಯೂ ಸಹ ಮೊಟ್ಟೆ ಇಡುತ್ತದೆ. ಆ ವಿಧವಾಗಿ ಇಟ್ಟಿರುವ ಮೊಟ್ಟೆಗಳು ಉದಗ ಹಾಕಿದರೂ ಮರಿಯಾಗಿ ತಯಾರಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾರಣ ಏನೆಂದರೆ ಆ ಮೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಪುರುಷ ಬೀಜವಿಲ್ಲ. ಮೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಳಿಸೊನೆ, ಹಳದಿಸೊನೆ, ಉಳಿದವೆಲ್ಲ ಸ್ತ್ರೀ ಪದಾರ್ಥಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಹಳದಿ ಮಧ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ಪುರುಷಕಣ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಪುರುಷಕೋಳಿ ಸಂಪರ್ಕಹೊಂದಿದ ಕೋಳಿಮೊಟ್ಟೆ ಮಾತ್ರವೇ ಪುರುಷಬೀಜ ಇರುವುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಒಂದೊಂದು ಮೊಟ್ಟೆಗೂ ಒಂದೊಂದು ಸಂಪರ್ಕವಿರಬೇಕು. ಒಂದು ಸಂಪರ್ಕವೇ ಎಲ್ಲ ಮೊಟ್ಟೆಗಳಲ್ಲಿ ಬೀಜವು ಅಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮೊಟ್ಟೆಗಳಿಡುವ ಕೋಳಿ ಒಂದು ವಿಧವಾಗಿ ಕೇರುತ್ತಾ ಹುಂಜಕೋಳಿಯನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುತ್ತಾ ಪ್ರತಿದಿನ ಸಂಪರ್ಕವು ನಡೆಯುತ್ತದೆ.

ಮಾನವರಿಗೆ ಗರ್ಭಕೋಶದಲ್ಲಿ ಮಾವಿಯಲ್ಲಿ ಶಿಶುವು ತಯಾರಾದಂತೆ, ಅಂಡಜಗಳಿಗೂ ಮೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಮರಿ ತಯಾರಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾವಿಯಲ್ಲಿ ತಯಾರಾದ ಶಿಶುವಿಗೆ ಪ್ರಾಣ ಹೇಗೆ ಇಲ್ಲವೊ. ಮೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ತಯಾರಾದ ಮರಿಗೂ ಪ್ರಾಣ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ವಿಷಯ ಏನೆಂದರೆ? ಮಾವಿಯಿಂದ ಪ್ರಸವಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಶಿಶುವಿಗೆ ಹೊರಗೆ ಪ್ರಾಣಬರುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಅಂಡದಲ್ಲಿ ತಯಾರಾದ ಮರಿ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಮೊಟ್ಟೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಾರದ ಮುನ್ನವೆ ಮೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಾಣ ಬರುತ್ತದೆ. ಪಿಂಡಜಗಳಿಗೆ ಮೊದಲ ಶ್ವಾಸದಿಂದಲೇ ಪ್ರಾಣಬರುತ್ತದೆ. ಅಂಡಜಗಳಿಗೂ ಸಹ ಮೊದಲ ಶ್ವಾಸದಿಂದಲೇ ಪ್ರಾಣಬರುತ್ತಿದೆ. ನಿರ್ಜೀವವಾದ ಮರಿ ಮೊಟ್ಟೆಯೊಂದರ ಚಿಪ್ಪೆಯನ್ನು ಸೀಳಿಕೊಂಡು ಬರಲಾರದು. ಚಿಪ್ಪೆಯನ್ನು ಹೊಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಶಕ್ತಿ ಪ್ರಾಣವಿದ್ದಾಗಲೇ ಲಭ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಚಿಪ್ಪೆಯನ್ನು ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಗೆ ಬರುವ ನಿಮಿತ್ತವು, ಮರಿಗೆ ಒಳಗಡೆಯೇ ಪ್ರಾಣಬರುವ ಏರ್ಪಾಟು ದೇವರು ಮಾಡಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಜೀವಿ ನಿವಾಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿ ಶರೀರವು ಯಾವಾಗ ತಯಾರಾಗಿದೆಯೋ, ಆಗ ಆ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಜೀವಾತ್ಮ ಮೊದಲ ಶ್ವಾಸದಿಂದ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತದೆಂಬ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದಿರುವುದೇ. ಆ ಪ್ರಕಾರ ಮೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ತಯಾರಾದ ಮರಿ ಶರೀರದೊಳಗೆ ಜೀವಾತ್ಮ ಮೊದಲಶ್ವಾಸದಿಂದ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲವರಿಗೆ ಒಂದು ಸಂಶಯ ಏರ್ಪಡಬಹುದು. ಶ್ವಾಸ ಆಡುವುದಕ್ಕೆ ಗಾಳಿ ಅಗತ್ಯ ಅಲ್ಲವೆ! ಹೊರಗಿನ ಗಾಳಿ ಒಳಗೆ ಬಾರದೆ ಕೋಳಿಮರಿ ಹೇಗೆ ಶ್ವಾಸಿಸುತ್ತದೆಂದು ಕೇಳಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೆ ಸಮಾಧಾನ ಏನೆಂದರೆ! ತಾಯಿ ಕೋಳಿ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಮೊಟ್ಟೆ ತಯಾರಾದಾಗಲೇ ಮೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಮರಿಯಾಗಿ ತಯಾರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳೆಲ್ಲವೂ ತುಂಬಲ್ಪಟ್ಟು, ಆ ಪದಾರ್ಥಗಳೆಲ್ಲವೂ ಒಂದು ಪೊರೆಯಲ್ಲಿ ಬಂಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತವೆ. ಆ ಪೊರೆಗೂ ಸಿಪ್ಪೆಗೂ ಮಧ್ಯೆ ಒಂದು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಖಾಲಿ ಸ್ಥಳವಿರುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಗಾಳಿ ತುಂಬಿರುತ್ತದೆ. ಮೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಗಾಳಿ ಎಲ್ಲಿರುವುದು ಕೆಳಗಿನ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದು.



1) ಗಾಳಿ ಗದಿ 2) ತೆಳುವಾದ ಪೊರೆ 3) ಚಿಪ್ಪೆ(ಎಂಚು)
4) ಬಿಳಿಸೊನೆ 5) ಪುರುಷಕಣ 6) ಹಳದಿ ಸೊನೆ

ಅಂಡದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ತಯಾರಾದ ಮರಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಜೀವಾತ್ಮ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮರಿ ತಯಾರಾದ ಕೊನೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತೆಳುವಾದ ಪೊರೆ ಹರಿದು ಹೋಗಿ ಮೊಟ್ಟೆ ಎಲ್ಲವೂ ಮರಿ ಶರೀರವು ಆಕ್ರಮಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಪೊರೆ ಹರಿದ ನಂತರ ಗಾಳಿ ಮೊಟ್ಟೆ ಎಲ್ಲವೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಮೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಗಾಳಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಜೀವಾತ್ಮನು ಮರಿ ಶರೀರದೊಳಗೆ ಮೊದಲ ಶ್ವಾಸದಿಂದ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿ. ಮರಿ ಶರೀರದೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ಜೀವಾತ್ಮ ಮೊಟ್ಟೆಯೊಳಗಿದ್ದ ಗಾಳಿಯನ್ನು ಶ್ವಾಸಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ಕೆಲವು ನಿಮಿಷಗಳು ಶ್ವಾಸನಡೆದನಂತರ ಆ ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿನ (ಆಕ್ಸಿಜನ್) ಪ್ರಾಣವಾಯುವು ಮುಗಿದು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ಶ್ವಾಸ ಆಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಆ ಶ್ವಾಸದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣವಾಯುವು ಲಭಿಸದ ಕಾರಣ ಮರಿ ವಿಲ ವಿಲನೆ ಒದ್ದಾಡುತ್ತದೆ. ತಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತದೆ. ದಿಕ್ಕು ತಿಳಿಯದೆ ಸಿಪ್ಪೆಯನ್ನು ಮೂಗಿನಿಂದ ಇರಿಯುತ್ತದೆ. ಮರಿ ಹೊಡೆಯುವಾಗ ಮೂಗಿನಿಂದ ಇರಿದಾಗ ಚಿಪ್ಪೆ ಸಣ್ಣ ರಂಧ್ರಬಿದ್ದು ನಂತರ ಹೊಡೆದುಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ಹೊರಗಿನ ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಮರಿ ಬದುಕು ಸಾಗಿಸುತ್ತದೆ. ಇದೇ ವಿಧವಾಗಿ

ಅಂಡಜಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಜನ್ಮ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿ. ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಗರ್ಭ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಹೋದಂತೆ ಮೊಟ್ಟೆಗಳೂ ಸಹ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಮೊಟ್ಟೆ ತಯಾರಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಇರುವ ದೋಷಗಳಿಂದಾಗಲಿ, ಮೊಟ್ಟೆ ಹೊರಗೆ ಬಂದ ನಂತರ ಶಾಖ ಲಭ್ಯವಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆಗಳ ದೋಷದಿಂದಾಗಲಿ, ಮೊಟ್ಟೆ ಮೂಗುಮೊಟ್ಟೆಯಾಗಿ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಹೋಗುವುದು ನಡೆಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಅಂಡಜಗ ಳೊಂದರ ಜನ್ಮವನ್ನು ಕುರಿತು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಅಂಡಜಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಂಡಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಣ ಇಲ್ಲದ ವಿಷಯ ತಿಳಿದುಹೋಗಿದೆ. ಈಗ ಭೂಮಿಯಿಂದ ಹುಟ್ಟುವ ಜೀವಿಗಳಿಗೆ ಜನ್ಮ ಹೇಗೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿದೆಯೋ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳೋಣ.

ಭೂಮಿಯಿಂದ ಹುಟ್ಟುವ ವೃಕ್ಷಲತಾದಿಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಭೂಜಗಳೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕೋಳಿಮೊಟ್ಟೆಯಿಂದ ಮರಿ ಹುಟ್ಟಿದಂತೆ. ಬೀಜಗಳಿಂದ ಸಸಿಗಳು ಹುಟ್ಟುತ್ತವೆ. ತಾಯಿ ಕೋಳಿ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ತಯಾರಾದ ಮೊಟ್ಟೆಗೆ ಪ್ರಾಣವಿಲ್ಲದಂತೆ, ಗಿಡದಿಂದ ತಯಾರಾದ ಬೀಜಕ್ಕೂ ಸಹ ಪ್ರಾಣವಿಲ್ಲ. ಬೀಜಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಣವಿಲ್ಲವೆಂಬ ಮಾತು ಕೆಲವರಿಗೆ ಬಹಳ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಜೆಗಳಲ್ಲಿ ಬೀಜಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಣವಿದೆ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಪೂರ್ತಿ ಜೀರ್ಣಿಸಿ ಕೊಂಡುಹೋಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮಮಾತು ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಉಂಟಾಗಬಹುದು. ಕೆಲವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಮಾತು ಅಸತ್ಯವೆಂದು ಪುಸ್ತಕ ಓದದೆ ಮುಚ್ಚಿಹಾಕುತ್ತಾರೇನೊ! ಯಾರು ನಂಬಿದರು ನಂಬದೆ ಹೋದರು ಬೀಜಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಣವಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಮಾತು ಸತ್ಯ.

ಕೋಳಿ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಮೊಟ್ಟೆ ತಯಾರಾಗುವಂತೆ, ವೃಕ್ಷದಲ್ಲಿಯೇ ಬೀಜಗಳು ತಯಾರಾಗುತ್ತವೆ. ವೃಕ್ಷಗಳಿಗೆ ಬೆಳೆಯುವ ಕಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ಬೀಜಗಳು ತಯಾರಾಗುತ್ತವೆ. ಪ್ರತಿ ಜಾತಿ ಬೀಜವು ಎರಡು ಭಾಗಗಳಾಗಿ ವಿಭಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತವೆ. ಬೀಜವು ಮೊಳಕೆಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಕೆಲವು ಪದಾರ್ಥಗಳು ಕಾಯಿ ಗಳಲ್ಲಿಯೇ ತಯಾರಾಗಿ ಬೀಜದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುತ್ತದೆ. ಬೀಜವೊಂದರ ಎರಡು ಬೇಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೊಳಕೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳು, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು

ರಸಾಯನಿಕ ಪದಾರ್ಥಗಳು ತಯಾರಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಮೊಟ್ಟೆಗೆ ಚಿಪ್ಪೆ ಯಾವ ವಿಧವಾಗಿ ಇದೆಯೊ, ಆ ವಿಧವಾಗಿ ಬೀಜಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪೊರೆ ಮುಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಪೊರೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಡೆ ಸಣ್ಣ ಮುಡಿ ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. ಆ ಮುಡಿ ಬೀಜದೊಳಗಿರುವ ಬೇಳೆಗಳನ್ನು ಪೊರೆಯನ್ನು ಸೇರಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಬೀಜದ ಬೇಳೆಗಳು ಮೇಲಿನ ಪೊರೆ ಸೇರುವ ಮುಡಿಯಲ್ಲಿ **'ಮೊನೆ'** ಎನ್ನುವ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಭಾಗವಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಮೊನೆ ಬೀಜದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಈ ಮೊನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಪುರುಷಕಣ ಇರುತ್ತದೆ. ಬೀಜದಲ್ಲಿ ಮೊನೆ ವಿನಹವಿರುವ ಬೇಳೆಗಳನ್ನು ಸ್ತ್ರೀ ಕಣಗಳಾಗಿ ಲೆಕ್ಕಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷಕಣಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡುತ್ತಾ ಪ್ರತಿಜಾತಿ ಬೀಜಕ್ಕೂ ಒಂದು ಪೊರೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಬೀಜರಕ್ಷಕ ಪೊರೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಹೊಟ್ಟು ಇಲ್ಲದ ಬೀಜಗಳು ರಕ್ಷಣೆ ಇಲ್ಲದವುಗಳಾಗಿ ಕಣಗಳು ಕೆಟ್ಟುಹೋಗುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹೊಟ್ಟುಹೋದ ಬೀಜಗಳು ಮೊಳಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಬೀಜಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಡೆ ಮುಡಿಯಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವಲ್ಲವೆ! ಆ ಮುಡಿಯ ಹತ್ತಿರ ಮೇಲಿನ ಪೊರೆ ಸಣ್ಣ ರಂಧ್ರಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಧವಾಗಿರುವ ಬೀಜವು ಪೂರ್ತಿ ತಯಾರಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಬೇಳೆ ಮುದರದಿರುವಂತದ್ದು, ಪೊರೆ ತಯಾರಾಗದಿರುವಂತಹದ್ದು, ಪೊರೆಗೆ ರಂಧ್ರವು ಇಲ್ಲದಿರುವುದು ಪೂರ್ತಿ ತಯಾರಾಗದ ಬೀಜವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿ. ಅಂತಹ ಬೀಜವು ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಅಯೋಗ್ಯವಾದುದು. ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ತಯಾರಾದ ಬೀಜವು ನೀರು ತಗಲಿದ ಕೂಡಲೇ ಬದಲಾವಣೆ ಹೊಂದುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿರುವ ಬೀಜಕ್ಕೆ ತೇವ ತಗಲಿದ ತಕ್ಷಣ ಅದು ಗಿಡವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಬೀಜದಲ್ಲಿರುವ ಮುಡಿಯ ಹತ್ತಿರವಿರುವ ರಂಧ್ರದ ಮೂಲಕ ನೀರು ಬೀಜದೊಳಗಿನ ಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಮೊನೆಗೆ ತಗಲುತ್ತದೆ. ನೀರು ತಗಲಿದ ಕೂಡಲೇ ಮೊನೆಯಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ಬರುತ್ತದೆ ಬೀಜದ ಬೇಳೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಬದಲಾವಣೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಮೃದುವಾಗಿ ತಯಾರಾಗುತ್ತದೆ. ಬೀಜದಲ್ಲಿ ಮೊನೆ ಎರಡು ಬೇಳೆಗಳನ್ನು ಆಧಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತದೆ. ಆಗ ಬೀಜದ ಮೇಲಿನ ಪೊರೆ ಮೃದುವಾಗಿ ಹರಿದು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಮೊನೆಯಿಂದ

ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟ ಒಂದು ಭಾಗವು ಭೂಮಿಯೊಳಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಎರಡನೆಯ ಭಾಗ ಭೂಮಿ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಮೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಮರಿಗೆ ಪ್ರಾಣ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಯಾವ ವಿಧವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆಯೋ, ಅದೇ ವಿಧವಾಗಿಯೇ ಬೀಜದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಮೊನೆಯಲ್ಲಿನ ಪುರುಷಕಣವು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ಇದು ಎಲ್ಲ ಬೀಜದಲ್ಲಿನ ರಾಸಾಯನಿಕ ಕ್ರಿಯೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಬೆಳೆಯುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬೀಜದಲ್ಲಿನ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಮೊಳಕೆಗೆ ವಿನಿಯೋಗವಾಗುತ್ತವೆ. ಪುರುಷಕಣ ಬೀಜದಲ್ಲಿನ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ವಿನಿಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಗಿಡವಾಗಿ ಬದಲಾವಣೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಭೂಮಿ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬೆಳೆದ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ಎಲೆಗಳು ತಯಾರಾಗುತ್ತವೆ. ಭೂಮಿಯೊಳಗೆ ಹೋಗಿರುವ ಬೇರಿನ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ಬೇರುಗಳು ತಯಾರಾಗುತ್ತವೆ. ಈ ವಿಧವಾಗಿ ತಯಾರಾದ ಗಿಡಕ್ಕೂ ಸಹ ಪ್ರಾಣವಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಬೀಜದಲ್ಲಿನ ಪೋಷಕ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಂದಲೇ ಬದಲಾವಣೆ ಹೊಂದಿದ ರಾಸಾಯನಿಕ ಕ್ರಿಯೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಸಸಿಗೆ ಎಲೆಗಳು ಬಂದು ವಿಕಾಸಗೊಳ್ಳುವವರೆಗೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣ ವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಮೊದಲ ಶ್ವಾಸದಿಂದಲೇ ಜೀವಾತ್ಮ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತದೆಂಬ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಪ್ರಕಾರ ಗಿಡಕ್ಕೆ ಮೊದಲ ಶ್ವಾಸ ನಡೆಯುವವರೆಗೂ ಪ್ರಾಣಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಮೊಳಕೆ ಹೊಡೆದ ಸಸಿ ಎಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಪತ್ರರಂಧ್ರಗಳು ತಯಾರಾದಾಗ ಜೀವಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯತೆ ಹೊಂದಿದ ಗಿಡವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಗಿಡದ ಎಲೆಗಳು, ಕಾಂಡ ಪೂರ್ತಿ ತಯಾರಾದ ನಂತರ, ಎಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಪತ್ರರಂಧ್ರಗಳು ಏರ್ಪಟ್ಟ ನಂತರ, ಮೊದಲ ಶ್ವಾಸದಿಂದ ಜೀವಿ ಗಿಡದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತದೆ. ಎಲೆಗಳ ಕೆಳಗಿರುವ ಪತ್ರರಂಧ್ರಗಳ ಮೂಲಕ ಸಸಿ ಶ್ವಾಸ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿ. ಪತ್ರರಂಧ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗ ಶ್ವಾಸ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತದೋ ಆಗ ಜೀವಿಯು ಗಿಡದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಂತೆ ಲೆಕ್ಕಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದೆ. ಅಂಡಜಗಳಿಗೂ, ಪಿಂಡಜಗಳಿಗೂ ಪ್ರಾಣಬಂದ ನಂತರ ಅವುಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಣಬಂದಂತೆ ನಾವು ಸುಲಭವಾಗಿ ಗುರುತಿಸುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಮೊಳಕೆಗೆ ಪ್ರಾಣಬಂದರೂ ಶ್ವಾಸ

ಯಾವಾಗ ಪ್ರವೇಶಿಸಿರುವುದು ಯಾರು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಮೊಳಕೆ ಬಂದ ಬೀಜಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಣಬಂದ ಕೂಡಲೇ ಗಾಳಿಯಿಂದ ಎಲೆಗಳ ಮೂಲಕ ಶ್ವಾಸಿಸುತ್ತಾ, ಭೂಮಿಯಿಂದ ಬೇರುಗಳ ಮೂಲಕ ಪೋಷಕ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ, ಎಲೆಗಳ ಮೇಲ್ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯರಶ್ಮಿಯಿಂದ ಹಿಟ್ಟಿನ ಪದಾರ್ಥವನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ, ಆಹಾರವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ, ಜೀವನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸಾಗಿಸುತ್ತದೆ.

ಸ್ತ್ರೀಗೆ ಗರ್ಭಸ್ರಾವ ನಡೆದಂತೆ, ಮೊಟ್ಟೆಗಳು ಕೆಟ್ಟಮೊಟ್ಟೆಯಾಗಿ ಕೆಟ್ಟುಹೋದಂತೆ ಬೀಜಗಳೂ ಸಹ ಕೆಟ್ಟುಹೋಗುತ್ತವೆ. ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಶಾಖ ತಗುಲುವುದರಿಂದ, ಬೀಜದಲ್ಲಿನ ತೇವ ಒಣಗಿಹೋಗುವುದರಿಂದ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಕೆಟ್ಟುಹೋಗಿ ಬೀಜಗಳು ಮೊಳಕೆಬರದಂತೆ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಹೊಟ್ಟು ತೆಗೆದುಹಾಕಿದ ಬೀಜಗಳು, ಹುಳುಕಾದ ಬೀಜಗಳು, ಚಿರಕಾಲ ಕಳೆದ ಬೀಜಗಳು ಮೊಳಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಬೀಜದಲ್ಲಿ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಅನುಕೂಲವಾಗಿ ಇಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಪುರುಷಭಾಗವಾದ ಮೊನೆ ಮೊಳಕೆಬರುವುದಿಲ್ಲ.

ಭೂಮಿ ಮೇಲಿರುವ ಸಮಸ್ತ ಬೀಜಗಳಿಗೆ ಜನ್ಮ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ವಿಧವಾಗಿ ಮೊದಲ ಶ್ವಾಸದಿಂದಲೇ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿ. ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿನ ಜೀವರಾಶಿಗಳು ನೀರನ್ನು ಮೊದಲ ಶ್ವಾಸವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಈ ವಿಧವಾಗಿ ಜೀವರಾಶಿಗಳೆಲ್ಲವೂ ಹೊಸ ಶರೀರ ಧರಿಸುತ್ತಿವೆ. ಜೀವಾತ್ಮದೊಂದಿಗೆ ಆತ್ಮ ಇದೆಯಾದ್ದರಿಂದ ಆತ್ಮವೂ ಸಹ ಜೀವಾತ್ಮದೊಂದಿಗೆ ಹೊಸ ಶರೀರವನ್ನು ಸೇರುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಹೊಸ ಶರೀರವೇನೋ, ಆತ್ಮ ಅದನ್ನು ಯಾವಾಗ ಸೇರುತ್ತಿದೆಯೋ ತಿಳಿದಿದೆ ಅಲ್ಲವೆ! ಆತ್ಮ ಇನ್ನೂ ಎಂತಹದೆಂದರೆ ಕೆಳಗಿನ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ನೋಡಿರಿ.

ಗಮನಿಕೆ : 'ವಾಸಾಂಸಿ ಜೀರ್ಣಾನಿ' ಎನ್ನುವ ಭಗವದ್ಗೀತೆ ಶ್ಲೋಕಕ್ಕೆ ನಾವು ಹೇಳಿದ ವಿವರವು ಹೊಚ್ಚಹೊಸದು ಆದ್ದರಿಂದ ಇದರ ವಿಷಯವಾಗಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರೆಂದು ಕೋರುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೂ ಇದರಲ್ಲಿ

ಎಷ್ಟೋ ಅನುಮಾನಗಳು ಉತ್ಪನ್ನವಾಗಿ ಇದು ಸತ್ಯವಾ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಅನುಮಾನಗಳು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ವಾಸ್ತವ ಸಂಘಟನೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಸುಮಾರು ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ವರ್ಷಗಳ ಕೆಳಗೆ ಈನಾಡು ದಿನಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಟೂಕೀಗಾ ಎಂಬ ಶೀರ್ಷಿಕೆ ಕೆಳಗೆ **'ಗಡುಗ್ಗಾಯಿ'** ಎನ್ನುವ ಹೆಸರಿಂದ ಪ್ರಚಾರವಾಗಿದೆ. ಅದು ಏನೆಂದರೆ! ಇಂಗ್ಲಾಂಡಿನ ದೊಡ್ಡ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀಗೆ ಪ್ರಸವ ನಡೆದಾಗ, ಹುಟ್ಟಿದ ಹೆಣ್ಣು ಶಿಶುವಿಗೆ ಗಂಟೆ ಸಮಯವಾದರೂ ಚಲನೆ ಬರದಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಅಲ್ಲಿರುವ ಡಾಕ್ಟರ್ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ಆ ಶಿಶುವು ಗರ್ಭದಲ್ಲಿಯೇ ಸತ್ತುಹೋಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಂತರ ಆ ಶಿಶುವಿಗೆ ಅಜ್ಜಿಯಾದ ಮುದುಕಿಬಂದು ಶಿಶುವನ್ನು ಕುರಿತು ಕೇಳಿದಳು. ಆಗ ಆಕೆಗೆ ಶಿಶುವಿನ ತಾಯಿ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವವರು ಶಿಶುವು ಗರ್ಭದಲ್ಲಿಯೇ ಸತ್ತುಹೋಗಿದೆ ಎಂದು, ಅದನ್ನು ಶವದ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಮುದುಕಿ ಸತ್ತುಹೋದ ಶಿಶುವಿನ ಮುಖವನ್ನಾದರೂ ನೋಡಿಬರುತ್ತೇನೆಂದು ಶವಗಳ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ತೊಟ್ಟಿಲಲ್ಲಿಟ್ಟು ಬಟ್ಟೆ ಹೊದ್ದಿಸಿದ ಶಿಶುವಿನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಮುಖದ ಮೇಲಿನ ಬಟ್ಟೆ ತೆಗೆದು ನೋಡಿದಾಗ, ಶಿಶುವು ಬದುಕಿರುವಂತೆ ಆಕೆಗೆ ತಿಳಿದು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಬಂದು, ಅರುಚುತ್ತಿರುವ ಆ ಶಿಶುವನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತೋರಿಸಿ ತಾಯಿ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿದಳು. ಆ ವಿಷಯ ತಿಳಿದ ಡಾಕ್ಟರ್ ಬಂದು ಶಿಶುವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡಿ ಸಪ್ಪೆಮೋರೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನಂತರ ಅವರ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿಯೇ ತಿಂಗಳು ಆ ಶಿಶುವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಂತರ ಡಿಶ್ಚಾರ್ಜ್ ಮಾಡಿ ಕಳಿಸಿದರು.

ಇಂತಹ ಸಂಘಟನೆ ತಿರುಪತಿ ಗೌಸ್ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ನಡೆದಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಗಮನ ಹರಿಸದ ಲೇಡಿಡಾಕ್ಟರ್ ನಾನು ಎಲ್ಲಿ ಗಮನ ಹರಿಸಿಲ್ಲವೆಂದು, ಎಲ್ಲ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳು ಮಾಡಿದ ನಂತರ ಶಿಶುವಿಗೆ ಪ್ರಾಣವಿಲ್ಲವೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಿದ್ದೇನೆ ಅಲ್ಲವೆ! ಶಿಶುವು ಗಂಟೆ ನಂತರ ಹೇಗೆ ಬದುಕಿದೆ ಎಂದು ಯಾವುದೋ ಎಲ್ಲೋ ತಪ್ಪುಮಾಡಿದ್ದೇನೆಂದುಕೊಂಡಳು. ಆಕೆ ನಮ್ಮ **'ಜನನ ಮರಣ ಸಿದ್ಧಾಂತ'** ಎನ್ನುವ ಪುಸ್ತಕ ಓದಿ ನಂತರ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ತಾನು

ಎಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಾಗಿದ್ದೇನೋ ತಿಳಿದುಹೋಗಿದೆ ಎಂದು, ಈ ವಿಷಯ ನಮ್ಮ ಓದುಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೆಂದು, ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ತಪ್ಪು ನಡೆದಿದೆ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಳು. ಆಗ ನಾನು ಹೀಗೆ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ್ದೇನೆ. **"ಚಲನೆಗಳು ಇಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಶಿಶುವು ಯಾವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದೆ ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಾ?" ಅದಕ್ಕೆ ಆಕೆ ಉತ್ತರ 'ಅದು ಮೂರ್ಚೆಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದೆ ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಆಗ ಕಾಲುಗಳು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ತಲೆಕೆಳಗಾಗಿ ನೇತಾಡಬಿಟ್ಟು ಬೆನ್ನು ಮೇಲೆ ತಟ್ಟುತ್ತೇವೆ. ಆಗಲೂ ಚಲನೆ ಬಾರದಿದ್ದರೆ ಎರಡು ವಿಧದ ಇಂಜೆಕ್ಷನ್‌ಗಳು ಬಳಸುತ್ತೇವೆ. ಅಲ್ಲಿಗೂ ಚಲನೆ ಬಾರದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಆ ಶಿಶುವು ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮರಣಿಸಿದಂತೆ ನಿರ್ಣಯಿಸುತ್ತೇವೆ.'** ಎಂದಳು ಆಗ ನಾನು ಶ್ವಾಸ ಆಡುತ್ತಾ ತಿಳುವಳಿಕೆ ತಪ್ಪಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಮೂರ್ಚೆ ಎನ್ನಬಹುದು, ಶ್ವಾಸ ಆಡದಂತೆ ತಿಳುವಳಿಕೆ ತಪ್ಪಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಮೂರ್ಚೆ ಅನ್ನಬಾರದಲ್ಲವೆ! ಚಲನೆಗಳಿಲ್ಲದ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಶ್ವಾಸ ಆಡುತ್ತಿದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಮೊದಲು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ ಎಂದೆನು. ಹೀಗೆ ಎಷ್ಟೋ ನಿದರ್ಶನಗಳನ್ನು ಜನನ ಮರಣ ಸಿದ್ಧಾಂತಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿ ನೀವು ನೋಡಬಹುದು.

1). ಶಿಶುವು ಬದುಕಿದ್ದರು ಮರಣಿಸಿದ್ದಾನೆಂದು ಹೇಳಿದ ಡಾಕ್ಟರ್‌ಗಳು

(ಈನಾಡು, ಹೈದರಾಬಾದ್) ಸೀತಾಫಲ್‌ಮಂಡಿ, ನವಂಬರ್ 30, 2001 (ನ್ಯೂಸ್‌ಟುಡೇ)

ನವಮಾಸಗಳ ಕನಸಿನ ಕೂಸು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಭೂಮಿ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತದೆಂದು ಆ ತಾಯಿ ಸಡಗರಪಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ. ಇಷ್ಟು ದಿನ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ಕಚುಗುಳಿ ಇಟ್ಟ ಮಗು ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾನೆಂದು ಆ ತಾಯಿ ಕಂಡ ಕನಸುಗಳು ಎಷ್ಟೋ, ಕೊನೆಗೆ ಆ ಸಮಯ ಬಂದೇ ಬಂದಿದೆ. ಹುಟ್ಟಿದ ತಕ್ಷಣ ಮಗು ಮೃತಹೊಂದಿದ್ದಾನೆಂದು ಡಾಕ್ಟರ್ ಹೇಳಿದಾಗ ಆಕೆಯ ಹೃದಯ ನಿಂತುಹೋಗಿದೆ. ಮಗು ಶವವನ್ನು ಡಾಕ್ಟರ್ ಒಂದು ಚೀಲದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟು ಅವರ ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿದಂತೆ ಅವರಹತ್ತಿರ ಸಹಿ ಮಾಡಿಸಿ ಕೊಂಡು ಕೈ ಕೊಡವಿಕೊಂಡನು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕಥೆ ಮುಗಿಯುವುದೇ. ಆದರೆ ಆ ಮಗುವಿನ ತಂದೆ ಬರುವುದರಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿನ ಆಲಸ್ಯವು ಕಥೆಯನ್ನು ಮತ್ತೊಂದು

ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಸಿದೆ. ಶಿಶುವಿನ ತಂದೆಗೋಸ್ಕರ ಎಲ್ಲರೂ ಎದುರು ನೋಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಚೀಲದಲ್ಲಿ ಕದಲಿದಂತಾಗಿದೆ. ಇದು ಅದ್ಭುತನಾ! ಡಾಕ್ಟರ್‌ಗಳ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯವಾ! ಇದೇನು ಯಾವುದೋ ಮಾರುಮೂಲೆ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದಿರುವುದಲ್ಲ. ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಖ್ಯಾತಿಹೊಂದಿದ ಗಾಂಧಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಸಂಘಟನೆ ಇದು. ವಿವರಗಳಿಗೆ ಹೋದರೆ.. ಗೂಡೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಕಾಶ್ (25), ರೇಣುಕಳಿಗೆ (20) ವರ್ಷ ಇವರಿಗೆ ಒಂದು ವರ್ಷದ ಕೆಳಗೆ ಮದುವೆಯಾಗಿದೆ. ರೇಣುಕ ಗರ್ಭವತಿಯಾದ ಮೇಲೆ, ಮೊದಲ ಹೆರಿಗೆ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಖರ್ಚಿಗೆ, ಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಎದರದೆ ಪ್ರತಿಸಾರಿ ಗಾಂಧಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಬಂದು ಪರೀಕ್ಷೆಗಳು ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಪ್ರಸವ ಸಮಯ ಹತ್ತಿರಬಂದಿರುವುದರಿಂದ ಗುರುವಾರ ಸಾಯಂಕಾಲ ಗೂಡೂರಿನಿಂದ ಬಂದು ಗಾಂಧಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಅಡ್ಮಿಟ್ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಸಾಯಂಕಾಲ ಏಳು ಗಂಟೆಗೆ ರೇಣುಕ ಗಂಡು ಮಗುವಿಗೆ ಜನ್ಮಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ. ಡಾಕ್ಟರ್‌ಗಳು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ಮಗು ಬಲಹೀನವಾಗಿ ಹುಟ್ಟುವುದರಿಂದ ಸತ್ತುಹೋಗಿದ್ದಾನೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ರೇಣುಕ ಶೋಕ ದೇವತೆ ಆಗಿದ್ದಾಳೆ. ಆಕೆ ತಾಯಿ ವೀರಮ್ಮಗೆ ಸತ್ತುಹೋಗಿದ್ದಾನೆಂದು ಹೇಳಿ ಮಗುವನ್ನು ಒಂದು ಗೋಣಿ ಚೀಲದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಚೀಲ ಕೊಟ್ಟಿರುವಂತೆ ಆಕೆಯಿಂದ ಸಹಿ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ರೇಣುಕ ಗಂಡ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾನೆ. ವೀರಮ್ಮ ರೇಣುಕಳನ್ನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸುತ್ತಾ ಮಗು ಶವವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕುಳಿತಿದ್ದಾಳೆ. ಅಳಿಯನಿಗೋಸ್ಕರ ಎದುರು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಗಂಟೆ ಸಮಯ ಕಳೆದುಹೋಗಿದೆ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಚೀಲದಲ್ಲಿ ಚಲನೆಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿವೆ. ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವ ಮಹಿಳೆಯರು ಆ ವಿಷಯ ಗಮನಿಸಿ ವೀರಮ್ಮಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಚೀಲ ಬಿಚ್ಚಿ ನೋಡಿದಾಗ ಮಗು ಕದಲುತ್ತಿದೆ. ಆಗ ವೀರಮ್ಮ, ರೇಣುಕಳಾ ಸಂತೋಷಕ್ಕೆ ಅವಧಿಗಳಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ಮತ್ತೆ ಕದಲಿಕೆಗಳು ನಿಂತುಹೋಗಿವೆ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಡಾಕ್ಟರ್‌ಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿದರೆ ಅವರು ವೀರಮ್ಮನನ್ನು ಹೆದರಿಸಿ ಕಳುಸಿದರು. ಮತ್ತೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಮಗು ಅಳುವುದು ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಆಗಲಾದರೂ ಡಾಕ್ಟರ್‌ಗಳಿಗೆ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ತಕ್ಷಣ

ಮಗುವನ್ನು ಪ್ರೀಮೆಚ್ಯೂರ್ ಯೂನಿಟ್‌ಗೆ ತೆರಳಿಸಿದರು. ಪ್ರಸ್ತುತ ಮಗು ಆ ಯೂನಿಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅಳಿಯ ಬರುವುದು ಆಲಸ್ಯವಾಗದೆ ಹೋಗಿದ್ದರೆ ಏನು ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತೋ ತಿಳಿದುಕೊಂಡರೆ ಭಯಂಕರವಾಗಿದೆ ಎಂದು ವೀರಮ್ಮ ಶೋಕಿಸುತ್ತಾ ಹೇಳಿದಳು. ಆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯ ನರಕಯಾತನೆ ಅನುಭವಿಸಿದ್ದೇವೆಂದು ರೇಣುಕ, ವೀರಮ್ಮ ಹೇಳಿದರು. ಮಗು ಬದುಕಲಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದು ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೆ ಎಂದು ರೇಣುಕ ಕಣ್ಣೀರು ಹಾಕಿದ್ದಾಳೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಅದೇ ನಡೆದಿದ್ದರೆ ಎರಡು ತುಂಬಿದ ಪ್ರಾಣಗಳು ಬರೀ ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಆಗ ಆ ಪಾಪವು ಯಾರದೋ ಡಾಕ್ಟರ್‌ಗಳು ಆತ್ಮ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

2) ಪ್ರಾಣ ಬಾರದ ಮೊದಲೆ ಬಂದಿದೆ, ಹೋಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಡಾಕ್ಟರ್‌ಗಳು

ತಂದೆ ಹೆಸರು : ಇ. ರಾಮ್‌ಮೋಹನ್ ಗೌಡ,

ತಾಯಿ ಹೆಸರು : ಇ. ವಾಸವಿ

ಹಾಸ್ಪಿಟಲ್ : ಗಂಗ ಹಾಸ್ಪಿಟಲ್

ತಾರೀಖು : ಜೂಲೈ. 22, 2004

ಟೈಮ್ : 6.30 A.M

ಗರ್ಭವತಿಯಾಗಿರುವ ಶ್ರೀಮತಿ ವಾಸವಿಯವರು ಗಂಗ ಹಾಸ್ಪಿಟಲ್ (ದಿಲ್‌ಸುಖ್ ನಗರ್, ಚೈತನ್ಯಪುರಿ)ಯಲ್ಲಿ ಲೇಡಿ ಡಾಕ್ಟರ್ ಹತ್ತಿರ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಳೆ, ಗರ್ಭಸ್ಥ ಶಿಶುವು ಆರೋಗ್ಯವಾಗಿಯೇ ಇದೆಯೆಂದು ಆಕೆಯ ಗಂಡ ರಾಮ್ಮೋಹನ್ ಗೌಡ್ರಿಗೆ ಡಾಕ್ಟರ್ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಂತರ ಕೆಲವು ದಿನಗಳಿಗೆ ತಿಂಗಳುಗಳು ತುಂಬಿ ಗರ್ಭವತಿಯಾದ ವಾಸವಿಯವರಿಗೆ ನೋವುಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿವೆ. ಡೆಲಿವರಿ ಆಗುತ್ತದೆಂದು ಗಂಗ ಹಾಸ್ಪಿಟಲ್‌ಗೆ ಹೋಗಿ ಡಾಕ್ಟರ್‌ನನ್ನು ಬೇಟಿಯಾದರು. ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಶಿಶುವು ಚಲನೆಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ

ಇವೆಯೆಂದು, ಶಿಶುವು ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಡಾಕ್ಟರ್‌ಗಳ ಮಾತುಗಳು ಕೇಳಿ ರಾಮ್‌ಮೋಹನ್ ಗೌಡ್ ಸಂತೋಷವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯಕ್ಕೆ ವಾಸವಿಯವರು ಪ್ರಸವಿಸುವುದು ನಡೆದಿದೆ. ಪ್ರಸವಿಸಿದ 15 ನಿಮಿಷಗಳ ನಂತರ ತಂದೆ ರಾಮ್‌ಮೋಹನ್ ಗೌಡ್‌ಗೆ ಶಿಶುವನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆಗ ಶಿಶುವಿಗೆ ಕದಲಿಕೆಯಾಗಲಿ, ಶ್ವಾಸವು ಆಡಿದಂತಾಗಲಿ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆ ವಿಷಯವಾಗಿ ಲೇಡಿ ಡಾಕ್ಟರ್‌ನನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ಶಿಶುವು ಹಾರ್ಟ್ ಸಮಸ್ಯೆಯಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದೆ ಎಂದು, ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಶ್ವಾಸ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ ಎಂದು, ಆದ್ದರಿಂದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಆಗ ರಾಮ್‌ಮೋಹನ್ ಗೌಡ್ ಶಿಶುವು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಸಹ ಕದಲಲಿಲ್ಲ, ಅರಚಲಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಸಮಾಧಾನವಾಗಿ ಹಾರ್ಟ್ ಪ್ರಾಬ್ಲಮ್ ಇರುವ ಶಿಶುವಿಗೆ ಹಾಗೆಯೇ ಇರುತ್ತದೆಂದು, ಭವಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಶಿಶುವು ದೊಡ್ಡದಾದರೂ ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆಂದು, ಇಂತಹ ಶಿಶುವಿನಿಂದ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿರುತ್ತದೆಂದು, ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸಗಳು ಶಿಶುವಿಗೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ನಡೆದಿದೆ. ಆ ಮಾತಿಗೆ ಶಿಶುವಿನ ಮೇಲೆ ತಂದೆಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಬೇಸರ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ಆಗಲೂ ಸುಮ್ಮನಿರದೆ ಗರ್ಭವತಿ ಆದಾಗಿನಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಪರೀಕ್ಷೆಗಳು ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇವೆ ಅಲ್ಲವೆ! ಆಗ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಶುವು ಆರೋಗ್ಯವಾಗಿ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಲ್ಲ! ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಎಲ್ಲ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಿಂದ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ I.C.U ಗೆ ಶಿಶುವನ್ನು ಕಳಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು, ಒಂದು ವೇಳೆ ಶಿಶುವು ಬದುಕಬಹುದು ಇಲ್ಲವೇ ಸತ್ತುಹೋ ಗಬಹುದೆಂದು ಬೇರೆ ಹಾಸ್ಪಿಟಲ್‌ಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿ ವ್ಯಾನ್ ಕರೆಸಿ ಶಿಶುವೊಂದರ ಮೂಗಿಗೆ ಆಕ್ಸಿಜನ್ ಇಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿಂದ ಕಳಿಸಿದಳು. ಇದೆಲ್ಲವೂ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು 45 ನಿಮಿಷಗಳು ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಶಿಶುವಿನ ಮೇಲೆ ಆಸೆಬಿಟ್ಟ ರಾಮ್ಮೊಹನ್, ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಆರೋಗ್ಯವಾಗಿದ್ದರೆ ಸಾಕೆಂದು ಹೆಂಡತಿಗೆ ಶಿಶುವಿನ ವಿಷಯ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ತಿಳಿಸದೆ ಪಕ್ಕದಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಪರೀಕ್ಷೆಗೋಸ್ಕರ ಡಾಕ್ಟರ್‌ಗಳು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿ ಸುಳ್ಳುಹೇಳಿದನು. ನಂತರ

ಅರ್ಧಗಂಟೆಗೆ ನಿಮ್ಮ ಶಿಶುವು ಸತ್ತುಹೋಗಿದೆ ಎಂದು ಡಾಕ್ಟರ್ ಹೇಳುವುದು ನಡೆದಿದೆ. ಆ ವಿಷಯ ತಾಯಿಗೆ ತಿಳಿದರೆ ಷಾಕ್‌ಗೆ ಗುರಿ ಆಗುತ್ತಾಳೆಂದು ಗಂಡ ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕೂ ಹೆಂಡತಿಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಸುಮಾರು 20 ದಿನಗಳು ಕಳೆದಿದ್ದಾನೆ.

ಇಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಅಸಲು ವಿಷಯ ಏನೆಂದರೆ 15 ನಿಮಿಷಗಳ ನಂತರವೂ ಸಹ ಕದಲದ, ಅರಚದ ಶಿಶುವನ್ನು ನೋಡಿ ಡಾಕ್ಟರ್‌ಗೆ ಏನು ಅರ್ಥವಾಗದೆ, ಶ್ವಾಸವೇ ಇಲ್ಲದ ಶಿಶುವಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊರಗೆ ಕಾಣಿಸದ ವಿಧದಲ್ಲಿ ಆಡುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಮೊದಲ ತಪ್ಪು. ಆ ತಪ್ಪನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಗುಂಡಿಗೆ (ಹಾರ್ಟ್) ನಿಶ್ಶಕ್ತಿಯಾಗಿರುವ ಶಿಶುವು ಹೀಗೆಯೇ ಇರುತ್ತದೆಂದು, ದೊಡ್ಡದಾದ ನಂತರವೂ ಸಹ ಕದಲದೆ ಮೆದಲದೆ ಇರುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಎರಡನೆ ತಪ್ಪು. ಶ್ವಾಸವೇ ಇಲ್ಲದ ಶಿಶುವಿಗೆ ಆಕ್ಸಿಜನ್ ಇಟ್ಟು ಬೇರೆ ಹಾಸ್ಪಿಟಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಐ.ಸಿ.ಯು ಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಶಿಶುವು ಸತ್ತುಹೋಗಿದೆ ಎಂದು ಅವರ ಮೂಲಕ ಹೇಳಿಸುವುದು ಮೂರನೆ ತಪ್ಪು. ಯಾವಾಗಲೋ ಒಂದುಸಲ ಕೆಲವು ಶಿಶುಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ, ಪ್ರಾಣ ಆಲಸ್ಯವಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆಂದು ಡಾಕ್ಟರ್‌ಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಯದೆ ಹೋಗಿರುವುದು ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪು.

ಅರ್ಧಗಂಟೆಗಾಗಲಿ, ಗಂಟೆಗಾಗಲಿ, ಎರಡು ಮೂರು ಗಂಟೆಗಳಿಗಾಗಲಿ, ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಸಮಯಕ್ಕಾಗಲಿ, ಶಿಶುವಿಗೆ ಪ್ರಾಣಬಂದೇ ಬರುತ್ತದೆಂಬ ಸತ್ಯ ತಿಳಿಯದಿರುವುದರಿಂದ, ಗಂಗ ಹಾಸ್ಪಿಟಲ್‌ನಲ್ಲಿನ ಶಿಶುವಿಗೆ ಪ್ರಾಣಬಾರದ ಮುಂಚೆಯೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಶ್ವಾಸವಿದೆ ಎಂದು ನಂತರ ಹೋಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ನಡೆದಿದೆ. ಈ ಸಂಘಟನೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಆಸೆಗಳಿಂದ, ಊಹೆಗಳಿಂದ ತಮ್ಮ ಮಗುವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆಂದುಕೊಂಡ ತಾಯಿತಂದೆಯರಿಗೆ ಮಗುವನ್ನು ದೂರ ಮಾಡಿದಂತಾಗಿದೆ. ಜೀವನದ ಪ್ರಥಮಾಂಕದಲ್ಲಿಯೇ ಶಿಶುಗಳನ್ನು ಡಾಕ್ಟರ್‌ಗಳು ತಮಗೆ ತಿಳಿಯದೆ ಪರೋಕ್ಷ ಶಿಶು ಹತ್ಯೆಗಳು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹತ್ಯೆಗಳು ಅನಾಗರಿಕವೆಂದು ಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿದವರನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸುವ ನ್ಯಾಯವ್ಯವಸ್ಥೆ

ತಾಯಿತಂದೆಯರಿಗೆ ದುಃಖವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಪರೋಕ್ಷ ಹತ್ಯೆಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು, ಶಿಶುವಿಗೆ ಪ್ರಾಣವು ಯಾವಾಗಬರುತ್ತದೋ ತಿಳಿಯದ ಲೋಪಭೂಯಿಷ್ಟವಾದ ವೈದ್ಯ ಓದುಗಳನ್ನು, ಲೋಪರಹಿತವಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆದೇಶಗಳನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿ, ಎಷ್ಟೋಜನ ಶಿಶುಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿ ಪುಣ್ಯ ಕಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಕೋರುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

3). ಶಿಶುವಿಗೆ ಪ್ರಾಣ ಬಾರದೇ ಸತ್ತುಹೋಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದ ಡಾಕ್ಟರ್‌ಗಳು

ತಂದೆ ಹೆಸರು : ಮಲ್ಲೇಶ್

ತಾಯಿ ಹೆಸರು : ರಜಿತ

ಹಾಸ್ಪಿಟಲ್ : ವಿಜಯ ನರ್ಸಿಂಗ್‌ಹೋಮ್, (ಕರ್ಮನ್‌ಗಾಟ್)

ತಾರೀಖು : ಆಗಸ್ಟು26, 2004.

ಡಾಕ್ಟರ್‌ಗಳು : ಸತ್ಯನಾರಾಯಣ ಮತ್ತು ಒಬ್ಬ ಗೈನಕಾಲಜಿಸ್ಟು

ಕೂಲಿನಾಲಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬದುಕುವ ಬಡ ದಂಪತಿಗಳ ಕುಟುಂಬವು ಮಲ್ಲೇಶ್ ಅವರದು. ಹೆಂಡತಿ ಗರ್ಭವತಿ ಹೆರಿಗೆ ಆಗುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆಕೆಗೆ ನೋವು ಬಂದಿದೆ. ತಕ್ಷಣ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿರುವ ಗಾಯಿತ್ರಿ ನಗರ್‌ರೋಡ್ ನಂ. 19 ರಲ್ಲಿರುವ ವಿಜಯ ನರ್ಸಿಂಗ್‌ಹೋಮ್‌ಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಸವವಾಗುತ್ತಲೇ ಆ ಗಂಡು ಮಗುವನ್ನು ಡಾಕ್ಟರ್‌ಗಳು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ಶಿಶುವಿಗೆ ಪ್ರಾಣವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಸತ್ತು ಹೋಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಶಿಶುವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಡಾಕ್ಟರ್‌ಗಳು ಹೇಳಿದಾಗ, ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶಿಶುವಿನ ತಂದೆ ಇಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ, ಸುಮಾರು ಒಂದುವರೆ ಗಂಟೆ ನಂತರ ಶಿಶುವಿನ ತಂದೆ ಮಲ್ಲೇಶ್ ಮತ್ತಿತರರು ನರ್ಸಿಂಗ್‌ಹೋಮ್‌ಗೆ ಬಂದು, ಶಿಶುವು ಸತ್ತುಹೋಗಿದೆ ಎಂದು ಡಾಕ್ಟರ್‌ಗಳು ಹೇಳಿದ ಸಮಾಧಾನ ಕೇಳಿ ದುಃಖಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಪ್ರಾಣವಿಲ್ಲದ ಹಸುಕಂದನನ್ನು ಹೂತಿಡಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡರು. ಅಂದುಕೊಂಡ ತಕ್ಷಣ ಕುಣಿ ತೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಶಿಶುವಿನ ತಂದೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದವರು

ಹೋದರು. ಹಾಸ್ಪಿಟಲ್‌ನಿಂದ ಆ ಹಸುಕಂದನ ಶವವನ್ನು ಸ್ಮಶಾನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡಾಗ, ರಕ್ತದ ಕಲೆಗಳು ಆರದ ಹಸುಕಂದನನ್ನು ತಂದೆ ಕೊನೆಯದಾಗಿ ತನ್ನ ಹಸ್ತಗಳಿಂದ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡನು. ತನ್ನ ಕೈಯೊಳಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಶಿಶುವನ್ನು ನೋಡಿ ಮಲ್ಲೇಶ್ ಸಂತೋಷದಿಂದ 'ನನ್ನ ಮಗ ಬದುಕೇ ಇದ್ದಾನೆ' ಎಂದು ಜೋರಾಗಿ ಅರಚಿದನು. ಈ ಹಠಾತ್ ಪರಿಣಾ ಮಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿರುವವರು ಆಶ್ಚರ್ಯಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ನನ್ನ ಮಗ ಶ್ವಾಸ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಮಲ್ಲೇಶ್ ಹೇಳಿದನು. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಶಿಶುವೊಂದರ ಹೊಕ್ಕಳ ನಾಳವನ್ನು ಬೇರೆ ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಶಿಶುವು ಸತ್ತುಹೋಗಿದೆ ಎಂದು ಹಾಗೆ ಏಕೆ ಹೇಳಿದ್ದೀರಾ ಎಂದು ಡಾಕ್ಟರ್‌ನನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ, ಡಾಕ್ಟರ್ ಸತ್ಯ ನಾರಾಯಣ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳುತ್ತಾ ನನ್ನ ಜೊತೆ ಗೈನಕಾಲಜಿಸ್ಟು ಸಹ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದಾರೆ <u>**ಏನೋ ಫೀಟಲ್ ಹಾರ್ಟ್**</u> ಲೋಪವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಎಂದನು. ಶಿಶುವಿನ ಹೊಕ್ಕಳು ತೆಗೆದ ಕೂಡಲೇ ಓವೈಸೀ ಹಾಸ್ಪಿಟಲ್‌ಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗೆಂದು ಡಾಕ್ಟರ್ ಹೇಳಿದರು. ತಕ್ಷಣ ಅವರು ಓವೈಸೀ ಹಾಸ್ಪಿಟಲ್‌ಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಕೆಲವು ಪರೀಕ್ಷೆಗಳು ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ನಂತರ ಶಿಶುವು ಅರೋಗ್ಯವಾಗಿಯೇ ಇದೆಯೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡ ದಂಪತಿಗಳು ಸಂತೋಷಿ ಸಿದ್ದಾರೆ.

ತಂದೆ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣ ತಂದುಕೊಂಡ ಆ ಶಿಶುವು ಕೆಲವು ನಿಮಿಷಗಳು ಕಣ್ಣು ತೆರೆಯದಿದ್ದರೆ ಕುಣಿಯ ಪಾಲಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು. ದಂಪತಿಗಳು ದುಃಖದಿಂದ ಅಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಪ್ರಾಣ ಇರುವಾಗಲೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಏಕೆ ಹೇಳಿದ್ದೀರೆಂದು ದಂಪತಿಗಳು ಸಂಬಂಧಿಕರು ಸ್ಥಾನಿಕ ಹಿರಿಯರು, ಅಲ್ಲಿನ ವಿಜಯ ನರ್ಸಿಂಗ್‌ಹೋಮ್ ಡಾಕ್ಟರ್‌ನನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಕೇಳಿದಾಗ ಡಾಕ್ಟರ್ ಏನೋ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದರು.

ಈ ವಿಷಯ ಎರಡು ಮೂರು ದಿನಗಳಿಗೆ. E. TV ಅವರಿಗೂ ಸಹ ತಿಳಿದಿದೆ. E. TV ವಿಲೇಖರಿ ರೆಹಮಾನ್ ಸ್ಥಾನಿಕ ವಿಜಯ ನರ್ಸಿಂಗ್ ಹೋಮ್‌ಗೆ ಹೋಗಿ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿದಾಗ ಡಾಕ್ಟರ್ ಅವರು ಮೊದಲು ಬುಕಾಯಿಸಿ ನಂತರ

ತನ್ನ ತಪ್ಪೇನು ಇಲ್ಲವೆಂದು ಗೈನಕಾಲಜಿಸ್ಟ್ ಹತ್ತಿರ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದೇನೆಂದು ಹೇಳಿದನು. ಈ ಸಂಘಟನೆ E. TV ನ್ಯೂಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಆಗಸ್ಟು 29ನೆ ತಾರೀಖು ಪ್ರಸಾರ ಮಾಡುವುದು ನಡೆದಿದೆ.

4). 12 ಗಂಟೆಗಳ ನಂತರ ಸ್ಮಶಾನದಲ್ಲಿ ಬದುಕಿದ ಶಿಶುವು

ತಾಯಿ ಹೆಸರು : ಸುಮತಿ

ಹಾಸ್ಪಿಟಲ್ : ಗಾಯಿತ್ರಿ ಕ್ಲಿನಿಕ್ (ಕಲ್ವಕುರ್ತಿ).

ತಾರೀಖು : 5–10–2004

ಡಾಕ್ಟರ್‌ಗಳು : ಡಾ॥ ಮುವ್ವಾ ರಾಮರಾವು ಮತ್ತು ಡಾ॥ ಹಿಮಬಿಂದು.

ಎಷ್ಟೋ ಪರಿಶೋಧನೆಗಳು ಮಾಡಿ ಭೌತಿಕ ವಿಷಯಗಳೆಲ್ಲವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇ ವೆಂದುಕೊಂಡ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರಿಗೆ, ಇನ್ನೂ ತಿಳಿಯದ ವಿಷಯಗಳೆಷ್ಟೋ ಇವೆ. ನಮಗೆ ತಿಳಿಯದಿರುವುದು ಇಲ್ಲವೆನ್ನುತ್ತಾ, ತಮಗೆ ತಿಳಿದಿರುವುದೇ ಸತ್ಯವೆಂದುಕೊಳ್ಳುವ ಭೌತಿಕ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಇನ್ನೂ ಪರಿಶೋಧಿಸಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಎಷ್ಟೋ ಇದೆಯೆಂದು ಅಣಕಿಸುವ ವಿಷಯಗಳು ಎಷ್ಟೆಷ್ಟೋ ಇವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಸಹ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ನೋಡದೆ ಉನ್ನತ ವಿದ್ಯಾವಂತರೆಂದು ಮೇಲೆ ಬಣ್ಣ ಬಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಮಾಜದ್ರೋಹ ವೆಂದು ತಿಳಿಯುವಂತೆ, ಎಷ್ಟೋ ಸಂಘಟನೆಗಳು ಇವೆ. ಒಂದು ಮೇಕೆ ಎರಡು ಮರಿಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ ನಂತರ, ಅವುಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಣವಿಲ್ಲವೆಂದು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಬಿಸಾಡಿದ ನಂತರ, ಮೂರು ಗಂಟೆಗಳಿಗೆ ಆ ಎರಡು ಮರಿಗಳಿಗೆ ಒಂದರ ನಂತರ ಒಂದು ಪ್ರಾಣ ಬಂದಿರುವುದು ವಿಚಿತ್ರ ಸಂಘಟನೆ, ಆದರೂ ಅವು ಜಂತುಗಳಾದ್ದರಿಂದ ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರು ತಲೆ ಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಂದು ಮನುಷ್ಯರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅದೇ ವಿಧವಾಗಿ ನಡೆದರೂ ಗಮನ ಕೊಡದೆ ಹೋಗುವುದನ್ನು ಏನನ್ನಬಹುದೋ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಪರಿಶೋಧನೆಗಳ ಫಲಿತವು ಮಾನವ ಸಮಾಜದ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಕಡೆ ಪ್ರಯಾಣಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಗಲಿ ಅನಾಗರಿಕತೆ ಕಡೆ ಹೋಗಬಾರದು. ಮಾನವನ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗವಾಗಬೇ

ಕಾದ ವಿಜ್ಞಾನ (ಸೈನ್ಸು) ಪ್ರಥಮಾಂಕವಾದ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಮಾನವನನ್ನು ಹತಮಾಡುವುದು ವಿಚಿತ್ರವಲ್ಲವೆ! ಒಂದು ಆಂಧ್ರರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ನೂರಾರು ಸಂಖ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ, ಶಿಶುದಶೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಮಾನವಜಾತಿ ಪರೋಕ್ಷ ಹತ್ಯೆಗೆ ಗುರಿ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೋ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಇವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಾಬೂಬ್‌ನಗರ್ ಜಿಲ್ಲೆ, ಕಲ್ವಕುರ್ತಿಯಲ್ಲಿನ ಒಂದು ಪ್ರವೇಟ್ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಸಂಘಟನೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿಕೊಳ್ಳೋಣ.

"ಜಡ್ಚರ್ಲ ಹೋಬಳಿ ನಜುರುಲ್ಲಾಬಾದ್ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಸುಮತಿ, ಹೆರಿಗೆ ನೋವುಗಳಿಂದ 2004 ಅಕ್ಟೋಬರ್ 5ನೇ ತಾರೀಖು ಮಂಗಳವಾರ ಕಲ್ವಕುರ್ತಿ ಪ್ರವೇಟ್ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರುವುದು ನಡೆದಿದೆ. ಸಾಯಂಕಾಲ 5 ಗಂಟೆಗಳಿಗೆ ಆಕೆಗೆ ಸಿಜೆರಿಯನ್ ಆಪರೇಷನ್ ಮೂಲಕ ಹೆಣ್ಣು ಶಿಶುವನ್ನು ಹೊರಗೆ ತೆಗೆದ ಡಾಕ್ಟರ್‌ಗಳು, ಶಿಶುವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯ ಸರಿಯಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ಮರಣಿಸಿದಂತೆ ಧೃಡೀಕರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮರಣಿಸಿದ ಶಿಶು ಹುಟ್ಟಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಡಾಕ್ಟರ್‌ಗಳ ಮಾತಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದುಃಖಪಟ್ಟ ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ಶಿಶುವನ್ನು ಮನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಶಿಶುವು ಹುಟ್ಟಿದ ಮಂಗಳವಾರ ಕಳೆದುಹೋಗಿ ಬುಧುವಾರ ಹಸುಕಂದನನ್ನು ಖನನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ಮಶಾನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಕುಣಿಯಲ್ಲಿ ಶಿಶುವನ್ನು ಮಲಗಿಸಿ ಮೇಲೆ ಮಣ್ಣು ಹಾಕುವಾಗ ಶಿಶುವು ಕದಲಿ ಅಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆ. ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟ ತಂದೆ ಮೊದಲಾದವರು ಮಗು ಬದುಕಿದೆ ಎಂದು ಗ್ರಹಿಸಿ ಮನೆಗೆ ತಂದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲ ವಿಧದಲ್ಲಿ ಮಗು ಆರೋಗ್ಯವಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳು ಮಾಡಿದ ನಂತರವೂ ಸಹ ಮರಣಿಸಿದ ಶಿಶುವು ಹುಟ್ಟಿದೆ ಎಂದು ಡಾಕ್ಟರ್‌ಗಳು ಹೇಳುವುದರಿಂದ ಆ ಕುಟುಂಬವು ಪಟ್ಟಿರುವ ಆವೇದನೆ ಆಗ್ರಹವಾಗಿ ಬದಲಾಗಿದೆ. ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಮೇಲೆ ದಾಳಿಮಾಡಿ ಬೀಗ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರು. ಶಿಶುವು ಮರಣಿಸಿದಂತೆ ಧೃಡೀಕರಿಸಿದ ಡಾಕ್ಟರ್‌ಗಳು ಪರಾರಿಯಾಗಿಹೋಗಿದ್ದಾರೆ.

ಇದು ನಡೆದ ಸಂಘಟನೆಯಾಗಿದ್ದು ಇದರಲ್ಲಿ ಡಾಕ್ಟರಿಗೆ ತಿಳಿಯದ ವಿಷಯ ಇದೆಯೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದೆ. ಶಿಶುವು ಹೊರಬಿದ್ದ ನಂತರವೇ ಪ್ರಾಣ ಬರುತ್ತದೆಂಬ ವಿಷಯವು ಜಗತ್ತಿಗೆ ತಿಳಿಯದ ಸತ್ಯ. ನಂತರ ಎರಡನೇ

ದಿನ ಪ್ರಾಣಬಂದ ವಿಷಯ ಅರ್ಥವಾಗದೆ, ತಮ್ಮದೆ ತಪ್ಪೆಂದುಕೊಂಡ ಡಾಕ್ಟರ್‌ಗಳು ಓಡಿಹೋಗುವುದು ನಡೆದಿದೆ. ಶಿಶುವಿಗೆ ಮೊದಲು ಪ್ರಾಣ ಇಲ್ಲದ ಮಾತು ವಾಸ್ತವವೇ, ಆದರೂ ಆ ವಿಷಯ ತಿಳಿಯದ ಡಾಕ್ಟರ್‌ಗಳು ನಮ್ಮದೆ ತಪ್ಪೆಂದು ಕೊಳ್ಳುವುದು ಅವರ ಓದುಗಳಿಗೆ ಅವಮಾನ. ಈ ಒಂದು ವಿಷಯದಿಂದಲೇ ಡಾಕ್ಟರ್‌ಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಯದ ವಿಷಯ ಎಷ್ಟೋ ಇದೆಯೆಂದು ತಿಳಿದರು ಸಹ, ನಾವು ಕಳೆದ ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ನಮಗೆ ತಿಳಿಯದಿರುವುದು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಾ ಎಂದು ಮೂರ್ಖರಂತೆ ಮಾತನಾಡುವ ಅವರನ್ನು ಏನನ್ನಬೇಕೋ ನೀವೆ ಯೋಚಿಸಿರಿ.

ಡಾಕ್ಟರ್‌ಗಳು ಶಿಶುವು ಮರಣಿಸಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ತಕ್ಷಣ ಶಿಶುವನ್ನು ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದರೆ, ಅಥವಾ ಶಿಶುವನ್ನು ಬಿಸಾಡಿದ್ದರೆ, ಅಥವಾ ತಕ್ಷಣ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹೂತಿಟ್ಟರೆ, ಆ ಶಿಶುವನ್ನು ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿದಂತೆ ಅಲ್ಲವೆ! ಅದಕ್ಕೆ ಡಾಕ್ಟರ್‌ಗಳೇ ಹೊಣೆ ಅಲ್ಲವೆ! ಡಾಕ್ಟರ್‌ಗಳನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿದ ಮೆಡಿಕಲ್ ಬೋರ್ಡ್ ಈ ವಿಷಯಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಜವಾಬ್ಧಾರಿವಹಿಸಿ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಬೇಕು".

ತನ್ನ ಹುಟ್ಟನ್ನು ತಾನೇ ತಿಳಿಯದ ಮನುಷ್ಯ, ತನ್ನ ಸಂತತಿ ಹುಟ್ಟುವುದರಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಅದರ ವಿಷಯ ತಿಳಿಯದಂತಿದ್ದಾನೆ. ಎಷ್ಟೋಜನ ತಂದೆತಾಯಿಯರು ತಮ್ಮ ಶಿಶುಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಣ ಬಾರದ ಮೊದಲೆ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿಯೇ ಸತ್ತು ಹೋಗಿದೆ ಎಂದು ಸಂಶಯ ಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹುಟ್ಟಿದ ನಂತರ ಕದಲದ ಶಿಶುವನ್ನು ಸತ್ತುಹೋಗಿದೆ ಎಂದು ಡಾಕ್ಟರ್‌ಗಳು ಹೇಳುವುದರಿಂದ ಪ್ರಾಣವೇ ಬಾರದ ಶಿಶುವನ್ನು ಸತ್ತುಹೋಗಿದೆ ಎಂದು ಹೂತವರು ಕೆಲವರಿರುವಾಗ, ಆ ಶ್ರಮವೂ ಸಹ ಇಲ್ಲದಂತೆ ನಿರ್ಜನ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿಯೊ, ಮುಳ್ಳಿನಗಿಡದಲ್ಲಿಯೊ, ಕೊಳಚೆ ನೀರಿನಲ್ಲಿಯೊ ಬಿಸಾಡಿದವರೂ ಸಹ ಬಹಳ ಜನ ಇದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ಸಂಘಟನೆಗಳು ಎಷ್ಟೋ ಸಾವಿರಾರು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದಿರುವವು ಇವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಅನಂತಪುರಂ ಆಂಧ್ರಜ್ಯೋತಿ ವಾರ್ತಾಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸೋಮವಾರ, 13ನೇ ತಾರೀಖು, ಸೆಪ್ಟಂಬರ್ 2004 ನೇ ಅನಂತಪುರಂ ಜಿಲ್ಲೆ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಧರ್ಮವರಂ ಜೋನ್‌ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಚುರಿತವಾದ ವಾರ್ತೆ ಈ ವಿಧವಾಗಿ ಇದೆ.

5) ಅನಾಥ ಹಸುಕಂದನನ್ನು ಅಕ್ಕರೆಯಿಂದ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡ ದಂಪತಿಗಳು

ಧರ್ಮವರಂ,ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್, 12, 2004 (ಆನ್‌ಲೈನ್)

ಒಬ್ಬ ತಾಯಿ ಎತ್ತುಬಿಸಾಡಿದ ಹಸುಕಂದನನ್ನು ಅಕ್ಕರೆಯಿಂದ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡ ದಂಪತಿಗಳ ಸಂಘಟನೆ ಇದು. ಅನಂತಪುರಂ ಜಿಲ್ಲೆ, ಧರ್ಮವರಂ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿನ ಗೂಡ್ಸುಷೆಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟಾಲಗೆ ಹೋಗುವ ರಹದಾರಿಯಲ್ಲಿ ರೈಲ್ವೆಗೇಟ್ ಹತ್ತಿರ, ಲೋಕವು ತಿಳಿಯದ ಆಗಲೇ ಹುಟ್ಟಿದ ಒಂದು ಹಸುಕಂದನನ್ನು ಯಾರೋ ಬಿಸಾಡಿರುವುದರಿಂದ, ವಿಷಯ ತಿಳಿದುಕೊಂಡ ಪೊಲೀಸರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಆ ಹಸುಕಂದ ಪ್ರಾಣದಿಂದ ಇರುವುದು ನೋಡಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡುಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಹಸುಕಂದ ಮುಳ್ಳಿನ ಪೊದೆಯಲ್ಲಿ ಅರಚುತ್ತಿದ್ದರೂ ಯಾರು ಇಲ್ಲದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸಿ,ಐ ವಿಕ್ಟರ್, ಎಸ್,ಐ ಶ್ರೀನಿವಾಸಲು, ಎ.ಎಸ್,ಐ ಭೀಮಪ್ಪ ಮುಳ್ಳಿನಪೊದೆಯಲ್ಲಿನ ಹಸುಕಂದನನ್ನು ಹೊರಗೆ ತೆಗೆದಿದ್ದಾರೆ. ಕೂಡಲೇ ಸರ್ಕಾರಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ತೆರಳಿಸಿದಾಗ ವೈದ್ಯರು ಚಿಕಿತ್ಸೆಗಳು ನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಹಸುಕಂದನ ವಯಸ್ಸು ಕೇವಲ ಕೆಲವು ಗಂಟೆಗಳೇ ಎಂದು ವೈದ್ಯರು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಮಗುವನ್ನು ಅಕ್ಕರೆಯಿಂದ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಹಲವಾರು ದಂಪತಿಗಳು ಪೋಟಿಬಿದ್ದು, ಕೊನೆಗೆ ಎಲ್ಲ ವಿವರಗಳು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಕಂದನನ್ನು ಪೋಷಿಸುವ ಆರ್ಥಿಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿದ್ದು ಸಂತಾನವಿಲ್ಲದ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ವಶಮಾಡುವುದರಿಂದ, ಆ ಕಂದನಿಗೆ ನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿದವರಾಗುತ್ತೇವೆಂದು ಸಿ,ಐ ವಿಕ್ಟರ್, ಎಸ್, ಐ ಶ್ರೀನಿವಾಸರು ಭಾವಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಗುಂತಕಲ್ಲಿಗೆ ಸೇರಿದ ವಿ. ದೇವದಾನಮು, ಸರೋಜ ಎನ್ನುವ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಆ ಹಸುಕಂದನನ್ನು ವಶಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಸಂತಾನವಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಆ ಕಂದನನ್ನು ತಮ್ಮ ಮಗುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿ ಪೊಲೀಸರಿಗೆ ವಿಜ್ಞಪ್ತಿ ಮಾಡಿದರು. ದೇವದಾನಮು ಗುಂತಕಲ್ಲು ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾದ್ದರಿಂದ, ಕಲ್ಲೂರು ಎ, ಪಿ. ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಕೋನಲ್ಲಿ ಲೈನ್‌ಮೆನ್‌ನಾಗಿ ಉದ್ಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಇದರಿಂದ ಸಿ,ಐ ವಿಕ್ಟರ್ ಅವರಿಗೆ ಹಸುಕಂದನನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ದಂಪತಿಗಳ ವಿವರಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡನು.

ಇದೇನೋ ಅಕ್ರಮ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಪ್ರಸವಿಸಿದ ಶಿಶುವನ್ನು ಬಿಸಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಬಹಳ ಜನರು ಅಂದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಇದೆ. ಅಂತಹದ್ದೇನು ಇಲ್ಲ. ಅಕ್ರಮ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಗರ್ಭಬಂದರೆ ಅಬಾಷನ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ರೆಡಿಯಾಗಿ ಎಷ್ಟೋಜನ ಡಾಕ್ಟರ್‌ಗಳಿರುವ ಈ ನವೀನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕಾಣಿಸುವಂತೆ ಒಂಭತ್ತು ತಿಂಗಳು ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುವವರು ಯಾರು ಇಲ್ಲ. ಪ್ರಸವಿಸುವವರು ಅಷ್ಟಕ್ಕೂ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಶಿಶುವನ್ನು ಬಿಸಾಡಿದ ಕೇಸುಗಳೆಲ್ಲ ಸತ್ತುಹೋಗಿವೆ ಎಂದು ತಿಳಿದು, ಬಿಸಾಡಿರುತ್ತಾರೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಿದೆ. ಬಿಸಾಡಿದ ನಂತರ ಶಿಶುವು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿದ್ದು ಪ್ರಾಣ ಬಂದರೆ, ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು ನೋಡಿ ತಂದು ಸಾಕಿಕೊಂಡವರೂ ಸಹ ಎಷ್ಟೋಜನ ಇದ್ದಾರೆ. ಯಾರು ನೋಡದೆ ಹೋದರೆ, ನಾಯಿಗಳ ಕಣ್ಣುಬಿದ್ದರೇನೋ ಆ ಶಿಶುವು ಹತವಾಗಿಹೋದಂತೆ.

ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಪರೋಕ್ಷ ಶಿಶುಹತ್ಯೆಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ನಾವು ಕಳೆದ ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಾವು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೂ, ನಮ್ಮನ್ನು ಅವಹೇಳನೆ ಮಾಡುವವರೇ ಹೊರತು ಸತ್ಯವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವವರು ಇಲ್ಲ. ಆದಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಹತವಾಗಿಹೋಗುವವರನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಪರೋಕ್ಷ ಹತ್ಯೆಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನ್ಯಾಯಸ್ಥಾನಗಳು ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ಕೋರುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ಜನನ ಸಿದ್ಧಾಂತಕ್ಕೆ ಮತ್ತೊಂದು ಉದಾಹರಣೆ ನೀವು ನೋಡಬಹುದು.

6). ಅಮ್ಮಾ ನಾನು ಬದುಕೇ ಇದ್ದೇನೆ।

ಬದುಕಿರುವ ಮಗು ಸತ್ತುಹೋಗಿದ್ದಾನೆಂದು ಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಿಹಾಕಿದ ವೈದ್ಯರು!

ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್, 21,2005 (ನ್ಯೂಸ್‌ಟುಡೆ, ಸುಲ್ತಾನ್‌ಬಜಾರ್) ಕೋಠಿ, ಹೈದರಾಬಾದ್.

ಆಗಲೇ ಕಣ್ಣು ತೆರದ ಹಸುಕಂದ, ಅಮ್ಮನ ಮಡಿಲ ಬೆಚ್ಚನೆಯೇನೊ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಅಮ್ಮನ ಹಾಲಿನ ರುಚಿ ನೋಡಲಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೋ ಬಣ್ಣಗಳು, ಅಂದಗಳು ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ನಿರ್ಧಯರಾದ ವೈದ್ಯರು ನೀನು ಬದುಕಿಲ್ಲ

ಎಂದಿದ್ದಾರೆ, ಮೃತ ಶಿಶುವು ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಿ ಒಂದು ಮೂಲೆಗೆ ಬಿಸಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮಗು ಹುಟ್ಟಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಮಧುರಾನುಭೂತಿಯಿಂದಿರುವ ಆ ಮಾತೃಮೂರ್ತಿಗೆ ತನ್ನ ಕರುಳುಬಂಧ ಏನಾಗಿದೆಯೋ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಸಂಬಂಧಿಕರು ಹೊರಗೆ ಹೋಗುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಬದುಕಿರುವ ಆ ಮಗುವನ್ನು ಮೃತಶಿಶುವಾಗಿ ಮುದ್ರೆಹಾಕಿ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯಂ.. ನಿರ್ಲಜ್ಜಂ.. ಅನಾಗರಿಕಂ.. ಈ ಪದಗಳಿಗೆ ಮೀರಿ ನಿಘಂಟಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ದೊಡ್ಡ ಪದವಿದ್ದರೆ... ಅದನ್ನು ಸುಲ್ತಾನ್‌ಬಜಾರ್ ಪ್ರಸೂತಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸಬೇಕು. ಮಂಗಳವಾರದಂದು ಸಾರ್ವಜನಿಕ (ಅ) ಧರ್ಮಾ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಸಂಘಟನೆ ನೆನಸಿಕೊಂಡರೆನೇ ಮೈ ನಡುಗುತ್ತದೆ. ಮಾನವೀಯತೆಯನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ವೈದ್ಯಲೋಕಕ್ಕೆ ಅಳಿಯದ ಮಚ್ಚೆಯಾಗಿ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಜೀಡಿಮೆಟ್ಲ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿನ ಸೂರಾರಂ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಸುರೇಶ್ ಯಾದವ್, ರೇವತಿ (27) ದಂಪತಿಗಳು. ಇವರಿಗೆ ಒಂದು ಪಾಪು. ಗತ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ರೇವತಿಗೆ ಎರಡು ಬಾರಿ ಅಬಾಷನ್ ಆಗಿದೆ. ಆಕೆ ಮತ್ತೆ ಗರ್ಭಧರಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಕುಟುಂಬಿಕರು ಸುಲ್ತಾನ್‌ಬಜಾರ್‌ನಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಪ್ರಸೂತಿ ವೈದ್ಯಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ದಿನಗಳಿಂದ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಏಳು ತಿಂಗಳ ಗರ್ಭವತಿ ಆದ ರೇವತಿಗೆ ಹೈ ಬಿ.ಪಿ. ಇರುವುದರಿಂದ, ಪ್ರಸವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತೊಂದರೆಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಹುಟ್ಟುವ ಮಗು ಬಲಹೀನವಾಗಿ ಜನ್ಮಿಸುವುದು,'ಅಥವಾ ಶಿಶುವು ಮರಣಿಸುವ ಅವಕಾಶಗಳಿವೆ ಎಂದು, ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಸೂಪರಿಂಟೆಂಡೆಂಟ್ ಆಕೆಯ ಕುಟುಂಬಿಕರಿಗೆ ವಾರದಮುಂಚೆಯೇ ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ರೇವತಿ ಈ ತಿಂಗಳು 8ರಂದು ಸುಲ್ತಾನ್‌ಬಜಾರ್ ಸರ್ಕಾರಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದಾಳೆ. ಆದರೆ ಆಕೆಗೆ ಸೋಮವಾರ ಸಾಯಂಕಾಲ ಹೆರಿಗೆ ನೋವಿಗೋಸ್ಕರ ಇಂಜಕ್ಷನ್ ಕೊಡುವುದರಿಂದ, ರಾತ್ರಿ ಒಂದು ಗಂಟೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನೋವು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ. ಡ್ಯೂಟಿ ಮೆಡಿಕಲ್ ಆಫೀಸರ್ (DMO) ಸಂಧ್ಯಾದೀಕ್ಷಿತ್‌ಗೆ ಆ ಸಮಾಚಾರ ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಮಂಗಳವಾರ ಬೆಳಗಿನಜಾವ 3.45 ಗಂಟೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ

ರೇವತಿಗೆ ಸಾಧಾರಣ ಪ್ರಸವ ನಡೆದು ಒಂದು ಗಂಡು ಮಗುವಿಗೆ ಜನ್ಮಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ. ಪ್ರಸವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ರೇವತಿ ತಾಯಿ ಯಾದಮ್ಮ ಪ್ರಸವಮಾಡುವ ವಾರ್ಡಿನತ್ತಿರ ಇರುವಾಗ, ಆಕೆಯ ಗಂಡ ಸುರೇಶ್ ಔಷಧಿಗೋಸ್ಕರ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ ರೇವತಿಯನ್ನು ತಕ್ಷಣ ಆಪರೇಷನ್ ಥಿಯೇಟರ್‌ಗೆ ಕಳುಸಿದ್ದಾರೆ. ಆರು ಗಂಟೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಆಯಾಬಂದು ಹುಟ್ಟಿದ ಶಿಶು ಮರಣಿಸಿದ್ದಾನೆಂದು ಒಂದು ಬಟ್ಟೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಇದರಿಂದ ರೇವತಿ ತಾಯಿ ಯಾದಮ್ಮ ಬಟ್ಟೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಕೊಟ್ಟಳು. ಶಿಶುವನ್ನು ಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಿ ಒಂದು ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್‌ಕವರ್‌ನಲ್ಲಿಟ್ಟು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹಣ ಕೊಟ್ಟರೆ ಇಲ್ಲೇ ಇರುವ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮೃತಶಿಶುವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಹೂತಿಟ್ಟು ಬರುತ್ತಾನೆಂದು ಸಲಹೆಯೂ ಸಹ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ರೇವತಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಆಂದೋಳನಕರವಾಗಿ ಇರುವುದರಿಂದ, ಆಕೆಯ ಅತ್ತೆ ಮಾವ ಬರುವವರೆಗೂ ಇರಲು ಹೇಳುವುದರಿಂದ, ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಶಿಶುವನ್ನು ಅಲ್ಲೇ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮಧ್ಯಾಹ್ನ 3.30 ಗಂಟೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ರೇವತಿ ಮಾವ ಶಿವಯ್ಯ, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಸಂಬಂಧಿಕರು ಬಂದು ಮೃತಶಿಶುವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೋರುವುದರಿಂದ, ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟಿರುವ ಶಿಶುವಿರುವ ಕವರ್‌ನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಸೇರಿಸಿದರು. ಇದರಿಂದ ಅವರು ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಆವರಣದಲ್ಲಿರುವ ಸಂದರ್ಶಕರ ಕೊಠಡಿ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಒಂದುಸಲ ಯಾರ ಹೋಲಿಕೆಯೋ ಮುಖ ನೋಡೋಣವೆಂದು ಕವರ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ಶಿಶುವನ್ನು ಹೊರಗೆ ತೆಗೆದರು. ಅಷ್ಟೇ ಶಿಶುವು ಉಸಿರು ಎಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಕಾಲು ಕೈಗಳು ಆಡಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಕಾಣಿಸಿದೆ. ಕೂಡಲೇ ಡ್ಯೂಟಿಯಲ್ಲಿರುವ ಡಾಕ್ಟರ್ ರಾಜೇಶ್ವರಿಯವರ ಬಳಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು, ಶಿಶುವು ಉಸಿರಿನಿಂದ ಇದ್ದಾನೆಂದು ತಕ್ಷಣ ನೀಲೋಫರ್ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ತೆರಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಾಣದಿಂದಿರುವ ಶಿಶುವು ಮರಣಿಸಿದ್ದಾನೆಂದು ಹೇಳಿ ತಮ್ಮ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಂಡ ವೈದ್ಯರು, 12 ಗಂಟೆಗಳ ನಂತರ ಶಿಶುವು ಪ್ರಾಣದಿಂದ ಇದ್ದಾನೆಂಬ ವಿಷಯ ತಿಳಿದರು ತಮಗೆ ತಕ್ಕ ವಿಧದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಂದಿಸಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಆ ಶಿಶುವು ನೀಲೋಫರ್ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಚಿಕಿತ್ಸೆ

ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಸಂಚಲನ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಈ ಸಂಘಟನೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳ ವೈಖರಿಯನ್ನು ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ತೆರೆಯ ಮೇಲೆ ತಂದಿದೆ.

ಬದುಕಿರುವ ಶಿಶುವನ್ನು ಸಾಯಿಸಿದ್ದಾರೆ

* ಹೆರಿಗೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೇ ಮಗು ಮರಣಿಸಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ನರ್ಸ್‌ಗಳು
* ಹತ್ತು ಗಂಟೆಗಳ ನಂತರ ಸಜೀವವಾಗಿ.
* ತಂದೆ ಗಮನಿಸಿದಲ್ಲಿ ತಾಯಿ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ.

ಮಗುವನ್ನು ದಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಡ ಸಂಗೀತ (ಸಾಕ್ಷಿ ಜೂಲೈ 3, 2008 :)

ಕೋಲ್‌ಕತಾ: ಸಂಗೀತಾ ಮನಸ್‌ದಾಸು ದಂಪತಿಗಳ ಪುತ್ರೋತ್ಸಾಹ ನಿಮಿಷ ಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಮಟುಮಾಯವಾಗಿದೆ. ಅವರಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಗು ಕೆಲವು ನಿಮಿಷಗಳಿಗೆ ಮರಣಿಸಿದಂತೆ ಬೆಲ್ಲೆಪೂ ಹಾಸ್ಪಿಟಲ್ ನರ್ಸ್‌ಗಳ ನಿರ್ಧಾರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹತ್ತು ಗಂಟೆಗಳು ಕಳೆದ ನಂತರ, ಮೃತ ಶಿಶುವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವು ದಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವ ದಾಸು, ತನ್ನ ಮಗು ಶ್ವಾಸ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಗಮನಿಸಿದರು. ತಕ್ಷಣ ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಎಚ್ಚರಗೊಂಡರು. ಆ ಶಿಶುವನ್ನು ಚಿಕಿತ್ಸೆಯ ಕಾರಣವಾಗಿ ಏಎಂಆರ್‌ಐ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡುಹೋದರು. ಮಗುವಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಪ್ರಮಾದಕರವಾಗಿದೆ. ನರ್ಸಿಂಗ್ ಹೋಮ್ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯದ ಮೇಲೆ ದಾಸು ದಂಪತಿಗಳು ಷೇಕ್‌ಸ್ಪಿಯರ್ ಸರಾನಿ ಪೋಲೀಸ್ ಸ್ಟೇಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಫಿರ್ಯಾದು ಮಾಡಿದರು. 32 ವರ್ಷದ ಸಂಗೀತಗೆ ಹೆರಿಗೆಯಾದ ತಕ್ಷಣ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿರುವ ಆಕೆಯ ಪತಿಗೆ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಲಿಲ್ಲ. ಮಗು ಮರಣಿಸಿದಂತೆ ಸಂಗೀತಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ನಂತರ ನರ್ಸ್‌ಗಳು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. “ಹೆರಿಗೆ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಡಾಕ್ಟರ್ಸ್ ಇಲ್ಲ. ನರ್ಸ್‌ಗಳು ಹಡಾವಿಡಿಯಾಗಿ ಆಕಡೆ ಈಕಡೆ ಓಡಾಡುವುದು ನಾವು ಗಮನಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಹೆರಿಗೆ ಆಗುವವರೆಗೂ ಕೆಳಗೆಹೋಗಿ ಎಂದರು ನಮ್ಮನ್ನು. ಸಂಗೀತಗೂ ಸಹ ಮಗು ಮರಣಿಸಿದಂತೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಆಗಲಿ ಶಿಶುವನ್ನು ತೋರಿಸಲಿಲ್ಲ” ಎಂದು ದಾಸ್ ಸಂಬಂಧಿಕರೊಬ್ಬರು ಹೇಳಿದರು. ಇದು

ನಿರ್ಧಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಲೋಪವೆಂದು ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಶಿಶುವಿನಲ್ಲಿ ಚಲನೆ ಇಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದಲೇ ಮರಣಿಸಿದಂತೆ ನಿರ್ಧಾರಣೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ ಅನ್ನುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೆರಿಗೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಡಾಕ್ಟರ್ಸ್ ಇಲ್ಲ ಎಂಬುವುದು ಅವಾಸ್ತವವೆಂದು ವಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಅಯ್ಯೋ ಪಾಪ(ಂ),,!

ತಡಿ ಆರದ ಹಸಿಕಂದ ಕಸದಪಾಲು ಸ್ಥಾನಿಕರಿಂದ ನಿಂತಿರುವ ಉಸಿರು.

ತಾಯಿ ಕರುಳು ಕತ್ತರಿಸಿ ಆಗಲೇ ಹುಟ್ಟಿದ ಆ ಹಸಿಕಂದ ಪ್ರಸವದ ತಡಿ ಅರದಮುಂಚೆಯೇ ಕಸದ ಪಾಲಾಗಿದೆ. ಹೆಣ್ಣುಮಗು ಎಂಬುವ ಕಾರಣ ದಿಂದಲೋ ಅಥವಾ ಯಾವ ಅಭ್ಯಾಗ್ಯದ ಪಾಪದಫಲವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಚೀಲದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಬೀಧಿಯಲ್ಲಿ ಬೀಸಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ವಲ್ಪದರಲ್ಲಿ ನಾಯಿಗಳಿಗೆ ಆಹಾರವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಹಸಿಕಂದನನ್ನು ಆ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸ್ಥಾನಿಕರು ರಕ್ಷಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮೂಸಾ ಪೇಟ ಪರಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಘಟನೆ ಬುಧವಾರ ಹಗಲು ಬೆಳಕುನೋಡಿದೆ. ವಾರ್ಡ್ ಕಾರ್ಯಲಯಕ್ಕೆ ಕೆರೆಯಲ್ಲಿನ ಯಾದವಬಸ್ತಿ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿನಿಯೋಗವಿಲ್ಲದ ಪ್ರಜಾ ಸೌಚಾಲಯಗೆ ಸೇರಿದ ಖಾಲಿ ಸ್ಥಳ ಇದೆ, ನಿರುಪಯೋಗವಾಗಿರುವ ಅಲ್ಲಿ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಆಪರಿಶುಭ್ರತೆ ನೆಲೆಗೊಂಡಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಕೂಕಟ್‌ಪಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಿಲ್‌ಗೆ ಸೇರಿದ ಪರಿಶುದ್ಧ ಮಹಿಳಾ ಕಾರ್ಮಿಕರು ಅಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯಹ್ನ ಒಂದುವರೆ ಗಂಟೆ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಪರಿಸರಗಳನ್ನು ಶುಭ್ರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿನ ಕಸದಕುಪ್ಪೆಯ ಹತ್ತಿರ ಸುಮಾರು ಕೆಲವು ನಾಯಿಗಳು ಗುಂಪಾಗಿ ಸೇರಿರುವ ಕಡೆಯಿಂದ ಮೋತಿಬಾಯಿ. ನರಸಮ್ಮರಿಗೆ ಆ ಹಸಿಕಂದ ಅಳುತ್ತಿರವ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿಸಿದೆ, ಇದರಿಂದ ಅವರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಲೇ ಆಗಲೇ ಗುಂಪಾಗಿರುವ ನಾಯಿಗಳು ಅವರ ಮೇಲೆ ದಾಳಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದಿವೆ, ಇದರಿಂದ ಅವರು ಭಯಪಡುತ್ತಾ ಓಡಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಮಾದವನ್ನು ತಿಳಿದವರು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೇಕೆಗಳು ಹಾಕುತ್ತಾ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಮತ್ತೊಬ್ಬ

ಕಾರ್ಮಿಕಳಿಗೆ ಪಿ. ನೀಲಮ್ಮಗೆ ವಿಷಯ ಹೇಳಿದರು. ತಕ್ಷಣ ಸ್ಥಾನಿಕರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ನಾಯಿಗಳನ್ನು ಓಡಿಸಿ ಚೀಲದಲ್ಲಿ ಜೋರಾಗಿ ಅಳುತ್ತಿರುವ ಮಗುವನ್ನು ಹೊರಗೆ ತೆಗೆದರು. ವಾರ್ಡ್ ಕಾರ್ಯಾಲಾಯದ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ಮಗುವಿಗೆ ಸ್ನಾನದ ಜೋತೆಗೆ ಎಲ್ಲ ಸೌಕಾರ್ಯಗಳು ಮಾಡಿದರು. ಸ್ಥಾನಿಕರು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಸಮಾಚಾರದಿಂದ 108 ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮಾಡಿದರು. ಮಗುವಿಗೆ ಎಂತಹ ಪ್ರಮಾದ ಇಲ್ಲವೆಂದು ವೈದ್ಯರು ಧೃಡೀಕರಿಸಿದ ನಂತರ ಎಲ್ಲರೂ ಸಂತೋಷಿಸಿದರು. ವಿಷಯ ತಿಳಿದುಕೊಂಡ ಪರಿಸರ ವಾಸಿಗಳು ತಂಡೋಪತಂಡಗಳಾಗಿ ಬಂದು ಮಗುವಿನ ದಯನೀಯ ಸ್ಥಿತಿ ಮೇಲೆ ಸಾನೂಭೂತಿಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕೊನೆಗೆ ಸನತ್‌ನಗರ್ ಪೋಲೀಸರು 108 ವಾಹನದಲ್ಲಿಯೇ ನಿಲೋಫರ್ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ತರಲಿಸಿದರು.

ಮೃತ್ಯುಂಜಯನಾದ ಚಿನ್ನಾರಿ

ಅಮ್ಮನ ಪ್ರೀತಿಗೆ ದೂರವಾಗಿ,, ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನಾರಿ

ಈನಾಡು ನ್ಯೂಸ್, 5,8,2008

ಬೋಡುಪ್ಪಲ್ : ಮಾತೃತ್ವವನ್ನು ಮರೆತ ಆ ಅಡೆದ ತಾಯಿ ಮಗುವನ್ನು ಕಸದತೊಟ್ಟಿಗಳ ಪಾಲು ಮಾಡಿದರೆ ಆ ಹುಡುಗ ಮರಣಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಇದು ನಡೆದು ವಾರ ಕಳೆಯದ ಮುಂಚೆಯೇ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಬಾಲಕನು ಕಸದತೊಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಹೃದಯ ವಿದಾರಕವಾದ ಈ ಸಂಘಟನೆ ಸ್ಥಾನಿಕರನ್ನು ಕಳವಳ ಮಾಡಿದೆ. ಉಪ್ಪಲ್ ಡಿಪೊ ಶ್ರೀರಾಂ ನಗರ್ ಕಾಲೊನಿ, ಅನಿತಾ ನರ್ಸಿಂಗ್ ಹೋಂ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿನ ಬಂಡಿ ಗಾರ್ಡ್‌ನ್‌ಗೆ ಹೋಗುವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಈ ಸಂಘಟನೆ ಸಭ್ಯಸಮಾಜ ತಲೆತಗ್ಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆ. ಸೋಮವಾರ ಸೂರ್ಯೋದಯಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ವಾಕಿಂಗ್ ಎಂದು ಹಾಲು, ಪೇಪರ್‌ಗೆ ಎಂದು ಹೋಗುವವರಿಂದ ಆ ರಸ್ತೆ ಬಿಜಿಯಾಗಿದೆ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಒ ಕಾಲಿ ಇಸ್ತ್ರೀ ಡಬ್ಬಾ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಶರೀರದ ಮೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಸಹ ಬಟ್ಟೆ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಒಂದು

ಹಸಿ ಕಂದನು ಬಿಕ್ಕರಿಸಿ ಅಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಆಕಡೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಕಸದತೊಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಬಾಲಕನು ಅಲ್ಲಾಡಿಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಒಂದುಕಡೆ ಮಳೆ ಹನಿಗಳು ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದರೆ. ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ತಣ್ಣನೆಯ ಗಾಳಿಗೆ ಮಗುವಿನ ಕಾಲು, ಕೈಗಳು ಹೊಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಅಳುವುದು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಯಾಜಮಾನ್ಯ ಸ್ಥಾನಿಕ ಪೋಲೀಸರಿಗೆ ತಿಳಿಸುವುದರಿಂದ ಹಡಹುಡಿಯಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡ ಪೋಲೀಸರು ಆ ಹಸಿಕಂದನನ್ನು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವ ಅನಿತಾ ನರ್ಸಿಂಗ್‌ಹೋಂಗೆ ತರಲಿಸಿ ವೈದ್ಯ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ವೈದ್ಯ ಸೇವೆಗಳು ಸಿಗುವುದರಿಂದ ಆ ಚಿನ್ನಾರಿ ಶ್ವಾಸ ತೆಗೆದುಕೊಂಡನು. 2. 3 ಕೆಜಿಗಳ ಭಾರವಿದ್ದಂತೆ ಅನಿತಾ ನರ್ಸಿಂಗ್‌ಹೋಂ ಅಧಿನೇತ ಡಾಕ್ಟರ್ ಮರ್‍ರಿರಾಮಿರೆಡ್ಡಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಚಿನ್ನಾರಿ ಆರೋಗ್ಯವಾಗಿಯೆ ಇದ್ದಂತೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಚಿನ್ನಾರಿಯನ್ನು ದತ್ತಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಜನ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಡಾಕ್ಟರ್ ಹೇಳಿದರು. ಉಪ್ಪಲ್ ಪೋಲೀಸರು ದರ್‍ಯಾಪ್ತು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಹಸಿಕಂದನನ್ನು ಮಣ್ಣು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ

ಆ ಹಸಿಕಂದ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಪಾಪ.. ಹೆಣ್ಣಾಗಿ ಹುಟ್ಟುವುದು! ಅಷ್ಟುಜನ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಮಧ್ಯ.. ತನೂ ಸಹ ಹೆಣ್ಣಾಗಿ ಹುಟ್ಟುವುದು! ಹಕ್ಕಿನಿಂದ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಧೈರ್ಯವಿಲ್ಲದ.. ಅಮ್ಮನ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವುದು! ಆದರಿಸದ ಅಮ್ಮಮ್ಮ ತಾತನಿಗೆ.. ಮೊಮ್ಮಗಳಾಗಿ ಹುಟ್ಟುವುದು!

ಎರಡು ದಿನಗಳ ಹೆಣ್ಣುಶಿಶುವು ಸಜೀವ ಸಮಾಧಿ ಅಳುವನ್ನು ಕೇಳಿ ಕಾಪಾಡಿದ ಬಾಟಸಾರಿಗಳು

ನಾರಾಯಣ ಪೇಟ, ನ್ಯೂಸ್‌ಟುಡೇ: ಆ ಪಾಪವೇ.. ಎರಡು ದಿನಗಳ ಹಸಿಕಂದನ ಪಾಲಿಗೆ ಶಾಪವಾಗಿದೆ ಮರಣ ಶಾಸನವಾಗಿದೆ. ಕೊನೆಗೆ ಆಕೆಯನ್ನು ಸಜೀವ ಸಮಾಧಿ ಮಾಡಿದೆ. ಭೂಮಿ ಮೇಲೆ ಇನ್ನು ಋಣ ಉಳಿದಿದೆ ಆದ್ದರಿಂದ..

ಅದೃಷ್ಟವಶಾತ್ತೂ ಬದುಕಿ ಹೊರಬಿದ್ದಿದೆಯಾಗಲಿ.. . ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಹೆಣ್ಣು ಶಿಶುವು ಗುರ್ತು ಇಲ್ಲದಂತೆ ಅಂತರ್ಧಾನವಾಗುತ್ತಿತ್ತು! ಕನಿಷ್ಟ ಕಣ್ಣೀರಿನ ಹನಿಗಾದರು ಪ್ರಾಪ್ತವಿಲ್ಲದೆ ಕಾಲಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಿಳಿತವಾಗುತ್ತಿತ್ತು! ಗುಂಡಿಗೆಯನ್ನು (ಹಾರ್ಟ್) ಹಿಂಡುವಂತಹ ಈ ವಿಷಾದ ಸಂಘಟನೆ ಮಹಾಬೂಬ್‌ನಗರ್ ಜಿಲ್ಲೆ ಉಟ್ಕೂರಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದಿದೆ. ಇಲ್ಲಿನ ಗದ್ವಾಲ ಬೀಧಿಯಲ್ಲಿ ರಂಗ್ರೇಜ್ ಅಬ್ದುಲ್ ರಹಮಾನ್, ಕುಬ್ರಾ ಬೇಗಂ ದಂಪತಿಗಳು ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಿಗೆ ಏಳುಜನ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು. ಎರಡನೇ ಮಗಳ ಹೆಸರು ಮೊಹರುನ್ ಬೇಗಂ (19). ಆರು ತಿಂಗಳ ಕೆಳಗೆ ಆಕೆಯ ವಿವಾಹ ಆಗದೆಯೇ ಗರ್ಭ ವತಿಯಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ತಂದೆತಾಯಿ ಈ ಸಂಗತಿ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟು, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಗೆ ಸೇರಿದ ಅಬ್ದುಲ್ ಘನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ವಿವಾಹ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಎರಡು ತಿಂಗಳ ನಂತರ ಘನಿಗೆ ವಿಷಯ ತಿಳಿದಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಆತನು ಆಕೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಹೊರಟುಹೋದನು. ಆಂದಿನಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತಿರುವ ಮೆಹರುನ್, ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ತಿಂಗಳು ತುಂಬದಿದ್ದರೂ, ಮಂಗಳವಾರ ಮುಂಜಾನೆ ಹೆಣ್ಣು ಮಗುವಿಗೆ ಜನ್ಮಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮನೆ ತುಂಬ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿರುವುದು... ಅದು ಅಲ್ಲದೆ ವಿವಾಹೇತರ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ರುವುದು... ಆ ಮಗುವನ್ನು ಹೇಗಾದರು ತೊಲಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕುಟುಂಬ ಭಾವಿಸಿದೆ. ಮಂಗಳವಾರ ರಾತ್ರಿಯೆ ಆ ಚಿನ್ನಾರಿಯನ್ನು ಹೊರಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡುಹೋಗಿ ಮಣ್ಣುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ರಹಮಾನ್, ಆತನ ಅಣ್ಣ ರಷಿದ್ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಕೆಲವರು ಗ್ರಾಮಸ್ಥರು ಗಮನಿಸಿದಲ್ಲಿ ಸುಮ್ಮನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆಗ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಜರಿದರು, ಅವರ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಬದಲಾವಣೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಗುರುವಾರ ಮುಂಜಾನೆ ನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆಗಳ ಸಮಯ ಅವರು ಗುಟ್ಟು ರಟ್ಟಾಗದಂತೆ, ಆ ಶಿಶುವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಟರು. ಸ್ಮಶಾಣಕ್ಕೆ ಸಮೀಪ ದಲ್ಲಿರುವ ಕುಂಟಿಮಾರಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣ್ಣನ ಹೊಲಕ್ಕೆ ಸೇರಿಕೊಂಡರು. ಆ ಶಿಶುವನ್ನು ಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಎರಡಡಿಗಳ ಗುಣಿಯನ್ನು ತೆಗೆದು, ಅದರಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈಗೀಗ ಉಪಾಧಿ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿನ ಭಾಗವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕ ರಹದಾರಿ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಆ

ರಹದಾರಿಗೋಸ್ಕರ ಹಾಕಿದ ಮಣ್ಣನ್ನೇ ತಂದು ಹಡಹುಡಿಯಾಗಿ ಗುಣಿಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಹೂತಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಹೊಕ್ಕಳೂ ಸಹ ಉದರದ ಚಿನ್ನಾರಿಯನ್ನು ಸಜೀವವಾಗಿ ಸಮಾಧಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಏನು ತಿಳಿಯದಂತೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟುಹೋದರು.

ಮೂರು ಗಂಟೆಗಳು ಕಳೆದುಹೋಗಿದೆ. ಮಗು ಆ ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದೆ. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಏಳುವರೆಯಾಗಿದೆ. ಭಿಂಷಪ್ಪ ಅನ್ನುವ ಯುವಕನು ತನ್ನ ಹೊಲದಿಂದ ಆಕಡೆಯಿಂದ ತಿರುಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಆ ನಿರ್ಜನ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ, ಆತನಿಗೆ ಎಲ್ಲಿಂದಲ್ಲೋ ಮಗುವಿನ ಅಳುವು ಕೇಳಿಸಿದೆ. ಆಶ್ಚರ್ಯಹೋದ ಆತನು ಅನುಮಾನದಿಂದ ಆಕಡೆ ಈಕಡೆ ಹುಡುಕುವುದು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದನು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಹೊಲಗಳಲ್ಲಿ ಹೂಳುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಅದೇ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಟ್ರಾಕ್ಟರ್ ಮೇಲೆ ರಾಂಕುಮಾರ್ ಬರುವುದು ಗಮನಿಸಿದನು. ಆತನಿಗೆ ಈ ಸಂಗತಿ ಹೇಳಿದರು. ಮಗುವಿನ ಅಳುವನ್ನು ಆತನು ಗುರ್ತಿಸಿದರು. ಇಬ್ಬರು ಸೇರಿ ಹುಡುಕುತ್ತಾ, ಅಳುವಿನ ಆಧಾರವಾಗಿ, ಆ ಗುಣಿಯ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ಮಣ್ಣಿನೊಳಗಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊರಗೆ ಬಂದಿರುವ ಎಳೆ ಕೈಬೆರಳು ಕಾಣಿಸಿವೆ. ಮಣ್ಣನ್ನು ಆಕಡೆ ಈಕಡೆ ಮಾಡಿದಾಗ, ಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಿದ ಮುಖ ಕಾಣಿಸಿದೆ. ಆ ಅಳುವು ಆ ಮಗುದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದಿದೆ. ತಕ್ಷಣ ಗುಣಿಯೊಳಗಿಂದ ಮಣ್ಣೆಲ್ಲ ತೆಗೆದುಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಪೋಲೀಸರಿಗೆ ಸಮಾಚಾರ ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಸ್ಥಾನಿಕರ ಸಹಕಾರದಿಂದ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಆರೋಗ್ಯ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮಾಡಿಸಿದರು. ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಪ್ರಮಾದಕರವಾಗಿ ಇದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯುವುದರಿಂದ ತಕ್ಷಣ ನಾರಾಯಣಪೇಟ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ತರಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿನ ವೈದ್ಯನು ಅಸ್ಗರ್ ಅಲೀ, ನರ್ಸ್ ವಿದ್ಯಾವತಿ ತಕ್ಷಣ ಸ್ಪಂದಿಸುವುದರಿಂದ ಮಗುವಿಗೆ ಪ್ರಾಣಾಪಾಯ ತಪ್ಪಿದೆ. ನಂತರ ಪೋಲೀಸರು ಮಗುವನ್ನು ಮಹಬೂಬ್ ನಗರ್ ಅಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ತರಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಪೂರ್ತಿಸ್ಥಾಯಿ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯಿಂದ ಚಿನ್ನಾರಿಗೆ ಪ್ರಮಾದ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ತಪ್ಪಿದೆ. ರಂಗ್ರೇಜ್ ಕುಟುಂಬದ ಮೇಲೆ ಆಗಲೇ ಅನುಮಾನಗಳು ಇರುವುದು,

ಮಗುವಿಗೆ ಹೊಕ್ಕಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ದಾರದ ಆಧಾರವಾಗಿ ಪೋಲೀಸರು ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಿದರು. ಮಗುವಿನ ತಾಯಿಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದರು. ಪಾಪ ತಾಯಿ, ತಾತರ ಮೇಲೆ 307 ಸೆಕ್ಷನ್ ಕೆಳಗೆ ಕೇಸು ನಮೋದು ಮಾಡಿದರು.

ಅಮ್ಮನ ಸ್ಪರ್ಶದಿಂದ ಪುನರ್ಜನ್ಮ!

ಈನಾಡು ನ್ಯೂಸ್,29,09,2010

ಮರಣಿಸಿದೆ ಎಂದುಕೊಂಡ ಮಗು ಬದುಕಿದೆ ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯದಲ್ಲಿ ಬೆಳಕು ತೋರಿಸಿದ ಘಟನೆ

ಸಿಡ್ನಿ: ವೈದ್ಯರು ಸಹ ಮೃತಪಟ್ಟಿದೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದ ಹಸಿಕಂದನಿಗೆ ತಾಯಿ ಸ್ಪರ್ಶ ಪ್ರಾಣ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯಾದಲ್ಲಿನ ಸಿಡ್ನೀಯಲ್ಲಿ ಐದು ತಿಂಗಳ ಕೆಳಗೆ ನಡೆದ ಈ ಘಟನೆ ತಡವಾಗಿ ಬೆಳಕಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಕೃಟ್ ಅನ್ ಮಹಿಳೆಗೆ ತಿಂಗಳು ತುಂಬದೆಯೇ ಸ್ಥಾನಿಕ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಗುವಿಗೆ ಜನ್ಮಕೊಟ್ಟಿದೆ. ವೈದ್ಯರು ಆ ಮಗು ಮೃತಪಟ್ಟಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದರಿಂದ ಕೇಟ್ ತಲ್ಲಡಿಲ್ಲಿಹೋಗಿದ್ದಾಳೆ. ನಿಸ್ತೆಜವಾಗಿ ಬಿದ್ದಿರುವ ಮಗುವನ್ನು ತನ್ನ ಕೈಯೊಳಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿಕೊಂಡು. ಮೌನವಾಗಿ ರೋದಿಸುತ್ತಾ ಬಹಳಸಮಯ ಹಾಗೆಯೇ ಇದ್ದುಹೋದಳು. ಎರಡು ಗಂಟೆಗಳ ನಂತರ ಮಗು ಚಿಕ್ಕದಾಗಿ ಕದಲುತ್ತಾ ಶ್ವಾಸ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಕಣ್ಣು ತೆರೆದಿದೆ. ಈ ಪರಿಣಾಮದಿಂದ ಕೇಟ್ ಆನಂದಕ್ಕೆ ಹಂತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ಅದ್ಭುತ ಘಟನೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಆಕೆ ತಾಜಾವಾಗಿ ಒಂದು ಟೀವಿ ಛಾನೆಲ್‌ಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ ಇಂಟರ್ವ್ಯೂನಲ್ಲಿ ತಿಳಿದಿದೆ. ಚಿನ್ನಾರಿ ಜೆಮಿಯಾ ಓಕ್ ಪ್ರಸ್ತುತ ಆರೋಗ್ಯವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು.

ಹೀಗೆ ಎಷ್ಟೋ ನಿದರ್ಶನಗಳನ್ನು ಜನನ ಸಿದ್ಧಾಂತಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿ ನೀವು ನೋಡಬಹುದು.

ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ನಿಮಗೆ ಕೆಲವು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇವುಗಳಿಗೆ ನೀವು ಉತ್ತರ ಹೇಳುತ್ತೀರೇನೋ ನೋಡಿರಿ.

1. ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದ ಜ್ಞಾಪಕಬಂದು ಹೇಳಿದವರನ್ನಾದರೂ ನಾವು ಭೂಮಿ ಮೇಲೆ ನೋಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಗರ್ಭಸ್ಥ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿದವರಿದ್ದಾರಾ? ಅಸಲಿಗೆ ನಿಮಗೆ ಆ ಜ್ಞಾಪಕ ಇದೆಯಾ?

2. ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರರೀತಿ ತಾಯಿ ಗರ್ಭದಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದ ನಂತರವೇ ಲೆಕ್ಕಮಾಡಿ ದಶಾ ಶೇಷವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ದಶಗಳು ತಾಯಿ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದಾಗಿನಿಂದ ಏಕೆ ಲೆಕ್ಕಿಸುವುದಿಲ್ಲ? ದಶಾ ಭುಕ್ತಿಯನ್ನು ಗತಜನ್ಮ ಭುಕ್ತಿ ಎಂದು ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಏಕೆ? (ಗರ್ಭಭುಕ್ತಿ ಎಂದು ಕೆಲವರನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ವರ್ಷಗಳ ಪರ್ಯಂತ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಆದ್ದರಿಂದ ಗರ್ಭಭುಕ್ತಿ ಅನ್ನಬಾರದು ಗತ ಜನ್ಮ ಭುಕ್ತಿ ಅನ್ನಬೇಕು,)

3. ತಾಯಿ ಗರ್ಭದಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದ ಶಿಶುವಿಗೆ ಕೆಲವು ನಿಮಿಷಗಳು, ಕೆಲವು ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಶ್ವಾಸ, ರಕ್ತಪ್ರಸರಣೆ, ಕದಲಿಕೆ, ಚೈತನ್ಯ ಏಕೆ ಇಲ್ಲ.?

4. ದಾದಿಯರು ಕೆಲವರು ಮಾವಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣವಿದೆ, ಶಿಶುವಿನೊಳಗೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ಎನ್ನುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಸಲಿಗೆ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಬಂದಿರುವುದು ಮಾವಿಗಾ, ಶಿಶುವಿಗಾ?

5. ಕೆಲವು ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಸವಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಶಿಶುಗಳು ಸತ್ತುಹೋಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಡಾಕ್ಟರ್‌ಗಳು ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿದ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಪ್ರಾಣ ಬಂದಿವೆ?

6. ಗರ್ಭಸ್ಥ ಶಿಶುವಿಗೆ ಪ್ರಾಣ ಇಲ್ಲದೇ ಬೆಳೆಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು, ಶಿಶುವು ತಾಯಿ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಮರಣಿಸಿದರೆ ತಾಯಿಗೆ ಅಪಾಯ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಗರ್ಭ ನಿಂತಾಗಲಿಂದ ಪ್ರಾಣ ಬಾರದ ಆರು ತಿಂಗಳಕಾಲ ಹೇಗೆ ಬೆಳೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಆ ಆರು ತಿಂಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶಿಶುವಿಗೆ ಪ್ರಾಣ ಇಲ್ಲದಂತಾದರೆ ತಾಯಿಗೆ ಏಕೆ ಅಪಾಯ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲ?

7. ಯೋಗಶಾಸ್ತ್ರವಾದ ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಜೀವಾತ್ಮ ಶರೀರ ಹೊಂದಿದಾಗಿನಿಂದ

ಬಾಲ್ಯ, ಯೌವ್ವನ, ಕೌಮಾರ್ಯ, ವೃದ್ಧಾಪ್ಯ ಮತ್ತು ಮರಣಾವಸ್ಥೆಗಳು ಎಂದಿದ್ದಾರಾಗಲಿ ಗರ್ಭಾವಸ್ಥೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ ಏಕೆ?

8. ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಹಳೆ ಶರೀರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊಸ ಶರೀರವನ್ನು ಜೀವಾತ್ಮ ಧರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂದಿದ್ದಾನೆ. ಹೊಸದೆಂದರೆ ಪೂರ್ತಿ ತಯಾರಾಗಿರುವುದಾ? ಅಥವಾ ಆರು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಅಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿರುವುದಾ?

9. ಭಗ (ಯೋನಿ) ದಿಂದ ಪ್ರಾಣದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದಾಗ ಎಲ್ಲರೂ ಭಗವಂತರೇ ಆಗುತ್ತಾರಲ್ಲವೆ! ಹಾಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಭಗವಂತರಾಗಿ ಏಕಿಲ್ಲ?

ಇಲ್ಲಿ ನಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೇಳುವ ಉತ್ತರ ಏನೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಶರೀರದ ಪಂಚಭೂತಗಳಲ್ಲೊಂದಾದ ವಾಯು (ಗಾಳಿ) ಇದೆ. ಅದು ಐದು ಭಾಗಗಳಾಗಿದೆ. ವಾಯುವನ್ನು ಪ್ರಾಣ ಎನ್ನಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಪಂಚವಾಯುಗಳನ್ನು ಪಂಚಪ್ರಾಣಗಳೆಂದಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಮೂಗಿನ ರಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಗಾಳಿ ಇದ್ದಾಗಲೇ ಪ್ರಾಣ ಇದೆಯೆಂದು, ಗಾಳಿ ಇಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಪ್ರಾಣವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವುದೂ ಸಹ ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಿದೆ. ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣ ಇದ್ದಾಗಲೇ ಜೀವಾತ್ಮನೂ ಸಹ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಪ್ರಾಣ ಇಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಜೀವಾತ್ಮ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಮೂಗಿನ ರಂಧ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ವಾಸ ಆಡದವರೆಗೂ ಶಿಶುವಿಗೆ ಪ್ರಾಣ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಗ್ರಹಿಸಬೇಕು. ತಾಯಿ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾವಿ ಎಂಬ ಚೀಲದಲ್ಲಿ ಭ್ರೂಣದಲ್ಲಿರುವ ನೀರು ಎನ್ನುವ ದ್ರವದಲ್ಲಿ ಶಿಶುವು ಮುಳುಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಶ್ವಾಸ ಆಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವೇ ಇಲ್ಲ. ಜೀವಾತ್ಮ ಅಸಲಿಗೆ ಇಲ್ಲ. ಜನನವನ್ನು ಕುರಿತು ನಾವು ಕೇಳಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಗಳು ನೀವು ಹುಡುಕಿರಿ. ಸತ್ಯಾ ಸತ್ಯಗಳು ನಿಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಪರಿಶೋಧನಾ ದೃಷ್ಠಿಯಿಂದ ನಮಗೆ ಸಂಚಲನಾತ್ಮಕವಾದ, ನಿಮಗೆ ವಿಪ್ಲವಾತ್ಮಕವಾದ ಜನನ ರಹಸ್ಯಗಳು ತಿಳಿದಿವೆಯೆಂದು ಸಂತೋಷಪಡುವವರು ಅದೇ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಯಾರೂ ಹೇಳದ ಮರಣ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಸಹ ಕೆಳಗೆ ಓದುತ್ತೀರೆಂದು ಕೋರುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

74

ಮರಣ

ಶರೀರವೆಂಬ ಯಂತ್ರವು ಕೆಲಸಮಾಡದಂತೆ ನಿಂತುಹೋಗುವುದನ್ನು ಮರಣ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. **'ಮರ'** ಎಂದರೆ ಯಂತ್ರವೆಂದು ಅರ್ಥ. ಮರಣವೆಂದರೆ ಯಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಲೋಪ ಏರ್ಪಟ್ಟು ನಿಂತುಹೋಗುವುದೆಂದು ಅರ್ಥ. ಯಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಭಾಗಗಳಿರುವಂತೆ ಶರೀರದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಎಷ್ಟೋ ಭಾಗಗಳು ಇವೆ. ಯಂತ್ರವನ್ನು ನಡೆಸುವ ಡ್ರೈವರ್ ಎನ್ನುವವನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿರುವಂತೆ ಶರೀರವನ್ನು ನಡೆಸುವವನು ಸಹ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಯಂತ್ರವನ್ನು ನಡೆಸುವವನನ್ನು ಡ್ರೈವರ್ ಎನ್ನುವಂತೆ ಶರೀರಯಂತ್ರವನ್ನು ನಡೆಸುವವನನ್ನು ಆತ್ಮ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಶರೀರವನ್ನು ನಡೆಸುವ ಆತ್ಮ ಶರೀರದಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದು ಶರೀರವನ್ನು ನಡೆಸುವುದನ್ನು ಜೀವನ ಎನ್ನುತ್ತೇವೆ. ಶರೀರ ಯಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಲೋಪ ಏರ್ಪಟ್ಟಾಗ ಅದು ಕೆಲಸಮಾಡದ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಾಗ ಆತ್ಮ ಶರೀರವನ್ನು ನಡೆಸುವುದನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಮತ್ತೊಂದು ಹೊಸ ಶರೀರವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆತ್ಮ ಶರೀರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಹೋಗುವು ದನ್ನು ಶರೀರಯಂತ್ರವು ಕೆಲಸ ಮಾಡದಿರುವಾಗಲೇ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಶರೀರ ಯಂತ್ರ ನಿಂತುಹೋಗುವುದನ್ನು ಮರಣವೆಂದು ಒಂದು ಗುರುತಿಗಾಗಿ ಹೆಸರಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಯಂತ್ರದ ಜ್ಞಾಪಕ ಬಂದಾಗ ಅದನ್ನು ನಡೆಸುವವನು ಮತ್ತೊಬ್ಬನಿರು ತ್ತಾನೆಂದು ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಮರಣ ಎನ್ನುವ ಹೆಸರನ್ನು ದೊಡ್ಡವರು ನಿರ್ಣಯಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮರಣದಲ್ಲಿ ಶರೀರ ಯಂತ್ರವನ್ನು ನಡೆಸುವವನು ಇಲ್ಲದಂತೆಹೋಗಿದ್ದಾನೆಂಬುವ ಅರ್ಥದಿಂದ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಆ ಹೆಸರನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಷಯವು ಈ ವಿಧವಾಗಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅರ್ಥದಿಂದಿರುವಾಗ ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ವಿಧವಾಗಿ ಹೇಳುವುದು ನಡೆದಿದೆ. ಯಮಲೋಕ ಒಂದಿದೆ ಎಂದು, ಅಲ್ಲಿ ಯಮಧರ್ಮರಾಜು ಇದ್ದಾನೆಂದು, ಮನುಷ್ಯನ ಆಯುಷ್ ಮುಗಿದುಹೋದ ತಕ್ಷಣ ಯಮಧರ್ಮರಾಜು ತನ್ನ ಭಟರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಮನುಷ್ಯ ಪ್ರಾಣ ತೆಗೆಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದು, ಹಾಗೆ ಒಂದು ಶರೀರದಿಂದ ಜೀವಿಯನ್ನು ಬೇರೆ ಮಾಡಿ ತನ್ನಲೋಕಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡುಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಷಯಗಳು ಶಾಸ್ತ್ರಬದ್ಧ ಅಲ್ಲವೆಂದು, ಇದರಲ್ಲಿ ವಾಸ್ತವ ಇಲ್ಲವೆಂದು

ನಾವು ಬಹಳಸಲ ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಮಾನವನಿಗೆ ಭಯವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಯಮಲೋಕ ಅಲ್ಲಿನ ಶಿಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಪಾಪಗಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಭೂಮಿ ಮೇಲೆಯೇ ಬೀಳುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾರದೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ.

ಮರಣ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಜೀವಾತ್ಮ ಬಹಳ ದುಃಖಪಡುತ್ತಾನೆಂದು, ಮರಣಬಾಧೆ ಸಾವಿರ ಚೇಳುಗಳು ಕಚ್ಚಿದಂತೆ ಇರುತ್ತದೆಂದು, ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ದುಃಖಗಳಿಗಿಂತ ಮರಣಬಾಧೆ ದೊಡ್ಡದೆಂದು ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ ಬಹಳ ಜನರು ಮರಣ ಎಂದರೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಭಯಪಡುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಮರಣ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಯಮಕಿಂಕರರು ಬರುತ್ತಾರೆಂದು, ಅವರು ಭಯಂಕರವಾಗಿ ಇರುತ್ತಾರೆಂದು ಮರಣ ಬರದ ಮುಂಚೆಯೇ ಭಯಪಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು ಯಮಲೋಕದಲ್ಲಿನ ಬಾಧೆಗಳು ಹೀಗಿರುತ್ತವಂತೆ ಎಂದು ಮುಂಚೆಯೇ ಜ್ಞಾಪಕಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಾಧೆಪಡುವವರು ಇದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟು ಅಪೋಹಗಳಿಂದ ಕೂಡಿಕೊಂಡ ಮರಣವನ್ನು ಕುರಿತು ಶಾಸ್ತ್ರಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಹೇತುಬದ್ಧವಾಗಿ ಮರಣದ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆಯಬೇಕೆಂದರೆ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಏನು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆಯೋ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ನೋಡಬೇಕು. ಮರಣವನ್ನು ಕುರಿತು ಬರೆಯಬೇಕೆಂದರೆ ಒಂದುಸಲ ಮರಣಿಸಿ ಆಗ ಏನು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆಯೋ ನೋಡಿದವನೆ ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ. ಹಾಗೆ ಬರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸತ್ತುಹೋದವನು ಮತ್ತೆ ಹುಟ್ಟಿದಲ್ಲಿಯೂ ಅವನಿಗೆ ಮರಣದ ವಿಷಯ ಜ್ಞಾಪಕ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಜೀವಿಗೆ ತಾನು ಶರೀರ ಧರಿಸಿ ಹೇಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ್ದೇನೆಂಬ ವಿಷಯವೂ ಸಹ ಜ್ಞಾಪಕ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಮರಣದ ನಂತರ ಬಂದಿರುವ ಜನನದ ವಿಷಯವೇ ತಿಳಿಯದಿರುವ ಜೀವಿಯು ಹುಟ್ಟುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ನಡೆದ ಮರಣದ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ? ಜನನ ಮರಣಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಜೀವಿಯು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವೆ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಜನನ ಮರಣಗಳು ಎರಡು ರಹಸ್ಯಗಳೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಅಂತಹದರಲ್ಲಿ ಅವು ರಹಸ್ಯಗಳಾಗಿಯೇ ಇದ್ದರೆ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಇಷ್ಟಬಂದಂತೆ ಊಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಇದೆ.

ಭೂಮಿ ಮೇಲೆ ಇಲ್ಲದ ಹೊಸ ವಿಷಯಗಳು, ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ತಿಳಿಯದ ಹೊಸ ವಿಷಯಗಳು, ಮನುಷ್ಯ ಊಹಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಸಹ ಕೈಲಾಗದ ವಿಷಯಗಳು ಎಷ್ಟೋ ಮನುಷ್ಯನ ಮೂಲಕ ಹೊರಗೆ ಬಂದಿವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ದೂರದರ್ಶನ (T.V) ಗಳು, ದೂರಶ್ರವಣ (ರೆಡಿಯೋ) ಗಳು, ಕಂಪ್ಯೂಟರ್‌ಗಳು, ರೈಲುಗಳು, ವಿಮಾನಗಳು ಮೊದಲಾದವುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಮೊದಲು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ತಿಳಿಯದ ವಿಷಯಗಳೇ. ಎಷ್ಟೋ ಅದ್ಭುತವಾದ ವಿಷಯಗಳು ಮನುಷ್ಯನ ಮೂಲಕ ಹೊರಗೆ ಬರುತ್ತಲೇ ಇವೆ. ಇವೆಲ್ಲವೂ ಶಾಸ್ತ್ರಬದ್ಧ ಹೇತುಬದ್ಧ ವಿಷಯಗಳೇ. ಅಂತಹದರಲ್ಲಿ ರಹಸ್ಯಗಳಾಗಿ ತಿಳಿಯದಿರುವ ಜನನ ಮರಣಗಳು ಶಾಸ್ತ್ರಬದ್ಧವಾಗಿ ತಿಳಿಯಲಾರೆವಾ! ಖಂಡಿತ ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಮನುಷ್ಯ ಕಂಡುಹಿಡಿದ ಹೊಸ ಸೂತ್ರಗಳೆಲ್ಲವೂ ಮನುಷ್ಯ ಹೇಗೆ ಕಂಡುಹಿಡಿದಿದ್ದಾನೋ ವಿಶದಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ನೋಡಿದಂತಾದರೆ ಅದರ ಪ್ರಕಾರವೇ ಉಳಿದ ವಿಷಯಗಳು ಸಹ ಕಂಡುಹಿಡಿಯ ಬಹುದೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಿದೆ. ಮನುಷ್ಯನ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಯೂ ಇದ್ದಾನೆ, ಆತ್ಮವೂ ಇದೆ ಮತ್ತು ಪರಮಾತ್ಮವೂ ಇದೆ. ಒಂದೇ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಮೂವರಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವ ವಿಷಯ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊಸದಾಗಿದ್ದರು ಸಹ ಅದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿಯದ ವಾಸ್ತವವೇ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಮೂವರಿದ್ದಾರೆಂಬ ವಿಷಯವು ಶಾಸ್ತ್ರಬದ್ದವಾದುದು. ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯಾಶಾಸ್ತ್ರವಾದ ಭಗವದ್ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವತಃ ಭಗವಂತನೇ ಈವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಮನುಷ್ಯ ಎಷ್ಟೋ ಹೊಸ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಿದ್ಧಾಂತವೆಂದು ಹೆಸರು ಇಡುವುದು, ಆ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ತಾನೇ ಕಂಡುಹಿಡಿದಂತೆ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಮುಂದೆ ತನ್ನ ಹೆಸರನ್ನೇ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ನ್ಯೂಟನ್ ಸಿದ್ಧಾಂತ, ಡಾರ್ವಿನ್ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಅಂತಹವೆ. ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ಒಂದು ಹೊಸ ವಿಷಯವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದಂತೆ ನಾವು ಸಹ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದಲ್ಲಿಯೂ ಆಲೋಚಿಸಿದರೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ ಶರೀರದಲ್ಲಿರುವುದು ಮೂವರು ತಾನೆ! ಅಂತಹದರಲ್ಲಿ ಒಂದು

ಹೊಸ ವಿಷಯವನ್ನು ಮನುಷ್ಯನಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದರೆ ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ಇರುವ ಮೂವರಲ್ಲಿ ಯಾರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ? ಇದನ್ನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಅಲ್ಲವೆಂದು ನಾವು ಅನ್ನುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮೂವರು ನಿವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ಆ ಮನೆಯಿಂದ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸಹಾಯ ಹೊರಗಿನವರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಾಗ, ಆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರ ಮೂಲಕ ಆ ಸಹಾಯ ಸಿಕ್ಕಿದೆಯೋ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಹೊರಗಿನವರ ಕೆಲಸ. ಈ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದವರು ಯಾರು ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂದಾಗಲೇ ಒಂದೇ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಮೂವರ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಹೋಗುತ್ತದೆ. ಕೊನೆಗೆ ಯಾರು ಮಾಡಿರುವುದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಮೂವರಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಇರುವುದು, ಯಾರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿ ಇದೆಯೋ ತಿಳಿದುಕೊಂಡರೆ ಮೂವರಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದವನನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಗುರುತಿಸಬಹುದು.

ಶರೀರ ಗೃಹದಲ್ಲಿ ಜೀವಾತ್ಮ, ಆತ್ಮ, ಪರಮಾತ್ಮ ಎನ್ನುವ ಮೂವರು ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಶರೀರ ಗೃಹದಿಂದ ಒಂದು ರಹಸ್ಯ ಹೊರಬಿದ್ದಾಗ ಶರೀರದಲ್ಲಿನ ಮೂವರನ್ನು ವಿಶದವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಮೂವರಿರುವ ವಿಷಯ ತಿಳಿಯದೆಹೋದರೆ ಅಸಲು ಯಾರು ಹೇಳಿರುವುದು ತಿಳಿಯದೆ ಹೋಗುವುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಮೂವರಿರುವ ವಿಷಯ ಮೊದಲೇ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಆ ಮೂವರ ಸಮಾಚಾರ ವಿವರವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಶರೀರದಲ್ಲಿರುವ ಮೂವರಲ್ಲಿ ನಾನು ಎನ್ನುವ ಭಾವದಿಂದಿರುವವನೆ ಜೀವಾತ್ಮ. ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು ಎಲ್ಲಾ ನಾನೇ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆಂದು ಅಂದು ಕೊಳ್ಳುವವನೆ ಜೀವಾತ್ಮ. ವಾಸ್ತವಕ್ಕೆ ಈ ಜೀವಿಯಾರು? ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಇವನ ಕರ್ತವ್ಯವೇನು? ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಇದ್ದಾನೆ? ಇಂತಹ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಬೇಕೆಂದರೆ ಜೀವಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ವಿವರವಾಗಿ ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳೋಣ.

ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಜೀವಾತ್ಮ ಇದ್ದು ತಾನು ಮೇಲಿರುವಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ, ಗೌರವದಿಂದ ನಾನು ಮಂತ್ರಿ

ಎಂದೋ, ನಾನು ಆಫೀಸರ್‌ನೆಂದೋ, ಧನಿಕನೆಂದೋ, ಬಡವನೆಂದೋ ತಿಳಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಿಜಕ್ಕೆ ಜೀವಿಗೂ ಹೊರಗಿನ ಸ್ಥಿತಿಗೂ ಏನು ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ. ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಯು ಶರೀರವೆಲ್ಲವೂ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಕೇವಲ ಒಂದುಕಡೆ ಮಾತ್ರ ಇದ್ದಾನೆ. ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಜೀವಾತ್ಮದ ಪರಿಮಾಣ ಮನುಷ್ಯ ಶರೀರದಲ್ಲಿನ 31, 104ನೇ ಭಾಗವೆಂದು ಒಂದು ಲೆಕ್ಕವಿದೆ. (ಈ ಲೆಕ್ಕ ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ರಚನೆಯಲ್ಲಿನ **"ನಿಗೂಢ ತತ್ವಾರ್ಥಬೋಧಿನಿ"** ಎನ್ನುವ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ 93ನೇ ಪದ್ಯದ ಭಾವವನ್ನು ನೋಡಬೇಕು) ಮನುಷ್ಯ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸಾವಿರದಷ್ಟು ಚಿಕ್ಕವನಾದ ಜೀವಾತ್ಮನನ್ನು. ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ನೀನು ರವೆಯಷ್ಟೂ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಸಹ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಎಷ್ಟೋ ಸಣ್ಣ ಆಕಾರ ಹೊಂದಿದ ಜೀವಿಯು ಶರೀರದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಕೆಲಸಗಳ ಅನುಭವಗಳು ಅನುಭವಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರವೆ, ಸುಖದುಃಖಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರವೇ ಜೀವಿಯು ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾನೆ. ಜೀವಿಗೂ ಹೊರಗಿನ ಪದವಿಗೂ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ. ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕೆಲಸ ಮಾಡದ, ಯಾವ ಪದವಿಗೆ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದ ಜೀವಿಯು ಮಾತ್ರ ಹೊರಗಿನ ಪದವಿ ತನ್ನದೇ ಎಂದು ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸಗಳು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ತಾನೇಯೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಶರೀರದಲ್ಲಿನ ಜೀವಾತ್ಮ ಹೇಗೆ ತಿಳಿದರೂ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಕೆಲಸಗಳಿಗಾಗಲಿ, ಹೊರಗಿನ ಪದವಿಗಾಗಲಿ, ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಆಲೋಚನೆಗಳಿಗಾಗಲಿ, ಕಂಡುಹಿಡಿದ ರಹಸ್ಯಗಳಿಗಾಗಲಿ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಸಂಬಂಧ ಇಲ್ಲದವನಾಗಿದ್ದಾನೆ, ನನ್ನಸ್ಥಿತಿ ಇದು ಎಂದು, ನಾನು ಏನು ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೆಂದು, ಯಾವ ಕೆಲಸವಾಗಲಿ, ಹೇಳುವ ವಿಷಯವಾಗಲಿ ನನಗೆ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲವೆಂದು ಜೀವಾತ್ಮ ಅಂದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಜೀವಿಗಿರುವ ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ತನ್ನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನಾಗಲಿ, ತನ್ನ ಪರಿಣಾಮವನ್ನಾಗಲಿ ಶರೀರದಲ್ಲಿನ ತನ್ನ ನಿವಾಸಸ್ಥಳವನ್ನಾಗಲಿ ತಿಳಿಯಲಾರದೆ ಹೋಗಿದ್ದಾನೆ. ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಇದ್ದೇನೆಂದು, ಉಳಿದಿರುವುದೇನು ತನಗೆ ಸಂಬಂಧ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯದೆ ಹೋಗುವುದರಿಂದ ನಡೆದ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಾನೇ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಹಾಗೆಯೆ ಕಂಡುಹಿಡಿದು

ಹೊರಗೆ ತಿಳಿಸಿದ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ತಾನೇ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದು ಆ ಸಿದ್ಧಾಂತ ತನ್ನದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ವಾಸ್ತವ ಜ್ಞಾನದ ಪ್ರಕಾರ ಜೀವಾತ್ಮ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಅಸ್ವತಂತ್ರನು, ಅನಾಮಕನು ಕರ್ಮಬದ್ಧನಾಗಿ ಕರ್ಮವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವವ ನಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ಒಂದನೆಯದು ಆತ್ಮವಾದ ಜೀವಾತ್ಮಕ್ಕೂ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಕೆಲಸಗಳಿಗೂ ಏನು ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲವೆಂದು, ತನ್ನವರೆಗೂ ಬಂದಿರುವುದನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವುದು ಹೊರತು ಮತ್ತೆ ಯಾವ ಕಾರ್ಯವು ಇಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾದ ಜೀವಾತ್ಮ ಹಾಗೆ ಇರುವಾಗ ಕೊನೆಯದಾದ ಪರಮಾತ್ಮ ಸುಮಾರು ಜೀವಾತ್ಮನಂತೆ ಏನು ಮಾಡದೆ. ಜೀವಾತ್ಮ ಪ್ರಾರಬ್ಧಕರ್ಮ ವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾ ಅಹಮ್‌ನಿಂದ ಆಗಾಮಿಕ ಕರ್ಮವನ್ನು ಸಂಪಾದಿ ಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. ಪರಮಾತ್ಮ ಹಾಗೆ ಕರ್ಮವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವುದೂ ಇಲ್ಲ, ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೂ ಇಲ್ಲ. ಜೀವಾತ್ಮ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಡೆ ಮಾತ್ರ ಇದ್ದಾನೆ, ಪರಮಾತ್ಮ ಶರೀರವೆಲ್ಲ ವ್ಯಾಪಿಸಿದ್ದು ಶರೀರದ ಹೊರಗೂ ಸಹ ವ್ಯಾಪಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಜೀವಾತ್ಮನಿಗೆ ಆಕಾರ ಪರಿಮಾಣಗಳಿರುವಾಗ, ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಆಕಾರವಿಲ್ಲ. ಪರಿಮಾಣವಿಲ್ಲ. ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮ ಯಾವಕಾರ್ಯ ಮಾಡದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಇದ್ದಾನೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಜೀವಾತ್ಮನಂತೆ ನಡೆದ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಕರ್ತನು ನಾನೇ ಎಂದು ಅಂದುಕೊಳ್ಳುವವನಲ್ಲ. ಜೀವಾತ್ಮ ಮಾಡದೆ ಮತ್ತು ಪರಮಾತ್ಮ ಸಹ ಮಾಡದೆಹೋದರೆ ಮನುಷ್ಯ ಹೇಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದು ಬಹಳಜನರಿಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆಬರಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಏನೆಂದರೆ! ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರವಾಗದ ಆತ್ಮವೂ ಸಹ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಒಂದಿದೆ. ಅದುವೇ ಮೊದಲ ಜೀವಾತ್ಮನಿಗೂ, ಮೂರನೆ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೂ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಎರಡನೇ ಆತ್ಮ. ಬಹಳ ಜನರಿಗೆ ಜೀವನೊಬ್ಬನಿದ್ದಾನೆಂದು, ಪರಮಾತ್ಮನಾದ ದೇವರೊಬ್ಬನಿದ್ದಾನೆಂದು ತಿಳಿದಿದೆ ಆದರೆ ಎರಡಕ್ಕೂ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಆತ್ಮ ಒಂದು ಇದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಜನರ ವಿವಾದದ ಪ್ರಕಾರ ಪರಮಾತ್ಮ

ಒಬ್ಬನೇ ಇದ್ದಾನೆಂಬುವುದೂ ಸಹ ಇದೆ. ಯಾರೇನು ಹೇಳಿದರೂ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಏನೂ ಮಾಡದ ಜೀವಾತ್ಮ, ಪರಮಾತ್ಮ ಇಬ್ಬರಿರುವಾಗ ಎಲ್ಲಾ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಆತ್ಮವೂ ಸಹ ಇದೆ. ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು ಆತ್ಮವನ್ನು ಗುರುತಿಸದೆ ಹೋಗುವುದು ನಮಗಿರುವ ದೊಡ್ಡ ಅಜ್ಞಾನ. ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಆತ್ಮವೆಂಬ ಹೆಸರು ಕೇಳಿಸಿದರು ಆತ್ಮವೇ ನೀನು, ನೀನೇ ಆತ್ಮನೆಂದು ಬೋಧಿಸುವುದೂ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಜೀವಾತ್ಮ ಬೇರೆ, ಆತ್ಮ ಬೇರೆ, ಪರಮಾತ್ಮ ಬೇರೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯುವ ಜ್ಞಾನ ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರವಿಲ್ಲದೆ ಹೋಗುವುದು ದೊಡ್ಡ ಲೋಪವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ಎರಡನೇ ಆತ್ಮ ಇತ್ತ ಜೀವಾತ್ಮನಿಗೂ ಅತ್ತ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೂ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದು ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿ, ಜೀವಾತ್ಮನಿಗೆ ಅಧಿಪತಿಯಾಗಿದೆ. ಶರೀರದಲ್ಲಿನ ಆತ್ಮ ಶರೀರವೆಲ್ಲ ವ್ಯಾಪಿಸಿದ್ದು ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ತಾನೇ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಶರೀರದ ಮೂಲಕ ಹೊರಗೆ ನಡೆಯುವ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನಾಗಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಶರೀರದೊಳಗೆ ನಡೆಯುವ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗಾಗಲಿ ಅಧಿಪತಿ ಆತ್ಮವೆ. ಶರೀರದೊಳಗೆ ಅವಯವಗಳನ್ನು ಕದಲಿಸಿ ಆಡಿಸುತ್ತಾ, ಹೊರಗಿನ ಅವಯವಗಳಾದ ಕಾಲು ಕೈಗಳನ್ನು ಕದಲಿಸಿ ಎಷ್ಟೋ ಕಾರ್ಯಗಳು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಆತ್ಮ ಈ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ನಾನೇ ಕಾರಣವೆಂದು ಎಲ್ಲಿಯೂ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳದಿರುವುದರಿಂದ ಯಾರು ಆತ್ಮವನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಹೋಗಿದೆ. ಏನು ಮಾಡಲಾರದ ಜೀವಾತ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದು ಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಆತ್ಮದ ಪಾತ್ರ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದಂತೆಹೋಗಿದೆ. ನಮಗೆ ತಿಳಿಯದಿದ್ದರೂ ತಿಳಿದ ಆತ್ಮ ಎನ್ನುವುದು ಒಂದಿದೆ ಅದು ಶರೀರದೊಳಗೆ, ಶರೀರದಹೊರಗೆ ಕೆಲಸಗಳು ಮಾಡುವುದಲ್ಲದೆ ಶರೀರದೊಳಗಿನ ಪ್ರತಿ ಅವಯವಕ್ಕೂ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದೆ. ತಾನೆ ಚೈತನ್ಯವಾಗಿ ಶರೀರವೆಲ್ಲವೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವುದಲ್ಲದೇ ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಕಾರಣ ಅದೇ ಆಗಿದೆ. ಜೀವಾತ್ಮ ಪರಮಾತ್ಮ ಎರಡು ಏನು ಮಾಡದೆ ಹೋದರೂ ಜಗತ್ತಿನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಸಾಮಾಜಿಕ

ಪುರೋಗತಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಯಂತ್ರಗಳನ್ನು, ತಿಳಿಯದ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು, ವಿಜ್ಞಾನ ಶಾಸ್ತ್ರಪರಿಶೋಧನೆಯನ್ನು ಆತ್ಮವೇ ಸ್ಮೃತಿ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಸುತ್ತಿದೆ. ತಿಳಿಯದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಾನೇ ತಿಳಿಸುತ್ತಿದೆ. ಈ ದಿನ ಭೂಮಿ ಮೇಲೆ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್‌ಗಳು ಮೊದಲುಗೊಂಡು ಎಷ್ಟೋ ವಿಜ್ಞಾನ ಪರಿಕರಗಳು ಎಲ್ಲವೂ ಆತ್ಮದ ಸ್ಮೃತಿ ಮೂಲಕ ತಿಳಿದಿರುವವೇ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಈ ವಿಷಯ ಶಾಸ್ತ್ರಬದ್ಧವಾದು ದೆಂದು ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಧಾರವೂ ಸಹ ಇದೆ. ಭಗವದ್ಗೀತೆ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಯೋಗವೆಂಬ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಹದಿನೇಳನೆಯ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ **"ಸರ್ವಸ್ಯ ಚಾಹಂ ಹೃದಿ ಸನ್ನಿವಿಷ್ಟೋ ಮತ್ತಃ ಸ್ಮೃತಿರ್ಜ್ಞಾನ ಮಪೋಹನಂಚ",** ಎಂದು ಆತ್ಮ ವಿಧಾನ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಸ್ಮೃತಿ, ಜ್ಞಾನ, ಊಹೆ ಎಲ್ಲಾ ಆತ್ಮದಿಂದಲೇ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸಗಳು ಆತ್ಮದಿಂದಲೇ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಜೀವಾತ್ಮ ತಾನೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಆತ್ಮ ತನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನು ತಾನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು. ಆತ್ಮ ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸಗಳೇ ಅಲ್ಲದೆ ಆತ್ಮ ತಿಳಿಸಿದ ಪರಿಶೋಧನೆ ಜ್ಞಾನವೂ ಸಹ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನದೇ ಅಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

ಎಷ್ಟೋ ಶರೀರಗಳಲ್ಲಿ ಜೀವಾತ್ಮದ ಜೊತೆಗೆ ಆತ್ಮವೂ ಸಹ ಇದ್ದು ಆ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಜೀವನ ವಿಧಾನವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಒಂದೊಂದು ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಆತ್ಮವಾಗಿದ್ದು ಎಲ್ಲಾ ಶರೀರದಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದೇ ಆಚರಣೆ ಸೂತ್ರ ಹೊಂದಿದೆ. ಆತ್ಮ ಅಂಶ ಒಂದೇ ಆದರೂ ಎಲ್ಲಾ ಶರೀರಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಆತ್ಮಗಳು ಇವೆಯೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಒಂದೊಂದು ಶರೀರದಲ್ಲಿನ ಆತ್ಮ ಒಂದೊಂದು ವಿಧವಾಗಿ ಹೊರಗಿನ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿನ ಎಲ್ಲ ರಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಉತ್ತಮ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಅವರಲ್ಲಿನ ಆತ್ಮವೇ ಮಾಡಿದೆ. ಎಷ್ಟೋ ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಮಾನವರ ಅನುಭವಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಎಷ್ಟೋ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿದೆ. ಮಾನವರ ಸುಖಗಳ ನೇಪಥ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಪರಿಶೋಧನೆಗಳ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ವಿಮಾನ, ಟೀವಿ, ಕಂಪ್ಯೂಟರ್‌ನಂತಹ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು

ರೂಪಿಸಿದೆ. ಮಾನವನಿಗೆ ಪ್ರಪಂಚ ಸಂಬಂಧ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪರಿಶೋಧನೆಗಳ ರೂಪಗಳಿಂದ ಆತ್ಮ ತಿಳಿಸಿದಾಗ ಅವುಗಳನ್ನು ನಾನು ಕಂಡುಹಿಡಿದಿದ್ದೇನೆಂದು ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿನ ಜೀವಿಯು ಅಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಪ್ರತಿ ಹೊಸ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ, ಪ್ರತಿ ಹೊಸ ಪರಿಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಎಲ್ಲಾ ನನ್ನಿಂದಲೇ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ ಎಂದು ಕೊಳ್ಳುವುದು ಮಾನವನ ಸಹಜತ್ವವಾಗಿ ಹೋಗಿದೆ.

ಪ್ರತಿ ಶರೀರದಲ್ಲಿನ ಆತ್ಮ ಆ ಶರೀರವನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ವಿಧವಾಗಿ ನಡೆಸುತ್ತಿದೆ. ಕೆಲವು ಶರೀರಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವೆ ಆ ಶರೀರದಲ್ಲಿನ ಆತ್ಮಗಳು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಕೆಲಸಗಳು ಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಸಚಿನ್‌ತೆಂಡೂಲ್ಕರ್‌ನಲ್ಲಿನ ಕ್ರೀಡಾ ಪ್ರಾವೀಣ್ಯತೆಯಾಗಲಿ, ಅಬ್ದುಲ್ ಕಲಾಮ್‌ನಲ್ಲಿನ ಪರಿಶೋಧನಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಾಗಲಿ, ಮಹಾಗಾಯಕ ನಾದ ಬಾಲಸುಬ್ರಮಣ್ಯಂನವರ ಗಾತ್ರ ಪ್ರಾವೀಣ್ಯವಾಗಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಅವರ ಆತ್ಮಗಳ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆಯೇ ಹೊರತು ಅವರ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆ ಏನು ಇಲ್ಲ. ಪ್ರಪಂಚಪರವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ರಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೋಸ್ಕರ ಆತ್ಮವೇ ಹೊಸತನವನ್ನು, ಪ್ರಾವೀಣ್ಯತೆ ಯನ್ನು, ಪರಿಶೋಧನಾಯುಕ್ತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಿದೆ. ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಪ್ರಪಂಚ, ಪರಮಾತ್ಮ ಎನ್ನುವ ಎರಡು ತರಗತಿಗಳು ಇವೆ. ಪ್ರಪಂಚ ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಪರಿಶೋಧನಾ ರೂಪದಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ ಆತ್ಮ ಮಾನವನನ್ನು ಸುಖಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತು ದುಃಖಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮುಳುಗೆಬ್ಬಿಸುತ್ತಿದೆ. ಪ್ರಪಂಚ ಪ್ರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋದ ಮಾನವನು ಎಲ್ಲಾ ತನ್ನ ಪ್ರಾವೀಣ್ಯತೆಯೇ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಪ್ರಪಂಚ ಸಂಬಂಧವಾದ ಎಷ್ಟೋ ರೋಗಗಳಿಗೆ ಔಷಧಿಗಳು ತಿಳಿಸಿದ ಆತ್ಮ ಎಷ್ಟೋ ಸುಖಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗಪಡುವ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಸಹ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಇದೆಲ್ಲವೂ ಪ್ರಪಂಚ ತರಗತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿಷಯಗಳು. ಪ್ರಪಂಚ ತರಗತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲಾರ ಮೂಲಕ ಅಲ್ಲದೆ ಕೆಲವರ ಶರೀರಗಳಿಂದಲೇ ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಪ್ರಪಂಚ ವಿಷಯಗಳೇ ಅತಿ ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ಕೆಲವರ ಆತ್ಮಗಳಿಂದಲೇ ಹೊರಬಿದ್ದರೆ ಪರಮಾತ್ಮ ತರಗತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿಷಯಗಳು

ಕೆಲವರ ಶರೀರಗಳಿಂದ ಅಲ್ಲದೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಒಂದು ಶರೀರದಿಂದಲೇ ಹೊರಬೀಳುತ್ತದೆ. ಪ್ರಪಂಚ ಸಂಬಂಧ ವಿಷಯಗಳ ರಹಸ್ಯಗಳು ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆ ಹೊಂದಿದ ಕೆಲವರಿಂದ ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ, ಪರಮಾತ್ಮ ವಿಷಯ ಒಂದು ಶರೀರದ ಆತ್ಮದಿಂದ ಹೊರಬೀಳುತ್ತದೆಂದು ಮರೆಯಬಾರದು. ಪರಮಾತ್ಮ ವಿಷಯಗಳು ರಹಸ್ಯಗಳು ತಿಳಿಸುವ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಒಂದೇಒಂದು ಆತ್ಮ ಇರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನೇ ಭಗವಂತ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಪರಮಾತ್ಮ ವಿಷಯಗಳು ಒಬ್ಬ ಭಗವಂತನ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಹೊರೆತು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಮೂರನೆ ಪುರುಷನಾದ ಪರಮಾತ್ಮ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಒಬ್ಬ ಭಗವಂತನ ಆತ್ಮವೇ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಭಗವಂತನಲ್ಲದೆ ಉಳಿದ ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಆತ್ಮಗಳು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿನ ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ವಿಷಯವನ್ನಾದರು ತಿಳಿಸಬಹುದು.

ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನಾಗಿ ಬಂದವನು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು. ಪರಮಾತ್ಮ ಸ್ವತಃ ಭೂಮಿ ಮೇಲೆ ಜನ್ಮ ಪಡೆ (ತಾಳಿ) ದಾಗ ಆ ಜನ್ಮವನ್ನು ಭಗವಂತನೆನ್ನಬಹುದು. ಪುರಾಣಗಳ ಪದ್ಧತಿ ಪ್ರಕಾರ ರಾಮನು ಸಹ ಭಗವಂತನೆಂದು ಅನ್ನುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಪುರಾಣಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಾರದೆಂದು ಮನವಿ. ಪರಮಾತ್ಮ ಕೃಷ್ಣನಿಗಿಂತ ಮುಂಚೆ ಯಾವ ಜನ್ಮ ಎತ್ತಿರುವುದು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ದಶಾವತಾರಗಳು ಶ್ರೀ ಮಹಾವಿಷ್ಣುವೆಂದು ಹೇಳಿರುವುದಿದೆ. ಆಕಾರ, ಹೆಸರಿರುವ ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿದ ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲದೆ, ಆಕಾರ ಹೆಸರಿಲ್ಲದ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿದ ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ನಾವು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಪ್ರಪಂಚವೆಲ್ಲ ಆವರಿಸಿ ಎಲ್ಲರೊಳಗಿರುವ ಪರಮಾತ್ಮ ಸ್ವತಃ ಭಗವದ್ಗೀತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಮಾನವನಿಗೆ ತಿಳಿಯದ ಎಷ್ಟೋ ರಹಸ್ಯಗಳು ಭಗವಂತನ ಆತ್ಮದ ಮೂಲಕ ಹೊರಗೆ ಬಂದಿವೆ ಆ ರಹಸ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ ಮರಣದ ವಿಷಯ, ಜನ್ಮದ ವಿಷಯಗಳು ಇವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಮರಣ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಮರಣ ಸಿದ್ಧಾಂತವಾಗಿ, ಜನ್ಮರಹಸ್ಯಗಳನ್ನು ಜನನಸಿದ್ಧಾಂತವಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ಹುಟ್ಟಿದಾಗ ಜ್ಞಾಪಕವಿದ್ದರೇನೆ ಜನನ ರಹಸ್ಯ, ಮರಣಿಸಿದಾಗ ಜ್ಞಾಪಕ ಇದ್ದರೇನೆ ಮರಣ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಬಹುದು. ಯಾರಿಗೂ ಜ್ಞಾಪಕ ಇಲ್ಲದಿರುವುದು, ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದಿರುವವು ನೀವು ಹೇಗೆ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದೀರಾ ಎಂದು ಇತರರು ಕೇಳದಂತೆ ಜನನಸಿದ್ಧಾಂತ ಭಗವದ್ಗೀತೆ ಸಂಖ್ಯಯೋಗದಲ್ಲಿ 22ನೇ ಶ್ಲೋಕ **"ವಾಸಾಂಸಿ ಜೀರ್ಣಾನಿ ಯಥಾ ವಿಹಾಯ ನವಾನಿ ಗೃರ್ಣಾತಿ ನರೋಪ ರಾಣಿ, ತಥಾ ಶರೀರಾಣಿ ವಿಹಾಯ ಜೀರ್ಣಾ ನ್ಯನ್ಯಾನಿ ಸಂಯಾತಿ ನವಾನಿದೇಹಿ"** ಅನ್ನುವುದರ ಪ್ರಕಾರ ಬರೆದಿದ್ದೇನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಮರಣ ಸಿದ್ಧಾಂತವೂ ಸಹ ಅಕ್ಷರ ಪರಬ್ರಹ್ಮಯೋಗ ಆರನೇ ಶ್ಲೋಕ **"ಯಂ ಯಂ ವಾಪಿ ಸ್ಮರನ್ ಭಾವಂ ತ್ಯಜತ್ಯನಂತೇ ಕಳೇಬರಮ್, ತಂ ತಮೇವೈತಿ ಕೌಂತೇಯ! ಸದಾ ತದ್ಭಾವ ಭಾವಿತಃ"** ಎನ್ನುವುದರ ಪ್ರಕಾರ ಬರೆದಿದ್ದೇನೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ಆತ್ಮ ಎಂತಹ ರಹಸ್ಯವನ್ನಾದರು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿ ಭಗವಂತನ ಆತ್ಮ ಪರಮಾತ್ಮ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಭಗವಂತನ ಆತ್ಮ ತಿಳಿಸಿದ ವಿಷಯಗಳನ್ನೇ ಇದಕ್ಕೂ ಮೊದಲು ಎಷ್ಟೋ ತಿಳಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಈಗಲೂ ಸಹ ಭಗವಂತನ ಆತ್ಮ ತಿಳಿಸಿದ ವಿಷಯಗಳನ್ನೇ ತಿಳಿಯಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ಅಸೂಯೆ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಭಗವಂತನು ತಿಳಿಸಿದ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮಾಯೆಯಲ್ಲಿರುವ ಮನುಷ್ಯ ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ ನಂಬಲಾರನು. ಜನನ ಮರಣ ರಹಸ್ಯಗಳು ಸಹ ಅಂತಹವೆಯಾದ್ದರಿಂದ ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೋರುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಓದಿ ತಕ್ಷಣ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಬರದೆ ಪೂರ್ತಿ ಓದಿ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಜನನ ಮರಣಗಳ ವಿವರಗಳು ರಹಸ್ಯಗಳಾದ್ದರಿಂದ ಅವು ಹೊಸದಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿ ನಂಬಲಾರದಂತೆ ಇವೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೆ ಇಷ್ಟು ವಿವರವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿದೆ. ಜನನ ಮರಣ ವಿಷಯಗಳೆಲ್ಲ ಭಗವಂತನ ಆತ್ಮದಿಂದ ತಿಳಿಸಲಾದ ವಿಷಯಗಳೆಂದು, ಜೀವಾತ್ಮನಾದ ನನ್ನವು ಅಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಈಗ ಮರಣವನ್ನು ಕುರಿತು ವಿವರ ನೋಡೋಣ.

ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಮರಣಗಳು ಎರಡು ವಿಧಗಳು ಇವೆ. ಒಂದು ಆಕಾಲಮರಣ, ಎರಡನೆಯದು ಕಾಲಮರಣ ಎನ್ನುತ್ತೇವೆ. **ಪೂರ್ತಿ ಶರೀರವನ್ನು ಬಿಡದೆ ಶರೀರದಲ್ಲಿನ ಹತ್ತು ಭಾಗಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರವೆ ಬಿಟ್ಟವರ ಮರಣವನ್ನು ಅಕಾಲಮರಣ ಎನ್ನುತ್ತೇವೆ. ಅಕಾಲಮರಣ ಹೊಂದಿದವರು ಉಳಿದ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಶರೀರಭಾಗಗಳಿಂದ ಜೀವಿಸುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ 24 ಭಾಗಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟವರದು ಕಾಲಮರಣ ಆಗುತ್ತದೆ.** ಅಕಾಲಮರಣ ಹೊಂದಿದವರು ನಮಗೆ ಕಾಣಿಸದಂತೆ ಜೀವಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದು ಹೆಸರಿಗೆ ಮರಣವೇ ಆಗಲಿ ಪೂರ್ತಿಮರಣ ಅಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಕಾಲಮರಣ ಹೊಂದಿದವರು ಮಾತ್ರವೇ ಪೂರ್ತಿ ಶರೀರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮರುಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಅಂತಹ ಮರಣವನ್ನು ಕುರಿತು ಈಗ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಮರಣ ಎಂದರೆ ಅರ್ಥವನ್ನು ಮೊದಲೇ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಮರಣ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಏನು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆಯೋ, ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಜೀವಾತ್ಮ ಯಾವ ಅನುಭೂತಿ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾನೋ, ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗಿರುತ್ತದೋ, ಜೀವಾತ್ಮ ಶರೀರವನ್ನು ಯಾವ ವಿಧವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾನೋ ತಿಳಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಶರೀರವು ಜೀವಾತ್ಮ ಸೇರಿ ಒಟ್ಟಾರೆ 25 ಭಾಗಗಳಾಗಿದೆ. ಜೀವಾತ್ಮ ನಂತರ ಇರುವ 24 ಭಾಗಗಳನ್ನು ಶರೀರದಲ್ಲಿನ ಆತ್ಮವೇ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ನಡೆಸುತ್ತಿದೆ. ಶರೀರದಲ್ಲಿನ ಆತ್ಮ ಪರಮಾತ್ಮರನ್ನು ಭಾಗಗಳಾಗಿ ಲೆಕ್ಕಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಶರೀರ ಭಾಗಗಳಾಗಿ ಲೆಕ್ಕಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸೂತ್ರವಿದೆ. ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಕೆಲಸಗಳು ಮಾಡುವವು ಜೀವಾತ್ಮಯೊಂದಿಗೆ ಒಟ್ಟು 25 ಇವೆ. ಆತ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಗಗಳಿಗೂ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಆಡಿಸುತ್ತಾ ಶರೀರವೆಲ್ಲಾ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಭಾಗವಾಗಿ ಲೆಕ್ಕಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. **25 ಭಾಗಗಳಾಗಿರುವ ಶರೀರವನ್ನು "ಸಜೀವ ಶರೀರ" ಎನ್ನುತ್ತೇವೆ. 25 ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ 10 ಭಾಗಗಳಾದ ಮೇಲಿನ ಶರೀರವನ್ನು "ಸ್ಥೂಲ ಶರೀರ" ಎನ್ನುತ್ತೇವೆ. 15 ಭಾಗಗಳಾದ ಒಳಗಿನ ಶರೀರವನ್ನು "ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಶರೀರ" ಎನ್ನುತ್ತೇವೆ.** ಶರೀರವು ಸ್ಥೂಲ, ಸ್ಥೂಕ್ಷ್ಮವೆಂದು ಎರಡು ವಿಧಗಳಾಗಿ ಇದೆ. ಭೂಮಿ ಮೇಲೆ ಸ್ಥೂಲಶರೀರ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮಶರೀರ ಇರುತ್ತದೆ ಆದರೆ, ಸೂಕ್ಷ್ಮಶರೀರ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಸ್ಥೂಲ

ಶರೀರ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ಥೂಲಶರೀರವನ್ನು ಮೇಲಿನ ಶರೀರವೆಂದು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಶರೀರವನ್ನು ಒಳಗಿನ ಶರೀರವೆಂದು ಸಹ ಹೇಳಬಹುದು. ಒಳಗಿನ ಶರೀರದಲ್ಲಿಯೇ ಜೀವಾತ್ಮ ಸಹ ಇರುತ್ತದೆ. ಜೀವಾತ್ಮ ಇರುವಂತಹ ಒಳಗಿನ ಶರೀರವು ಹೋದರೆ ಮೇಲಿನ ಶರೀರವು ಮೃತದೇಹವಾಗುತ್ತದೆ. ಒಳಗಿನ ಶರೀರ ಇರುವವರೆಗೂ ಮೇಲಿನ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಬೆಲೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಒಳಗಿನ ಶರೀರವು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮೇಲಿನ ಶರೀರವು ಮರಣಿಸಿದ ಶರೀರವಾಗಿ ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಸ್ಥೂಲ, ಸೂಕ್ಷ್ಮಶರೀರಗಳಾದ ಸಜೀವ ಶರೀರವನ್ನು ಕುರಿತು ತಿಳಿದುಕೊಂಡ ನಂತರ ಮರಣವನ್ನು ಕುರಿತು ಸುಲಭವಾಗಿ ತಿಳಿಯಬಹುದು.

ಮನೆಯಲ್ಲಿನ ಫ್ಯಾನ್‌ನಿಂದ ಗಾಳಿ ಬೀಸುತ್ತದೆ, ಲೈಟ್ ಬೆಳಕನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ, ಟೀವಿ ಸಿನಿಮಾವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಇವೆಲ್ಲವೂ ಅವುಗಳ ಕೆಲಸವನ್ನಿಡಿದು ಬಿಡಿ ಬಿಡಿಯಾದ ಪರಿಕರಗಳೇ ಆದರೂ ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಒಂದು ಶಕ್ತಿ ಅಗತ್ಯ. ಅದುವೆ ವಿದ್ಯುತ್‌ಶಕ್ತಿ. ಹಾಗೆಯೇ ಶರೀರವೆಂಬ ಮನೆಯಲ್ಲಿ 25 ಪರಿಕರಗಳು ಇವೆ. ಎಲ್ಲಾ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕೆಲಸಗಳು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಒಂದು ಶಕ್ತಿ ಅಗತ್ಯ ಅದುವೇ ಆತ್ಮಶಕ್ತಿ. ಆತ್ಮಶಕ್ತಿ ಎಲ್ಲಾ ಅವಯವಗಳಿಗೂ ಪ್ರಸಾರಮಾಡುತ್ತಾ ಅವುಗಳಿಂದ ವಿವಿಧ ಕೆಲಸಗಳು ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದೆ. ಶರೀರದ ಹೊರಗಿನ ಅವಯವಗಳಿಗಾಗಲಿ, ಒಳಗಿನ ಅವಯವಗಳಿಗಾಗಲಿ ಆತ್ಮಶಕ್ತಿಯೇ ಆಧಾರವಾಗಿದೆ. ಇದು ಸಜೀವ ಶರೀರಕ್ಕಿರುವ ವಿಧಾನ. ಶರೀರಕ್ಕೆ ಆಯುಷ್ಷು ಮುಗಿದುಹೋದಾಗ ಮರಣ ಸಮೀಪಿಸುತ್ತದೆ. ಮರಣ ಬರುವ ಸಮಯ ದವರೆಗೂ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಅವಯವಗಳು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ಆತ್ಮವೇ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ! ಒಂದು ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೆಲಸ ನಡೆದಿದೆ ಎಂದರೆ ಆ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿನ ಕಷ್ಟವನ್ನಾಗಲಿ, ಸುಖವನ್ನಾಗಲಿ ಆ ಶರೀರದಲ್ಲಿನ ಜೀವಾತ್ಮ ಅನುಭವಿಸುವು ದಕ್ಕೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಹತ್ತು ಕೇಜಿಗಳ ಅಕ್ಕಿಯ ಮೂಟೆ ದೊರೆತಿದೆ ಎಂದುಕೊಳ್ಳೋಣ, ಆ ಮೂಟೆಯನ್ನು ಅವನು ಎರಡು

ಕಿಲೋಮೀಟರ್‌ಗಳು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮೂಟೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತು ಕೊಂಡುಹೋಗುವಾಗ ಭಾರವನ್ನು ಬಾಧೆಯನ್ನು ಸಹ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಜೀವಾತ್ಮ ಸ್ವಲ್ಪ ಸುಖವನ್ನು, ಸ್ವಲ್ಪ ದುಃಖವನ್ನು ಎರಡನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಕಾರ್ಯ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಪಟ್ಟ ಶರೀರ ಭಾಗಗಳೆಲ್ಲವುಕ್ಕೂ ಆತ್ಮಶಕ್ತಿ ಆಧಾರವಾಗಿದೆ. ಆತ್ಮ ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಆ ಕಾರ್ಯಮಾಡಿಸಿದರೂ ಜೀವಾತ್ಮ ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರಾರಬ್ಧಕರ್ಮವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವುದು, ಸ್ವಲ್ಪ ಆಕಾಮಿಕಕರ್ಮವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ನಡೆದಿದೆ. ನಡೆದ ಕಾರ್ಯ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕಾಣಿಸಿದರೂ ಕಾರ್ಯನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ ಪ್ರಾರಬ್ಧ ಯಾರಿಗೂ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನವಾದ ಆಗಾಮಿಕಕರ್ಮವೂ ಸಹ ಯಾರಿಗೂ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆತ್ಮವೇ ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ಆತ್ಮ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಸಹ ಪ್ರಾರಬ್ಧಕರ್ಮ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ವಿವಿಧ ಕರ್ಮಗಳಿರುವ ಮನುಷ್ಯರಿಂದ ವಿವಿಧ ರೀತಿಗಳಾಗಿ ಆತ್ಮ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿಸುವುದರಿಂದ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ಕೆಲಸಗಳು ಕಾಣಿಸುತ್ತಿವೆ.

ಅನೇಕ ವಿಧಗಳಾಗಿ ಕೆಲಸಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿರುವ ಆತ್ಮವಾಗಲಿ, ಮಾಡಿಸುತ್ತಿರುವ ಕರ್ಮವಾಗಲಿ, ಯಾರಿಗೂ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವ ಜೀವಾತ್ಮ ಮಾತ್ರ ತನ್ನಸ್ಥಿತಿ ತಾನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳದೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ನಾನೇ ಕರ್ತನೆಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಕರ್ಮಮಾಡಿಸುವುದು, ಆತ್ಮಮಾಡುವುದು ತಿಳಿಯದ ಜೀವಾತ್ಮ ನಾನೇ ಕರ್ತನೆಂದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಹೇಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆಯೋ ಉದಾಹರಣೆ ಯೊಂದಿಗೆ ವಿಶದಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ನೋಡೋಣ. ಇದಕ್ಕೂ ಮುಂಚೆ ಹತ್ತುಕೇಜಿಗಳ ಅಕ್ಕಿ ಮೂಟೆಯ ವಿಷಯ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ! ಅದರ ವಿಷಯವೇ ನೋಡೋಣ ಒಬ್ಬನು ಕೂಲಿನಾಲಿ ಮಾಡಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣವನ್ನು ಕೂಡಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಪಕ್ಕದ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಗವರ್ನಮೆಂಟ್ ಸ್ಟೋರ್‌ನಲ್ಲಿ (ನ್ಯಾಯಬೆಲೆ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ) ಎರಡು

ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಕೇಜಿ ಪ್ರಕಾರ ಹತ್ತು ಕೇಜಿಗಳ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತನ್ನ ಊರಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು. ದಾರಿಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಹಿರ್ಭೂಮಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿದೆ. ಬಹಿರ್ಭೂಮಿಗೆ ಅಂದರೆ ಯಾವುದೋ ಯುದ್ಧರಂಗಕ್ಕೆ ಅಂದು ಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ ಕಾಲಕೃತ್ಯಗಳು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆಂದು ಅರ್ಥ. ಅಕ್ಕಿ ಮೂಟೆಯನ್ನು ಏಕೆ ಹಿಂದೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ದಾರಿಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು ಸ್ವಲ್ಪದೂರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪೊದೆ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ಆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವುದು, ಆ ಮೂಟೆಯನ್ನು ನೋಡುವುದು ನಡೆದಿದೆ. ಅವನ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣುಗಳ ನೋಟ ಆ ಮೂಟೆಯ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದತಕ್ಷಣ ಕಣ್ಣುಗಳವರೆಗೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿದ ಮನಸ್ಸು ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಒಳಗಿರುವ ಬುದ್ಧಿಗೆ ತಿಳಿಸಿತು. ಹೊರಗಿನ ವಿಷಯವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿದ ಬುದ್ಧಿ ಒಳಗೆ ತನ್ನ ಸುತ್ತ ಇರುವ ಗುಣಗಳಿಂದ ಯೋಚಿಸುವುದು ಮೊದಲು ಮಾಡಿದೆ. ಗುಣಗಳು ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಟ್ಟ ಎರಡು ವಿಧಗಳಾಗಿ ಇರುತ್ತವಾದ್ದರಿಂದ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಎರಡು ವಿಧಗಳ ಆಲೋಚನೆಗಳು ಬಂದಿರುವವು ಅವು ಹೀಗೆ ಇವೆ.

ಒಳ್ಳೆಯಗುಣ–ಯಾರದೋ ಮೂಟೆ ಕೆಳಗೆ ಬೀಳಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ.

ಕೆಟ್ಟಗುಣ–ಯಾರದಾದರೆ ಏನು, ಈಗ ಯಾರು ಇಲ್ಲ! ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ.

ಒಳ್ಳೆಯಗುಣ–ಮೂಟೆಬಿದ್ದುಹೋದ ವಿಷಯ ತಿಳಿದು ಮತ್ತೆ ಬಂದು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ನಾವೇತಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡುಹೋಗಬೇಕು? ಬೇಡ.

ಕೆಟ್ಟಗುಣ–ಯಾರು ಇಲ್ಲದಿರುವಾಗ ದೊರೆತಿರುವುದು ನಮ್ಮ ಹೊಡೆವೆಯೇ ತೆಗೆದುಕೋ.

ಒಳ್ಳೆಯಗುಣ–ಕಳೆದುಕೊಂಡವನು ಬಂದುನೋಡಿ ಯಾರೋ ಎತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆಂದು ದುಃಖಪಡುತ್ತಾನೆ!

ಕೆಟ್ಟಗುಣ–ಕಳೆದುಕೊಂಡಿರುವುದು ಅವನ ತಪ್ಪೇ. ದೊರೆತರೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳ ಬಾರದಾ!

ಒಳ್ಳೆಗುಣ–ಕಳೆದುಕೊಂಡವನು ನನ್ನ ಒಡೆವೆಹೋಗಿದೆ ಎಂದು ದುಃಖ ಪಡುತ್ತಾನೆ.

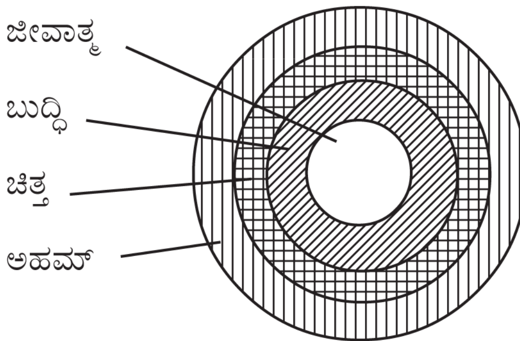
ಕೆಟ್ಟಗುಣ–ಯಾರೋ ದುಃಖಪಡುತ್ತಾನೆಂದು ಸಿಕ್ಕಿರುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವುದಾ?

ಒಳ್ಳೆಗುಣ–ಇದು ಕೆಟ್ಟಕೆಲಸ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಡ.

ಕೆಟ್ಟಗುಣ–ಒಳ್ಳೆಯದು ಕೆಟ್ಟದು ಎಂದು ನೀತಿಗೆ ಹೋದರೆ ಬದುಕುವುದಿಲ್ಲ ಮೊದಲು ತೆಗೆದುಕೋ!

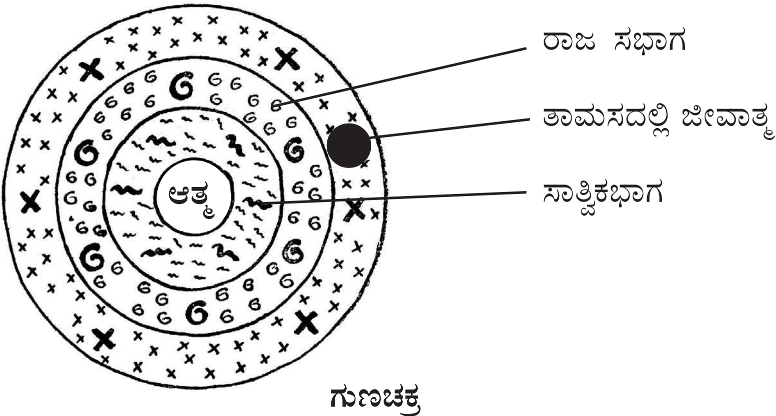
ಹೀಗೆ ಎರಡು ವಿಧಗಳ ಗುಣಗಳಿಂದ ಬುದ್ಧಿ ಯೋಚಿಸಿದಾಗ ಆ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುವುದೋ, ನಡೆಯದೆ ಹೋಗುವುದೋ ಕರ್ಮವನ್ನನುಸರಿಸಿ ನಿರ್ಣಯವಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾರಬ್ಧ ಕರ್ಮದಪ್ರಕಾರ ಆ ಮಾತನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು ಇದೆ. ಎರಡುವಿಧಗಳ ಯೋಚನೆಗಳನ್ನು ಬುದ್ಧಿ ಯೋಚಿಸಿ ಯಾವಕಡೆಯೂ ನಿರ್ಣಯಮಾಡದಂತಿರುತ್ತದೆ. ಬುದ್ಧಿ ಗುಣಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಯೋಚಿಸುವುದೇ ಹೊರತು ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡುವುದು ಅಲ್ಲ. ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡುವುದು ಬುದ್ಧಿ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವ ಚಿತ್ತ. ಬುದ್ಧಿ ಯೋಚಿಸಿದ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸುತ್ತದೆ. ಚಿತ್ತಿಸುವುದನ್ನೆ ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡುವುದು ಇಲ್ಲವೇ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಎನ್ನುತ್ತೇವೆ. ಚಿತ್ತವು ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನೊ ಕೆಟ್ಟದನ್ನೊ ಯಾವುದೋ ಒಂದನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಜೀವಿಯು ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಪ್ರಾರಬ್ಧಕರ್ಮದ ಪ್ರಕಾರ ಏನು ನಡೆಯಬೇಕೋ ಏನು ನಡೆಯಬಾರದೋ ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಚಿತ್ತವು ನಿರ್ಣಯಿಸುತ್ತದೆ. ಮೂಟೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಂತೋಷವನ್ನು, ಎರಡು ಕಿಲೋಮೀಟರ್ ಗಳು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಸ್ವಲ್ಪ ಭಾರದ ಬಾಧೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನಲ್ಲಿನ ಚಿತ್ತವು ಮೂಟೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಿದೆ. ಆಗ ಆ ವಾರ್ತೆ ಚಿತ್ತದಿಂದ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸೇರಿದಾಗ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ

ಬಾಹ್ಯ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳಾದ ಕಾಲು ಕೈಗಳಿಗೆ ಸೇರುತ್ತದೆ. ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಬಂದಿರುವ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಕಾಲು ಕೈಗಳು ಆಚರಿಸುತ್ತಿವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಜೀವಿಯ ಪ್ರಮೇಯ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಇಲ್ಲ. ಕಾರ್ಯದ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ತನಗೇನೋ ಲಾಭಬಂದಿದೆ ಎಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಂತೋಷ ಪಡುವುದು, ಎತ್ತಿಕೊಂಡಾಗ ಬಾಧೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವುದು ಜೀವಿಯ ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ. ಅಂದರೆ ನಡೆದ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿನ ಕಷ್ಟ ಸುಖಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವುದು ಬಿಟ್ಟರೆ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಜೋಕ್ಯವು ಜೀವಿಗೆ ಇಲ್ಲ. ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಮೂಲ ಪ್ರಾರಬ್ಧ ಕರ್ಮವಾದ್ದರಿಂದ ಅವಯವಗಳಿಗೆ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ನಡೆಸುವುದು ಆತ್ಮ. ಶರೀರದಲ್ಲಿನ ಹೊರಗಿನ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳಾದ ಕಾಲುಕೈಗಳು ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗವಾಗಿವೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ನಡೆದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ನಾನೇ ಕರ್ತನೆಂದು ಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಜೀವಿಗೆ ಅಹಮ್ ಬೋಧಿಸುತ್ತಿದೆ. ಅಹಮ್, ಚಿತ್ತದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಇದೆ. ಅಹಮ್ ಒಂದರ ಭಾವವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಜೀವಿಯು ತನಗೆ ಸಂಬಂಧ ವಿಲ್ಲದಿರುವುದನ್ನು ನಾನೇ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆಂದುಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿನ ಹೊಸಕರ್ಮವಾದ ಆಗಾಮಿಕಕರ್ಮ ಜೀವಿಗೆ ತಗಲಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. ಶರೀರದಲ್ಲಿನ ಜೀವಾತ್ಮ, ಬುದ್ಧಿ, ಚಿತ್ತ, ಅಹಮ್ ಒಂದರ ಆಕಾರವನ್ನು ಕೆಳಗಿನ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದು.



ದಾರಿಯಲ್ಲಿನ ಅಕ್ಕಿ ಮೂಟೆಯದೃಶ್ಯ ಬುದ್ಧಿಗೆ ತಿಳಿದಾಗ ತಲೆಯಲ್ಲಿನ ಗುಣಗಳು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿವೆ. ಒಳಗಿನ ಗುಣಗಳು ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಟ್ಟ ವರ್ಗಗಳೆಂದು ಎರಡುವಿಧಗಳು ಇವೆ. ಕೆಟ್ಟವರ್ಗದಲ್ಲಿನ ಆಸೆ ಎನ್ನುವ ಗುಣ ಅಕ್ಕಿ ಮೂಟೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಯೋಚನೆಗಳು ಕೊಡುವಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧ ವರ್ಗವಾದ ಒಳ್ಳೆಯಗುಣ ಗಳಿಂದಲೂ ಸಹ ಯೋಚನೆಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಆಗಿನ ಕರ್ಮಾನುಸಾರ ನಿರ್ಣಯ ನಡೆದಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಆಸೆ ಎಂಬ ಗುಣ ಕೆಲಸಮಾಡಿದೆ ಎಂದು ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಕಾರ್ಯಗಳಿಂದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಗುಣಗಳು ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಗುಣಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಯಾವಾಗಲು ಜೀವಾತ್ಮ, ಬುದ್ಧಿ, ಚಿತ್ತ, ಅಹಮ್ ನಿವಾಸಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಗುಣಗಳಲ್ಲಿ ಜೀವಿಯಿರುವ ಚಿತ್ರವನ್ನು ನಂತರ ಪುಟದಲ್ಲಿ ನೋಡಿ.

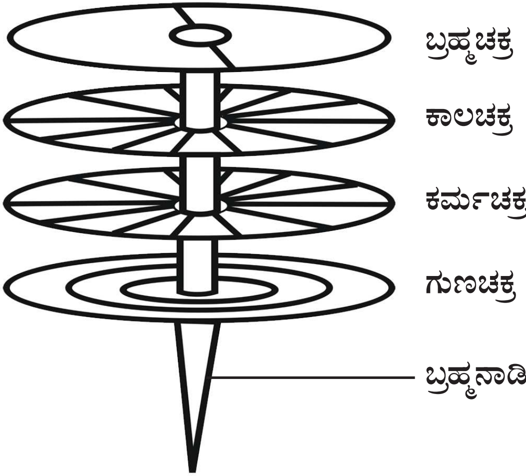
ಜೀವಾತ್ಮ ಶೂನ್ಯವಾದ ಬಯಲಾಗಿರುವಾಗ, ಆ ಬಯಲನ್ನು ಬುದ್ಧಿ ಪೊರೆಯು ಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಬುದ್ಧಿಪೊರೆ ನಂತರ ಚಿತ್ತದಪೊರೆ ಇದೆ. ಚಿತ್ತದಪೊರೆ ನಂತರ ಅಹಮ್‌ನ ಪೊರೆ ಇದೆ. ಈ ವಿಧವಾಗಿ ಮೂರು ಪೊರೆಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಯಲಾಗಿ ಜೀವಾತ್ಮ ಇದೆ. ಮೂರುಪೊರೆಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ಪೊರೆಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಜೀವಾತ್ಮ ಆಕಾರ ಏರ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ದುಂಡನೆ ಆಕಾರದಿಂದ ಬುದ್ಧಿ, ಚಿತ್ತ, ಅಹಮ್ ಸಮೇತನಾಗಿರುವ ಜೀವಾತ್ಮ ಮೂರು ಗುಣಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ



ಗುಣಚಕ್ರ

ಯಾವುದರಲ್ಲಿಯೋ ಒಂದರಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಜೀವಾತ್ಮವನ್ನು ತನ್ನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡ ಮೂರು ಗುಣಗಳು ವೃತ್ತಾಕಾರ ಹೊಂದಿದ ಚಕ್ರದಂತಿವೆ. ಮೂರು ಗುಣಗಳಿಗೆ ಮಧ್ಯ ಆತ್ಮ ಆಧಾರದಂತೆ ಇದೆ. ಆತ್ಮ ಮೂರು ಗುಣಗಳ ಚಕ್ರಕ್ಕಲ್ಲದೆ ಅದರ ಮೇಲಿರುವ ಕರ್ಮಚಕ್ರಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಕರ್ಮಚಕ್ರಕ್ಕೆ ಮೇಲಿರುವ ಕಾಲಚಕ್ರಕ್ಕೆ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಮೇಲಿರುವ ಬ್ರಹ್ಮಚಕ್ರಕ್ಕೆ ಆಧಾರವಾಗಿದೆ. ಬ್ರಹ್ಮ, ಕಾಲ, ಕರ್ಮ, ಗುಣಚಕ್ರಗಳ ಚಿತ್ರವನ್ನು ನಂತರ ಪುಟದಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದು.

ಈ ವಿಧವಾಗಿರುವ ನಾಲ್ಕುಚಕ್ರಗಳ ಸಮೂಹವೂ ಹಣೆಯ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾಗಿ ತಲೆ ಮಧ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಕೆಳಗಿನ ಚಕ್ರದಲ್ಲಿನ ಜೀವಾತ್ಮ ಅಲ್ಲಿ ಗುಣಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿಕೊಂಡಿರುವಾಗ, ಮೇಲಿರುವ ಕರ್ಮಚಕ್ರದಿಂದ ಕರ್ಮ



ಬ್ರಹ್ಮ, ಕಾಲ, ಕರ್ಮ ಗುಣಚಕ್ರಗಳ ಚಿತ್ರ

ಕರ್ಮಕೆಳಗೆ ಪ್ರಸಾರವಾಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಯಾವ ಕರ್ಮ ನಡೆಯಬೇಕೋ ಸೂಚಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಧವಾಗಿ ಕಾಲವನ್ನನುಸರಿಸಿ ಕರ್ಮ, ಕರ್ಮವನ್ನನುಸರಿಸಿ ಗುಣಗಳು, ಗುಣಗಳನ್ನನುಸರಿಸಿ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಬ್ರಹ್ಮನಾಡಿಯನ್ನು ಕೇಂದ್ರವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಾಲ್ಕು ಚಕ್ರಗಳಿಗೂ ಆಧಾರವಾಗಿರುವ ಆತ್ಮ, ಗುಣಚಕ್ರದಲ್ಲಿನ ಗುಣಗಳು ಶರೀರ ಭಾಗಗಳಾಗಿ ಲೆಕ್ಕಿಸಲ್ಪಡಲಿಲ್ಲ.

ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕಿ ಮೂಟೆ ದೊರೆತ ಕಾಲ, ಕಾಲಚಕ್ರವನ್ನನುಸರಿಸಿ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಹನ್ನೆರಡು ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾದ ಕರ್ಮ, ಕರ್ಮ ಚಕ್ರವನ್ನನುಸರಿಸಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಂತೋಷ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಾಧೆ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ. ಕೆಲಸಮಾಡಿದ ಗುಣಗಳು ಗುಣಚಕ್ರದಲ್ಲಿನ ಆಸೆ ಜೀವಿಗೆ ಬಂದಿರುವ ಆಗಾಮಿಕಕರ್ಮ ಪಾಪ. ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿದರೂ ಶರೀರ ಭಾಗಗಳು ಹೊರಗೆ ಕಾಲು, ಕೈಗಳು, ಕಣ್ಣುಗಳು, ಒಳಗಿನ ಮನಸ್ಸು, ಬುದ್ಧಿ, ಚಿತ್ತ, ಅಹಮ್, ಜೀವಾತ್ಮ, ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕವಾದ ಪ್ರಾರಬ್ಧಕರ್ಮ ಶರೀರದ ಮೂಲಕ ಅನುಭವಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದೆ. ಜೀವಾತ್ಮ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾ ಆಹಮ್‌ನಿಂದ ಮತ್ತೆ ಹೊಸ ಕರ್ಮ ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಈ ವಿಧಾನ ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಹಳೆಕರ್ಮ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾ ಹೊಸಕರ್ಮ ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಳ್ಳುವು ದರಿಂದ ಜೀವಾತ್ಮ ಮರಣಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಹೊಸಜನ್ಮ ಎತ್ತಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಜನನ ಮರಣಗಳು ಕರ್ಮದಿಂದಲೇ ತಗಲಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿವೆ ಎಂದು. ಇದು ಜೀವಿತಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ತತಂಗ.

ಮರಣದಲ್ಲಿನ ಶರೀರ ಅವಸ್ಥೆ ತಿಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಜೀವಿತಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೇಗಿರುತ್ತದೋ ತಿಳಿಯುವುದು ಅಗತ್ಯ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಸಜೀವ ಶರೀರದಲ್ಲಿನ ಕಾಲ, ಕರ್ಮ, ಗುಣಗಳು ಕಾರ್ಯಗಳು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಜೀವಾತ್ಮ, ಆತ್ಮ, ಅವಯವಗಳ ವಿಷಯವೂ ಸಹ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಇನ್ನು ಮರಣಾವಸ್ಥೆ ವಿಷಯ ನೋಡೋಣ. ಬದುಕಿದಷ್ಟುದಿನ ಜೀವಾತ್ಮ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಸುಖವನ್ನೋ, ದುಃಖವನ್ನೋ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾನೆ. ನಿದ್ರೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಲ್ಲಿಯೂ, ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಾರಬ್ಧಕರ್ಮ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಕಾಲಿನಲ್ಲಿ ಮುಳ್ಳು ಚುಚ್ಚುಕೊಂಡರು ಆ ನೋವು ಮನಸ್ಸಿನ ಮೂಲಕ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಸೇರಿ ಬುದ್ಧಿಮೂಲಕ ಜೀವಾತ್ಮನ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿ ಅನುಭವವನ್ನು ಬಹಳ ವೇಗವಾಗಿ ಜೀವಿಗೆ ಸೇರಿಸುವ ಯಾಂತ್ರಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಶರೀರದಲ್ಲಿದೆ. ಇಂತಹ ಶರೀರ ಯಂತ್ರಾಂಗ

ಮರಣ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಂಭಿಸಿಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಸಮಯವನ್ನೇ 'ಅವಸಾನದಶೆ" ಎನ್ನುತ್ತೇವೆ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಐದು ದಶೆಗಳಿವೆ. 1) ಬಾಲ್ಯ, 2) ಯೌವ್ವನ, 3) ಕೌಮಾರ್ಯ, 4) ವೃದ್ಧಾಪ್ಯ, 5) ಅವಸಾನದಶೆ ಎಂದು ಅವುಗಳ ಹೆಸರುಗಳು. ಬಾಲ್ಯದಶೆ, ಯೌವ್ವನದಶೆ, ಕೌಮಾರ್ಯದಶೆ, ವೃದ್ಧಾಪ್ಯದಶೆ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲವಿರುವಾಗ ಅವಸಾನದಶೆ ಮಾತ್ರ ಕೇವಲ ಐದು ನಿಮಿಷಗಳಿಂದ ಅರ್ಧಗಂಟೆಯವರೆಗೂ ಇರುತ್ತದೆ, ಕೆಲವರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆಯೂ ಸಹ ಇರುತ್ತದೆ. ಮೊದಲು ಬಾಲ್ಯದಶೆ ಮೊದಲುಗೊಂಡು ವೃದ್ಧಾಪ್ಯದಶೆಯವರೆಗೂ ಶರೀರದ ಒಳಗಿನ ಹೊರಗಿನ ಅವಯವಗಳು, ಕರ್ಮ, ಗುಣಗಳು ಎಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ವಿಧವಾಗಿ ಅವುಗಳ ಕೆಲಸ ಅವು ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವಸಾನದಶೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಶರೀರದೊಳಗಿನ, ಹೊರಗಿನ ಅವಯವಗಳಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಉಂಟಾಗುತ್ತಾ ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸ ಮಾಡದೆ ನಿಂತುಹೋಗುತ್ತವೆ.

ಶರೀರದ ಎಲ್ಲಾ ದಶೆಗಳಲ್ಲಿ ಶರೀರವೆಲ್ಲ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವಯವಗಳೆಲ್ಲವನ್ನು ಕರ್ಮಾನುಸಾರ ನಡೆಸುವ ಆತ್ಮ ಅವಸಾನ ದಶೆದಲ್ಲಿ ಶರೀರವೆಲ್ಲ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ಸಂಕುಚಿತಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಅವಸಾನದಶೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆತ್ಮ ಸಂಕುಚಿತಗೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಮೊದಲು ಕೂದಲಿನ ಚರ್ಮದ ಸ್ಪರ್ಶ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇರುವೆ ಕಚ್ಚಿದರೂ ತಿಳಿಯದಂತೆಹೋಗುತ್ತದೆ. ಚೇಳು ಕಚ್ಚಿದರು ನೋವು ತಿಳಿಯದಂತೆಹೋಗುತ್ತದೆ. ಬದುಕಿರುವಷ್ಟು ದಿನ ಎಲ್ಲಾ ದಶೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಚರ್ಮದ ಮೂಲಕ ತಿಳಿದ ಬಾಧೆಗಳು ಅವಸಾನದಶೆಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯದಂತೆಹೋಗುತ್ತವೆ. ಇದರ ಪ್ರಕಾರವಾದರೆ ಜೀವಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ದಶೆಗಳಿಗಿಂತ ಅವಸಾನದಶೆಯೇ ಬಾಧೆ ಇಲ್ಲದಿರುವುದೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಶರೀರವೆಲ್ಲವೂ ಇರುವ ಆತ್ಮ ಮುದುರಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದರಿಂದ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳಾದ ಕಾಲು, ಕೈಗಳು, ಕೆಲಸಮಾಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಆಗ ಮನುಷ್ಯ ಕದಲದೆ, ಅಲುಗಾಡದೆ

ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಬಾಯಿ ಕದಲುವ ಶಕ್ತಿಯೂ ಸಹ ಇಲ್ಲದಂತಿರುವುದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯ ಮಾತನಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯ ಗಳು ಕೆಲಸಮಾಡದೆ, ಕೆಲವು ನಿಮಿಷಗಳು ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಗಳು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ತನ್ನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವ ಮನುಷ್ಯರು ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ, ಅವರ ಮಾತುಗಳು ಕೇಳಿಸುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ತಾನು ಮಾತ್ರ ಯಾರನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಬಾಯಿ, ಕಾಲು, ಕೈಗಳು ಕೆಲಸ ಮಾಡದಿರುವುದರಿಂದ ತನ್ನಲ್ಲಿ ತಾನು ವ್ಯಥೆಪಡುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಶರೀರದ ಮೇಲಿರುವ ನೋವುಗಳೂ ತಿಳಿಯದಂತೆಹೋಗುತ್ತವೆ. ಕಾಲಿನ ನೋವುಗಳು ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಶರೀರದೊಳಗೆ ನೋವುಗಳೇನಾದರು ಇದ್ದರೆ ಅವು ಮಾತ್ರ ತಿಳಿಯುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ನಂತರ ಸ್ವಲ್ಪಸಮಯಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಗ ಳಾದ ಕಣ್ಣು, ಕಿವಿಗಳು ಸಹ ಶಕ್ತಿಹೀನವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಆಗ ಹೊರಗೆ ಯಾರಿರುವುದು, ಯಾರು ಏನು ಮಾತನಾಡು ತ್ತಿರುವುದು ತಿಳಿಯದಂತೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಹೊರಗಿನವರು ಇಗೋ ನಿನ್ನ ಚಿಕ್ಕ ಮಗಬಂದಿದ್ದಾನೆಂದು ಹೇಳಿದರೂ, ಬಚ್ಚಿಟ್ಟಿರುವ ಧನವೆಲ್ಲಿಟ್ಟಿದ್ದೀಯಾ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು ಒಳಗಿನ ಜೀವಿಗೆ ವಿಷಯವೇ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಕಣ್ಣುಗಳು ತೆರೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರು ಕಾಣಿಸದಂತೆಹೋಗುವುದರಿಂದ ಕಣ್ಣರೆಪ್ಪೆಯೂ ಸಹ ಒಡೆಯದೆ ನೋಡುತ್ತಿರು ವಂತೆ ಹೊರಗಿನವರಿಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಯಮದೂತರು ಬಂದಿದ್ದಾರೆಂದು ಅವರನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದು, ದೂತನ ದರ್ಶನದಿಂದ ನಮ್ಮ ಧ್ಯಾಸ ಹೋಗಿದೆ ಎಂದು ಕೆಲವರಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವಸಾನದಶೆ ಯಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ನೋಟವೆ ಇಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯದೆ ಯಮಕಿಂಕ ರನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದುಕೊಳ್ಳುವುದು ತಪ್ಪು.

ಶರೀರದ ಹೊರಗಿರುವ ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಗಳು, ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳು ಕೆಲಸ ಮಾಡದೆಹೋಗುವುದರಿಂದ ಬಾಹ್ಯಬಾಧೆಗಳೆಲ್ಲ ಬಿಟ್ಟುಹೋದಂತೆ. ಹೊರಗಿನ ಪ್ರಪಂಚದ ಜೊತೆಗೆ ಮನಸ್ಸು ಸಹ ಹೊರಗಿನ ಪ್ರಪಂಚದ ಜೊತೆ

ಸಂಬಂಧ ಇಲ್ಲದಂತಾಗಿ ಒಳಗಿನ ಇಂದ್ರಿಯಗಳು ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಆತ್ಮದ ಜೊತೆಗೆ ಮನಸ್ಸೂ ಹೊರಗಿನ ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಸಂಬಂಧ ಇಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಹೊರಗಿನ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಬುದ್ಧಿಗೆ ತಿಳಿಸಲಾರದೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಬುದ್ಧಿಗೆ ಹೊರಗಿನ ವಿಷಯಗಳು ಸೇರದಿರುವುದರಿಂದ ಯೋಚಿಸುವ ಅಗತ್ಯವೇ ಇಲ್ಲದಂತೆಹೋಗಿದೆ. ಬುದ್ಧಿಗೆ ಯೋಚನೆಗಳು ಇಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಕೆಲಸವೇ ಇಲ್ಲ. ಯಾವ ಕೆಲಸ ನಡೆಯದಿರುವು ದರಿಂದ ಆಹಮ್‌ಗೂ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲ. ಆಗ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಆತ್ಮಶಕ್ತಿ ಸಿಗುವುದರಿಂದ ಮನಸ್ಸು ತನ್ನ ನೈಜದ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆದುಹೋದ ಕೆಲಸಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಜ್ಞಾಪಕ ತರುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಕ್ರಮೇಣ ಮನಸ್ಸು ಬಲಹೀನವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸು ತಿಳಿಸುವ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿನ ಜ್ಞಾಪಕ ಬಿಟ್ಟರೆ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಯಾವ ದುಃಖವಾಗಲಿ, ಯಾವ ಚಿಂತೆಯಾಗಲಿ ಇಲ್ಲದಂತಿರುತ್ತದೆ. ಎಷ್ಟೋ ಶರೀರ ಬಾಧೆಗಳು, ಮಾನಸಿಕ ಬಾಧೆಗಳು ಹೊಂದಿ ಶಾಂತಿಯಿಲ್ಲದವನಿಗೆ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಅನುಭವಿಸದ ಬಾಧೆರಹಿತ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅವಸಾನದಶೆಯಲ್ಲಿ ಜೀವಿಯು ಪಡೆಯುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಯಾವ ಬಾಧೆಗಳು, ಯಾವ ಚಿಂತೆಗಳು ಇಲ್ಲದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಬದುಕಿರುವವರು ತಿಳಿಯಲಾರದೆ, ಮರಣಿಸುವಾಗ ಜೀವಿಯು ಎಷ್ಟು ಬಾಧೆ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೋ ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಕೊನೆಗೆ ಮನಸ್ಸು ಸಹ ಶಕ್ತಿಹೀನವಾಗುತ್ತಾ ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮರೆತು ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ತನಗಿರುವ ಜ್ಞಾಪಕಶಕ್ತಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗುವು ದರಿಂದ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಷಯುಗಳನ್ನು, ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಅಚ್ಚಿಕೊಂಡಿರುವ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಜ್ಞಾಪಕ ತರುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಆ ವಿಷಯಗಳನ್ನೇ ಬುದ್ಧಿ ಗ್ರಹಿಸಿ ಜೀವಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಮನಸ್ಸು ಕೊನೆಯವರೆಗು ಜ್ಞಾಪಕಗಳ ಕೆಲಸವೇ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಕೊನೆಗೆ ಮನಸ್ಸು ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮರೆತುಹೋಗಿ ಕೊನೆಗೆ ತನಗಿರುವ ಇಷ್ಟವಾದ ವಿಷಯವೇನೋ ಅದೊಂದನ್ನು ಜ್ಞಾಪಕ ತರುತ್ತದೆ. ಅದುವೆ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಕೊನೆಯ ಜ್ಞಾಪಕ. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಮೀರಿದ ವಿಷಯ ಮನಸ್ಸಿಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಕೊನೆಯ ವಿಷಯವೇ ಬುದ್ಧಿ ಮೂಲಕ

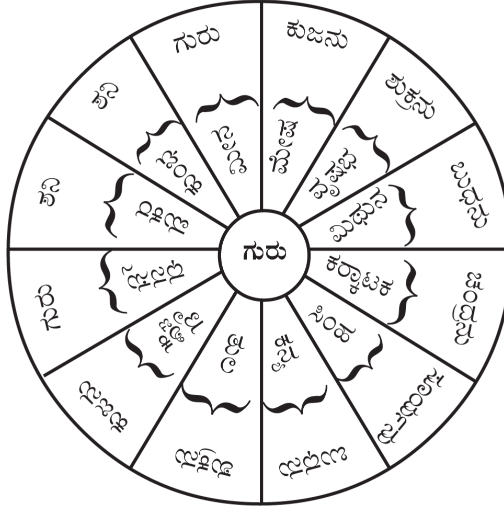
ಜೀವಿಯು ಗ್ರಹಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಏನನ್ನಾದರೆ ಮನುಷ್ಯ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ತಿಳಿದಿರುತ್ತಾನೋ, ಯಾವ ವಿಷಯವಾದರೆ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯ ವಾಗಿರುತ್ತದೋ, ಯಾವ ವಿಷಯವನ್ನು ಜೀವನದ ಧ್ಯೇಯವಾಗಿ, ಜೀವನದ ಸಾರಾಂಶವಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬದುಕುತ್ತಿರುತ್ತಾನೋ ಆ ವಿಷಯವೇ ಕಟ್ಟಕಡೆಯ ಜ್ಞಾಪಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಕೊನೆಯ ವಿಷಯವನ್ನು ಮನೋಕನ್ನಡಿಯ ಮೇಲೆ ಬುದ್ಧಿ ಮೂಲಕ ಜೀವಾತ್ಮ ನೋಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ಆತ್ಮ ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಬುದ್ಧಿ, ಮನಸ್ಸಿನಿಂದಲೂ ಸಹ ಸಂಕುಚಿತಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಅವಯವಗಳು ಸ್ಥಂಭಿಸಿಹೋದಂತೆ ಅವು ಸಹ ಇಲ್ಲದಂತೆಹೋಗುತ್ತವೆ. ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಎಲ್ಲಾದಶೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿದ 24 ಭಾಗಗಳು ಅಂತ್ಯವಾಗಿಹೋಗುತ್ತವೆ. ಕೊನೆಗೆ ಶರೀರ ಭಾಗವಾಗಿ ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾದ ಜೀವನೊಬ್ಬನೇ ಉಳಿಯುತ್ತಾನೆ. ಆತ್ಮ ಶರೀರವೆಲ್ಲವೂ ಮುದುಡಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ನಿವಾಸಕೇಂದ್ರವಾದ ಬ್ರಹ್ಮನಾಡಿಯನ್ನು ಸೇರುತ್ತದೆ. ಆಗ ಶರೀರವೆಲ್ಲ ಮೃತವಾಗಿಹೋಗಿ ತಲೆ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮನಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಆತ್ಮವು, ಗುಣಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಯು ಇರುತ್ತಾರೆ. ಆ ಸ್ಥಿತಿ ಕೆಲವು ಸೆಕೆಂಡ್‌ಗಳು ಮಾತ್ರವಿದ್ದು ಆತ್ಮ ಬ್ರಹ್ಮನಾಡಿಯನ್ನು ಸಹ ಬಿಟ್ಟು ತನ್ನಜೊತೆ ಇರುವ ನಾಲ್ಕುಚಕ್ರಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಶರೀರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಪೂರ್ತಿ ಮರಣ ಸಂಭವಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಅವಸಾನದಶೆಯಲ್ಲಿ ಮುದುಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಶರೀರ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡ ಆತ್ಮ ಕೊನೆಗೆ ತನ್ನಜೊತೆ ಜೀವಿಯನ್ನು, ಅವನ ಸುತ್ತಾ ಇರುವ ಗುಣಗಳನ್ನು ಅಂದರೆ ಗುಣಚಕ್ರವನ್ನು, ಅದಕ್ಕೆ ಮೇಲಿರುವ ಕರ್ಮಚಕ್ರವನ್ನು ಉಳಿದ ಎರಡು ಚಕ್ರಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮತ್ತೊಂದು ಶರೀರಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನೇ ಭಗವದ್ಗೀತೆ ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯೋಗದಲ್ಲಿ ಎಂಟನೆಯ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ **"ಶರೀರಂ ಯದವಾಪ್ನೋತಿ ಯಚ್ಚಾಪ್ಯುತ್ಕ್ರಾಮತೀಶ್ವರಃ, ಗೃಹೀತ್ವೈತಾನಿ ಸಂಯಾತಿ ವಾಯುರ್ಗಂಧಾನಿವಾಶ ಯತ್"** ಆತ್ಮ ಯಾವ ಶರೀರದಿಂದ ಹೊರಟು, ಮತ್ತೆ ಯಾವ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ತಾನು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಿದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿಗೆ ತನ್ನ ಜೊತೆಗೆ ಕಾಮಾದಿ ಗುಣಗಳನ್ನು,

ಕರ್ಮವನ್ನು, ಜೀವಿಯನ್ನು, ಗಾಳಿ ವಾಸನೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದಂತೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಮರಣಿಸಿದ ಶರೀರದಿಂದ ಆತ್ಮ ನಾಲ್ಕುಚಕ್ರಗಳಿಂದ ಸಹ ಹೊರಡುತ್ತಿದೆ. ಆತ್ಮ ನಾಲ್ಕುಚಕ್ರಗಳಿಗೆ ಆಧಾರವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಆತ್ಮ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದರು ಅದನ್ನು ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡಿರುವ ನಾಲ್ಕುಚಕ್ರಗಳು ಹೋಗುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಮನುಷ್ಯರಿಗೊಬ್ಬರಿಗೇ ಅಲ್ಲದೆ ಪ್ರತಿ ಜೀವರಾಶಿಗೂ ಈ ನಾಲ್ಕು ಚಕ್ರಗಳ ಜೋಡಣೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಯಾವ ಜೀವರಾಶಿ ಶರೀರ ಮರಣಹೊಂದಿದರು, ಅದರಲ್ಲಿನ ಆತ್ಮ ನಾಲ್ಕುಚಕ್ರಗಳಿಂದ ಸಹ ಹೊರಟು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸದಂತೆ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಸುವಾಸನೆ ಕಾಣಿಸಿದಂತೆ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದಂತೆ ಆತ್ಮವೂ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಆತ್ಮ, ಜೀವಾತ್ಮ, ಗುಣಗಳು, ಕರ್ಮ ಯಾವುವು ಕಾಣಿಸುವವಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆಯೇ ಅವು ಮರಣಿಸಿದವನ ಶರೀರದಿಂದ ಹೋದರೂ ಅವುಗಳನ್ನು ನಾವು ಗುರುತಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆತ್ಮವನ್ನು ಆಧಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಾಲ್ಕುಚಕ್ರಗಳು ಆತ್ಮದ ಜೊತೆಗೆ ಹೋಗುವುದರಿಂದ ಕೆಳಗಿನಚಕ್ರದಲ್ಲಿರುವ ಗುಣಗಳಿಂದಲೂ ಸಹ ಜೀವಾತ್ಮವು ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆತ್ಮ ಜೀವಾತ್ಮ ಎರಡು ಜೋಡಿ ಆತ್ಮಗಳು. ಆದ್ದರಿಂದ ಒಂದು ಹೋದರೆ ಮತ್ತೊಂದು ಸಹ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದ್ದೇ.

ಪೂರ್ವಕಾಲದಿಂದ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಮರಣಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯದ ರಹಸ್ಯ ಏನೆಂದರೆ! ಆತ್ಮ ನಾಲ್ಕುಚಕ್ರಗಳಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬ ವಿಷಯ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಗುರುಗಳು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ, ಯಾವ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಯುಗದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ನಾಲ್ಕುಚಕ್ರಗಳ ವಿವರವು ಯಾರು ಹೇಳದೆ ಇರುವುದರಿಂದ, ಈ ವಿಷಯ ಹೊಸದಾಗಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಿನಗೆ, ನನಗೆ ಎಂಬ ಬೇಧವಿಲ್ಲದಂತೆ ಪ್ರತಿ ಜೀವರಾಶಿ ಶರೀರದಲ್ಲಿಯೂ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮ, ಕಾಲ, ಕರ್ಮ, ಗುಣಚಕ್ರಗಳು ಇವೆ. ಸೂಕ್ಷ್ಮರೂಪವಾಗಿ ಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿಗೆ

ಗೋಚರಿಸುವ ಇವುಗಳನ್ನು ಜ್ಞಾನದಿಂದಲೇ ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಅತಿ ರಹಸ್ಯವಾದ ನಾಲ್ಕುಚಕ್ರಗಳನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಜನನ ಮರಣ ರಹಸ್ಯ ಸುಲಭವಾಗಿ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಓದುಗರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿರುವ ನಾಲ್ಕುಚಕ್ರಗಳನ್ನು, ಗುಣಚಕ್ರವನ್ನು, ಅದರಲ್ಲಿನ ಜೀವಾತ್ಮವನ್ನು ಹಿಂದಿನ ಪುಟದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರರೂಪವಾಗಿ ತೋರಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಈಗ ಕರ್ಮಚಕ್ರ ಕಾಲಚಕ್ರವನ್ನು ನಂತರ ಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದು.

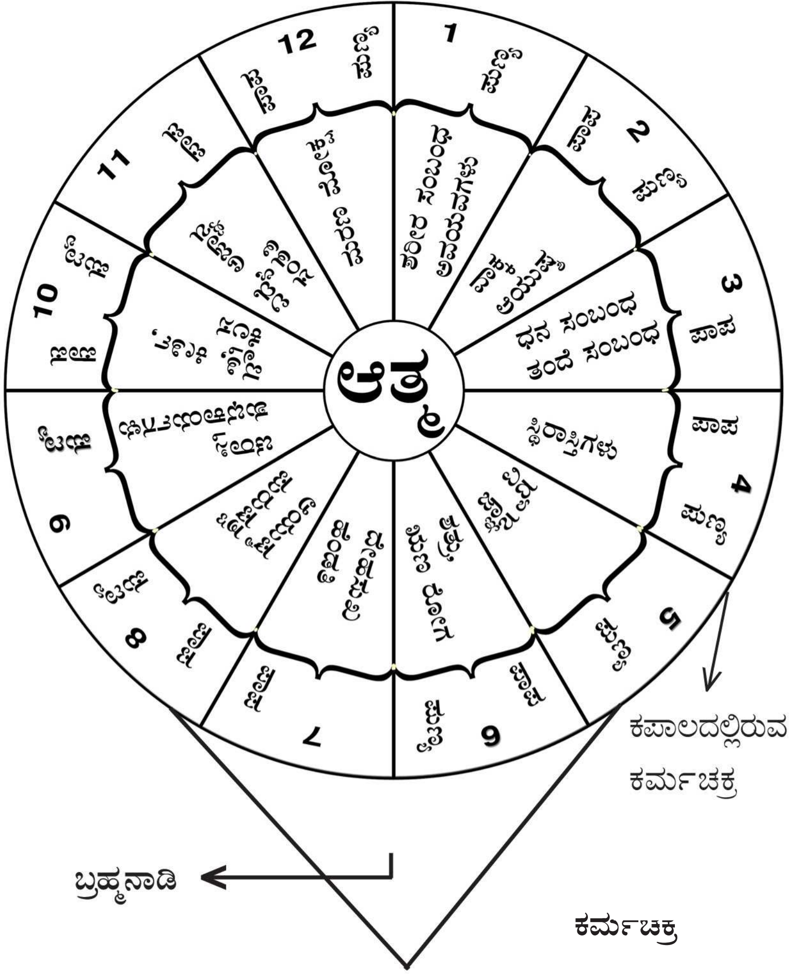


ಕಾಲಚಕ್ರ

ನಾಲ್ಕುಚಕ್ರಗಳಲ್ಲಿನ ಕಾಲ, ಕರ್ಮ, ಗುಣಚಕ್ರಗಳ ವಿಷಯವು ಸ್ವಲ್ಪ ಅರ್ಥವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತ ಮೇಲಿರುವ ಬ್ರಹ್ಮಚಕ್ರವು ವಿಶ್ವದ ಆಯುಸ್ಸಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿರುವುದು ಆದ್ದರಿಂದ ಅದರ ವಿಷಯ ಈಗ ನಮಗೆ ಅನವಶ್ಯ ಹೂವಿನಲ್ಲಿನ ವಾಸನೆ ಕಾಣಿಸದಂತೆ, ವಾಸನೆ ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಬೆರೆತು ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಗೆ ಹೋದಂತೆ ಮರಣದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕುಚಕ್ರಗಳ ಜೋಡಣೆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ಮತ್ತೊಂದು ಶರೀರವನ್ನು ಸೇರುತ್ತದೆ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಒಂದು ಅಥವಾ ಎರಡು ಸೆಕೆಂಡುಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಶರೀರವನ್ನು ಸೇರುತ್ತಿದೆ ಎಂದು

ಹೇಳಬಹುದು. ಇನ್ನು ಇನ್ನೂ ವಿವರವಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಮರಣಿಸುವವನ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಆಡುವ ಶ್ವಾಸ ಮೇಲೆ ಕೆಳಗೆ ಆಡುತ್ತಿರುತ್ತದೆ! ಅವಸಾನದಶೆಯಲ್ಲಿ ಮೂಗಿನ ರಂಧ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಮೇಲಕ್ಕೆಹೋಗಿ ಕೆಳಗೆ ಬರುತ್ತಿರುವ ಶ್ವಾಸ ಮರಣದಿಂದ ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಕೆಳಗೆ ಬಂದು ನಂತರ ಮೂಗಿನ ರಂಧ್ರಗಳಲ್ಲಿ ತೂರುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಳಗೆ ಬಂದು ಶ್ವಾಸ ಮತ್ತೆ ಮೂಗಿನ ರಂಧ್ರಗಳಲ್ಲಿ ತೂರಿ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದು ಅದರ ಸಹಜವಾದ ಕೆಲಸ ಆದರೂ ಹಾಗೆ ಮರಣಿಸಿದ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ತೂರದೆ ತಕ್ಷಣ ಆತ್ಮ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಶ್ವಾಸ ಶರೀರ ದೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕೆಳಗೆ ಬಂದಿರುವುದು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹೋಗದೆ, ಇಲ್ಲಿ ಹೋದಂತೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಆಲಸ್ಯ ಮಾಡದೆ ಅಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಶರೀರದೊಳಗೆ ಹೋಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಶ್ವಾಸ ಕೆಳಗೂ ಮೇಲಕ್ಕೂ ಆಡುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ಮರಣದಿಂದ ಹಳೆ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹೋಗದೆ ಹೊಸ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದೆ. ಮರಣಿಸಿದ ಶರೀರದಿಂದ, ಹೊಸದಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಶರೀರ ಸಾವಿರಾರು ಮೈಲಿಗಳ ದೂರದಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೂ ತತ್‌ಕ್ಷಣವೇ ಆತ್ಮ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸೇರುತ್ತಿದೆ. ಮರಣಿಸಿದ ಜೀವಿಯು ತಕ್ಷಣ ಬೇರೊಂದು ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದರಿಂದ ಯಮಧರ್ಮರಾಜು ಯಮಲೋಕ ಎನ್ನುವ ಪ್ರಸಕ್ತಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಹಾಗಾದರೆ ಯಮಧರ್ಮರಾಜನ ಉದ್ಯೋಗವೇನಾಗಬೇಕೆಂದು ಕೆಲವರು ಕೇಳಬಹುದು. ನೀವು ಊಹಿಸಿಕೊಂಡ ಯಮಲೋಕವಾಗಲಿ, ಯಮಧರ್ಮರಾಜಾಗಲಿ ಕೇವಲ ಕಲ್ಪನೆ. ನಾವು ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಪಾಪಪುಣ್ಯಗಳೆಲ್ಲವೂ ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಭೂಮಿ ಮೇಲೆಯೇ ಅನುಭವಿಸಬೇಕು. ಪುಣ್ಯ ಮಾಡಿದವನಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇದೆ, ಪಾಪ ಮಾಡಿದವನಿಗೆ ನರಕ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಎಷ್ಟುದೂರವಾದರು ಒಂದು ಅಥವಾ ಎರಡು ಸೆಕೆಂಡ್‌ಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೋಗುವ ಆತ್ಮ ಜೀವಾತ್ಮಗಳಿಗೆ ತಾವು ಧರಿಸುವ ಶರೀರವು ಇಂತಹ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಇದೆಯೆಂದು ಮುಂಚೆಯೇ ತಿಳಿದಿರುತ್ತದೆಯಾ? ಎನ್ನುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯೂ ಸಹ ಕೆಲವರಿಗೆ ಬರಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ನೋಡಿದರೆ, ಮರಣಕ್ಕೂ ಮುಂಚೆ



ಕರ್ಮಚಕ್ರ

ಅವಸಾನದಶೆಯಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಕೊನೆಯ ಜ್ಞಾಪಕ ಏನಾದರೆ ಬಂದಿರುತ್ತದೋ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಜನ್ಮ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆಂದು ಭಗವದ್ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಕೊನೆಯ ಜ್ಞಾಪಕಗಳನ್ನು ಮೊದಲು ಎರಡು ವಿಧಗಳಾಗಿ ವಿಭಜಿಸಬಹುದು. ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಜ್ಞಾಪಕಗಳೆಲ್ಲ ಒಂದು ವಿಧ, ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಸಂಬಂದಿಸಿದವೆಲ್ಲವೂ ಎರಡನೇ ವಿಧವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಕೊನೆಯ ಜ್ಞಾಪಕ ಯಾವ ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರಿರುವುದೋ, ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ಅದು ಯಾವ ಸ್ಥಾಯಿಗೆ

ಸೇರಿರುವುದೋ ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಬರುವ ಜನ್ಮ ಇರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಕುರಿತು ಭಗವದ್ಗೀತೆ ಅಕ್ಷರ ಪರಬ್ರಹ್ಮಯೋಗದಲ್ಲಿ **"ಯಂ ಯಂ ವಾಪಿ ಸ್ಮರನ್ ಭಾವಂ ತ್ಯಜತ್ಯಂತೇ ಕಲೇ ಬರಮ್! ತಂ ತಮೇವೈತಿ ಕೌಂತೇಯ!"** ಎಂದಿದ್ದಾನೆ. ಇದರ ಪ್ರಕಾರ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಭಾವ ಇರುತ್ತದೋ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಜನ್ಮವೇ ಲಭ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಪಂಚ ಸಂಬಂಧ ಜ್ಞಾಪಕ ಬಂದಿದ್ದರೆ ಆ ಭಾವಕ್ಕೆ ಸೇರಿ ಹೋಗುವ ಜನ್ಮ ಯಾವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ, ಯಾವ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿರುತ್ತದೋ ಆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಜನ್ಮಿಸಿದ ಶಿಶುವನ್ನು ಆತ್ಮ ಸೇರುತ್ತದೆ. ಶರೀರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟ ತಕ್ಷಣ ಮನೋಭಾವಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಾದ ಶರೀರವೆಲ್ಲಿ ಜನ್ಮಿಸಿರುತ್ತದೋ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಆತ್ಮ ನೇರವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಜೀವಿಯ ಪ್ರಾರಬ್ಧಕರ್ಮ ಯಾವ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತದೋ ಆ ಶರೀರದೊಳಗೆ ಆತ್ಮ ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಾದ ಕಾರಣವಿದೆ. ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾದ ಕರ್ಮದ ಪ್ರಕಾರ, ತಿಳಿಯಬೇಕಾದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಸೇರಬೇಕಾದ ಜೀವಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಶಿಶು ಶರೀರದಲ್ಲಿನ ಮೆದುಳಿನಲ್ಲಿ ಜೋಡಣೆಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಮರಣಿಸಿದವನ ಕೊನೆಯ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಹೊಸ ಶರೀರದಲ್ಲಿನ ಜೋಡಣೆಗಳು ಸರಿಹೋಗುವ ಶರೀರವೇ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಗೋಚರವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದುವೇ ಗಮ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ನೀರು ಇಳಿಜಾರಿಗೆ ಹೋಗುವಂತೆ ಆತ್ಮ, ಮನಸ್ಸು ಕೊನೆಯ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಸರಿಹೋಗುವ ಶರೀರವನ್ನೇ ಸೇರುತ್ತದೆ. ಆಮೆ ಸಮುದ್ರದ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ಮರಳಿನ ಕುಣಿಯಲ್ಲಿ ಮೊಟ್ಟೆಗಳು ಇಟ್ಟುಹೋಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ದಿನಗಳಿಗೆ ಮರಳಿನಲ್ಲಿನ ಮೊಟ್ಟೆಗಳು ಮರಿಗಳಾಗಿ ಬದಲಾಗಿ ಮರಳಿನಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ಸಮುದ್ರದ ಕಡೆಯೇ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಸಮುದ್ರ ಎಲ್ಲಿರುವುದು ಕಾಣಿಸದಿದ್ದರು ಆ ಕಡೆಗೆ ಪ್ರಯಾಣಸಾಗಿಸುತ್ತವೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ದಾರಿ ಮರಳಿಸಿದರು ಅದು ಮಾತ್ರ ಆಕಡೆಯೇ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಸಮುದ್ರವನ್ನು ತಿಳಿಯದಂತೆ, ದಾರಿ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಗೋಡೆಯನ್ನು ಪರ್ಲಾಂಗದೂರ ಕಟ್ಟಿದರು, ಆಮೆಯ ಮರಿ ಪಕ್ಕದದಾರಿಗೆ ಹೋಗದೆ ಗೋಡೆಯ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಬಂದು ಮತ್ತೆ ಸಮುದ್ರದ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಒಂದು ಪಾರಿವಾಳ ಸಾವಿರಮೈಲಿ ದೂರದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟರೂ ತನ್ನ ಊರು ಯಾವಕಡೆ

ಇದೆಯೋ ಆಕಡೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಆಗಲೇ ಹುಟ್ಟಿದ ಆಮೆಯ ಮರಿ ಎಷ್ಟು ಅಡತಡೆಗಳಿದ್ದಲ್ಲಿಯೂ ಸಮುದ್ರದ ದಿಕ್ಕನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಗುರುತಿಸುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ದಾರಿ, ದಿಶ ತಿಳಿಯದ ಪಾರಿವಾಳ ತನ್ನ ಊರಿನ ದಿಕ್ಕನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಗುರುತಿಸುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ಗುರುತಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ಅವುಗಳ ಶರೀರದಲ್ಲಿನ ಆತ್ಮಗಳಿಗೆ ಇದೆ. ಹಾಗೆ ಪ್ರಾರಬ್ಧಕರ್ಮಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಾದ ಶರೀರವನ್ನು ಮತ್ತು ಕೊನೆಯ ಯೋಚನೆಗೆ ತಕ್ಕಾದ ಮಡತೆಗಳಿರುವ ಮೆದುಳಿರುವ ಶರೀರವನ್ನು ಆತ್ಮ ಗುರುತಿಸುತ್ತದೆ.

ಮನುಷ್ಯ ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡ ಆಗಾಮಿಕಕರ್ಮ, ಸಂಚಿತಕರ್ಮದಲ್ಲಿ ಬೆರೆತುಹೋಗಿರುತ್ತದೆ! ಮನುಷ್ಯ ಮರಣಿಸಿದಾಗ ಸಂಚಿತಕರ್ಮದೊಳಗಿನದು ಪ್ರಾರಬ್ಧವಾಗಿ ಹೇಗೆ ಬದಲಾಗುತ್ತಿದೆ? ಎಂದು ಕೆಲವರು ಕೇಳಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೆ ಸಮಾಧಾನ ಮರಣ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶರೀರವೆಲ್ಲ ಶಕ್ತಿ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಎಲ್ಲಾ ಅವಯವಗಳು ಕೆಲಸಮಾಡದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಆತ್ಮ ಉಸಿರಾಟದ ಚೀಲದ ಮೂಲಕ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿನ ಶ್ವಾಸ ಆಡಿಸುತ್ತಾ ಕೊನೆಗೆ ಮನಸ್ಸೊಂದರ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸಹ ನಿಂತುಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕೊನೆಗೆ ತನಗೆ ಸಿಕ್ಕಿರುವುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಜೀವಾತ್ಮ ನೋಡುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಶ್ವಾಸ ಮಾತ್ರ ಹೊರತು ಉಳಿದ ಮನಸ್ಸು ಸಹ ನಿಂತುಹೋದ ನಂತರ ಆತ್ಮ ಬ್ರಹ್ಮನಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ನಾಲ್ಕುಚಕ್ರಗಳಿಂದ ಸಹ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಇರುತ್ತದೆಂದು ಮುಂಚೆಯೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿನ ಕೊನೆಯ ಮನೋದೃಶ್ಯವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಸಂಚಿತದಿಂದ ಪ್ರಾರಬ್ಧವನ್ನು ಆತ್ಮದಿಂದಲೇ ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಜೀವಿಗೆ ಕೊನೆಯ ದೃಶ್ಯ ತಿಳಿಯದವರೆಗೂ ಪ್ರಾರಬ್ಧ ನಿರ್ಣಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಯ ದೃಶ್ಯದಿಂದ ಪ್ರಾರಬ್ಧ, ಪ್ರಾರಬ್ಧವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಎರಡನೇ ಜನ್ಮದ ಶರೀರವನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಯಾವ ಶರೀರವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಪ್ರಾರಬ್ಧ ನಿರ್ಣಯಿಸಿದಾಗ, ಪ್ರಾರಬ್ಧ ಜೀವಿಗೆ ಬಂದು ಕೊನೆಯ ಮನೋದೃಶ್ಯವನ್ನು ಹಿಡಿದು ನಿರ್ಣಯಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಕೊನೆಯ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಸಂಚಿತದಿಂದ ಪ್ರಾರಬ್ಧ

ನಿರ್ಣಯವಾದಾಗ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೇ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಸಂಪಾದಿಸ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಆಗಾಮಿಕ ಕರ್ಮ ಸಂಚಿತದಲ್ಲಿ ಬೆರೆತುಹೋಗುತ್ತದೆ. ಸಂಚಿತದಿಂದ ಪ್ರಾರಬ್ಧ ತಯಾರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಸಂಚಿತದೊಳಗೆ ಆಗಾಮಿಕ ಕರ್ಮ ಬೆರೆತುಹೋಗುವುದು ಎರಡು ಒಂದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಡೆದು ಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಯಾವ ವಿಷಯದ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಲಗ್ನವಾಗಿ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದಾನೆ, ಯಾವ ವಿಷಯದ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಇಚ್ಛೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆಯೋ, ಯಾವ ವಿಷಯವನ್ನು ಯಾವಾಗಲು ಜ್ಞಾಪಕಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೋ, ಆ ವಿಷಯ ಜ್ಞಾಪಕವೇ ಅವಸಾನದಶೆಯಲ್ಲಿ ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದು ಜೀವಿಗೆ ಸೇರುತ್ತದೆ. ಯಾವಾಗಲು ಸ್ಮರಿಸುವುದರಿಂದ ಶರೀರ ಬಿಟ್ಟಾಗ ಅದೇ ಜ್ಞಾಪಕ ಬಂದು ನಂತರ ಅದೇ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆಂದು ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಸಹ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. **ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಯಾವಾಗಲು ನನ್ನನ್ನೇ ಸ್ಮರಿಸು ಕೊನೆಯದಾಗಿ ನಾನೇ ಜ್ಞಾಪಕ ಬಂದು ನನ್ನೊಳಗೆ ಐಕ್ಯವಾಗುತ್ತೀಯೆಂದು ದೇವರು ತಿಳಿಸುವುದು ಸಹ ನಡೆದಿದೆ.** ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷರಪರಬ್ರಹ್ಮ ಯೋಗವೆಂಬ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ **" ತಸ್ಮಾತ್ ಸರ್ವೇಷು ಕಾಲೇಷು ಮಾಮನುಸ್ಮರ ಯುಧ್ಯಚ, ಮಯ್ಯರ್ಪಿತಮನೋಬುದ್ಧಿ ರ್ಮಾಮೇವೈಷ್ಯಸ್ಯಸಂಶಯಃ" "ಅಭ್ಯಾಸ ಯೋಗಯುಕ್ತೇನ ಚೇತಸಾ ನಾನ್ಯ ಗಾಮಿನಾ, ಪರಮಂ ಪುರುಷಂ ದಿವ್ಯಂ ಯಾತಿ ಪಾರ್ಥಾನುಚಿಂತಯನ್"** ಇದರ ಭಾವನೆ ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಬುದ್ಧಿ ಎಲ್ಲಾ ನನಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿ, ಸರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನೇ ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಿರು ತಪ್ಪದೆ ನನ್ನನ್ನೇ ಸೇರುತ್ತೀಯಾ. ಧ್ಯಾನ, ಅಭ್ಯಾಸದಿಂದ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನೇ ಸ್ಮರಿಸುವುದರಿಂದ ಪರಮ, ದಿವ್ಯವಾದ ನನ್ನನ್ನೇ ಸೇರುತ್ತೀಯಾ. ಎಂದು ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಉಪಾಯವನ್ನು ಸಹ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಜೀವಿಗೆ ನಂತರ ಜನ್ಮ ಯಾವುದಾದರು ಬರಬಹುದು ಆದರೆ, ಮರಣಿಸುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶಾರೀರಕ, ಮಾನಸಿಕ ಬಾಧೆಗಳೆಲ್ಲವುಗಳಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಯಾವ ದುಃಖ ಹೊಂದುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಮರುಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಹೋಗುವವನಿಗೆ ಅವಸಾನದಶೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ

ವಿಷಯವೆಲ್ಲವೂ ವಿವರವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಇದು ಸರ್ವಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ನಡೆಯುವ ಪದ್ಧತಿ ಅಂದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಕರ್ಮವನ್ನು ಅಂಟದೆ, ಸಂಚಿತವನ್ನು ಇಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡವನು ಮೋಕ್ಷ ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ಕರ್ಮಶೇಷವಿಲ್ಲದ ಮನುಷ್ಯನ ಮರಣದಲ್ಲಿ ಅವಸಾನದಶೆ ಹೇಗಿರುತ್ತದೋ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳೋಣ.

ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಯೋಗಿಗಳಾದವರೆ ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಇದೆ. ಯೋಗಿಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರು ವಿಧಗಳು ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಬ್ರಹ್ಮ ಯೋಗಿಗಳು, ಕರ್ಮಯೋಗಿಗಳು, ಭಕ್ತಿಯೋಗಿಗಳು. ಯೋಗಿಗಳಿಗೆ ಕೊನೆಯ ಗಮ್ಯಸ್ಥಾನ ಪರಮಪದ. ಎಲ್ಲಾಕಡೆ ವ್ಯಾಪಿಸಿದ ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಸೇರುವುದನ್ನು ಮೋಕ್ಷ ಹೊಂದುವುದು ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಬ್ರಹ್ಮಯೋಗಿಗಳು ಶರೀರದಲ್ಲಿನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನಿಗ್ರಹಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಯೋಗವನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕರ್ಮಯೋಗಿಗಳು ಅಹಮ್‌ನನ್ನು ಅಣಚಿ ಯೋಗವಾಚರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಭಕ್ತಿಯೋಗಿಗಳು ಚಿತ್ತದ ವಿವರವು ತಿಳಿದು ಅದನ್ನು ತಮ್ಮ ಭಾವದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ವಿಧಾನಗಳಿಂದ ಅವರು ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಸೇರುವುದಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕರ್ಮ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಸಹ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಮುಗಿದುಹೋದ ಯೋಗಿಗಳಿಗೆ ಕೊನೆಯ ಮರಣ ಹೊಂದಿ ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯವಾಗುತ್ತಾರೆ. ಯೋಗಿಗಳಾದವರು ಮರಣಿಸಿದ ನಂತರ ಮತ್ತೆ ಹುಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂತಹವರ ಮರಣ ಜನ್ಮಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವವರ ಸಾಧಾರಣ ಮನುಷ್ಯರ ಮರಣದಂತೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಮೂರು ವಿಧಗಳ ಯೋಗಿಗಳು ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಸೇರುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅವರ ಮರಣವು ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ವ್ಯತ್ಯಾಸದಿಂದ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಉಂಟಾಗಿ ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಬೆರೆತು ಹೋಗುವುದು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಮೊದಲು ಬ್ರಹ್ಮಯೋಗಿಗಳು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಅಡಗಿಸುವುದರಿಂದ ಯಾವ ವಿಷಯಚಿಂತೆಗಳು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬರದಂತೆ ಅಡಗಿಹೋಗುವುದು ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮನೋಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಅಡಗಿಸಿದ ಕಾಲವನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮಯೋಗ ಕಾಲ ಎನ್ನುತ್ತೇವೆ.

ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಕಾಲ ಬ್ರಹ್ಮಯೋಗವನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಅವರ ಮರಣಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವಸಾನದಶೆಯಲ್ಲಿ ಹೊರಗಿನ ಅವಯವಗಳೆಲ್ಲವೂ ನಿಂತುಹೋಗಿ ಮನಸ್ಸು ಆತ್ಮನಲ್ಲಿ ಲಗ್ನವಾಗಿ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಆತ್ಮ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದರಿಂದ ಬುದ್ಧಿ ಆತ್ಮ ವಿಷಯವನ್ನೇ ಜೀವಾತ್ಮಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಆಗ ಜೀವಿಯು ಆತ್ಮವನ್ನೇ ತಿಳಿಯುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಮನಸ್ಸು ಬುದ್ಧಿಗೆ, ಬುದ್ಧಿ ಜೀವಾತ್ಮಕ್ಕೆ ಆತ್ಮವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾ ಮೊದಲು ಮನಸ್ಸು ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಹೋಗುತ್ತದೆ. ಮನಸ್ಸು ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಲೀನವಾಗಿ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಇಲ್ಲದಂತೆಹೋಗುವುದು ಯಾವಾಗಲು ನಡೆಯದ ಅಪರೂಪವಾದ ಸಂಘಟನೆ. ಬದುಕಿರುವ ಬ್ರಹ್ಮಯೋಗಿಗಳಲ್ಲಿ ಯೋಗಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸು ಆತ್ಮ ವಿಷಯವನ್ನು ಬುದ್ಧಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರೂ ಅವು ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಕೊನೆಯ ಮರಣದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಮನಸ್ಸು ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ಅಂತ್ಯವಾಗಿಹೋಗುತ್ತದೆ. ಮನಸ್ಸಿನೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಏರ್ಪಟ್ಟ ಬುದ್ಧಿ ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಜೀವಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಬೆರೆತು ಇಲ್ಲದಂತೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ಮನಸ್ಸು ಬುದ್ಧಿ ಜೀವಿಯು ಏಕವಾಗಿ ಬದಲಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ವಿಧಾನ ಮೋಕ್ಷ ಪಡೆಯುವ ಮರಣದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಯೋಗಿಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ನಡೆಯುತ್ತದೆಂದು ಜ್ಞಾಪಕ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಮನೋಬುದ್ಧಿಗಳಿಂದ ಬೆರೆತ ಜೀವಿಯು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ತಯಾರಾಗಿ ಕೊನೆಗೆ ಆತ್ಮನಲ್ಲಿ ಬೆರೆತು ತಾನು ಸಹ ಇಲ್ಲದಂತೆ ನಾಶವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಜೀವಿಗೆ ನಾಶ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಇಲ್ಲದೇ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ನಾಶವಾಗುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಜೀವಿಯನ್ನು ಕ್ಷರನೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಭಗದ್ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನಿಂದ ಕ್ಷರನೆಂದು ಹೇಳಲಾದ ಜೀವಾತ್ಮ ಮೋಕ್ಷ ಹೊಂದುವ ಮರಣದಲ್ಲಿ ಕ್ಷರನಾಗಿ ತನ್ನ ಇರುವಿಕೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಎಷ್ಟೋ ಯುಗಗಳಿಂದ ಸಾವು ಹುಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಕೊನೆಸಾಗಿಸುತ್ತಿರುವ ಜೀವಾತ್ಮ ಕೊನೆಯ ಮರಣದಿಂದ ತಾನು ಇಲ್ಲದಂತೆ ಹೋಗುವುದರಿಂದ ನಂತರ ಹುಟ್ಟುವ ಅವಕಾಶವೆ ಇಲ್ಲ. ಈ ವಿಧವಾಗಿ ಜೀವಾತ್ಮನಿಗೆ ತೆರೆಬಿದ್ದುಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಜೀವಾತ್ಮ ಆತ್ಮನಲ್ಲಿ ಬೆರೆತು ನಾಶವಾಗಿಹೋಗುವಾಗ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗಿರುವ ಆತ್ಮ,

ಆತ್ಮವಾಗಿಲ್ಲದೇ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಬದಲಾಗಿ ಶರೀರದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವ ಪರಮಾತ್ಮನೊಳಗೆ ಬೆರೆತುಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಆತ್ಮ ಪರಮಾತ್ಮ ಅನುಸಂಧಾನವಾಗಿ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಏನು ಇಲ್ಲದಂತೆ ಪರಮಾತ್ಮ ಮಾತ್ರ ಉಳಿದುಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಯಾವಾಗ ಜೀವಾತ್ಮ ಆತ್ಮನಲ್ಲಿ ಸೇರುತ್ತಿದೆಯೋ ಆಗಲೇ ಹೊರಗಿನ ಶ್ವಾಸವೂ ಸಹ ನಿಂತುಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ವಿಧವಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮಯೋಗಿಗಳ ಕೊನೆಯ ಮರಣ ಇರುವಾಗ ಕರ್ಮಯೋಗಿಗಳ ಮರಣ ಹೇಗಿದೆಯೋ ಕೆಳಗೆ ನೋಡೋಣ.

ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಕರ್ಮಯೋಗವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದ ಯೋಗಿಗಳು ತಮ್ಮ ಅಹಮ್‌ನನ್ನು ಅಣಚಿಹಾಕಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಹಮ್‌ನ ಕೆಲಸವನ್ನು ತಿಳಿದವರಾಗಿ ಅದು ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೇಳದವರೆ ಕರ್ಮಯೋಗಿಗಳು. ಕರ್ಮಯೋಗಿಗಳ ಕೊನೆಯ ಮರಣದಲ್ಲಿ ಅವಸಾನದಶೆಯಲ್ಲಿ ಬಾಹ್ಯ ಅವಯುವಗಳಿಂದ ಆತ್ಮಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದಂತೆಹೋಗುವುದರಿಂದ ಶರೀರವು ಹಿಡಿತ ತಪ್ಪಿಹೋಗಿರುತ್ತದೆ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸು ದೈವಚಿಂತನೆ ಹೊಂದಿ ದೈವಜ್ಞಾಪಕವನ್ನು ಬುದ್ಧಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದಾಗ, ಬುದ್ಧಿ ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ಜೀವಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಿದೆ. ಬುದ್ಧಿ ಮೂಲಕ ಬಂದಿರುವುದನ್ನು ಜೀವಾತ್ಮ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮನಸ್ಸು ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಮನಸ್ಸಿನ ಜೊತೆ ಸೇರಿದ ಬುದ್ಧಿ ಬ್ರಹ್ಮ ಯೋಗಿಗಳಂತೆ ಜೀವಿಯೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆಯದೆ ಅಹಮ್‌ಯೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆಯುತ್ತಿದೆ. ಮನೋಬುದ್ಧಿ, ಅಹಮ್‌ಜೊತೆ ಸೇರಿ ರೂಪಬದಲಾದ ಅಹಮ್ ಜೀವಿಜೊತೆ ಕೂಡುತ್ತಿದೆ. ಮನೋ, ಬುದ್ಧಿ, ಅಹಮ್‌ಗಳನ್ನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಲೀನಮಾಡಿಕೊಂಡ ಜೀವಾತ್ಮ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಬದಲಾಗಿ ಆತ್ಮನಲ್ಲಿ ಸೇರುತ್ತಿದೆ. ಜೀವಿಯನ್ನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡ ಆತ್ಮ ಕೊನೆಗೆ ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಲೀನ ವಾಗಿಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಅದುವೇ ಕರ್ಮಯೋಗಿಗಳ ಮೋಕ್ಷ. ಬದಲಾವಣೆ ಹೊಂದಿದ ಜೀವಿಯು ಕೊನೆಗೆ ಆತ್ಮದ ಮೂಲಕ ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ವಿಶ್ವವೆಲ್ಲವೂ ಅಣುಅಣುವಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಇಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ವಿಷಯ ಏನೆಂದರೆ! ಬ್ರಹ್ಮಯೋಗಿಗಳಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸು ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ, ಬುದ್ಧಿ ಜೀವಿಯಲ್ಲಿ, ಜೀವಿಯು

ಆತ್ಮನಲ್ಲಿ, ಆತ್ಮ ಪರಮತ್ಮನಲ್ಲಿ ಕೂಡಿದಾಗ, ಅಹಮ್ ಮತ್ತು ಚಿತ್ತದ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಕರ್ಮಯೋಗಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಸ್ವಲ್ಪ ಬದಲಾವಣೆಯಿಂದ ಅಹಮ್‌ನಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿ ಸೇರಿದಾಗ, ಅಹಮ್ ಜೀವಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರುತ್ತಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಚಿತ್ತದ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ನಂತರ ಉತ್ತರಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಈಗ ಭೂಮಿ ಮೇಲೆ ಅಪರೂಪವಾಗಿರುವ ಭಕ್ತಿಯೋಗಿಗಳು ಮೋಕ್ಷ ಹೊಂದುವುದು ಹೇಗಿದೆಯೋ ವಿಶದವಾಗಿ ನೋಡೋಣ.

ಮೋಕ್ಷ ಹೊಂದುವ ಕೊನೆಯ ಮರಣದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯೋಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದವರಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಶರೀರವು ಸ್ಥಂಭಿಸಿಹೋಗಿ, ಆ ನಂತರ ಮನಸ್ಸು ಪರಮಾತ್ಮ ಧ್ಯಾಸದ ಮೇಲೆ ನಿಂತು ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ಬುದ್ಧಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಬುದ್ಧಿ ಜೀವಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದಾಗ ಆ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಯು ನಿಂತಿರುತ್ತಾನೆ. ಅಂತಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸು ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ಅಂತ್ಯವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ನಂತರ ಬುದ್ಧಿ ಅಹಮ್‌ನಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ಇಲ್ಲದಂತೆಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಬದಲಾದ ಅಹಮ್ ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ಇಲ್ಲದಂತೆಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಅಹಮ್‌ನಲ್ಲಿ ಬೆರೆತ ಚಿತ್ತವು ತಾನು ಸಹ ಬೇರೆ ವಿಧವಾಗಿ ಬದಲಾಗಿ ಜೀವಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರುತ್ತಿದೆ. ಬ್ರಹ್ಮಯೋಗಿಗಳಲ್ಲಿನ ಕೊನೆಯ ಜೀವಾತ್ಮಗಿಂತ ಮತ್ತು ಕರ್ಮ ಯೋಗಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೊನೆಯ ಜೀವಾತ್ಮಗಿಂತ ಚಿತ್ತವನ್ನು ಸಹ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಇನ್ನೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಬದಲಾದ ಜೀವಾತ್ಮ ಆತ್ಮನಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ನಾಶವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಭಕ್ತಿಯೋಗಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ ಜೀವಾತ್ಮ ನಶಿಸಿದ ನಂತರ ಆತ್ಮ ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಶರೀರದಲ್ಲಿಯೇ ಬೆರೆತು ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ವಿಧವಾಗಿ ಭಕ್ತಿಯೋಗಿಗಳು ಕೊನೆಗೆ ಮೋಕ್ಷಹೊಂದಿ ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾಗಿ ಪ್ರತಿ ಅಣುವಿನಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಬ್ರಹ್ಮಯೋಗಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೊನೆಯ ಮರಣದಲ್ಲಿ ಅಹಮ್, ಚಿತ್ತವು ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದು, ಹಾಗೆ ಕರ್ಮಯೋಗಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೊನೆಯ ಮರಣದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ತವು ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದು ಕೆಲವರು ಕೇಳಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಏನೆಂದರೆ! ಕರ್ಮ ಯೋಗಿಗಳಿಗೆ

ಅಹಮ್ ಮೇಲೆ, ಭಕ್ತಿಯೋಗಿಗಳಿಗೆ ಚಿತ್ತದ ಮೇಲೆ ಧ್ಯಾಸ ಇರುವುದರಿಂದ ಶರೀರದಲ್ಲಿಯೇ ಅವು ಉಳಿಯುತ್ತಿವೆ. ಅವುಗಳ ಧ್ಯಾಸವಿಲ್ಲದ ಬ್ರಹ್ಮಯೋಗಿಗಳಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿ ಜೀವಿಯ ಜೊತೆ ಬೆರೆತಾಗ ಅಹಮ್, ಚಿತ್ತ ಎರಡು ಇಲ್ಲದಂತೆ ಹೋಗುತ್ತಿವೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಕರ್ಮಯೋಗಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಹಮ್ ಜೀವಿಯಲ್ಲಿ ಬೆರೆತುಹೋದಾಗ ಚಿತ್ತವೂ ಸಹ ನಶಿಸಿಹೋಗಿದೆ. ಭಕ್ತಿಯೋಗಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ ಅಲ್ಲದೆ ಅಹಮ್, ಚಿತ್ತ ಎರಡು ಬದಲಾವಣೆಹೊಂದಿ ನಶಿಸಿವೆ. ಕರ್ಮ ಯೋಗಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಚಿತ್ತವು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ನಶಿಸದೆ, ಅಹಮ್ ಜೀವಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಹೊಂದಿ ನಶಿಸಿದೆ. ಯೋಗಿಗಳಲ್ಲದೆ ಸಾಧಾರಣ ಜೀವಿಗಳು ಮರಣಿದಾಗ ಮನಸ್ಸು, ಬುದ್ಧಿ ನಶಿಸಿದಾಗಲೇ ಚಿತ್ತವು, ಅಹಮ್ ಎರಡು ನಶಿಸಿವೆಂದೇ ತಿಳಿಯಿರಿ. ಮರುಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಹೋಗುವವರ ಮರಣಗಳಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸು, ಬುದ್ಧಿ, ಚಿತ್ತ, ಅಹಮ್ ಯಾವವಿಧ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಹೊಂದದೆ ಹೇಗಿರುವವು ಹಾಗೆ ಶಕ್ತಿ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ನಶಿಸುತ್ತವೆ. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಯೋಗಿಗಳ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಜನ್ಮವಿಲ್ಲದ ಕೊನೆಯ ಮರಣ ಹೇಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆಯೋ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿವರ ತಿಳಿಯ ಬೇಕಾಗಿರುವುದೇನೆಂದರೆ! ಯೋಗಿಗಳಾದವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಹೀಗೆ ಮರಣವು ನಡೆಯುತ್ತದಾ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಬರಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಯೋಗಿಗಳಾದಷ್ಟು ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಇಂತಹ ಮರಣ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವೇ ಇಲ್ಲ. ಕರ್ಮಶೇಷ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಮುಗಿದುಹೋದ ಯೋಗಿಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರವೆ ಜನ್ಮಗಳಿಲ್ಲದ ಕೊನೆಯ ಮರಣ ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆ. ಆಗ ಯೋಗಿಗಳು ಮೋಕ್ಷ ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ. ಯೋಗಿಗಳಾದಷ್ಟು ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಕರ್ಮ ಇದ್ದರೆ ದೇವರಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯ ಆಗಲಾರರು. ಸಾಧಾರಣ ಮರಣಗಳು ಸಂಭವಿಸುತ್ತವೆ. ಕರ್ಮಶೇಷ ಇಲ್ಲದವರು ಕೊನೆಯ ಮರಣವನ್ನು ಹೊಂದಿದಾಗ ಹೊರಗಿನ ಪ್ರಜೆಗಳು ಗ್ರಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಯೋಗಿಗಳಾದವರು, ಕರ್ಮವಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡವರು, ಮರಣಿಸುವ ಸಮಯ ದಿನದಲ್ಲಿ ಹಗಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಶುಕ್ಲಪಕ್ಷವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಾಯಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹಗಲು, ಶುಕ್ಲಪಕ್ಷ, ಉತ್ತರಾಯಣ ಆದರೂ ಮರಣಿಸುವ ಯೋಗಿಗಳ ಶರೀರವಿರುವ ಪ್ರಾಂತದ

ಮೇಲೆ ಸೂರ್ಯರಶ್ಮಿ ಇಲ್ಲದಂತೆಹೋದರೆ ಅವರದು ಕೊನೆಯ ಮರಣ ಅಲ್ಲವೆಂದು, ಕರ್ಮ ಶೇಷವಿದೆಯೆಂದು, ಅವರಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಜನ್ಮ ಇದೆಯೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಯೋಗಿಗಳು ಅಲ್ಲದವರು ಹಗಲು, ಶುಕ್ಲಪಕ್ಷ, ಉತ್ತರಾಯಣ, ಸೂರ್ಯರಶ್ಮಿ ಎಲ್ಲ ಕಲೆತಾಗ ಮರಣಿಸಿದರು ಪ್ರಯೋಜನೆ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಈ ನಿಬಂಧನೆ ಜಾರಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಯೋಗಿಗಳಾದವರಿಗೆ ಮಾತ್ರವೆ ಈ ಮರಣ ಸಮಯ ನಿಬಂಧನ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಭಗವದ್ಗೀತೆ ಅಕ್ಷರಪರಬ್ರಹ್ಮ ಯೋಗದಲ್ಲಿ 23ನೇ ಶ್ಲೋಕ **"ಯತ್ರ ಕಾಲೇತ್ವನಾವೃತ್ತಿ ಮಾವೃತ್ತಿಂ ಚೈವ ಯೋಗಿನಃ। ಪ್ರಯಾತಾ ಯಾಂತಿ ತಂ ಕಾಲಂ ವಕ್ಷ್ಯಾಮಿ ಭರತರ್ಷಭ" "ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮರಣಿಸಿದರೆ ಯೋಗಿಗಳು ಮೋಕ್ಷ ಹೊಂದುತ್ತಾರೋ, ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮರಣಿಸಿದರೆ ಮತ್ತೆ ಹುಟ್ಟುತ್ತಾರೋ ಆ ಕಾಲಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ"** ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ "ಯೋಗಿನಃ" ಎನ್ನುವ ಪದವನ್ನು ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಂತರ ಬಿಸಿಲಿರುವ ಹಗಲು, ಶುಕ್ಲ ಪಕ್ಷ, ಉತ್ತರಾಯಣದಲ್ಲಿ ಸತ್ತುಹೋದ ಯೋಗಿಗಳು ಮೋಕ್ಷ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆಂದು, ಮೇಘಗಳು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡ ಹಗಲು, ರಾತ್ರಿ, ಕೃಷ್ಣ ಪಕ್ಷ, ದಕ್ಷಿಣಾಯಣದಲ್ಲಿ ಮರಣಿಸಿದರೂ ಯೋಗಿಗಳು ಮತ್ತೆ ಜ್ಞಾನಪ್ರಕಾಶ ಹೊಂದಿ ಹುಟ್ಟುತ್ತಾರೆಂದು ಭಗವಂತನು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಇದರಿಂದ ಸಾಧಾರಣ ಮನುಷ್ಯರ ಮರಣಗಳಿಗು ದೇವರು ಹೇಳಿದ ಕಾಲನಿರ್ಣಯವು ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ ವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಮರಣದ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದು ಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಅದು ಸಾಧಾರಣ ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಯಾವ ವಿಧವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮ, ಕರ್ಮ, ಭಕ್ತಿಯೋಗಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಹೇಗಿರುವುದು ವಿವರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಮರಣವನ್ನು ಕುರಿತಾದ ಈ ವಿವರವು ಭೂತಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೆಂದು, ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಮಿಗಿಲಾದ ವಿವರವು ಯಾರು ಹೇಳಲಾರರೆಂದು ಸಗರ್ವವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಗರ್ವ ಎನ್ನುತ್ತಲೇ ತಪ್ಪಾಗಿ ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ. ಗರ್ವವನ್ನು ನಾನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ ಹೊರತು ಗರ್ವವು ನನ್ನನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಕೊಂಡಿಲ್ಲ.

ಮರಣ ಎಂದರೆ ಎಷ್ಟೋ ಭಯ, ತಿಳಿಯದೆ ಇರುವವರಿಗೆ ಈ ವಿವರಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಉಪಯೋಗಪಡುತ್ತವೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಪುರಾಣಗಳ ಮೇಲೆ, ಗತಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜಡೆಗಳು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡವರ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸ ಇರುವವರು, ಅವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಮರಣಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಮಕಿಂಕರರನ್ನು ಕುರಿತು ಬರೆಯಲಿಲ್ಲವೆ ಎಂದು ಅದೇ ನಿಜ, ಇದು ನಿಜ ಅಲ್ಲವೆಂದು ಅಂದುಕೊಂಡರೆ ಶಾಸ್ತ್ರಬದ್ಧತೆ ಇಲ್ಲದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಏಕೆ ನಂಬುತ್ತಿದ್ದೀರೆಂದು ನಮ್ಮ ಕಡೆಯಿಂದ ಪ್ರಶ್ನೆಬರುತ್ತದೆ. ಭಗವದ್ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಪ್ರಮಾಣಗಳಿಂದ ಸ್ವತಃ ಭಗವಂತನು ಹೇಳಿದ ವಿಷಯವನ್ನೇ ವಿಪುಲವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದೇವೆ.

ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾದ **"ಜನನ ಮರಣ ರಹಸ್ಯಗಳು"** ಗತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾರು ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಬರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಮೀರಿ ಯಾರು ಹೇಳುವುದು ಇಲ್ಲ.

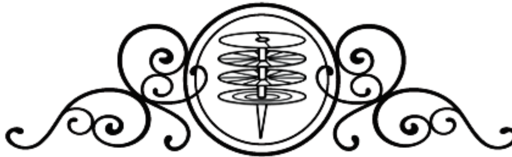
ಈಗಲಾದರು ಎಲ್ಲರೂ ಜನನ ಮರಣಗಳ ಸತ್ಯ
ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬುತ್ತಾ ಮುಗಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.



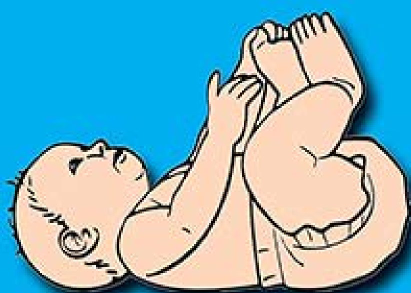
ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಶಾಸ್ತ್ರ ಎಷ್ಟು ಅವಶ್ಯವೋ, ಹಾಗೆಯೇ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಖಂಡಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಶಾಸ್ತ್ರ ಅಷ್ಟೇ ಅವಶ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

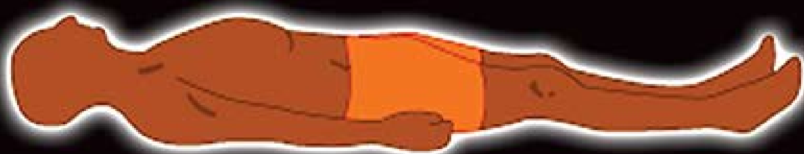


ಅಸತ್ಯವನ್ನು ಸಾವಿರ ಮಂದಿ ಹೇಳಿದರೂ ಅದು ಸತ್ಯವಲ್ಲ,
ಸತ್ಯವನ್ನು ಸಾವಿರ ಮಂದಿ ಅಲ್ಲ ಎಂದರೂ ಅದು ಅಸತ್ಯವಲ್ಲ.



ಜನನ ಮರಣ ಸಿದ್ಧಾಂತ





Author :

The Only GURU of Three Religions

The Spiritual Emperor, Thraitha Theorem Originator

Sri Acharya Prabodhananda Yogeeshwarulu

*****

www.thraithashakam.org